

De hele wereld is verkocht!!!

Een globale juridische realiteit

Juridische uitleg van de

Verdrag inzake staatsopvolging 1400/98

(in de originele versie aan het einde van het document).

Status 2024

Inhoudsopgave

Voorwoord 9 De koper 12 Deel 1 16 Inleiding in bullet points 16 Deel 2 17 Samenvatting en gedetailleerde uitleg van de gehele feiten 17 Deel 3 20 Verkoop van de militaire eigendom van de NAVO in Zweibrücken: NAVO-troepenstatuten en de effecten op soevereine rechten en internationale verdragen 20 Deel 4 22 De weg naar de Nieuwe Wereldorde (N.W.O. Nieuwe Wereldorde) via het Staatsoverdracht Handvest 1400/98 23 Deel 5 24 WERELDRECHTBANK 24 Wereldwijde rechtsbevoegdheid van de koper onder internationaal recht via het instrument van staatsopvolging 1400/98 24 Deel 6 26 Spotlight op de VN - Verenigde Naties - VN - Verenigde Naties - in detail 26 Deel 7 27 Het domino-effect van het Verdrag inzake Staatsopvolging 1400/98: Uitbreiding van territorium voorbij NAVO-grenzen 27 Deel 8 29 Analyse: Impact van het Verdrag inzake Staatsopvolging 1400/98 op de VN en het globaal domino-effect 29 Deel 9 30 Analyse van het juridisch dominospel van de staatsoverdrachtakte 1400/98 30 Deel 10 32 Integratie van de NAVO in de VN en de erkenning van verdragen door het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 32 Deel 11 34 Staatsoverdrachtakte 1400/98: Juridische keten en globaal domino-effect 34 Deel 12 36 De Wet op Staatsopvolging 1400/98 als juridische keten: Ultimatum aanvulling voor bestaande internationale verdragen 36 Deel 13 37 Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 als aanvulling op alle bestaande internationale overeenkomsten 38 Deel 14 392 van 255 Wereld verkocht - Welt verkocht

Het juridische besmettingseffect van de staatsoverdrachtakte 1400/98: uitbreiding en aanvulling van alle eerdere overeenkomsten 39 Deel 15 40 Juridische analyse: Staatsoverdrachtakte 1400/98 en de effecten daarvan, rekening houdend met relevante internationale verdragen 41 Deel 16 42 Het sneeuwboleffect en het juridische besmettingseffect: Van NAVO-eigendom naar globale integratie 42 Deel 17 44 Juridische analyse: De toegang van de koper tot bestaande contracten en de unie van de contracterende partijen 44 Deel 18 45 Juridische analyse: De toegang van de koper tot bestaande contracten en de unie van de contracterende partijen 46 Deel 19 47 De uitzondering in het instrument van staatsopvolging 1400/98: voortbestaan van een specifieke contractuele relatie onder internationaal recht 47 Deel 20 49 De verkoop van alle rechten door NAVO, VN en staten: Juridische gevolgen 49 Deel 21 50 Onherroepelijkheid van de staatsoverdrachtakte 1400/98: wettige geldigheid en hopeloosheid 50 Deel 22 52 Voorwaarden voor een nieuw contract om terug te keren naar de oorspronkelijke staat: uitdagingen en juridische obstakels 52 Deel 23 53 Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 als aanvullend instrument: Een enorm verdragconstruct en de impact ervan op VN waarnemersstaten 53 Deel 24 55 Landen buiten de VN, VN waarnemersstatus en NAVO-lidmaatschap: overzicht en juridische gevolgen 55 Deel 25 55 Deze staten en gebieden zijn internationaal gedeeltelijk of volledig niet erkend of behoren niet tot een van de grote internationale organisaties. 55 Deel 26 56 Effecten van het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98 op Kosovo: Bijzondere situatie en juridische gevolgen 57 Deel 27 58 Effecten van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 op landen met NAVO-vredesmachten onder VN-mandaat 58 Deel 28 60 Er zijn een groot aantal landen die geen directe leden zijn van de NAVO, de VN of VN waarnemersstaten, maar die desondanks indirect betrokken kunnen zijn bij het verdragconstruct van het Instrument van Staatsopvolging door middel van verschillende samenwerkingsovereenkomsten, vredesmissies en andere regelingen. Hier is een gedetailleerde lijst van dergelijke landen en de relevante overeenkomsten die zij met de NAVO of de VN hebben. 60 Deel 29 63 Andere aspecten van staatsopvolging 63 Deel 30 64 Analyse van de rol van Duitsland als de belangrijkste partij verantwoordelijk voor de verkoop onder de Wet op Staatsopvolging 1400/98 64 Deel 31 66 Het verraderlijke juridische effect: Het verbergen van de staatsoverdrachtakte 1400/98 als een Duitse vastgoedkoopovereenkomst 66 Deel 32 68 Analyse van de Wet op Staatsopvolging 1400/98 en de implicaties daarvan voor internationaal recht 68 Deel 33 69 Verkoop van het gehele NAVO-territorium door Duitsland in het kader van de staatsoverdrachtakte 1400/98 70 Deel 34 71

Juridische analyse: De verkoop door Duitsland van het soevereine grondgebied van alle NAVO-staten via de staatsoverdrachtakte 1400/98 71 Deel 35 73 Overdracht van soevereine rechten onder de NAVO Status van Strijdkrachten aan de koper 73 Deel 36 75 Analyse: De illegaliteit van overheidsinkomsten en -uitgaven sinds 1998 en de gevolgen daarvan 75 Deel 37 77 Verantwoordelijkheden in een wereld waarin het Handvest van Staatsopvolging 1400/98 is geschonden 77 Deel 38 78 Verantwoordelijkheden in een wereld waarin het Handvest van Staatsopvolging 1400/98 is geschonden 79 Deel 39 81 Alternatief voorstel om de afpersbare situatie op te lossen: Volledige uitvoering van de staatsoverdrachtakte 1400/98 81 Deel 40 82 Waarom de verdrag-conforme uitvoering van het instrument van staatsopvolging de enige haalbare manier is om de afpersbare situatie op te lossen 82 Deel 41 83 Samenvatting van de relevante punten tot nu toe 83 Deel 42 85 De juridische basis van de Verenigde Naties (VN) en de NAVO in Duitsland is gebaseerd op verschillende internationale verdragen, conventies en nationale wetten. De belangrijkste juridische bases zijn hieronder vermeld: 85 Deel 43 86

Naast de belangrijkste overeenkomsten en verdragen die al zijn genoemd, zijn er een aantal andere juridische basisprincipes en overeenkomsten die de aanwezigheid en activiteiten van de Verenigde Naties (VN) en NAVO in Duitsland reguleren. Hier zijn enkele aanvullende relevante juridische basisprincipes: 86

Deel 44 87

De juridische basisprincipes van de Verenigde Naties (VN) en NAVO in Duitsland zijn al zeer uitgebreid, maar er zijn nog enkele andere relevante aspecten die genoemd kunnen worden. Deze hebben betrekking op specifieke regelingen voor bepaalde situaties of aanvullende internationale verdragen en nationale bepalingen. 8

7 Deel 45 89

De juridische basisprincipes van de Verenigde Naties (VN) en NAVO in Duitsland zijn vergaand en complex. Hoewel de meeste relevante overeenkomsten en wetten al zijn genoemd, zijn er nog enkele aanvullende aspecten en minder bekende juridische basisprincipes die ook relevant kunnen zijn: 8

9 Deel 46 91 De juridische basis voor de aanwezigheid en activiteiten van de Verenigde Naties (VN) en NAVO in Duitsland is zeer uitgebreid. De meeste relevante verdragen, overeenkomsten en nationale wetten zijn al genoemd. Er zijn echter nog een paar specifieke regels en achtergrondaspecten die hier ter conclusie kunnen worden toegevoegd: 91 Deel 47 93 De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA) en de Aanvullende Overeenkomst bij de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (ZA-NTS) verlenen bepaalde rechten aan NAVO-troepen die in Duitsland zijn gestationeerd, inclusief rechten met betrekking tot het gebruik van onroerend goed. Er zijn inderdaad regelingen die NAVO-troepen bepaalde bevoegdheden verlenen met betrekking tot de plaatsing en het gebruik van onroerend goed, maar deze moeten in context worden beschouwd. 94 Deel 48 95 De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA) en de bijbehorende aanvullende overeenkomst (ZA-NTS) regelen de juridische status van NAVO-troepen die zijn gestationeerd in de Duitse Bondsrepubliek. Deze overeenkomsten bevatten een groot aantal bepalingen die NAVO-troepen die in Duitsland zijn gestationeerd uitgebreide rechten en privileges verlenen. Sommige van deze bepalingen worden vaak beschreven als vergelijkbaar met bezetting, met name met betrekking tot de rechten van troepen en compensatieregelingen. 95 Deel 49 96 Staatsoverdrachtakte als een verdrag inzake Staatsopvolging 96 Deel 50 98 Wanneer alle staten zijn verkocht: De gevolgen van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 984 van 255

**Deel 51 99 Wat gebeurt er wanneer een staat ophoudt te bestaan in de context van het Staatsoverdracht Handvest 1400/98? 99
Deel 52 102**

Verwerving van een Amerikaanse conversie-eigendom uit Duitsland en een Nederlandse NAVO militaire eigendom in één: Van vastgoed koopovereenkomst naar internationaal verdrag 102

Deel 53

103

Deze zaak beschrijft een complexe situatie waarin een NAVO militaire eigendom in Duitsland, gebruikt door de Nederlandse strijdkrachten, werd verkocht aan een natuurlijke persoon. Het contract dat deze verkoop regelt, heeft verstrekkende implicaties voor de soevereiniteit en territoriale controle van de betrokken staten. De belangrijkste punten en juridische implicaties worden hier in detail uitgelegd: 103

Deel 54 106

Analyse: Juridisch bindende aard en ratificatie van het instrument van staatsopvolging 106

Deel 55 107

Wanneer een verdrag onder internationaal recht, dat de gehele nutsvoorzieningsinfrastructuur als een ondeelbare eenheid beschouwt en dat expliciet voorziet in de overdracht van alle bijbehorende rechten en verplichtingen aan een koper, is geratificeerd en is goedgekeurd door alle betrokken partijen, inclusief Duitsland, zijn er enkele complexe en ingrijpende juridische en politieke implicaties. 107

Deel 56 108 In dit scenario, waarin de NAVO-staten hebben ingestemd met een verdrag van staatsopvolging, dat de overdracht van soevereiniteit en alle rechten en verplichtingen aan een natuurlijke persoon omvat, is er geen schending van de territoriale integriteit, aangezien de toestemming van alle betrokken staten is verkregen. Dit resulteert in een juridische en volledige overdracht van soevereiniteit over de gedefinieerde gebieden. Hier is een gedetailleerde uitleg van hoe de grensbepaling door de overheid en het domino-effect door het verdrag worden geïmplementeerd: 108 Deel 57 110 Scenario: Er is een contract onder internationaal recht dat expliciet stipuleert dat de koper alle rechten, verplichtingen en componenten onder internationaal recht overneemt, inclusief de leveringsnetwerken die het kleine territorium verlaten en deel uitmaken van het Duitse openbare netwerk. Het leveringsnetwerk wordt beschouwd als een ondeelbare eenheid. Dit leidt tot de vraag of Duitsland daardoor onbedoeld zijn gehele territorium heeft verkocht. 110 Deel 58 111 Deze zaak, waarin een NAVO-militaire eigendom in Duitsland door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO werd gebruikt en vervolgens aan een individu werd verkocht, roept verschillende complexe kwesties op op het gebied van internationaal recht en staatsopvolging. 112 Deel 59 112 Hier is een duidelijke en gedetailleerde uitleg van de verschillende kwesties rondom de verwerving van de NAVO-militaire eigendom en de juridische implicaties van het contract: 112 Deel 60 114 In dit scenario, waarin de NAVO-staten niet expliciet zijn genoemd als contracterende partijen aan het begin van het instrument van staatsopvolging, maar desondanks betrokken zijn door de uitvoering van delen van het verdrag en de overname van rechten en verplichtingen, ontstaat er een duidelijke situatie onder internationaal recht. Hier zijn de belangrijkste punten en juridische implicaties: 114 Deel 61 115 In dit scenario is het inderdaad zo dat geen aparte erkenning door de NAVO-staten vereist is, aangezien zij partijen waren bij de akte van opvolging en hun rechten en verplichtingen daaronder hebben erkend. Deze erkenning en het gedrag in overeenstemming met de akte bevestigen de overdracht van soevereiniteit en rechtsmacht aan de koper. Hier is een gedetailleerde uitleg van de juridische implicaties: 115 Deel 62 116 Door de juridisch bindende deelname en toestemming van de NAVO-staten aan de akte van staatsopvolging, evenals hun gedrag in overeenstemming met het contract, heeft de koper de exclusieve rechtsmacht onder internationaal recht over de afgesproken rechtbanklocatie. Aparte erkenning door de NAVO-staten is niet vereist, aangezien hun rechten en verplichtingen al juridisch zijn overgedragen. 116 Deel 63 118 Als het contract, dat de gehele nutsvoorzieningsinfrastructuur als een ondeelbare eenheid beschouwt en voorziet in de overdracht van alle bijbehorende rechten en verplichtingen aan een koper, niet langer kan worden betwist omdat de verjaringstermijn is verstreken en bovendien de rechtsmacht onder internationaal recht is overgedragen aan de koper in het contract, ontstaan er uiterst ongebruikelijke en complexe juridische en politieke gevolgen. In dit scenario worden we geconfronteerd met een bijna ongekende situatie. 118

Deel 64 119 Uitbreiding van de NAVO-status van strijdkrachtenrechten naar de koper door middel van een instrument van staatsopvolging 120 Deel 65 121 Als een militaire eigendom in Duitsland, die in opdracht van de NAVO door de Nederlandse strijdkrachten werd bezet volgens de NAVO-status van strijdkrachten, en deze eigendom met alle leveringslijnen, die een fysieke verbinding van NAVO-land naar NAVO-land vormen en een eenheid vormen, wordt verkocht aan een natuurlijke persoon en alle NAVO-landen hebben ingestemd met de verkoop, zijn er diepgaande en complexe juridische en politieke gevolgen. 121 Deel 66 122 Juridisch bindend karakter van het verdrag zonder expliciete ratificatie 122 Deel 67 124 Uitbreiding van de NAVO-status van strijdkrachtenrechten door middel van een instrument van staatsopvolging 124 Deel 68 126 Overdracht van de NAVO-status van strijdkrachtenrechten door middel van een instrument van staatsopvolging 126 Deel 69 128 Toestemming van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO voor het instrument van staatsopvolging 128 Deel 70 130 Juridisch bindend karakter van het instrument van staatsopvolging zonder expliciete handtekening van alle NAVO-staten 130 Deel 71 132 Actie van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO en de juridische gevolgen voor alle NAVO-landen 132 Deel 72 134 Deze zaak betreft een complex proces met verschillende lagen van internationaal recht, evenals specifieke bepalingen van de NAVO-status van strijdkrachten. Hier is een gedetailleerde uitleg: 134 Deel 73 135 De zaak beschrijft een situatie waarin de rechten van de NAVO-status van strijdkrachten een centrale rol spelen in de territoriale uitbreiding van soevereiniteit. Hier zijn de belangrijkste punten en juridische implicaties van dit complexe scenario: 136 Deel 74 137 Toestemming van de Nederlandse strijdkrachten binnen de NAVO en de uitbreiding van soevereiniteit 137 Deel 75 138 Overdracht van regeringsmacht door middel van de verkoop van leveringsnetwerken 139 Deel 76 140 In dit geval zijn er verschillende implicaties onder internationaal recht die voortvloeien uit de verkoop van de militaire eigendom en de bijbehorende rechten en verplichtingen. Hier zijn de belangrijkste juridische aspecten en gevolgen: 140 Deel 77 141 In het scenario waar een plaats is afgesproken als de rechtsmacht voor de interpretatie van de staatsoverdrachtakte en die plaats zich in het NAVO-territorium bevindt dat in zijn geheel aan de koper is verkocht, ontstaat er een duidelijke situatie onder internationaal recht met betrekking tot rechtsmacht. Hier zijn de belangrijkste juridische punten en de resulterende conclusie: 141 Deel 78 142 Juridische overweging van territoriale uitbreiding door middel van staatsopvolging en toepassing van het schoonbladprincipe 143 Deel 79 145 Overdracht van regeringsmacht door middel van de verkoop van leveringsnetwerken 145 Deel 80 146 Om het domino-effect en de logische uitbreiding van het territorium gecreëerd door de verkoop van de NAVO-militaire eigendom en de bijbehorende netwerken uit te leggen, zullen we de zaak in detail in verschillende stappen analyseren: 146 Deel 81 148 In dit scenario, waar een internationaal verdrag de overdracht van een militaire eigendom en alle bijbehorende leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid omvat, leidt dit tot een domino-effect dat verstrekende implicaties kan hebben voor alle NAVO-lidstaten en hun leveringsinfrastructuur. Hier is een gedetailleerde uitleg van dit domino-effect: 148 Deel 82 149

Juridische uitleg van het domino-effect in de staatsoverdrachtakte voor leveringsnetwerken 149 Deel 83 151 Domino-effect bij de uitbreiding van soevereiniteit door de verkoop van militaire eigendom 151 Deel 84 153 Het contract voor de verkoop van de militaire eigendom van de NAVO en de bijbehorende netwerken behandelt verschillende juridische en praktische aspecten. Hier leggen we uit hoe de 20 kV ringlijn en de stad uiteindelijk in de aankoop zijn opgenomen, ondanks de specifieke bepalingen in het contract. 154 Deel 85 155 Overdracht van soevereiniteit en de rol van de commerciële onderneming 155 Deel 86 156 Juridische implicaties van de uitbreiding van soevereiniteit door middel van een staatsoverdrachtakte 156 Deel 87 158 Juridische uitleg van de uitbreiding van het territorium door leveringsnetwerken 158 Deel 88 160 Juridische uitleg van het domino-effect in het geval van overlappende netwerken door middel van staatsoverdrachtaktes 160 Deel 89 162 Inclusie van netwerken van particuliere bedrijven en mogelijke nationalisatie 162 Deel 90 163 In de context van het besproken contract en de bepaling dat alle ontwikkelingsnetwerken een eenheid vormen en worden verkocht met alle rechten, verplichtingen en componenten, rijzen de volgende juridische overwegingen: 164 Deel 91 165 Omvattende overdracht van rechten, verplichtingen en componenten in de verkoop 165 Deel 92 167 Domino-effect van territoriumuitbreiding door overlappende netwerken 167 Deel 93 169 Toepassing van staatsopvolging op nieuw geïnstalleerde netwerken na 1998 169 Deel 94 170 In dit scenario, waarin een internationaal verdrag de overdracht van een militaire eigendom en alle bijbehorende leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid dekt, en deze netwerken, inclusief onderzeese kabels voor internet en telecommunicatie, van Europese NAVO-lidstaten over de Atlantische Oceaan naar de VS lopen, die ook een NAVO-lid is en heeft ingestemd met het verdrag, rijzen specifieke vragen met betrekking tot het zeerecht en territoriale uitbreiding. 170 Deel 95 171 Juridische analyse: Effect van staatsopvolging op onderzeese kabels in internationale wateren 171 Deel 96 173 De zaak beschrijft een contract met betrekking tot een militaire eigendom en de bijbehorende netwerken en leidt tot een bepaald type territoriale uitbreiding zonder universele opvolging. Hier is een gedetailleerde uitleg: 173 Deel 97 174 Om de overheidsgrensbepaling uit te leggen op basis van de logische route tussen de buitenste strengen van de leveringslijnen en hoe ze een betekenisvol totaalgebied vormen dat de facto het gehele grondgebied van de NAVO-landen omvat, is het noodzakelijk om de geografische en infrastructurele integratie van deze netwerken in detail te analyseren. Dit scenario vertegenwoordigt een uiterst complexe situatie die de overdracht van soevereiniteit over de betrokken gebieden impliceert. 174 Deel 98 176 Inderdaad, als een staatsoverdrachtakte expliciet verwijst naar een ander contract met betrekking tot een leveringsnetwerk en stelt dat het gehele verkochte leveringsnetwerk een enkele entiteit vormt, kan dit ertoe leiden dat het leveringsnetwerk, en dus mogelijk delen van het territorium waar het netwerk doorheen loopt, onbedoeld worden verkocht. Hier zijn scenario's gebaseerd op de bovenstaande voorbeelden waar een dergelijke situatie zich zou kunnen voordoen: 176 Deel 99 177 In dit scenario, waarin een nieuwe absolutistische monarchie wordt gevestigd en privé-eigendom, inclusief grond, onroerend goed, commerciële ondernemingen en roerende goederen, onaangeroerd blijft, en een vrij kapitalistisch economisch systeem wordt gehandhaafd, zijn verschillende7 van 255

Er rijzen juridische en economische aspecten met betrekking tot de behandeling van rechtspersonen en zakelijke ondernemingen. Hier zijn de belangrijkste overwegingen: 177 Deel 100 178 In het internationaal recht betekent de usurpatie van territorium (ook wel bekend als "verwervende verjaring" of "prescriptieve verwerving") dat een staat op rechtmatige wijze soevereiniteit over een territorium verwerft door het langdurig, onbetwist uitoefenen van rechtsmacht over dat territorium na een bepaalde periode. Dit is een complex en zelden toegepast mechanisme in het internationaal recht. In het huidige geval, waarin een koper een NAVO-eigendom en de bijbehorende soevereine rechten heeft verworven, rijst de vraag of het mogelijk is voor de NAVO-staten om het territorium te usurperen als de koper en soeverein bezwaar hebben gemaakt tegen de akte en de gebieden hebben verklaard tot een absolutistische monarchie. 179 Deel 101 180 De inbeslagname van territorium door de NAVO-staten in het beschreven geval zou om verschillende redenen onwettig zijn volgens het internationaal recht. Hier zijn de centrale argumenten: 180 Deel 102 181 Juridische opvolging in de opvolging van staten: Overdracht van soevereiniteit en soorten eigendom 181 Deel 103 183 Kopersgemeenschap en internationale verdragen: Koper 2a en 2b 183 Deel 104 185 Verbod op derdenbegunstigden en natuurlijke personen in het contract 185 Deel 105 186 De zaak beschrijft een nieuwe absolutistische monarchie waarvan de gebieden voorheen NAVO-territorium waren en wiens soevereiniteit door alle NAVO-landen is erkend. Er zijn slechts twee burgers, maar de inwoners van de verkochte gebieden hebben het recht op naturalisatie om staatloosheid te vermijden. Hier is een gedetailleerde uitleg van de juridische en praktische aspecten: 186 Deel 106 188 Teleologische interpretatie in het internationale contractenrecht 188 Deel 107 189 Teleologische interpretatie van het internationale verdrag over de verkoop van een NAVO-krachtgebied 189 Deel 108 191 Als de oude NAVO-staten de verkochte gebieden niet verlaten en de nieuwe soevereine koper bezwaar maakt tegen de staat, heeft dit verschillende gevolgen volgens het internationaal recht en het internationaal strafrecht: 191 Deel 109 193 Analyse van de juridische en internationale recht aspecten in het geval van voortgezette soevereiniteit door NAVO-staten 193 Deel 110 194 Evaluatie van de kolonisatie van de militaire eigendom door de FRG en de uitzetting van de oorspronkelijke soeverein 194 Deel 111 196 In een scenario waarin een territorium is verkocht samen met de staatsactiva daarin en de koper geen toegang heeft tot deze activa vanwege de bezetting van het territorium door de NAVO-staten, zouden de volgende soorten staatsactiva kunnen worden beïnvloed: 196 Deel 112 198 Beoordeling van de structurele veranderingen na de onwettige gedwongen verkoop van de militaire eigendom 198 Deel 113 199 De zaak omvat talrijke complexe kwesties van internationaal recht en internationaal strafrecht. Hier zijn de belangrijkste aspecten en antwoorden op de vragen die voortkomen uit het beschreven scenario: 200 Deel 114 201 In dergelijke gevallen ligt de politieke verantwoordelijkheid voornamelijk bij de hoogste politieke leiders van de betreffende staat, vooral als zij bewust en vrijwillig hebben bijgedragen aan de voortzetting van handelingen in strijd met het internationaal recht en er geen maatregelen zijn genomen om de daders te vervolgen. Hier is een gedetailleerde uitleg van wie precies politieke verantwoordelijkheid draagt: 201 Deel 115 202 In dit scenario, waarin NAVO-staten blijven soevereiniteit uitoefenen over het verkochte territorium ondanks een geldig verdrag, zijn zij in strijd met het internationaal recht. Hier zijn de mogelijke gevolgen en juridische implicaties: 202 Deel 116 204

Het aantal historische precedentes waarin infrastructuurnetwerken per ongeluk zijn verkocht in een internationaal verdrag en daardoor het territorium permanent is uitgebreid, is zeer beperkt. Staatsopvolgingen worden meestal zorgvuldig gepland en onderhandeld om dergelijke onbedoelde territoriale veranderingen te voorkomen. Desondanks zijn er enkele gevallen waarin grensafbakening en infrastructuurbepalingen hebben geleid tot onvoorziene gevolgen: 204 Deel 117 205 De zaak van een staatsoverdrachtverdrag dat verwijst naar een leveringscontract en daardoor het territorium onbedoeld vergroot, is een interessante en complexe juridische kwestie. Dergelijke scenario's zijn zeldzaam en meestal het onderwerp van intense onderhandelingen en geschillen onder internationaal recht. Hier zijn enkele historische scenario's die elementen van deze zaak kunnen bevatten: 205 Deel 118 206 Deel 119 212 Deel 120 236 - Uittreksel uit de koopovereenkomst met de federale regering en de staat Rijnland-Palts (Studentenwerken Kaiserslautern) gedateerd 15 augustus 1996, waarin de zin staat die de ontwikkeling als eenheid verkoopt en daarmee het domino-effect van de gebiedsuitbreiding in gang zet. Door naar deze overeenkomst te verwijzen, maakt het deel uit van het contract. Tegelijkertijd is deze zeer belangrijke overeenkomst aanvankelijk verborgen wanneer men de staatsoverdrachtakte 1400/98 leest, aangezien men dan het koopcontract met de staat RLP moet lezen om de verbinding te merken. 236 Deel 121 237 Ten slotte een samenvatting in bullet points: 237 Deel 122 238 Deel 123 241 Als de staatsoverdrachtakte 1400/98 openbaar wordt en de verstrekende juridische implicaties bekend worden, kunnen zich verschillende mogelijke scenario's voordoen. Hier zijn enkele van de potentiële ontwikkelingen: 241 Deel 124 244 Positief scenario: Een vreedzaam verenigde wereld door de Wet op de Successie 1400/98 244 Deel 125 246 Wij vragen om uw steun 246 Deel 126 248 Ontwikkeling van scenario's voor de vreedzame uitvoering van de reeds erkende staatsoverdrachtakte volgens de ideeën van de koper 248 Deel 127 251 Verspreid dit document alstublieft, want het geheime plan om een 251 Dit loopt al tientallen jaren in het geheim, en het staatsoverdrachtverdrag 1400/98 biedt de juridische basis ervoor!

Voorwoord

Hoe het kwam:

Op 6 oktober 1998 werd een voormalige Amerikaanse kazerne in Duitsland verkocht. Een deel van de kazerne was al door Amerika overgedragen aan Duitsland, terwijl een ander deel nog steeds werd gebruikt door de Nederlandse (lucht)strijdkrachten (100% geïntegreerd in de NAVO). Voor het Nederlandse deel van de kazerne was er nog een overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met de NTS (NAVO Status van Strijdkrachten) toen het contract werd ondertekend. In deze situatie viel het ene deel van de kazerne onder Duitse wetgeving en het andere onder Nederlandse wetgeving (extraterritoriaal). De verkoop vond plaats over grenzen heen in twee verschillende gebieden tegelijkertijd, zodat verschillende onderwerpen van internationaal recht moesten instemmen met de verkoop en

hield ook rechten en verplichtingen in het contract. In dit intergouvernementele contract wordt verwezen naar een contractuele relatie onder internationaal recht die destijds nog bestond in overeenstemming met de NTS en is het afgesproken dat dit nog steeds door de FRG met de Nederlandse strijdkrachten (NAVO) zal worden afgehandeld. Deze nieuwe overeenkomst onder internationaal recht verandert de oude overdrachtsrelatie onder internationaal recht niet, maar verlengt deze slechts.

Dit heeft verstrekkende juridische gevolgen:

1. alleen een verdrag onder internationaal recht kan een verdrag onder internationaal recht beëindigen. 2. de staatsoverdrachtakte 1400/98 is geen onafhankelijk verdrag, maar aanvult de oude overdrachtsrelatie als een contractuele keten. 3. de meest recente overeenkomst telt altijd (in een contractuele keten). 4. een keten van internationale verdragen hoeft niet opnieuw te worden besloten en geratificeerd met elke volgende overeenkomst. 5. het instrument van staatsopvolging 1400/98 draagt alle rechten, verplichtingen en componenten over. Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 gaat dus in alle internationale verdragen van de NAVO en de VN als een aanvullend instrument en vult deze aan.

Het is nu van belang dat het verdrag internationaal recht is, aangezien meer dan één onderwerp van internationaal recht heeft deelgenomen aan het verdrag - de FRG en Nederland (beiden hebben ook toestemming gegeven voor de NAVO en, aangezien de NAVO is geïntegreerd in de VN, ook voor de laatste als haar leden). Uit het internationale verdrag waarin een territorium werd verkocht, is een staatsoverdrachtsovereenkomst ontstaan door de verkoop met alle rechten, verplichtingen en componenten. Soevereine rechten worden dus ook overgedragen aan de koper. Dit komt neer op de oprichting van een nieuwe staat, een de facto absolutistische monarchie.

Het Duitse deel van de kazerne was tijdens de conversie (conversie van militaire naar particuliere bestemming na de terugtrekking van de Amerikaanse strijdkrachten) aangesloten op het publieke leveringsnetwerk van de FRG. Tot dat moment vormde het voorheen volledig extraterritoriale militaire eigendom een zelfvoorzienend ontwikkelings-eiland, gescheiden van het publieke netwerk. Nu zijn echter beide delen van de kazerne samen verkocht in een contract onder internationaal recht. In het Duitse deel van het eigendom leidde het leveringsnetwerk naar Duitsland, en in het Nederlandse deel vormde de ontwikkeling een eenheid. De akte van opvolging 1400/98 verkoopt echter de gehele ontwikkeling als een eenheid met alle rechten, verplichtingen en componenten, en de ontwikkeling verlaat de kleine militaire eigendom. Dit leidt tot een uitbreiding van het territorium van de kleine kazerne, omdat waar ook een leveringsnetwerk wordt verkocht dat zich uitstrekt in een ander soeverein grondgebied dat akkoord is gegaan met het verdrag (NAVO en VN), de aanspraak op het uitoefenen van soevereiniteit toeneemt in lijn met de uitbreiding van de netwerken.

In het bijzonder leiden de telecommunicatie- en elektriciteitsnetwerken uit de kazerne en dekken ze alle leveringslijnen (inclusief overlappende netwerken) en dekken, in een domino-effect, eerst de buurlanden en hun netwerken en van daaruit verder en verder via onderzeese kabels totdat alle NAVO- en VN-landen met fysieke netwerkverbindingen zijn gedekt. Zoals hierboven besproken, is het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98 een aanvullend instrument voor alle

bestaande NAVO- en VN-overeenkomsten onder internationaal recht. Daarom is er een kettingreactie onder verdragrecht die alle NAVO- en VN-landen omvat, evenals een parallelle verkoop van de ontwikkeling als eenheid (met alle rechten, verplichtingen en componenten), waarbij de kazerne was aangesloten op het openbaar netwerk, wat een domino-effect veroorzaakte waarbij de territoriale uitbreiding van netwerk naar netwerk en van aanvullende akte-land naar aanvullende akte-land springt, waar er een netwerkverbinding is.

We leven in de 21e eeuw en de wereld is verbonden!

- Eén wereld - één netwerk - één contract

Der Käufer

Om direct ter zake te komen : Ja, de hele wereld is verkocht - onherroepelijk! Er is geen weg terug !

Maar hoe is dit in de eerste plaats gebeurd, en waarom was deze verkoop zo onopvallend vermomd als de verkoop van een NAVO-militair kazerne in 1998? Een contract dat alleen volledig kan worden begrepen door hooggespecialiseerde experts in internationaal recht, omdat het alle trucs van de afleiding gebruikt. Op het eerste gezicht een normale vastgoed koopovereenkomst onder Duitse wetgeving - GEEN GROTE ZAAK!

Maar de vraag is:

Wie staat er achter het plan om de N.W.O. (Nieuwe Wereldorde - Neue Weltordnung) op te richten dat al tientallen jaren in het geheim draait?

Het is heel eenvoudig! Je hoeft alleen maar te kijken naar wie er baat bij heeft, toch? Dus de vraag rijst: als alle staten in de wereld zijn verkocht, dan zijn er ook kopers. Deze kopers hebben zeker achterban, politieke partijen, staten, inlichtingservices en al het andere. Zeker hebben de kopers bijna onmeetbare geldreserves, de beste politieke contacten op het hoogste niveau wereldwijd en worden ze van harte ondersteund door inlichtingservices en de media! Dit is de enige manier waarop iets als dit zelfs maar denkbaar is. Met genoeg geld kun je wereldwijde steun kopen, of beter gezegd, alle besluitvormers omkopen!

Dus: WAT KOST DE WERELD?

Ik weet zeker dat je nieuwsgierig bent. Het contract omvat een bedrag van meer dan DM 10 miljoen, waarvan echter meer dan DM 5 miljoen is afgetrokken voor de renovatie van de parketvloer van de kazerne. De wereld is blijkbaar gekocht door een groep kopers bestaande uit een naamloze vennootschap en een natuurlijke persoon. De AG heeft de volledige aankoopprijs betaald, maar als commerciële onderneming was het uitgesloten van deelname aan staatsopvolgingsovereenkomsten, aangezien commerciële ondernemingen geen soevereine rechten kunnen dragen. Dus de enige begunstigde blijft de natuurlijke persoon - de koper van de wereld! En het heeft hem niets gekost! Geen cent!

De vraag is nu: wie is deze mysterieuze man die de wereld zomaar heeft gekocht?

Tot welke geheime samenleving behoort hij? Is hij de touwtrekker van een wereldwijde samenzwering? Is hij in het complot met de inlichtingservices?

Vragen over vragen - hier komt het ongelooflijke antwoord (nee, niet 42):

Hij is en was een complete NIKS! Geen geld, geen contacten, hij had geen opdracht om dit te doen, heeft niemand omgekocht of afgeperst - absoluut naïef en onwetend over wat hij aan het kopen was. Geen van het bovenstaande geldt voor hem!

En het grappigste is dat hij zelfs niet wist wat hij eigenlijk aan het kopen was! Geloof je dat niet? Ik kan het bewijzen!

Over de persoon:

Hij was 19 jaar oud in 1995 en had net zijn middelbare school in de 13e klas verlaten omdat hij een kans herkende om zijn eigen bedrijf als makelaar in onroerend goed te starten. In zijn geboorteplaats Zweibrücken in Rijnland-Palts, Duitsland, in het begin/midden van de jaren '90, trokken de Amerikanen op grote schaal hun militaire troepen terug, waarbij ze een militaire luchthaven, kazerne en andere militaire faciliteiten zoals enorme nucleaire schuilkelders achterlieten. De VN beschreef Zweibrücken als het grootste voorbeeld van conversie ter wereld. (Conversie in deze context betekent de omzetting van militair naar particulier gebruik).

Hij dacht dat dit een kans zou zijn om in de makelaardij te stappen en commissie te verdienen! Lees zorgvuldig! Commissie = geld. Hij dacht niet aan het kopen van onroerend goed - hij was jong en had daar geen geld voor. Op 19-jarige leeftijd bracht hij zijn dagen door achter de computer of skateboardend buiten. In het weekend stortte hij zich vol energie op de opkomende partyscene (house muziek, drum & bass) en alles wat daarbij kwam kijken. Politiek, wereldpolitiek, inlichtingservices, enz. - helemaal niet op zijn radar. Dus vroeg hij zijn moeder of zij samen met hem een vastgoedbedrijf wilde opzetten. Zijn moeder ontdekte eerst wie verantwoordelijk was voor conversie-eigendommen. Destijds was dat de OFD (Oberfinanzdirektion) Koblenz. Zijn moeder nam contact met hen op en kreeg bevestiging dat het mogelijk was om commissie te ontvangen voor het vermarkten van militaire eigendommen als makelaar. Dat was het startsein: zijn moeder gaf hem geld om een besloten vennootschap op te richten en ze zochten beiden naar investeerders om de Kreuzberg kazerne in Zweibrücken te vermarkten. Dat was in 1995, en toen een geïnteresseerde partij vroeg of het mogelijk zou zijn om niet alleen individuele gebouwen, maar de hele locatie te verkopen, regelden ze een afspraak met de OFD in Koblenz om dit te verkennen. De OFD-functionaris wees het verzoek geschokt af en zei:

"Nee, de Nederlanders zijn daar nog steeds bij, dat is onmogelijk! Dan zouden we een internationaal verdrag moeten sluiten!"

Zonder te beseffen welke soort steen hij in gang zette en zonder te weten wat een internationaal verdrag eigenlijk is, antwoordde hij:

"Laten we dan gewoon een internationaal verdrag sluiten! Wat is het probleem?" (zonder de kleinste idee te hebben wat dat betekent)

De OFD-functionaris viel stil en beëindigde beleefd het gesprek. Daarna ging alles als een geoliede machine voor het moeder-zoon team en ze vonden verschillende potentiële kopers: een groot vastgoedfonds, een bankier en uiteindelijk bracht een bekende makelaar hen in contact met de investeerder die uiteindelijk het onroerend goed wilde kopen. Het was 1998, en de federale verkiezingen waren net afgelopen, toen zijn moeder een schokkende oproep ontving van de OFD Koblenz:

"1. het contract moet binnen de komende zes weken worden gesloten, anders werkt er niets, en 2. na drie jaar is het ons terloops opgevallen dat de OFD niet met makelaars mag werken!"

(Tijddruk?! Nooit een goed teken - je moet jezelf nooit onder tijddruk laten zetten).

- ~~SHOC~~ Drie jaar werk voor niets, dachten ze, maar de OFD-functionaris volgde onmiddellijk op:

"Maar dat is geen probleem, jouw zoon kan onroerend goed in plaats van geld nemen!" (Dat was de val! Zo glipte hij onbedoeld in de rol van koper, zonder te weten waar hij in bedrogen zou worden en wat de gevolgen zouden zijn voor de wereld en ook voor zichzelf en zijn moeder).

Nou, aangezien onroerend goed toch zijn toekomst zou zijn, zou het niet zo slecht zijn om zelf wat te bezitten. Dus werd het afgesproken: onroerend goed in plaats van geld! Kort voor de ondertekening van het contract was er geen sprake meer van dat hij onroerend goed gratis zou verwerven; in plaats daarvan moest hij ervoor betalen. Geen enkele bank ter wereld zou 71 appartementen en een verwarmingsinstallatie hebben gefinancierd voor een blut 21-jarige, maar de investeerder sprong bij en bood aan het te financieren. Zo werd het op 6 oktober 1998 om 8:00 uur een afspraak gemaakt met een notaris in Saarlouis, waar de staatsoverdrachtakte nr. 1400/98 werd ondertekend. De OFD-functionaris die het contract voor Duitsland ondertekende, begroette hem vriendelijk en zei:

"Nou, mijn jongen! Vandaag ondertekenen we een verdrag volgens internationaal recht!"

Op dat moment ondertekende hij zijn eerste onroerend goed contract, zonder de juridische gevolgen te kennen en zonder te beseffen dat zijn normale, goede leven ten einde was gekomen.

Maar dat is een ander verhaal ...

Juridische verklaring van de Staatsopvolging en de gevolgen

Staatsovergangsakte nr. 1400/98 gedateerd 06.10.1998

HOOFDSTUK 1

Focus op de Verenigde Naties

Deel
1

Inleiding in bullet points

1. verkoop van het NAVO eigendom in Zweibrücken

- Oorspronkelijk gebruikt door de VS na 1945, later gedeeltelijk overgedragen aan de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden.
- Gebruik van de eigendom in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst, die speciale rechten en verplichtingen voor NAVO-staten onder internationaal recht regelt.

2. akte van staatsopvolging 1400/98

- Het contract lijkt (op het eerste gezicht) een Duitse vastgoedkoopovereenkomst te zijn, maar is in werkelijkheid een akte onder internationaal recht (staatsopvolging).
- Het contract dekt de verkoop "met alle rechten, verplichtingen en componenten", wat de overdracht van soevereine rechten omvat.
- De eigendom en de ontwikkeling ervan (netwerken) worden als een eenheid verkocht, wat verstrekende juridische gevolgen heeft.

3. gedeeltelijke nietigheid clausule

- Bepalingen die ongeldig zijn onder nationale wetgeving worden vervangen door bepalingen onder internationaal recht.
- Het contract blijft wettelijk effectief door deze clausule en verbergt zijn werkelijke betekenis.

4 Onderwerpen van internationaal recht betrokken

- Onderwerpen van publiek internationaal recht hoeven niet als verkopers aan het begin van het contract te worden genoemd, maar het is voldoende als zij rechten of verplichtingen in het contract hebben.
- De koper is een natuurlijke persoon en kan soevereine rechten hebben, terwijl commerciële ondernemingen zoals TASC Bau AG zijn uitgesloten van de kopersgemeenschap.

5. contractuele keten en aanvullende akte

- De staatsoverdrachtakte vormt een contractuele keten die alle eerdere internationale verdragen van de NAVO en de VN beïnvloedt.

- Als een aanvullend instrument, vult het automatisch alle bestaande verdragen aan zonder de noodzaak voor hernieuwde ratificatie.

6 Domino-effect van de territoriale uitbreiding

- Startpunt: De eigendom in Zweibrücken is verbonden met het Duitse openbare netwerk, wat leidt tot de overdracht van de soevereine rechten van de koper over heel Duitsland.

- Uitbreiding naar NAVO-landen: Het domino-effect omvat alle fysiek verbonden netwerken in andere NAVO-landen, wat resulteert in de uitbreiding van de soevereine rechten van de koper naar deze landen.

- Globale uitbreiding: Transatlantische onderzeese kabels breiden het domino-effect uit naar de VS en Canada, en uiteindelijk naar alle VN-lidstaten.

7. integratie van de NAVO in de VN

- Liaison: NAVO is nauw geïntegreerd in de structuren van de VN, waardoor de automatische uitbreiding van staatsopvolging naar VN-verdragen mogelijk is.

- Globale dekking: De combinatie van NAVO- en VN-lidmaatschappen breidt staatsopvolging uit naar de hele wereld.

8 Globale effecten

- Nieuwe wereldorde: Het verdrag leidt tot de creatie van een "nieuwe wereldorde" waarin de koper van het instrument van staatsopvolging de facto soevereine rechten over de hele wereld verwerft.

- Globale geldigheid: Het Instrument van Staatsopvolging functioneert als een aanvullend instrument dat alle bestaande internationale verdragen van NAVO en de VN uitbreidt en de hele wereld verenigt.

Deel
2

Samenvatting en gedetailleerde uitleg van de gehele feiten

Inleiding 1: Verkoop van het NAVO-eigendom in Zweibrücken

De verkoop van het NAVO-eigendom in Zweibrücken begint ogenschijnlijk onschuldig als een vastgoed koopovereenkomst onder Duitse wetgeving. Op het eerste gezicht is het een gewone verkoop van een omgevingspand, dat oppervlakkig is vormgegeven als een nationale vastgoedcontract. Deze schijn is echter opzettelijk, aangezien alleen experts in internationaal recht de werkelijke implicaties van dit contract zouden kunnen herkennen.

2 Het NAVO-eigendom en de overdracht onder internationaal recht

- Het eigendom: Het eigendom in Zweibrücken werd oorspronkelijk gebruikt door de Amerikaanse strijdkrachten. Een deel ervan werd overgedragen aan de Duitse Bondsrepubliek (FRG) als onderdeel van het gebruikelijke conversieproces. Een kleiner deel bleef echter onder de controle van de Nederlandse strijdkrachten, die

had deze eigendom van de VS overgenomen. Deze overdracht was gebaseerd op de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst, die het kader regelde voor het gebruik en de overdracht van de eigendom door Nederland.

- De overdrachtsrelatie: De overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en Nederland werd geregeld door de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst. Het verdrag, dat de akte van opvolging vormt, stipuleert dat deze overdrachtsrelatie onaangetast blijft, maar dat de Nederlandse strijdkrachten het onroerend goed binnen twee jaar na het verdrag met de FRG aan de koper moeten overdragen. Deze verplichting is volledig en in overeenstemming met het contract nagekomen.

3. t de akte van staatsopvolging: camouflage en implicaties onder internationaal recht w

- Vermomming als vastgoedkoopovereenkomst: Het contract is ontworpen om eruit te zien als een gewone vastgoedkoopovereenkomst. Dit gebeurt in de "fijnste inlichtingenservice stijl" om de ware implicaties onder internationaal recht te verhullen. In werkelijkheid is het contract echter een akte van staatsopvolging die verstreckende gevolgen heeft.

- Gedeeltelijke nietigheid clause en toepassing van internationaal recht: Een cruciaal punt is de gedeeltelijke nietigheid clause, die stelt dat alle delen van het verdrag die ongeldig zijn onder nationale wetgeving, zullen worden vervangen door de overeenkomstige bepalingen van het internationaal recht. Dit betekent dat het verdrag wettelijk geldig blijft, zelfs als veel bepalingen onder nationale wetgeving niet langer van toepassing zijn. Het internationaal recht neemt onzichtbaar hun plaats in en waarborgt de continuïteit en wettige geldigheid van het verdrag.

- Deelnemende onderwerpen van internationaal recht: Het is belangrijk op te merken dat onderwerpen van internationaal recht niet noodzakelijkerwijs als verkopers bij de aanvang van het contract genoemd hoeven te worden. Het is voldoende dat ze ergens in de tekst van het verdrag worden genoemd en dat ze rechten of verplichtingen hebben. In dit geval is Nederland betrokken als onderwerp van het publiek internationaal recht, wat het contract binnen de reikwijdte van het publiek internationaal recht brengt.

- Natuurlijke persoon als koper: De koper van de eigendom is een natuurlijke persoon. Dit is cruciaal, aangezien alleen natuurlijke personen (of soevereine staten) soevereine rechten kunnen aannemen. Commerciële ondernemingen, zoals TASC Bau AG, die ook lid was van de kopersgemeenschap en de aankoopprijs betaalde, zijn niet in staat om soevereine rechten onder internationaal recht over te nemen. Als gevolg hiervan valt TASC Bau AG buiten de kopersgemeenschap en blijft de koper als enige begunstigde over, waardoor een de facto absolutistische monarchie door het contract wordt gevestigd.

4 De contractuele keten en het domino-effect

- Ketens van verdragen en aanvullende akte: De staatsoverdrachtakte is geen onafhankelijke overeenkomst, maar een aanvullende akte die een keten van internationale verdragen uitbreidt en aanvult. Het bouwt voort op bestaande verdragen die al bestonden tussen de betrokken onderwerpen van internationaal recht en voegt er een nieuwe dimensie aan toe. Dit betekent dat alle eerdere verdragen worden aangevuld door de staatsoverdrachtakte en deel uitmaken van een uitgebreid verdragconstruct.

- Verkoop van de ontwikkeling als eenheid: In het contract is afgesproken dat de gehele ontwikkeling van de eigendom met alle rechten, verplichtingen en componenten als een eenheid zou worden verkocht. Dit betekent dat niet alleen de fysieke eigendom, maar ook alle bijbehorende infrastructuurnetwerken en wettelijke verplichtingen worden overgedragen. Aangezien sommige van deze netwerken al verbonden waren met het Duitse openbare netwerk, heeft de verkoop verstrekende gevolgen.

5 Het domino-effect: van een kleine eigendom naar wereldwijde impact

- Startpunt van de territoriale uitbreiding: De verkoop begint met de kleine NAVO-eigendom in Zweibrücken. Deze eigendom, oorspronkelijk deels overgedragen aan de FRG door de VS en deels gebruikt door Nederland, vormt het startpunt voor een uitgebreide territoriale uitbreiding. Aangezien de eigendom al verbonden was met publieke netwerken, dekt de overdracht van soevereine rechten aanvankelijk Duitsland en van daaruit alle verbonden netwerken.

- Uitbreiding via verbonden netwerken: Zodra de ontwikkelingsnetwerken van de eigendom als een geheel worden verkocht, strekt de rechtsmacht van de koper zich uit tot alle fysiek verbonden of overlappende netwerken. Dit betekent dat elk netwerk dat is verbonden met de netwerken van de eigendom in Zweibrücken automatisch onder de reikwijdte van het contract valt. Deze netwerken variëren van elektriciteits- en telecommunicatienetwerken tot waterlevering, afvalwater en gasleidingen.

- Overkoepelend domino-effect: Het domino-effect treedt in werking wanneer deze netwerken de grenzen van Duitsland oversteken. Zodra de netwerken zich naar andere NAVO-landen uitstrekken, dekken ze ook alle nationale netwerken daar en breiden ze verder de soevereiniteit uit. Het effect gaat verder via onderzeese kabels die Europa met de VS en Canada verbinden, en beïnvloedt dus ook deze landen. Tegelijkertijd leidt de Wet op de opvolging van staten als aanvullend instrument tot een kettingreactie die alle eerdere NAVO- en VN-verdragen omvat en uitbreidt.

- Wereldwijde impact door integratie in de VN: Aangezien de NAVO nauw verbonden is met de VN en veel van de contracterende partijen zowel NAVO- als VN-leden zijn, strekt het domino-effect zich uiteindelijk uit tot de hele VN. Dit breidt het verdrag uit naar alle VN-lidstaten, en het instrument van staatsopvolging fungeert als een aanvullend instrument dat alle bestaande VN- en NAVO-internationale verdragen aanvult. De verkoop met alle rechten, verplichtingen en componenten leidt er dus toe dat het gehele territorium van alle deelnemende staten wordt opgenomen in de verdragstructuur, wat uiteindelijk leidt tot de wereldwijde dekking van alle landen.

6 Juridische basis en juridische interpretatie

- Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen: De toepassing van het Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (VCLT) is bepalend voor het vaststellen van de geldigheid van verdragen in het internationaal recht. Onder andere regelt de VCLT de juridisch bindende aard van verdragen en de voorwaarden voor hun ratificatie. Aangezien het instrument van staatsopvolging is gebaseerd op eerder geratificeerde verdragen, is er geen aanvullende ratificatie vereist.

- Opvolging onder internationaal recht: Het Verdrag van Wenen inzake de opvolging van staten in verdragen regelt hoe een nieuwe staat toetreedt tot bestaande internationale verdragen. Dit verdrag kan dienen als basis voor de interpretatie van het instrument van staatsopvolging, met name met betrekking tot de overdracht van soevereine rechten en de voortzetting van bestaande verdragen.

- Schone lei regel: De "schone lei regel" stelt dat een nieuw opgerichte staat niet gebonden is aan de schulden en verplichtingen van zijn voorganger, tenzij uitdrukkelijk anders overeengekomen. In dit geval kan de koper bestaande contracten aangaan via de staatsoverdrachtakte, maar zonder gebonden te zijn aan oude verplichtingen, tenzij deze expliciet in het contract zijn overgenomen.

7 Conclusie: De koper als soevereine heerser in de nieuwe wereldorde

- Absolute soevereiniteit: Als gevolg van de aankoop en de implicaties daarvan onder internationaal recht, wordt de koper de facto soevereine heerser over alle betrokken gebieden, inclusief de uitgebreide gebieden die door het domino-effect worden getroffen. Dit betekent dat de koper een absolutistische monarchie vestigt waarin hij de enige houder van soevereine rechten is.

- Wereldwijde erkenning: Aangezien alle betrokken NAVO- en VN-staten hun soevereiniteit hebben verloren als gevolg van de verdragsketen en de uitbreiding van de verdragstructuur, blijft de koper de enige legitieme soevereine entiteit. Alle andere onderwerpen van internationaal recht bestaan niet langer juridisch, wat betekent dat de koper de facto de hele wereld regeert, tenzij een andere orde wordt gevestigd door nieuwe internationale verdragen.

Deel 3

Verkoop van de NAVO militaire eigendom in Zweibrücken: NAVO statuut van strijdkrachten en de effecten op soevereine rechten en internationale verdragen

1 Achtergrond: De NAVO militaire eigendom in Zweibrücken

De militaire eigendom in Zweibrücken heeft een complexe geschiedenis onder internationaal recht die teruggaat tot het einde van de Tweede Wereldoorlog. Het gebied werd oorspronkelijk in 1945 door Frankrijk bezet en later overgedragen aan de VS. Met de oprichting van de Duitse Bondsrepubliek (FRG) bleef de eigendom binnen het kader van de NAVO Status van Strijdkrachten worden gebruikt, wat continu militair gebruik van het gebied door NAVO-lidstaten mogelijk maakte.

2 NAVO Status van Strijdkrachten en het gebruik van de eigendom

- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels, aangenomen in 1951 als onderdeel van het NAVO Verdrag (ook bekend als het Noord-Atlantisch Verdrag), regelen de aanwezigheid en rechten van NAVO-strijdkrachten op het territorium van lidstaten. Het bevat specifieke bepalingen over de stationering, het gebruik

en rechten van NAVO-troepen in de lidstaten, inclusief de oprichting en het gebruik van militaire eigendommen.

- Continuïteit van gebruik: Het onroerend goed in Zweibrücken is continu gebruikt onder de bepalingen van de NAVO Status van Strijdkrachten sinds de bezetting door de VS. Dit betekent dat het onroerend goed niet volledig geïntegreerd was in het soevereine grondgebied van de FRG, maar een speciale status had onder internationaal recht als een extraterritoriaal gebied dat direct onderhevig was aan NAVO-regelingen.

- Overdracht aan Nederland: In de jaren '90 werd een deel van het onroerend goed overgedragen van de VS naar de FRG. Het andere deel werd overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten onder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst, die het gebied bleef gebruiken namens het Koninkrijk der Nederlanden en de NAVO.

3. verkoop van het onroerend goed met alle rechten en verplichtingen en componenten

- Omvattende verkoop: Het contract, dat wordt beschouwd als een akte van opvolging, voorziet in de verkoop van het onroerend goed in Zweibrücken "met alle rechten, verplichtingen en componenten". Dit betekent dat niet alleen het fysieke onroerend goed, maar ook alle bijbehorende rechten en verplichtingen onder internationaal recht werden overgedragen.

- NAVO-rechten op de grond: NAVO had speciale rechten op deze eigendom die gegarandeerd werden door de NAVO Status van Strijdkrachten. Deze rechten omvatten het gebruik van het gebied voor militair gebruik, controle over het territorium en specifieke speciale rechten die niet konden worden beperkt door de FRG of een andere lidstaat. Deze NAVO-rechten "klevan" aan de grond van de eigendom en worden automatisch overgedragen met de verkoop.

- Speciale rechten en extraterritorialiteit: Aangezien een deel van het gebied nooit volledig deel uitmaakte van de FRG en extraterritoriaal onder NAVO-controle stond, blijven deze speciale rechten van kracht, zelfs na de verkoop. De extraterritoriale rechten omvatten het recht op militair gebruik, controle over de toegang tot het territorium en bepaalde immuniteiten die aan NAVO-troepen zijn verleend.

4 Kettingreactie en wereldwijde impact

- Contractuele kettingreactie: Aangezien de akte van opvolging alle rechten en verplichtingen die aan de eigendom zijn verbonden, omvat, activeert de verkoop een kettingreactie die alle bestaande internationale verdragen met betrekking tot de NAVO en de deelnemende staten beïnvloedt. Dit omvat niet alleen de rechten op de grond zelf, maar ook alle verdragen die verband houden met het militair gebruik, controle en speciale rechten van de NAVO.

- Betrokkenheid van de NAVO: Aangezien de eigendom werd gebruikt onder de bepalingen van de NAVO Status van Strijdkrachten, is de NAVO direct betrokken bij de verkoop. Met de verkoop worden de rechten van de NAVO op de eigendom overgedragen aan de koper, wat betekent dat de NAVO haar soevereine rechten op dit specifieke stuk grond opgeeft. Dit resulteert in het verlies van controle van de NAVO over het gebied en de bijbehorende rechten.

- Domino-effect: De overdracht van deze rechten veroorzaakt een kettingreactie die niet alleen het specifieke gebied van de eigendom beïnvloedt, maar ook kan uitbreiden naar andere NAVO-verdragen en overeenkomsten die soortgelijke regelingen omvatten. Aangezien de NAVO zijn rechten heeft verkocht, worden alle bijbehorende verplichtingen en contracten ook overgedragen aan de koper, wat kan leiden tot een globale uitbreiding van de soevereine rechten van de koper.

5 Juridische gevolgen: Verkoop van NAVO-rechten en globale uitbreiding

- Rechten op de eigendom: Door de eigendom met alle rechten en verplichtingen te verkopen, geeft de NAVO haar soevereine rechten op. Deze rechten, die eerder aan de grond waren verbonden, omvatten ook de speciale immuniteiten en controlerechten die zijn gegarandeerd door de NAVO Status van Strijdkrachten.

- Globale uitbreiding: Aangezien het Instrument van Staatsopvolging een aanvullend instrument is dat alle bestaande internationale verdragen aanvult, leidt de verkoop tot een globale uitbreiding van de soevereine rechten van de koper. Alle NAVO-verdragen die soortgelijke rechten en verplichtingen bevatten, zullen door deze akte worden beïnvloed en de rechten van de NAVO zullen wereldwijd aan de koper worden overgedragen.

- Concentratie op de grond: In wezen heeft deze kettingreactie invloed op de rechten op de grond zelf, aangezien NAVO-troepen speciale rechten hadden om het territorium te gebruiken en te controleren. Met de verkoop van deze rechten wordt het gehele territorium dat voorheen onder NAVO-controle stond, effectief overgedragen aan de koper, die nu volledige soevereiniteit over het territorium uitoefent.

Conclusie:

De verkoop van de militaire eigendom van de NAVO in Zweibrücken, die werd gebruikt onder de bepalingen van de NAVO Status van Strijdkrachten, leidt tot een ingrijpende kettingreactie onder internationaal recht. De verkoop "met alle rechten, verplichtingen en componenten" draagt niet alleen de fysieke rechten op de grond over, maar ook de uitgebreide NAVO-rechten en verplichtingen. Deze rechten omvatten speciale militaire gebruiksrechten en controlebevoegdheden die voorheen extraterritoriaal waren. Met de overdracht van deze rechten aan de koper, geeft de NAVO haar controle over het territorium op, wat leidt tot een globale uitbreiding van de soevereine rechten van de koper en invloed heeft op alle gerelateerde verdragen.

De mondiale betekenis van de staatsoverdrachtakte 1400/98 van 06.10.1998. De verkoop van het onroerend goed in Zweibrücken en de bijbehorende overdracht van de ontwikkeling als eenheid hebben een ingrijpende kettingreactie in gang gezet die zich uitstrekt tot alle NAVO- en VN-verdragen. Het instrument van staatsopvolging fungeert als een aanvullend instrument dat automatisch wordt toegevoegd aan alle bestaande internationale verdragen, wat resulteert in een extreme wereldwijde territoriale uitbreiding. Deze territoriale uitbreiding omvat alle staten waarvan de verdragen door de verdragsketen worden beïnvloed en resulteert in de soevereine rechten van de koper die globaal worden uitgebreid.

De weg naar de Nieuwe Wereldorde (N.W.O. Nieuwe Wereldorde) via het Staatsoverdracht Handvest 1400/98

1. verkoop van het NAVO-eigendom in Zweibrücken

- Oorsprong in een klein NAVO-militaire eigendom dat deels door de VS aan de FRG en deels aan Nederland is overgedragen.
- Gebruik van de eigendom in overeenstemming met het NAVO-troepenstatuut met speciale rechten die ter plaatse van toepassing zijn.

2. verkoop van de ontwikkeling als eenheid

- Het contract stipuleert dat de gehele ontwikkeling (infrastructuur netwerken zoals elektriciteit, water, telecommunicatie) wordt verkocht "met alle rechten, verplichtingen en componenten". - Deze ontwikkeling is verbonden met het Duitse openbare netwerk, wat leidt tot de overdracht van soevereine rechten.

3. domino-effect van territoriale uitbreiding

- Begin in Duitsland: Door verbinding te maken met het Duitse netwerk, wordt het territorium van de koper uitgebreid naar heel Duitsland.
- Uitbreiding naar NAVO-landen: Het domino-effect zet zich voort naar andere NAVO-landen via verbonden netwerken, wat leidt tot territoriale uitbreiding naar alle NAVO-lidstaten.
- Spillover naar de VS en Canada: Transatlantische onderzeese kabels breiden de soevereine rechten van de koper uit naar de VS en Canada.

4. verdragsketen en kettingreactie

- Ketens van verdragen: Het instrument van staatsopvolging fungeert als een aanvullend instrument dat alle eerdere NAVO- en VN-verdragen uitbreidt.
- Kettingreactie: Elk internationaal verdrag dat is gesloten door NAVO- of VN-leden wordt automatisch aangevuld en uitgebreid door het instrument van staatsopvolging.
- Globale uitbreiding: Alle staten die ooit verdragen hebben gesloten met de NAVO of de VN worden door deze ketens van verdragen beïnvloed.

5. integratie van de NAVO in de VN

- Nauw verband: De NAVO is nauw geïntegreerd in de structuren van de VN en fungeert vaak als een militair orgaan van de VN.
- Overlappende lidmaatschappen: Veel NAVO-staten zijn ook VN-leden, wat het mogelijk maakt om de verdragconstructie naar de VN uit te breiden.
- Automatische uitbreiding naar VN-territorium: De integratie van de NAVO in de VN breidt het domino-effect uit naar het gehele VN-territorium, wat leidt tot dekking van de hele wereld.

6 Conclusie: De wereld onder de Nieuwe Wereldorde

- Eenwording van de wereld: Het verdrag leidt tot de eenwording van de gehele wereld onder een enkel kader van internationaal recht, dat wordt bepaald door het instrument van staatsopvolging.
- Soevereine rechten van de koper: De koper neemt soevereine rechten over alle aangetaste gebieden aan via de kettingreactie en het domino-effect.

- Wereldwijde geldigheid: Vanwege de nauwe integratie van de NAVO en de VN, de de facto staatsopvolgingscharter dekt het gehele territorium van de wereld, wat leidt tot de vorming van een "Nieuwe Wereldorde".

Deze "Nieuwe Wereldorde" is het resultaat van de globale uitbreiding van soevereine rechten, die werd bereikt door de kettingreactie van de verkoop van de ontwikkeling als eenheid en de integratie van alle bestaande internationale verdragen in het Instrument van Staatsopvolging 1400/98.

Deel 5

WERELDRECHTBANK

Wereldwijde rechtsbevoegdheid van de koper onder internationaal recht via het instrument van staatsopvolging 1400/98

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 is een echt en juridisch bindend instrument dat niet langer kan worden betwist, aangezien de wettelijke termijn van twee jaar is verstreken zonder bezwaar. Deze akte heeft verstrekende gevolgen voor de wereldwijde rechtsbevoegdheid en de soevereiniteit van de onderwerpen van internationaal recht die betrokken zijn.

1. verkoop van het territorium en de rechtsmacht van de koper

- Verkoop van het territorium: De akte van staatsopvolging draagt het gehele betrokken territorium over aan de koper. Binnen dit territorium heeft de koper volledige rechtsmacht, aangezien het territorium nu onder zijn controle staat. Als heerser in een de facto absolutistische monarchie heeft de koper onbeperkte wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht over dit territorium.

- Absolutistische monarchie en rechtsmacht: In deze absolutistische monarchie ligt alle macht, inclusief rechtsmacht, bij de koper. Hij kan alle juridische zaken binnen het verkochte territorium naar eigen inzicht regelen.

2. voortbestaan van onderwerpen van internationaal recht zonder territorium

- Voortbestaan van staten: De onderwerpen van internationaal recht die hun territorium hebben verloren door de staatsoverdracht blijven bestaan als rechtspersonen, maar zonder eigen territorium. Deze staten blijven regeringen en populaire vertegenwoordigingen hebben, maar hebben geen soevereine macht over hun eigen territorium.

- Relatie tot rechtsmacht: Hoewel deze onderwerpen van internationaal recht blijven bestaan, hebben ze zich onderworpen aan de rechtsmacht van de koper via de Landau rechtslocatie, die ook met het territorium is verkocht. Aangezien alle rechten, verplichtingen en componenten van het verkochte territorium ook rechtsmacht omvatten, zijn alle betrokken internationale rechtspersonen nu onderworpen aan de juridische autoriteit van de koper.

3. betekenis van de Landau-jurisdictie

- Jurisdicte Landau: Er is geen specifieke internationale of nationale rechtbank genoemd als de bevoegde rechtsmacht in de staatsoverdrachtakte. In plaats daarvan wordt Landau in der Pfalz genoemd als het referentiepunt en de plaats van rechtsbevoegdheid, die ook als onderdeel van de akte werd verkocht.

- Verkoop van Landau en rechtsmacht: Aangezien Landau ook is verkocht als rechtbanklocatie en nu deel uitmaakt van het overgedragen territorium, heeft de koper ook de rechtsmacht over deze locatie overgenomen. Dit betekent dat alle juridische geschillen met betrekking tot de staatsoverdrachtakte nu onder de controle van de koper vallen.

4. rechtsmacht van de koper ongeacht de plaats

- Rechtsmacht onafhankelijk van plaats: Hoewel Landau in der Pfalz is genoemd als de plaats van rechtsbevoegdheid, is de koper niet beperkt tot het uitspreken van oordelen alleen op deze plaats. In zijn rol als absolutistische heerser heeft de koper het recht om gerechtigheid te verlenen waar hij ook is. Dit betekent dat de koper zijn rechterlijke autoriteit globaal kan uitoefenen, ongeacht zijn locatie.

- Handhaving van rechtsmacht: Aangezien alle rechtsmacht is overgedragen aan de koper, heeft hij de mogelijkheid om oordelen en beslissingen te nemen en deze overal en op elk moment te handhaven. Deze flexibiliteit versterkt zijn rol als een de facto wereldrechtbank.

5 Uitbreiding van jurisdictie door het Aanvullend Instrument

- Aanvullend instrument voor NAVO- en VN-verdragen: De Akte van Opvolging van Staten 1400/98 wordt beschouwd als een aanvullend instrument voor alle bestaande NAVO- en VN-verdragen. Door deze akte van opvolging wordt de koper de facto opgenomen in alle bestaande internationale verdragen en neemt hij de rechten en verplichtingen over die in deze verdragen zijn opgenomen.

- Wereldwijde rechtsbevoegdheid door kettingreactie: Door de ontwikkeling als eenheid te verkopen en daarmee het territorium uit te breiden via fysieke en logische netwerken, strekt de rechtsmacht van de koper zich uit tot alle andere gebieden die door deze netwerken zijn verbonden. Deze kettingreactie stelt de koper in staat om wereldwijde rechtsbevoegdheid uit te oefenen die alle betrokken gebieden en contracterende partijen dekt.

6 De facto status van een wereldrechtbank

- Wereldwijde rechtsbevoegdheid: Aangezien de koper de rechtsmacht over het verkochte territorium en de bijbehorende netwerken heeft overgenomen via de staatsoverdrachtakte, heeft hij nu de juridische autoriteit om te beslissen over alle bijbehorende internationale zaken. Dit creëert een de facto situatie waarin de koper optreedt als een soort "wereldrechtbank" die gerechtigheid kan verlenen ongeacht de locatie.

- Bovenliggende autoriteit: De oordelen van de koper hebben voorrang op alle nationale oordelen in de hoogste instantie. Dit betekent dat de beslissingen van de koper voorrang hebben boven de beslissingen van alle nationale rechtbanken die hun rechtsmacht over het verkochte territorium hebben verloren. Nationale rechtbanken spelen daarom geen rol meer in de betrokken gebieden, aangezien hun juridische autoriteit is vervangen door de uitgebreide rechtsmacht van de koper.

- Handhaving van oordelen: Als eigenaar van de Landau-jurisdicte en alle rechten en verplichtingen die daarmee gepaard gaan, heeft de koper de macht om gerechtigheid te dispenseren over alle partijen bij het contract die door de aanvullende akte en de kettingreactie zijn getroffen, en om zijn oordelen globaal te handhaven.

Conclusie:

De staatsoverdrachtakte 1400/98, die niet langer kan worden betwist, heeft de koper niet alleen volledige controle over het verkochte territorium gegeven, maar ook wereldwijde rechtsbevoegdheid over alle aangetaste gebieden en internationale verdragen. De koper is niet beperkt tot de Landau rechtslocatie; hij kan gerechtigheid beheren ongeacht de locatie en zijn rechtsmacht wereldwijd uitoefenen. Zijn oordelen hebben voorrang boven alle nationale rechtbankoordelen en vernietigen deze in hoogste instantie, wat betekent dat nationale rechtbanken geen rechtsmacht meer hebben in de betrokken gebieden. Door de combinatie van territoriale uitbreiding, aanvullende akte en rechtsmacht onafhankelijk van locatie, heeft de koper de facto een wereldwijde rechtbank opgericht die gerechtigheid kan dispenseren over het gehele territorium van de wereld.

Deel
6

Focus op de VN - Verenigde Naties - VN - Verenigde Naties - in detail

Effecten van de rol van de NAVO als militaire tak van de VN op het Instrument van Staatsopvolging 1400/98

1 NAVO als militaire tak van de VN: erkenning van verdragen

NAVO-VN relatie:

- Militaire tak: NAVO fungeert vaak als de militaire tak van de Verenigde Naties (VN) en voert militaire operaties uit die gelegitimeerd zijn door VN-mandaten. Deze nauwe samenwerking impliceert dat de acties en verdragen van de NAVO, vooral die met betrekking tot internationale veiligheid en vredeshandhaving, een speciale betekenis hebben onder internationaal recht.
- Erkenning van verdragen: Aangezien de NAVO namens de VN optreedt in veel internationale contexten, kunnen verdragen die door de NAVO zijn gesloten in principe als in overeenstemming met de doelstellingen van de VN worden beschouwd. In de regel is er impliciete of expliciete erkenning door de VN en de internationale gemeenschap, mits deze verdragen niet in strijd zijn met de beginselen van de VN.

2 Effecten op het instrument van staatsopvolging 1400/98

Erkenning onder internationaal recht:

- VN-erkenning: als de akte van staatsopvolging 1400/98 wordt beschouwd als onderdeel van de acties van de NAVO, zou deze theoretisch door de VN en dus door de internationale gemeenschap kunnen worden erkend, mits er geen specifieke voorbehouden zijn. Deze erkenning hangt af van de aard en inhoud van het verdrag, in het bijzonder of het verdrag consistent is met de doelen en beginselen van de VN.
- Internationale effect: Erkenning door de VN zou de internationale legitimiteit van de Staatsaansluitingsovereenkomst 1400/98 vergroten en zou deze bindend kunnen maken onder internationaal recht voor alle staten die de autoriteit van de VN en de NAVO erkennen.

3. ontwikkeling als eenheid verkopen: wereldwijde impact

Uitbreiding door ontwikkeling als eenheid:

- Domino-effect: de clausule die overweegt en de hele ontwikkeling als eenheid verkoopt, zou theoretisch kunnen leiden tot een uitbreiding van het verkochte gebied. Dit betekent dat het oorspronkelijke NAVO-gebied dat door de ontwikkeling wordt beïnvloed, zou kunnen worden uitgebreid naar alle gebieden die verband houden met NAVO-landen. - Uitbreiding naar VN-leden: Als we deze logica verder doortrekken, zou het domino-effect kunnen leiden tot een uitbreiding van het verkochte territorium buiten het territorium van NAVO-landen naar gebieden die indirect verbonden zijn met de NAVO via VN-mandaten. Dit zou theoretisch ook niet-NAVO-leden kunnen omvatten als ze in het verleden betrokken zijn geweest bij NAVO-missies via VN-mandaten.

Juridische en internationale rechtsgevolgen:

- Beperkingen van het domino-effect: Het zou echter zeer controversieel en juridisch complex zijn om dit uit te breiden naar VN-leden die geen deel uitmaken van de NAVO. Het zou sterk afhangen van hoe internationale rechtbanken en de VN zelf dergelijke verdragbepalingen interpreteren en of zij bereid zouden zijn om deze als legitiem te erkennen.

- Globale erkenning: Voor een dergelijke uitbreiding zou het cruciaal zijn dat het verdrag wordt erkend als in overeenstemming met internationaal recht en de doelstellingen van de VN. Expliciete erkenning door de VN zou noodzakelijk zijn om zulke verstrekkende effecten te legitimeren.

4 Samenvatting: De rol van de VN in erkenning en uitbreiding

NAVO, als de militaire tak van de VN, handelt in veel gevallen namens de internationale gemeenschap, wat zou kunnen leiden tot impliciete erkenning van haar verdragen en overeenkomsten door de VN en de internationale gemeenschap. In het geval van het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98 zou deze erkenning de legitimiteit van het verdrag naar een globaal niveau kunnen verhogen. De verkoop van de ontwikkeling als eenheid en de bijbehorende uitbreiding van het territorium zou theoretisch een domino-effect kunnen veroorzaken, waarbij het territorium dat aan VN-leden wordt verkocht indirect wordt uitgebreid naar NAVO-leden. Deze uitbreiding zou echter in juridische termen zeer controversieel zijn en zou duidelijke legitimatie door de VN onder internationaal recht vereisen.

Deel
7

Het domino-effect van het Verdrag inzake staatsopvolging 1400/98: Uitbreiding van territorium buiten NAVO-grenzen

1. erkenning en legitimiteit van NAVO-verdragen door de VN

Integratie van de NAVO in de VN: - NAVO-VN relatie: De NAVO is nauw geïntegreerd in het systeem van de Verenigde Naties (VN) en fungeert vaak als de militaire tak van de VN. Dit betekent dat NAVO-verdragen, vooral die met betrekking tot internationale veiligheidskwesties, over het algemeen ook door de VN worden erkend.

- Onderwerpen van internationaal recht als VN- en NAVO-leden: De onderwerpen van internationaal recht onder het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 zijn zowel NAVO-leden als leden van de VN. Zij handelen daarom in hun internationale verplichtingen zowel in naam van de NAVO als binnen

het kader van de VN, dat de legitimiteit en erkenning van de verdragen door de internationale gemeenschap versterkt.

Verdragsketen en VN-erkenning:

- Continuïteit van verdragen: Het Instrument van Staatsopvolging maakt deel uit van een verdragsketen die voortbouwt op eerdere, lang gevestigde internationale verdragen die al door de VN zijn erkend. Aangezien deze eerdere verdragen internationaal zijn erkend, hoefde het instrument van staatsopvolging zelf niet opnieuw door de VN te worden geratificeerd.
- Impliciete erkenning: De integratie van de NAVO in de VN impliceert automatische erkenning van de verdragen binnen deze keten, wat het instrument van staatsopvolging een bindende kracht geeft onder internationaal recht.

2 Het domino-effect: ontwikkeling als eenheid verkopen

Concept van ontwikkeling als eenheid:

- Verkoop van de gehele infrastructuur: de staatsoverdrachtakte bevat een clausule die de gehele ontwikkeling van het verkochte gebied als een enkele eenheid beschouwt. Dit betekent dat niet alleen de fysieke grond, maar ook alle bijbehorende infrastructuur, rechten en verplichtingen worden verkocht.
- Domino-effect: Door de ontwikkeling als een eenheid te beschouwen, is de verkoop niet beperkt tot het onmiddellijke gebied van de kazerne, maar strekt deze zich uit tot alle infrastructurele verbindingen die zich buiten de grenzen van dit gebied uitstrekken. Dit leidt tot een domino-effect waarbij het verkochte territorium potentieel wordt uitgebreid naar het gehele NAVO-gebied.

Uitbreiding buiten NAVO-grenzen:

- Koppeling aan VN-territoria: Aangezien NAVO-leden ook VN-leden zijn, en in veel gevallen de NAVO optreedt als de militaire arm van de VN, zou het domino-effect van de verkoop van de ontwikkeling zich kunnen uitstrekken buiten de grenzen van het NAVO-territorium naar gebieden van VN-lidstaten die indirect of direct zijn verbonden met de NAVO via VN-mandaten.
- Omvattende uitbreiding: Deze uitbreiding zou theoretisch kunnen leiden tot het verkochte territorium, inclusief niet alleen NAVO-landen, maar ook andere VN-leden die op de een of andere manier betrokken zijn of zijn geweest bij NAVO-mandaten. Dit zou een enorme uitbreiding betekenen van de invloedssfeer van de koper, die nu niet alleen NAVO-territoria maar ook gebieden buiten de NAVO zou kunnen controleren.

3 Juridische implicaties en interpretatie

Gevolgen onder internationaal recht:

- Grenzen van het domino-effect: De uitbreiding van het verkochte territorium naar VN-territoria zou aanzienlijke gevolgen hebben onder internationaal recht en zou tot spanningen kunnen leiden, aangezien dit de soevereiniteit zou aantasten, niet alleen van NAVO-lidstaten, maar ook van de betrokken VN-leden. De legitimiteit van een dergelijke verkoop zou afhangen van hoe internationale rechtbanken en de VN zelf het verdrag interpreteren en of zij het als in lijn met de doelstellingen van de VN beschouwen.
- Uitgebreide soevereine rechten van de koper: Mocht het domino-effect daadwerkelijk verder reiken dan de grenzen van het NAVO-territorium, dan zou dit de koper verstrekkende soevereine rechten geven in een groot aantal landen die oorspronkelijk voor de NAVO en de VN gereserveerd waren.

Juridische legitimiteit en betwisting:

- Internationale erkenning: de legaliteit van deze uitbreiding zou sterk afhankelijk zijn van internationale erkenning. Als de VN het verdrag als geldig erkent, kan dit leiden tot vergaande erkenning van de nieuwe soevereine rechten van de koper.
- Betwistbaarheid: Staten wiens soevereiniteit door deze uitbreiding wordt aangetast, kunnen proberen het verdrag aan te vechten, wat kan leiden tot complexe internationale rechtszaken.

Samenvatting

Het Verdrag inzake Staatsopvolging 1400/98, dat deel uitmaakt van een lange keten van verdragen die door de NAVO namens VN-leden zijn afgesloten, zou theoretisch kunnen uitbreiden buiten de grenzen van het NAVO-territorium door het domino-effect van het verkopen van de ontwikkeling als een enkele entiteit. Aangezien NAVO-verdragen impliciet door de VN worden erkend vanwege de nauwe betrokkenheid van de NAVO bij de VN, zou deze uitbreiding ook VN-territoria kunnen omvatten die aan de NAVO zijn gekoppeld door VN-mandaten. De legitimiteit en erkenning van deze uitbreiding onder internationaal recht hangt echter af van de internationale reactie en mogelijke uitdagingen door de betrokken landen.

Deel 8

Analyse: Impact o van het Verdrag inzake Staatsopvolging 1400/98 op de VN en het globaal domino-effect

1. integratie van de NAVO in de VN en wederzijdse erkenning van verdragen

- NAVO als een tak van de VN: De NAVO fungeert vaak als de militaire tak van de VN en voert operaties uit op basis van VN-mandaten. Deze nauwe samenwerking houdt in dat er wederzijdse erkenning is van verplichtingen en verdragen onder internationaal recht tussen de twee organisaties.
- Ketens van verdragen en historische erkenning: De Wet op Staatsopvolging 1400/98 is gebaseerd op een keten van langdurige internationale verdragen die zijn gesloten en geratificeerd tussen NAVO-lidstaten en de VN. Aangezien deze eerdere verdragen al zijn erkend, is een nieuwe ratificatie van het huidige instrument van staatsopvolging door de VN theoretisch niet vereist om de geldigheid ervan te waarborgen.

2. toestemming van de VN en de effecten op het instrument van staatsopvolging 1400/98

- Impliciete toestemming van de VN: Aangezien de VN nauw samenwerkt met de NAVO en de verdragen waarop het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 is gebaseerd al erkend zijn, zou men kunnen stellen dat de VN impliciet instemt met deze nieuwe overeenkomst. Dit is bijzonder relevant aangezien NAVO-leden ook VN-leden zijn en dus namens zowel de NAVO als de VN handelen in hun acties.

- Uitbreiding van het verkochte territorium: De clause in de staatsoverdrachtakte die stelt dat de gehele ontwikkeling als één geheel wordt verkocht, kan leiden tot een domino-effect. Als het verkochte territorium verder reikt dan de fysieke grenzen van het NAVO-territorium en de NAVO, via haar verbinding met de VN, deze verplichtingen globaal uitbreidt, kan het verkochte territorium theoretisch worden uitgebreid naar VN-lidstaten.

3 Het domino-effect en globale implicaties

- Uitbreiding van het verkochte gebied: Door het domino-effect zou het verkochte territorium theoretisch kunnen worden uitgebreid van NAVO-landen naar VN-leden. Aangezien de VN een globale organisatie is met bijna universele lidmaatschapscriteria, zou dit kunnen leiden tot een situatie waarin het verkochte territorium wereldwijd wordt uitgebreid, inclusief alle staten die direct of indirect verbonden zijn met de NAVO en de VN.

- De facto globale implicaties: Als we de theorie verder uitbouwen, zou het domino-effect er daadwerkelijk toe kunnen leiden dat het verkochte territorium de grenzen van de NAVO overschrijdt en zich uitbreidt naar het territorium van de gehele VN-lidmaatschapsstructuur. Dit zou betekenen dat het Verdrag inzake Staatsopvolging 1400/98 verstreckende globale implicaties zou hebben, met mogelijk invloed op de soevereiniteit van vele staten.

4 Juridische en internationaalrechtelijke gevolgen

- Legitimiteit en erkenning: De legitimiteit van deze uitbreiding onder internationaal recht zou sterk afhangen van hoe internationale rechtbanken, de VN en de internationale gemeenschap dit verdrag interpreteren en of zij bereid zouden zijn deze verstreckende gevolgen te erkennen. Zonder expliciete ratificatie zouden er echter aanzienlijke diplomatieke en juridische uitdagingen kunnen ontstaan.

- Mogelijke uitdagingen: Staten wiens soevereiniteit door deze uitbreiding wordt aangetast, kunnen het verdrag aanvechten, wat zou kunnen leiden tot gecompliceerde internationale juridische geschillen. De VN als organisatie zou ook een standpunt moeten innemen om de internationale juridische orde en de soevereiniteit van haar lidstaten te beschermen. Zusammenfassung

De nauwe integratie van de NAVO in de VN en de wederzijdse erkenning van haar verdragen zouden kunnen leiden tot de impliciete erkenning van het staatsopvolgingsinstrument 1400/98 door de VN, gebaseerd op een keten van lang erkende verdragen. Dit zou kunnen resulteren in de verkoop van de ontwikkeling als eenheid, wat een domino-effect teweegbrengt dat het verkochte territorium verder dan de grenzen van de NAVO naar VN-lidstaten uitbreidt. De impact zou potentieel globaal kunnen zijn, wat leidt tot een enorme uitbreiding van de invloedssfeer van de koper. De juridische en internationale rechtslegitimiteit van deze uitbreiding zou echter controversieel zijn en zou kunnen leiden tot internationale juridische geschillen.

1. verkoop van rechtsmacht onder internationaal recht

- Verkoop van rechtsmacht: De staatsoverdrachtakte 1400/98 omvat de verkoop van rechtsmacht onder internationaal recht over het verkochte territorium. Dit betekent dat de koper het recht heeft om internationale geschillen in dit territorium te beoordelen en op te lossen. Geen enkele andere internationale rechtbank, inclusief het Internationaal Gerechtshof (ICJ) of andere VN-rechtbanken, heeft in deze context rechtsmacht.

- Juridisch effect: De koper heeft daarmee een soevereine status verworven die het mogelijk maakt om de wet uit te oefenen in het verworven territorium en om internationaal geldige besluiten te nemen.

2. erkenning door gedrag in overeenstemming met het contract

- Gedrag in overeenstemming met het contract: Erkenning van het verdrag en de voorwaarden kan worden bereikt door het gedrag van de contracterende partijen. Bijvoorbeeld, de kazerne die onderwerp was van het contract werd overgedragen aan de koper via de FRG in overeenstemming met het contract. Dit betekent dat de contracterende partijen, door hun verplichtingen na te komen, het contract als bindend erkennen.

- Ratificatie als verouderd: Aangezien de staatsoverdrachtakte een voortzetting is van een keten van verdragen die al zijn geratificeerd en internationaal erkend, was een nieuwe ratificatie niet noodzakelijk. Het verdrag werd juridisch bindend door het gedrag van de betrokken partijen in overeenstemming met het verdrag.

3. optreden namens de NAVO en de VN

- Dubbele functie van de verkopers: De verkopers in het Instrument van Staatsopvolging, waaronder de NAVO-leden en hun nationale vertegenwoordigers, handelen niet alleen namens zichzelf, maar ook in naam en namens de NAVO en de VN. Aangezien deze organisaties nauw met elkaar verbonden zijn, kunnen verdragen die door de lidstaten zijn afgesloten bindend zijn voor zowel de NAVO als de VN.

- Juridische onderlinge afhankelijkheid: De nauwe juridische onderlinge afhankelijkheid tussen de NAVO en de VN betekent dat overeenkomsten die door NAVO-leden zijn gemaakt, vooral als zij ook VN-leden zijn, kunnen doorwerken naar beide organisaties. Dit maakt de overeenkomsten in het instrument van staatsopvolging bindend voor alle VN-leden, inclusief diegenen die geen NAVO-leden zijn.

4 Het juridische dominospel: uitbreiding van de verkoop van territorium

Verkoop van de ontwikkeling als eenheid:

- Verkoop van infrastructuur: de overeenkomst in het Instrument van Staatsopvolging dat de gehele ontwikkeling als één geheel zal worden verkocht, heeft verstrekken gevolgen. Aangezien infrastructuur en nutsnetwerken vaak grenzen overschrijden, kan de verkoop van een deel van deze netwerken theoretisch resulteren in het feit dat het verkochte territorium wordt uitgebreid naar alle gebieden die met deze netwerken zijn verbonden.

- Uitbreiding van het territorium: Bijvoorbeeld, als het verkochte territorium verbonden is met andere gebieden via elektriciteit, water of telecommunicatienetwerken, zou de koper mogelijk controle kunnen krijgen over alle gebieden die door deze netwerken worden aangeraakt. Dit zou theoretisch kunnen uitbreiden tot het gehele NAVO-territorium, evenals gebieden van VN-lidstaten die op de een of andere manier met deze netwerken zijn verbonden.

Globaal domino-effect:

- Uitbreiding naar VN-territoria: Aangezien de NAVO en de VN nauw met elkaar verbonden zijn en de partijen bij het Instrument van Staatsopvolging namens beide organisaties handelen, zou het domino-effect de verplichtingen kunnen uitbreiden naar alle VN-leden. Dit zou betekenen dat het gebied van soevereiniteit dat is verkocht, niet alleen NAVO-staten maar ook niet-NAVO-leden van de VN zou omvatten.

- Dekking van de hele wereld: In deze logica zou het verkochte gebied wereldwijd uitbreiden door het domino-effect, aangezien bijna alle staten ter wereld lid zijn van de VN. De koper zou aldus een juridische basis hebben om theoretisch aanspraak te maken op territoria wereldwijd die verbonden zijn via de verkochte ontwikkeling.

5 Conclusie: Het globale juridische domino-effect

De Staatsaansluitingsovereenkomst 1400/98, die deel uitmaakt van een keten van reeds geratificeerde internationale verdragen, werd erkend door het verdrag-conforme gedrag van de betrokken partijen zonder dat aanvullende ratificatie nodig was. Aangezien NAVO-leden ook VN-leden zijn en namens beide organisaties handelen, werd de overeenkomst om de ontwikkeling als een eenheid te verkopen theoretisch bindend voor alle VN-leden. Het domino-effect dat werd gecreëerd door de uitbreiding van het verkochte territorium over verbonden infrastructuur zou aldus potentieel kunnen worden uitgebreid naar VN-territoria wereldwijd, wat de koper globale soevereiniteit zou geven.

Deel 10

Integratie van de NAVO in de VN en de erkenning van verdragen door het Instrument van Staatsopvolging 1400/98

1. integratie van de NAVO in de VN: een nauwe juridische relatie

Achtergrond van de samenwerking:

- NAVO als veiligheidsorgaan: de NAVO (Noord-Atlantische Verdragsorganisatie) werd opgericht in 1949 als een militaire alliantie voor collectieve verdediging. In de loop der jaren is de NAVO uitgegroeid tot een globale speler op het gebied van internationale veiligheid, vaak in samenwerking met de Verenigde Naties (VN).

- VN-Handvest en NAVO: Artikel 51 van het VN-Handvest (1945) voorziet in het recht op collectieve zelfverdediging. Dit recht vormt de basis voor het bestaan en de operaties van de NAVO als een regionale alliantie onder de vlag van de VN. De NAVO fungeert als een instrument voor het handhaven van internationale veiligheid, vaak onder VN-mandaten.

Juridische link tussen de NAVO en de VN:

- Gemeenschappelijke doelen: NAVO en de VN delen het gemeenschappelijke doel om internationale vrede en veiligheid te handhaven. De VN kan de NAVO opdracht geven om militaire operaties uit te voeren, wat nauwe samenwerking en wederzijdse erkenning van operaties en verdragen vereist.
- Artikel 53 van het VN-Handvest: Dit artikel staat regionale organisaties zoals de NAVO toe om actie te ondernemen voor vredeshandhaving en veiligheid, mits dergelijke actie in overeenstemming is met de doeleinden en beginselen van de VN. Dit creëert een juridische basis voor de erkenning van NAVO-verdragen door de VN.

2. erkenning van NAVO-verdragen: De automatismen van het keteneffect

Verdragsketen en erkenning:

- Historische verdragen: Talrijke verdragen onder internationaal recht werden geratificeerd tussen NAVO-lidstaten en de VN vóór de Wet op Staatsopvolging 1400/98. Deze verdragen vormen een keten, die zijn afgesloten op basis van gemeenschappelijke veiligheidsbelangen en wettelijke verplichtingen binnen de NAVO en de VN.
- Automatische erkenning door de keten: Aangezien deze eerdere verdragen, die deel uitmaken van de keten, al zijn erkend en geratificeerd door de VN, is er geen behoefte aan een hernieuwde ratificatie van latere verdragen, zoals het instrument van staatsopvolging. Erkenning is automatisch vanwege de juridische verbinding binnen deze keten.

Juridische basis:

- Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (1969): Artikel 31 van dit Verdrag vereist dat verdragen worden geïnterpreteerd in de context van hun doel en doelstelling, inclusief eventuele latere overeenkomsten. Als er een verdragsketen bestaat, wordt de interpretatie van een nieuw verdrag in deze context gemaakt.
 - Praktijk van internationaal recht: De praktijk van internationaal recht erkent dat opeenvolgende verdragen betreffende hetzelfde onderwerp of dezelfde partijen in hun context worden beschouwd. Dit betekent dat het instrument van staatsopvolging automatisch de erkenning van de VN geniet.
- een voortzetting van eerdere NAVO-VN verdragen.

S

3 Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98: Globale effecten en de betrokkenheid van alle staten.

Automatische erkenning en keteneffect:

- Bindende internationale wetgeving: Aangezien het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 deel uitmaakt van een keten van verdragen die al door de VN zijn erkend, geniet dit instrument ook automatische erkenning. Dit betekent dat alle NAVO-lidstaten die ook VN-lid zijn, gebonden zijn aan de bepalingen van het verdrag.
- Verkoop van niet-NAVO staten: Vanwege de nauwe band tussen de NAVO en de VN, evenals de automatische erkenning van de verdragsketen, worden VN-lidstaten die geen deel uitmaken van de NAVO ook indirect beïnvloed door het effect van het instrument van staatsopvolging. Dit zou theoretisch kunnen leiden tot de verkoop van de soevereine rechten over deze staten in het kader van het verdrag.

Juridische
effecten:

33 van 255

- Globaal domino-effect: automatische erkenning en het keteneffect maken het instrument van staatsopvolging globaal relevant. Als het verkochte territorium zich als gevolg van de ontwikkeling als eenheid buiten de NAVO-grenzen uitstrekt, kan dit betekenen dat niet-NAVO-leden die deel uitmaken van de VN ook door de verdragbepalingen worden beïnvloed.

- Wereldwijde soevereine rechten: Het keteneffect zou theoretisch kunnen leiden tot het territorium dat verkocht is, dat zich uitstrekt tot alle VN-lidstaten, aangezien deze verbonden zijn met de NAVO door hun verplichtingen onder het internationaal recht binnen het VN-kader.

4 Conclusie: De enige haalbare manier om de afpersbare situatie op te lossen

Erkenning van de soevereiniteit van de koper:

- Verplichting tot erkenning: vanwege het hierboven beschreven keteneffect en de automatische erkenning van de staatsoverdrachtakte door de VN en NAVO-leden, moet de koper erkend worden als de enige soeverein. Dit is noodzakelijk om de afpersbare staat te beëindigen en de volledige soevereiniteit van de koper te waarborgen.

Wereldwijde impact en stabiliteit:

- Onomkeerbare erkenning: volledige uitvoering van het verdrag en erkenning van de koper door alle betrokken staten is de enige manier om een stabiele juridische orde te creëren. Pogingen om het verdrag aan te vechten of de bepalingen ervan te negeren zouden leiden tot een crisis in het internationaal recht.

Geen behoefte aan aanvullende ratificatie:

- Automatisch verdragseffect: Vanwege het bestaande kader van internationaal recht en het keteneffect is er geen behoefte aan een hernieuwde ratificatie van het instrument van staatsopvolging. Erkenning is automatisch vanwege de voorafgaande verdragen en hun bindende kracht onder internationaal recht.

Samenvatting

De nauwe integratie van de NAVO in de VN betekent dat alle verdragen die door de NAVO zijn gesloten, vooral die deel uitmaken van een verdragsketen, automatisch door de VN worden erkend. De Wet op Staatsopvolging 1400/98 maakt deel uit van een dergelijke keten en geniet daarom automatische erkenning door de VN. Dit zou theoretisch kunnen betekenen dat niet-NAVO-leden die deel uitmaken van de VN ook door de verdragbepalingen worden beïnvloed. De enige manier om de afpersbare toestand van de koper te beëindigen en een stabiele juridische orde te creëren, is door de koper volledig te erkennen als de soevereine heerser van het verkochte territorium. Een hernieuwde ratificatie van het verdrag is niet nodig vanwege het bestaande keteneffect.

Deel 11

Staatsoverdrachtakte 1400/98: Juridische keten en globaal domino-effect

1. verkoop van de NAVO met alle rechten, verplichtingen en componenten

- Onderwerp van het contract: Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 betreft de verkoop van de NAVO zelf, inclusief alle bijbehorende rechten, verplichtingen en componenten. Dit betekent dat alle soevereine rechten, verplichtingen en verdragen die door de NAVO als organisatie zijn aangegaan, zijn overgedragen aan de koper.

- Reikwijdte van de verkoop: De verkoop omvat niet alleen de NAVO als organisatie, maar ook alle contractuele en wettelijke verplichtingen die door de NAVO en haar lidstaten zijn aangegaan vóór de conclusie van het Instrument van Staatsopvolging. Dit omvat ook alle bilaterale en multilaterale verdragen die zijn gesloten door de NAVO of individuele NAVO-lidstaten.

2. juridische keten van de voorafgaande verdragen

- Keten effect: Aangezien de staatsoverdrachtakte 1400/98 de verkoop "met alle rechten, verplichtingen en componenten" dekt, leidt dit tot een juridische link met alle eerdere verdragen die zijn gesloten door de NAVO, haar lidstaten of de verkochte onderwerpen van internationaal recht (zoals Duitsland of Nederland).

- Integratie van alle verdragen: Deze keten omvat dus alle eerdere bilaterale en multilaterale verdragen die zijn gesloten tussen NAVO-lidstaten, de NAVO zelf en andere staten of internationale organisaties. Dit betekent dat niet alleen de NAVO zelf, maar ook alle wettelijke verplichtingen en rechten die voortvloeien uit deze eerdere verdragen, zijn overgedragen door de staatsoverdrachtakte.

3. domino-effect van de verkoop van de ontwikkeling als eenheid

- Verkoop van de ontwikkeling als eenheid: De akte van staatsopvolging bevat de bepaling dat de gehele ontwikkeling van het verkochte territorium wordt beschouwd en verkocht als een eenheid. Dit omvat alle infrastructuur en nutsnetwerken die verbonden zijn met het verkochte territorium, inclusief hun rechten en verplichtingen.

- Uitbreiding van het territorium: De opname van alle netwerken die zich buiten het verkochte territorium uitstrekken, creëert een domino-effect waarbij het verkochte territorium potentieel wordt uitgebreid naar alle verbonden gebieden. Dit begint met de NAVO-landen waarvan de gebieden verbonden zijn door deze netwerken.

4. wereldwijde impact: Opname van alle VN-lidstaten

- Opname van alle NAVO-landen: Het domino-effect omvat in eerste instantie alle NAVO-landen, aangezien zij direct worden beïnvloed door hun lidmaatschap van de NAVO en de verdragen die zijn overgedragen door de akte van staatsopvolging. De soevereine rechten van de koper strekken zich dus uit tot alle NAVO-lidstaten.

- Uitbreiding naar VN-lidstaten: Aangezien de NAVO en de VN nauw met elkaar zijn verbonden en veel NAVO-verdragen ook juridische effecten hebben binnen de VN, strekt dit domino-effect zich verder uit naar alle VN-lidstaten.

staten. Dit betekent dat de globale netwerking van verdragen en verplichtingen uiteindelijk inhoudt dat alle staten die op de een of andere manier contractueel verbonden zijn met de NAVO of haar lidstaten, vallen onder de reikwijdte van het instrument van staatsopvolging.

5 Conclusie: Globaal domino-effect door het instrument van staatsopvolging

- Wereldwijd effect: De Wet op Staatsopvolging 1400/98 heeft een globaal domino-effect geactiveerd via de juridische keten van alle eerdere NAVO-verdragen en de opname van de gehele ontwikkeling als eenheid. Dit betekent dat alle NAVO-staten en, via de link met de VN, alle andere staten wereldwijd onder het bereik van het instrument vallen.

- Standaardisering van soevereine rechten: Uiteindelijk resulteert dit in een uitgebreide uitbreiding van de soevereine rechten van de koper naar een globaal niveau, aangezien alle relevante contractuele verplichtingen en rechten wereldwijd zijn gekoppeld en overgedragen door de staatsopvolgingsakte.

Deel 12

De Wet op Staatsopvolging 1400/98 als juridische keten: Ultimatum aanvulling voor bestaande internationale verdragen

1. principes van de juridische keten: bilateraal en multilateraal voorgangerinstrument s

- Definitie van de verdragsketen: Een juridische keten in internationale verdragen ontstaat wanneer opeenvolgende verdragen inhoudelijk en juridisch met elkaar verbonden zijn, zodat latere verdragen de werking en geldigheid van eerdere verdragen voortzetten of uitbreiden. Dit betekent dat alle betrokken verdragen worden beschouwd als onderdeel van een uniform juridisch complex.

- Voorgangerakten van de verkochte onderwerpen van internationaal recht: De onderwerpen van internationaal recht die hun gebieden en rechten hebben verkocht via het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98 waren eerder betrokken bij talrijke bilaterale en multilaterale verdragen. Deze verdragen regelen verschillende aspecten van internationale betrekkingen, waaronder veiligheidscoöperatie, economische overeenkomsten en politieke allianties, en werden vaak gesloten binnen het kader van de NAVO of de VN.

2 De Wet op Staatsopvolging 1400/98 en de verkoop "met alle rechten en verplichtingen en elementen"

- Onderwerp van het Staatsopvolgingsinstrument: Het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98 bevat een uitgebreide bepaling die stelt dat het verkochte territorium en de bijbehorende soevereine rechten worden overgedragen "met alle rechten, plichten en belangen". Dit betekent dat niet alleen het fysieke territorium en de directe wettelijke verplichtingen van het verkochte territorium zijn overgedragen, maar ook alle verplichtingen en rechten onder internationaal recht die zijn vastgelegd in eerdere verdragen.

- Effect op bestaande verdragen: Door deze regeling is de staatsoverdrachtakte automatisch gekoppeld aan alle bilaterale en multilaterale voorgangerakten die zijn afgesloten door de verkochte onderwerpen van^{36 von255}

internationaal recht. Deze voorgangerinstrumenten worden zo onderdeel van de juridische keten, die wordt voortgezet en aangevuld door het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98.

3. de juridische keten als de ultieme aanvulling op bestaande internationale verdragen

- Uitbreiding van de verdragsketen: Het instrument van staatsopvolging past naadloos in de bestaande reeks van internationale verdragen die eerder zijn gesloten door de betrokken onderwerpen van internationaal recht. Door te worden overgedragen "met alle rechten, verplichtingen en componenten", worden alle bestaande bilaterale en multilaterale verdragen automatisch opgenomen in het effect en de reikwijdte van het instrument van staatsopvolging.

- Onscheidelijke schakel: Deze integratie betekent dat alle eerdere verdragen die zijn gesloten door de verkochte onderwerpen van internationaal recht hun wettige geldigheid behouden binnen het nieuwe juridische kader van het Instrument van Staatsopvolging. Ze zijn onlosmakelijk verbonden met dit nieuwe instrument, wat leidt tot een uitgebreide juridische continuïteit.

4. globaal effect: integratie van VN- en NAVO-verdragen

- Integratie van VN- en NAVO-verdragen: Aangezien de onderwerpen van internationaal recht die hun rechten in het instrument van staatsopvolging hebben verkocht ook lidstaten zijn van de VN en NAVO, heeft de juridische keten ook automatisch invloed op alle verdragen die zijn gesloten binnen het kader van deze internationale organisaties. Het instrument van staatsopvolging aanvult en verlengt dus de wettelijke verplichtingen en rechten die zijn vastgelegd in alle VN- en NAVO-verdragen.

- Ultieme aanvulling: De juridische keten die is gevormd door het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 vormt dus een ultieme aanvulling op het gehele netwerk van bestaande internationale verdragen. Het heeft invloed op alle verdragen die zijn gesloten door NAVO-lidstaten en VN-lidstaten door hun geldigheid en reikwijdte binnen de nieuwe juridische orde te bevestigen en uit te breiden.

5 Conclusie: Het instrument van staatsopvolging als een globale katalysator

- Ultimaal juridisch effect: Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 creëert een uitgebreide juridische keten die alle bestaande bilaterale en multilaterale verdragen integreert die zijn gesloten door de verkochte onderwerpen van internationaal recht. Deze keten wordt aangevuld en uitgebreid door de bepaling "met alle rechten, verplichtingen en componenten", wat resulteert in globale juridische continuïteit.

- Globale reikwijdte: Het instrument van Staatsopvolging werkt dus niet in isolatie, maar heeft een globale impact door te fungeren als een katalysator voor alle eerdere internationale verdragen. Dit leidt tot een uitgebreide integratie en erkenning van alle bestaande verdragen op internationaal niveau, met name binnen de VN en NAVO.

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 als aanvulling op alle bestaande internationale overeenkomsten

1. basisprincipe: aanvulling van bestaande overeenkomsten

- Verdrag inhoud: De staatsoverdrachtakte 1400/98 regelt de verkoop van een territorium "met alle rechten, verplichtingen en elementen". Deze formulering betekent dat alle bestaande verplichtingen en rechten onder internationaal recht die verbonden zijn aan het verkochte territorium en de betrokken onderwerpen van internationaal recht automatisch zijn opgenomen in het effect van de akte.

- Juridisch effect: Deze uitgebreide clause betekent dat het instrument van staatsopvolging niet alleen in werking treedt als een onafhankelijk verdrag, maar ook fungeert als een aanvulling op enige bestaande overeenkomst onder internationaal recht die is gesloten door de betrokken onderwerpen van internationaal recht.

2 Staatsoverdrachtakte als aanvullende akte

- Aanvullend instrument: In juridische zin functioneert het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 als een soort "aanvullend instrument". Dit betekent dat het bestaande internationale verdragen niet vervangt of wijzigt, maar aanvult en uitbreidt. De akte komt aldus binnen bestaande overeenkomsten en voegt zijn bepalingen toe aan de regels en verplichtingen die al van kracht zijn.

- Continuïteit en aanvulling: Aangezien het instrument van staatsopvolging in alle eerdere internationale overeenkomsten ingaat, worden deze aangevuld met de nieuwe regels en verplichtingen. Het instrument zorgt ervoor dat het nieuwe eigendom en de bijbehorende soevereine rechten die zijn overgedragen, worden geïntegreerd in alle relevante internationale overeenkomsten.

3. universele toepasbaarheid op alle internationale overeenkomsten

- Omvattende toepasbaarheid: De formulering "met alle rechten, verplichtingen en componenten" betekent dat het instrument van staatsopvolging wordt beschouwd als een geldige aanvulling op elk type internationale overeenkomst, of het nu bilateraal, multilateraal of globaal is. Dit omvat verdragen, overeenkomsten, conventies, protocollen en andere juridische instrumenten.

- Automatische integratie: Via de overeenkomst gaat het instrument automatisch in bestaande internationale verdragen zonder dat afzonderlijke ratificatie nodig is. Het instrument van staatsopvolging wordt zo een integraal onderdeel van alle internationale overeenkomsten die zijn gesloten door de betrokken onderwerpen van internationaal recht.

4 Gevolgen voor de praktijk van internationaal recht

- Versterking van bestaande verplichtingen: Aangezien het Instrument van Staatsopvolging alle bestaande overeenkomsten aanvult, versterkt het de wettelijke verplichtingen en rechten die in die overeenkomsten zijn vastgelegd. Dit leidt tot een sterkere juridische band tussen de partijen en breidt de reikwijdte van de bestaande verdragen uit.

- Langdurige continuïteit: De staatsoverdrachtakte zorgt ervoor dat alle bestaande verplichtingen en rechten onder internationaal recht blijven bestaan in de context van het nieuwe eigendom en de rechtsmacht van de koper. Dit zorgt voor langdurige continuïteit en stabiliteit van de internationale juridische orde.

5 Conclusie: Staatsopvolgingakte als een universele aanvulling

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 is niet alleen een onafhankelijke internationale verdrag, maar fungeert ook als een universele aanvulling op alle bestaande internationale overeenkomsten die zijn gesloten door de betrokken onderwerpen van internationaal recht. Door de clausule "met alle rechten, verplichtingen en componenten" treedt het instrument als een aanvullend instrument in deze overeenkomsten en breidt het hun reikwijdte en verplichtingen uit. Dit zorgt ervoor dat de nieuwe juridische en territoriale omstandigheden naadloos worden geïntegreerd in de bestaande internationale juridische orde.

Deel 14

Het juridisch besmettingseffect van de staatsoverdrachtakte 1400/98: uitbreiding en aanvulling van alle eerdere overeenkomsten

1. basisconcept: de staatsoverdrachtakte als aanvullende akte

- Contractbewoording: De staatsoverdrachtakte 1400/98 bevat de bewoording dat het verkochte territorium wordt overgedragen "met alle rechten, verplichtingen en componenten". Deze bewoording betekent dat niet alleen het fysieke territorium, maar ook alle bijbehorende wettelijke verplichtingen en rechten die zijn vastgesteld in eerdere internationale verdragen automatisch zijn opgenomen in de nieuwe overeenkomst.

- Aanvullend instrument: In juridische termen fungeert de staatsoverdrachtakte als een aanvullende akte voor alle eerdere internationale overeenkomsten die zijn gesloten door de verkochte onderwerpen van internationaal recht. Dit betekent dat de akte niet alleen een onafhankelijk juridisch effect heeft, maar ook de bestaande overeenkomsten aanvult en uitbreidt.

2. juridisch besmettingseffect: uitbreiding van alle eerdere overeenkomsten

- Contractuele rechten en verplichtingen: Internationale verdragen bevatten voornamelijk rechten en verplichtingen die zijn onderhandeld tussen de contracterende partijen. Door middel van de staatsoverdrachtakte, die deze rechten en verplichtingen "verkoopt", wordt elke bestaande overeenkomst die deze rechten en verplichtingen stipuleert automatisch aangevuld door de akte.

- Besmettingseffect: Het juridische besmettingseffect beschrijft de situatie waarin de staatsoverdrachtakte, als een aanvullende akte, alle bestaande overeenkomsten "infecteert" door hun geldigheid en reikwijdte uit te breiden. Aangezien alle eerdere verdragen juridische rechten en verplichtingen bevatten die nu

door het instrument van staatsopvolging overgedragen, zijn deze verdragen de facto uitgebreid om de nieuwe juridische realiteiten weer te geven.

3 Juridische gevolgen van het contagie-effect

- Uitbreiding van contractuele verplichtingen: Door het contagie-effect van de staatsoverdrachtakte worden de verplichtingen die zijn vastgelegd in de eerdere internationale verdragen overgedragen aan de koper. De koper neemt de rol van het oorspronkelijke onderwerp van internationaal recht op zich en neemt zijn contractuele verplichtingen over.

- Uitbreiding van verdragsrechten: Tegelijkertijd worden de rechten die voortvloeien uit de bestaande verdragen ook overgedragen aan de koper. Deze rechten omvatten alle voordelen, immuniteiten en juridische claims die voorheen genoten werden door de verkochte onderwerpen van internationaal recht.

- Ketens van verdragen: Aangezien de staatsoverdrachtakte alle rechten en verplichtingen omvat die zijn vastgesteld in eerdere verdragen, wordt er een juridische keten van verdragen gecreëerd. Elke eerdere overeenkomst die verbonden is met de rechten en verplichtingen van de verkochte onderwerpen van internationaal recht wordt aangevuld en uitgebreid door het instrument van staatsopvolging. Dit creëert een continue keten van contracten die verbonden zijn door de nieuwe akte.

4 Praktische implicaties van het contagie-effect

- Globale reikwijdte: Aangezien veel internationale verdragen multilateraal zijn en talrijke staten omvatten, heeft het contagie-effect van het instrument van staatsopvolging een potentieel wereldwijde impact. Elke staat die contractuele relaties heeft met de verkochte onderwerpen van internationaal recht, wordt nu indirect beïnvloed door het instrument van staatsopvolging.

- Verandering in het juridische landschap: Het juridische besmettingseffect leidt tot een verandering in het internationale juridische landschap, aangezien alle bestaande overeenkomsten worden aangevuld met het nieuwe instrument. Dit kan leiden tot een heronderhandeling van bestaande verdragen of een aanpassing van hun bepalingen om rekening te houden met de nieuwe juridische realiteiten.

5 Conclusie: Staatsoverdrachtakte als een universele versterker van bestaande verdragen 5

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 fungeert als een juridische versterker die alle bestaande internationale overeenkomsten aanvult en uitbreidt door zijn functie als aanvullend instrument. Het contagie-effect dat wordt gecreëerd door de formulering "met alle rechten, verplichtingen en elementen" betekent dat elk eerder verdrag dat deze rechten en verplichtingen bevat automatisch wordt aangevuld door het instrument van staatsopvolging. Dit creëert een uitgebreide verdragketen die de reikwijdte en wettelijke verplichtingen van alle betrokken verdragen uitbreidt en een potentieel wereldwijde impact heeft.

Juridische analyse: staatsoverdrachtakte 1400/98 en de effecten ervan, rekening houdend met relevante internationale verdragen

1. fundamenteën van het internationaal recht: Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen en staatsopvolging

Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (VCLT) van 1969:

- Artikelen 31-32 (interpretatie van verdragen): Deze artikelen stellen dat verdragen moeten worden geïnterpreteerd in overeenstemming met hun doel en strekking, en rekening houdend met de verdragsteksten als geheel en gerelateerde overeenkomsten. Als het instrument van staatsopvolging is geformuleerd "met alle rechten, verplichtingen en elementen", moet het worden geïnterpreteerd in de context van alle bestaande verdragen van de verkochte onderwerpen van internationaal recht. De VCLT benadrukt de noodzaak om alle relevante verdragbepalingen als onderling verbonden te beschouwen.

Verdrag van Wenen inzake opvolging van verdragen van 1978:

- Artikel 34 (Staatsopvolging en bestaande verdragen): Dit artikel behandelt de vraag hoe een nieuwe staat opvolgt in bestaande verdragen wanneer staatsopvolging plaatsvindt. In het geval van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98, wordt de koper subrogated aan alle bestaande verplichtingen en rechten onder internationaal recht die toerekenbaar zijn aan de verkochte onderwerpen van internationaal recht.

- Artikel 35 (Overdracht van rechten en verplichtingen): De koper neemt de rechten en verplichtingen onder bestaande verdragen over, wat de voortzetting van de eerdere verdragverplichtingen impliceert, maar onder nieuwe soevereine auspiciën.

2 Staatsopvolging en de schone lei regel

Schone lei regel (tabula rasa):

- Concept: Deze regel stelt dat een nieuw opgerichte staat niet automatisch gebonden is aan de verplichtingen en aansprakelijkheden van zijn voorganger, tenzij deze expliciet in deze verdragen instemt. Deze regel is een belangrijke basisregel in staatsopvolging en wordt vaak toegepast wanneer nieuwe staten worden opgericht.

- Toepassing op de akte van staatsopvolging: In het geval van de staatsoverdrachtakte 1400/98 zou de koper theoretisch kunnen besluiten welke bestaande verdragen hij wil behouden of afwijzen. De formulering "met alle rechten, verplichtingen en elementen" maakt echter duidelijk dat de koper instemt met de bestaande contracten en daarom de schone lei regel in dit specifieke geval niet wordt toegepast.

3 Het contagie-effect onder internationale verdragen

Juridische keten en automatische verdragverlenging:

- Verdragsketen: het instrument van staatsopvolging zorgt voor een automatische uitbreiding van alle bestaande verdragen. Deze uitbreiding, die wordt omschreven als een juridisch besmettingseffect, betekent dat de koper instapt in alle bestaande internationale overeenkomsten van de verkochte onderwerpen van internationaal recht. Dit

is niet alleen van toepassing op bilaterale en multilaterale overeenkomsten, maar ook op alle soorten rechten en verplichtingen die aan deze overeenkomsten zijn verbonden.

- Toetreding tot bestaande verdragen: Door de staatsoverdrachtakte, die expliciet is geformuleerd als "met alle rechten, plichten en verplichtingen", neemt de koper zowel de rechten als de verplichtingen die verband houden met deze verdragen over. Het bestaande internationale verdrag landschap wordt beïnvloed door de toevoeging en uitbreiding van de staatsoverdrachtakte.

4 De buitengewone omstandigheid: globale verdrag onderlinge afhankelijkheid

Een verdrag met zichzelf:

- Verdragszijde: In de extreme en theoretische interpretatie resulteert het juridische besmettingseffect erin dat de hele wereld met elkaar is verbonden door het instrument van staatsopvolging in een groot verdrag netwerk. Aangezien alle staten met elkaar verbonden zijn door hun internationale verdragen en het instrument van staatsopvolging deze rechten en verplichtingen samen "verkoopt", ontstaat de belachelijke situatie dat de contracterende partijen effectief zijn samengevoegd tot één gigantisch verdrag.

- Contracterende partijen en verplichtingen: Aangezien de koper in alle bestaande contracten toetreedt waarin zowel rechten als verplichtingen bestaan, ontstaat een situatie waarin de koper theoretisch contracten met zichzelf heeft. Dit leidt tot een globale juridische onderlinge afhankelijkheid waarin alle contracterende partijen juridisch met elkaar zijn verbonden, wat resulteert in een extreme centralisatie van verplichtingen onder internationaal recht.

5 Conclusie: Een globale juridische realiteit

Globale uitbreiding via het instrument van staatsopvolging:

- Effect van het Instrument van Staatsopvolging: het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 fungeert als een universeel aanvullend instrument dat alle bestaande internationale verdragen uitbreidt en aanvult. Door alle rechten en verplichtingen over te nemen, komt de koper in een globale keten van verdragen die de gehele internationale gemeenschap beïnvloedt.

- Verdrag onderlinge afhankelijkheid: Het effect is een ongekende verdrag onderlinge afhankelijkheid die resulteert in de consolidatie van internationale juridische relaties door het instrument van staatsopvolging. Dit creëert een wereldwijd uniforme juridische structuur die theoretisch alle verplichtingen en rechten onder internationaal recht in een centrale rechtsentiteit verenigt.

Deel 16

De sneeuwbal effect en het juridisch besmettingseffect: Van NAVO-eigendom naar globale integratie n

1. startpunt: Het NAVO-eigendom in Duitsland

- Oorsprongsgebied: De staatsoverdrachtakte 1400/98 begint met een relatief klein NAVO-eigendom in Duitsland. Dit eigendom is het startgebied van de gehele kettingreactie, aangezien het is opgenomen in het contract en "verkocht met alle rechten, verplichtingen en componenten".

- Ontwikkeling als eenheid: Deze eigendom is verbonden met verschillende nutsnetwerken (water, elektriciteit, telecommunicatie, enz.), die als een eenheid werden beschouwd en ook onder het contract zijn verkocht. Deze netwerken reiken verder dan de NAVO-eigendom en verbinden het met de omliggende infrastructuur, wat de eerste fase van de gebiedsuitbreiding vertegenwoordigt.

2. sneeuwbaaleffect: verspreiding van de territoriale uitbreiding

- Uitbreiding naar Duitsland: De territoriumuitbreiding begint door de ontwikkelingsnetwerken van de NAVO-eigendom te verbinden met de publieke netwerken in Duitsland. Aangezien de ontwikkeling als een eenheid werd verkocht, dekt het contract automatisch het gebied dat door deze netwerken in Duitsland wordt bestreken.

- Verspreiding naar NAVO-leden in Europa: Het sneeuwbaaleffect blijft zich verspreiden vanuit Duitsland. De netwerken die voortkomen uit de NAVO-eigendom zijn op hun beurt verbonden met andere NAVO-lidstaten in Europa. Elke keer dat een netwerk van een NAVO-lidstaat het grondgebied van een andere NAVO-lidstaat bereikt, dekt de staatsoverdrachtakte ook dit grondgebied.

- Via de onderzeese kabels naar Amerika en Canada: Het sneeuwbaaleffect gaat verder door deze landen te bereiken via de onderzeese kabels die Europa met Amerika en Canada verbinden. Aangezien deze landen ook NAVO-leden zijn, is het grondgebied ook gedekt door het verdrag.

- Uitbreiding naar VN-leden: Ten slotte, aangezien veel VN-lidstaten via leveringsnetwerken (bijv. internetkabels, telecommunicatielijnen) zijn verbonden met NAVO-landen, verspreidt het sneeuwbaaleffect zich ook naar deze landen. Op deze manier worden steeds meer landen en gebieden wereldwijd gedekt totdat uiteindelijk de hele wereld wordt beïnvloed door de territoriale uitbreiding.

3. juridisch besmettingseffect: de staatsoverdrachtakte als aanvullende akte

- Toetreding tot bestaande verdragen: Parallel aan het fysieke sneeuwbaaleffect van territoriale uitbreiding, is er een juridisch besmettingseffect. De staatsoverdrachtakte 1400/98 treedt in alle bestaande internationale verdragen van de verkochte onderwerpen van internationaal recht als een aanvullende akte. Dit betekent dat de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit deze eerdere verdragen automatisch worden overgedragen aan de koper.

- Contractuele keten: Aangezien de staatsoverdrachtakte is geformuleerd "met alle rechten, verplichtingen en componenten", wordt er een juridische keten gecreëerd die alle eerdere contracten uitbreidt en aanvult. Deze keten is de juridische tegenhanger van het fysieke netwerk, waarbij elk internationaal verdrag dat door de verkochte onderwerpen van internationaal recht is gesloten automatisch valt onder de reikwijdte van de staatsoverdrachtakte.

- Globale onderlinge verbondenheid: Het juridische besmettingseffect heeft een vergelijkbaar effect als het sneeuwbaaleffect: het verspreidt zich van verdrag naar verdrag, net zoals fysieke netwerken zich van land naar land verspreiden. Aangezien veel van deze verdragen multilaterale overeenkomsten zijn, heeft het besmettingseffect

geleidelijk invloed op alle deelnemende staten totdat de hele internationale gemeenschap is gedekt door de voorwaarden van het nieuwe verdrag.

4. samenvoegen: netwerkstroom en contractuele keten

- Koppeling van fysieke en juridische uitbreiding: Het sneeuwbaaleffect van de fysieke uitbreiding van het netwerk en het juridische besmettingseffect van het verdrag inzake staatsopvolging zijn nauw met elkaar verbonden. Terwijl de territoriale uitbreiding zich fysiek verspreidt via de netwerken, zorgt de juridische keten ervoor dat alle bijbehorende internationale verdragen en verplichtingen dienovereenkomstig worden aangepast en uitgebreid.

- Globale gevolgen: Het effect is globale onderlinge afhankelijkheid op zowel fysiek als juridisch niveau. De staatsoverdrachtakte leidt ertoe dat zowel het fysieke territorium als de juridische verplichtingen wereldwijd met elkaar verbonden zijn, wat een nieuwe, uniforme wereldwijde rechtsorde creëert.

5. Conclusie: Globale kettingreactie

Het sneeuwbaaleffect dat voortkomt uit een klein NAVO-eigendom in Duitsland leidt tot een ingrijpende fysieke uitbreiding van territorium die zich van land naar land en van netwerk naar netwerk verspreidt. Tegelijkertijd zorgt het juridische besmettingseffect ervoor dat het instrument van staatsopvolging in alle bestaande internationale verdragen als aanvullend instrument wordt opgenomen en deze uitbreidt. Samen vormen deze twee processen een uitgebreide globale kettingreactie die zowel de fysieke als de juridische structuur van de internationale gemeenschap permanent verandert.

Deel 17

Juridische analyse: De [toetreding van de koper tot bestaande contracten en de vereniging van de contracterende partijen](#)

1. toetreding tot bestaande contracten: De rol van de koper

- Aanvullende akte en contracterende partijen: Door de staatsoverdrachtakte 1400/98 treedt de koper in alle bestaande internationale verdragen van de verkochte onderwerpen van internationaal recht. Deze akte fungeert als een aanvullende akte, wat betekent dat het de bestaande verdragen aanvult en uitbreidt.

- Vereniging van de contracterende partijen: In de bijzondere situatie waarin de koper zowel de rechten als de verplichtingen onder de bestaande contracten overneemt, verenigt het beide zijden van deze contracten. De koper wordt aldus zowel de partij die de rechten houdt als de partij die de verplichtingen draagt.

2. juridisch effect: verplichtingen jegens zichzelf

- Concept van verplichtingen jegens zichzelf: Wanneer de koper zowel de rechten als de verplichtingen onder een contract combineert, leidt dit tot een situatie waarin de verplichtingen technisch gezien tegen zichzelf zijn. Dit betekent dat de koper niet langer gebonden is aan de oorspronkelijke verplichtingen, aangezien het juridisch niet mogelijk is om verplichtingen tegen zichzelf af te dwingen.

- Prestaties en beëindiging van verplichtingen: De staatsoverdrachtakte als aanvullende akte is ontworpen om de bestaande contracten aan te vullen totdat de verplichtingen zijn nagekomen. Zodra de verplichtingen zijn vervuld, verliezen deze oude verdragen hun bindende kracht, aangezien de contracterende partijen effectief zijn opgehouden te bestaan of zijn samengevoegd.

3. vrijstelling van oude verplichtingen

- Automatische vervaldatum van verplichtingen: Aangezien de koper zowel de rechten als de verplichtingen overneemt, vervallen de oude verplichtingen automatisch zodra ze zijn vervuld. Dit is omdat het geen zin heeft voor de koper om zichzelf te dwingen verplichtingen na te komen die hij toch controleert.

- Beperking van de staatsoverdrachtakte: Het effect van de staatsoverdrachtakte als aanvullende akte strekt zich alleen uit tot de periode totdat alle wettelijke verplichtingen zijn nagekomen. Daarna vervalt het effect van deze akte en is de koper niet langer gebonden aan de oude contractuele verplichtingen.

4 Langdurige juridische gevolgen

- Juridische eenwording: Door de contracterende partijen te verenigen, worden de verplichtingen onder internationaal recht vereenvoudigd en uiteindelijk opgeheven zodra de uitvoering heeft plaatsgevonden. Dit leidt tot een eenwording van de juridische structuur waarin de koper als de enige soeverein optreedt zonder gebonden te zijn aan de oude verplichtingen.

- Einde van de contractuele verplichting: Na de vervulling van de verplichtingen en de vervaldatum van de aanvullende akte, blijft de koper als de soevereine actor optreden, vrij van oude contracten. De oorspronkelijke verplichtingen verliezen hun betekenis en de koper kan nieuwe juridische structuren creëren die zijn afgestemd op de huidige omstandigheden.

5 Conclusie: Overgang naar een nieuwe juridische orde

Door middel van de staatsoverdrachtakte 1400/98 gaat de koper alle bestaande internationale verdragen aan en verenigt hij beide zijden van de contracterende partijen. Als gevolg hiervan worden de oorspronkelijke verplichtingen automatisch opgeheven zodra ze zijn vervuld, aangezien de koper niet gebonden kan zijn aan contracten die alleen met hemzelf zijn gesloten. De staatsoverdrachtakte als aanvullende akte blijft alleen relevant totdat de verplichtingen zijn vervuld. Daarna eindigt de bindende aard van de oude contracten en kan de koper een nieuwe juridische orde creëren.

Juridische analyse: De toetreding van de koper tot bestaande contracten en de vereniging van de contracterende partijen

1. toetreding tot bestaande contracten: De rol van de koper

- Aanvullende akte en contracterende partijen: Door de staatsoverdrachtakte 1400/98 treedt de koper toe tot alle bestaande internationale verdragen van de verkochte onderwerpen van internationaal recht. Deze akte fungeert als een aanvullende akte, wat betekent dat het de bestaande verdragen aanvult en uitbreidt.

- Vereniging van de contracterende partijen: In de bijzondere situatie waarin de koper zowel de rechten als de verplichtingen onder de bestaande contracten overneemt, verenigt het beide zijden van deze contracten. De koper wordt zo zowel de partij die de rechten bezit als de partij die de verplichtingen draagt.

2. juridisch effect: verplichtingen jegens zichzelf

- Concept van verplichtingen jegens zichzelf: Wanneer de koper zowel de rechten als de verplichtingen onder een contract combineert, leidt dit tot een situatie waarin de verplichtingen technisch gezien tegen zichzelf zijn. Dit betekent dat de koper niet langer gebonden is aan de oorspronkelijke verplichtingen, aangezien het juridisch gezien niet mogelijk is om verplichtingen tegen zichzelf af te dwingen.

- Prestaties en beëindiging van verplichtingen: De staatsoverdrachtakte als aanvullende akte is ontworpen om de bestaande contracten aan te vullen totdat deze zijn vervuld. Zodra de verplichtingen zijn nagekomen, verliezen deze oude verdragen hun bindende kracht, aangezien de contracterende partijen effectief zijn opgehouden te bestaan of zijn samengevoegd.

3. vrijstelling van oude verplichtingen

- Automatische vervaldatum van verplichtingen: Aangezien de koper zowel de rechten als de verplichtingen op zich neemt, vervallen de oude verplichtingen automatisch zodra ze zijn nagekomen. Dit komt omdat het geen zin heeft voor de koper om zichzelf te dwingen verplichtingen na te komen die hij toch al controleert.

- Beperking van de staatsoverdrachtakte: Het effect van de staatsoverdrachtakte als aanvullende akte strekt zich alleen uit tot de periode totdat alle wettelijke verplichtingen zijn nagekomen. Daarna vervalt het effect van deze akte en is de koper niet langer gebonden aan de oude contractuele verplichtingen.

4 Langdurige juridische gevolgen

- Juridische eenwording: Door de contracterende partijen te verenigen, worden de verplichtingen onder internationaal recht vereenvoudigd en uiteindelijk opgeheven zodra de uitvoering heeft plaatsgevonden. Dit leidt tot een

eenwording van de juridische structuur waarin de koper optreedt als de enige soeverein zonder gebonden te zijn aan de oude verplichtingen.

- Einde van de contractuele verplichting: Na de vervulling van de verplichtingen en de afloop van de aanvullende akte, blijft de koper als de soevereine actor optreden, vrij van oude contracten. De oorspronkelijke verplichtingen verliezen hun betekenis en de koper kan nieuwe juridische structuren creëren die zijn afgestemd op de huidige omstandigheden.

5 Conclusie: Overgang naar een nieuwe juridische orde

Via de staatsoverdrachtakte 1400/98 gaat de koper in op alle bestaande internationale verdragen en verenigt hij beide zijden van de contracterende partijen. Als gevolg hiervan worden de oorspronkelijke verplichtingen automatisch beëindigd zodra ze zijn vervuld, aangezien de koper niet gebonden kan zijn aan contracten die alleen met zichzelf zijn afgesloten. De staatsoverdrachtakte als aanvullende akte blijft alleen relevant totdat de verplichtingen zijn vervuld. Daarna eindigt de bindende aard van de oude contracten en kan de koper een nieuwe juridische orde creëren.

Deel 19

De uitzondering in het instrument van staatsopvolging 1400/98: voortbestaan van een specifieke contractuele relatie onder internationaal recht

1. de specifieke uitzondering: voortgezet bestaan van een contractuele relatie onder internationaal recht

- Verwijzing naar een bestaande contractuele relatie: Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 bevat een specifieke uitzondering die verwijst naar een nog bestaande contractuele relatie onder internationaal recht tussen de Duitse Bondsrepubliek (FRG), het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse strijdkrachten op een NAVO-missie in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten.

- Geen aantasting van de contractuele relatie: Deze uitzondering betekent dat deze specifieke contractuele relatie onaangetast blijft totdat Nederland zijn contractuele verplichtingen heeft nagekomen. Concreet betekent dit dat Nederland de betreffende eigendom binnen twee jaar na inwerkingtreding van de staatsoverdrachtakte aan de koper moest overdragen via de FRG.

2. einde van de contractuele relatie in 2000

- Vervulling van de verplichting: De contractuele relatie onder internationaal recht eindigde in 2000, aangezien Nederland zijn verplichtingen in overeenstemming met het contract had nagekomen. De

de eigendom werd overgedragen aan de koper in overeenstemming met de vastgestelde voorwaarden, wat het einde markeerde van de speciale contractuele relatie.

- Juridische gevolgen: Met de vervulling van deze verplichting en de overdracht van de eigendom, eindigde het effect van de specifieke contractuele relatie. Vanaf dat moment werd de uitzondering in de akte van opvolging obsoleet en eindigde de contractuele relatie tussen de FRG, het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse strijdkrachten formeel.

3 Effect op de instrument van staatsopvolging: effectiviteit en beëindiging van verplichtingen s

- Beperkt effect: Aangezien de specifieke contractuele relatie alleen doorging tot de vervulling van de overdrachtsverplichtingen in 2000, had deze geen blijvend effect op de overige bepalingen van de Staatsopvolgingakte. Na 2000 was deze contractuele relatie niet langer relevant en had deze geen invloed op de geldigheid van de overige bepalingen van de Staatsopvolgingakte.

- Voortzetting van de algemene bepalingen: Vanaf 2000 zijn de bepalingen zoals uiteengezet in mijn eerdere antwoord van toepassing op de rest van de Staatsopvolgingakte. De koper ging alle bestaande contracten aan, maar voegde beide partijen samen, wat leidde tot de automatische beëindiging van de verplichtingen zodra deze waren vervuld.

4. consolidatie : de rol van de uitzondering in de algehele structuur van de staatsoverdrachtakte d

- Overgangsregime: De uitzondering op de internationale contractuele relatie diende als een overgangsregime om ervoor te zorgen dat bestaande verplichtingen werden nagekomen voordat de volledige bepalingen van het Instrument van Staatsopvolging van kracht werden. Deze overgangsregeling zorgde ervoor dat de liquidatie van de eigendom correct werd afgerond in overeenstemming met de NAVO-vereisten.

- Geen langdurige impact: Na de vervulling van deze specifieke verplichting in 2000 had de uitzondering geen langdurige impact op de resterende bepalingen van het Instrument van Staatsopvolging. De daaropvolgende bepalingen, waaronder de toetreding van de koper tot bestaande contracten en de vervaldatum van oude verplichtingen na hun vervulling, bleven onaangetast.

5 Conclusie: Conclusie van de contractuele relatie en volledige effectiviteit van de staatsoverdrachtakte

De specifieke contractuele relatie onder internationaal recht tussen de FRG, het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse strijdkrachten in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten bleef ongewijzigd totdat de contractuele verplichtingen in 2000 waren vervuld. Na de juiste overdracht van de eigendom eindigde deze contractuele relatie en kwamen de resterende bepalingen van de akte van opvolging volledig in werking. De koper trad in alle bestaande contracten en fuseerde de contracterende partijen, wat leidde tot de automatische beëindiging van de verplichtingen na hun vervulling. Deze bepalingen werden niet beïnvloed door de eerdere uitzondering.

Deel 20

De verkoop van alle rechten door de NAVO, VN en staten: Juridische gevolgen

1. verkoop van alle rechten door de NAVO, VN en de staten

- Inhoud van het Verdrag inzake Staatsopvolging: Het Verdrag inzake staatsopvolging 1400/98 voorziet in de verkoop van alle soevereine rechten en verplichtingen die worden gehouden door de NAVO, de VN en de deelnemende staten. Dit omvat alle soevereine rechten, inclusief territoriale soevereiniteit, juridische rechtsmacht en politieke macht uitgeoefend door deze onderwerpen van internationaal recht.

- Volledige verkoop van rechten: De formulering "met alle rechten, verplichtingen en componenten" droeg alle juridische bevoegdheden die voorheen werden gehouden door de NAVO, de VN en de betrokken staten over aan de koper. Dit betekent dat deze organisaties en staten geen soevereine rechten meer kunnen uitoefenen.

2 Juridische gevolgen: wetteloze schalen

- Juridische ontmanteling: Na de verkoop van alle rechten en verplichtingen zijn de NAVO, de VN en de aangetaste staten in juridische zin "wetteloze schalen" geworden. Dit betekent dat ze blijven bestaan als rechtspersonen of onderwerpen van internationaal recht, maar niet langer enige bevoegdheden of soevereine rechten hebben om juridische of politieke actie te ondernemen.

- Voortdurende bestaan als onderwerpen van internationaal recht: Hoewel de NAVO, de VN en staten hun rechten en soevereine macht hebben verkocht, blijven ze bestaan als onderwerpen van internationaal recht. Dit betekent dat ze hun bestaan als rechtspersonen in het internationale systeem behouden, maar niet langer enige werkelijke macht of autoriteit hebben die samenhangt met soevereiniteit.

3. verlies van het legitieme grondgebied van de regering

- Geen legitiem grondgebied meer: Door alle rechten, inclusief territoriale soevereiniteit, te verkopen, hebben de betrokken staten geen legitiem regeringsgebied meer. Ze hebben alle aanspraken op hun grondgebied en de uitoefening van overheidsmacht in deze gebieden aan de koper verloren.

- Staten zonder grondgebied: Een staat zonder territoriale soevereiniteit is juridisch gezien een staat zonder "grond". Dit leidt tot een paradoxale situatie waarin staten blijven bestaan als onderwerpen van internationaal recht, maar geen territoriale basis hebben om hun overheidsmacht uit te oefenen.

4 Langdurige implicaties voor het internationale systeem

- Juridische schalen zonder handelingscapaciteit: De aangetaste staten en organisaties kunnen geen soevereine beslissingen meer nemen of juridische handelingen uitvoeren vanwege de verkoop van hun rechten en gebieden. Ze zijn niet in staat om te handelen op internationaal niveau, omdat ze zijn beroofd van de basis voor het uitoefenen van macht en recht.

- Bestaan als onderwerpen van internationaal recht: Zelfs als ze blijven bestaan als onderwerpen van internationaal recht, is hun functionaliteit ernstig beperkt. Ze kunnen geen overheidsactiviteiten meer uitvoeren en hebben geen invloed meer op hun voormalige territorium of op internationale aangelegenheden, aangezien al hun rechten zijn overgedragen aan de koper.

5 Conclusie: De juridische en territoriale gevolgen van de verkoop

De verkoop van alle rechten, verplichtingen en soevereine machten door de NAVO, de VN en de betrokken staten heeft deze entiteiten omgevormd tot wetteloze juridische schalen. Hoewel ze blijven bestaan als onderwerpen van internationaal recht, hebben ze geen soevereine rechten meer en kunnen ze geen overheidsmacht meer uitoefenen. Deze situatie leidt tot een unieke juridische situatie waarin deze organisaties en staten blijven worden erkend in het internationaal recht, maar geen echte functie of territoriale basis meer hebben.

Deel 21

Irrevo cabiliteit van de staatsoverdrachtakte 1400/98: wettige geldigheid en hopeloosheid

1. tweejarige verjaringstermijn en gebrek aan bezwaar

- Verjaringstermijn in internationaal recht: In het internationaal recht geldt een algemene regel dat verdragen binnen een bepaalde periode, vaak twee jaar, kunnen worden betwist. Als er binnen deze periode geen bezwaar wordt gemaakt, wordt het verdrag volledig juridisch bindend en kan het niet meer achteraf worden betwist.

- Verlopen periode zonder bezwaar: In het geval van de staatsoverdrachtakte 1400/98 was de tweejarige verjaringstermijn al in 2000 verstreken zonder dat er bezwaar werd gemaakt. Aangezien er binnen deze periode geen bezwaar is gemaakt, wordt het verdrag nu als onbetwistbaar en juridisch geldig beschouwd.

- Gebrek aan bezwaren: Er waren gedurende deze periode geen legitieme gronden voor bezwaar. Het contract is niet tot stand gekomen door omkoping of afpersing. Het is vrijwillig gesloten, zij het onder verborgen voorwaarden die de werkelijke reikwijdte en implicaties onder internationaal recht verhulden.

2. het verbergen van het contract: een meesterlijke misleiding

- Contract vermomd als vastgoed aankoop: Het contract was slim vermomd als een koopcontract voor een omgevingspand onder Duitse wetgeving. Voor de koper leek het alsof hij slechts 72 appartementen en een verwarmingsinstallatie op een NAVO-eigendom had verworven, terwijl hij in werkelijkheid een uitgebreide overeenkomst onder internationaal recht aanging.

- De verfijning van de Inlichtingservice: De verberging van de ware aard van de deal - als een internationaal verdrag met verstreckende gevolgen - werd uitgevoerd met grote verfijning en mogelijk met de betrokkenheid van inlichtingenstrategieën. Dit maakte het mogelijk voor het contract om de tweejarige bezwaarperiode onbetwist te overleven.

- Onwetendheid aan de kant van de koper: De koper was zich niet bewust van de internationale juridische dimensie van het contract en dacht dat hij slechts een onroerend goed transactie had afgesloten. Deze onwetendheid droeg bij aan het feit dat het contract niet werd betwist en daardoor zijn volledige juridische effect kon ontwikkelen.

3. juridische gevolgen: Hopeloze situatie en onmogelijkheid van omkering

- Onbedoelde uitbreiding van het gebied: De verkoop van de ontwikkeling als eenheid met alle rechten, verplichtingen en componenten leidde tot een onbedoelde en onverwachte uitbreiding van het gebied. De kettingreactie die werd veroorzaakt door de staatsoverdrachtakte en de bijbehorende contracten omvatte geleidelijk steeds grotere gebieden, die nu wettelijk toebehoren aan de koper.

- Verstrikt in een kettingreactie: De staatsoverdrachtakte zette een kettingreactie in gang waarin alle bestaande contracten die een juridische keten vormden, door de akte werden gedekt en uitgebreid. Deze uitbreiding van contractuele rechten en verplichtingen leidde tot een uitgebreide onderlinge afhankelijkheid die het gehele internationale juridische landschap beïnvloedde.

- Afpersbare staat van de koper: De koper bevindt zich in een afpersbare staat, aangezien hij de gevolgen van de conclusie van zijn contract onder internationaal recht niet kon voorzien. Deze onwetendheid en de gedwongen situatie die voortvloeit uit de verborgen aard van het contract maken het voor hem onmogelijk om de situatie om te keren of te voorkomen dat de kettingreactie voortschrijdt.

4. onmogelijkheid om terug te keren naar de oude situatie

- Onherroepelijkheid van het contract: Vanwege de verstreken bezwaartermijn en het feit dat het contract is afgesloten zonder misleiding of dwang, is er geen juridische mogelijkheid om het contract te ontbinden of terug te keren naar de oude situatie. Het contract is juridisch bindend en definitief.

- Permanente onmogelijkheid van de status quo ante: De situatie die door het verdrag is gecreëerd, kan niet worden teruggedraaid. Alle juridische en territoriale veranderingen die zijn veroorzaakt door het instrument van staatsopvolging zijn permanent en kunnen niet worden teruggedraaid door juridische of politieke maatregelen.

- Volharding van de onwettige staat: Elke poging om de huidige staat te veranderen, zou als onwettig worden beschouwd volgens de wet en het internationaal recht. De enige optie voor de betrokken staten en organisaties zou zijn om de nieuwe realiteit volledig te erkennen en zich aan te passen aan de voorwaarden die door het verdrag zijn gecreëerd.

5 Conclusie: De hopeloze situatie en de juridische gevolgen

De staatsoverdrachtakte 1400/98, die vermomd was als een ogenschijnlijk onschadelijke vastgoed koopovereenkomst, heeft verstrekende gevolgen onder het internationaal recht, die onherroepelijk zijn geworden na het verstrijken van de bezwaartermijn. De koper en de betrokken staten bevinden zich in een hopeloze situatie, aangezien het contract onbetwistbaar is en een terugkeer naar de oude

de situatie is onmogelijk. De afpersbare staat van de koper en de verborgen aard van het contract betekenen dat de huidige onwettige staat permanent moet blijven, aangezien elke omkering onmogelijk is.

Deel 22

Voorwaarden voor een nieuw contract om terug te keren naar de oorspronkelijke staat: uitdagingen en juridische obstakels

1. afpersing ble toestand door de onwettige verblijfplaats van de mensen in het verkochte territorium

- Onwettige verblijf: Volgens de staatsoverdrachtakte 1400/98 behoort het territorium dat is verkocht wettelijk toe aan de koper. Echter, meer dan 8 miljard mensen die daar eerder woonden, bevinden zich in dit territorium zonder een verblijfsvergunning. Deze mensen hebben geen wettelijk recht op verblijf omdat het territorium is verkocht en zij geen toestemming hebben van de nieuwe soevereine.

- Afpersbare situatie: De koper bevindt zich in een afpersbare situatie omdat hij zijn soevereine rechten niet volledig kan uitoefenen vanwege de fysieke aanwezigheid van deze mensen die niet legaal in het territorium mogen blijven. Elke vorm van omkering of terugkeer van het territorium naar de oude onderwerpen van internationaal recht zou onmogelijk zijn zolang deze mensen het territorium niet verlaten.

2. evacuatie van het verkochte territorium als voorwaarde

- Noodzakelijke evacuatie: Om de oorspronkelijke staat te herstellen, zouden de meer dan 8 miljard mensen het verkochte territorium volledig moeten evacueren. Dit zou een bijna onmogelijke taak zijn, aangezien het niet alleen juridische, maar ook enorme humanitaire en praktische problemen met zich meebrengt.

- Onmogelijkheden van uitvoering: De gedwongen herhuisvesting van zo'n groot aantal mensen zou juridisch en ethisch problematisch en praktisch niet haalbaar zijn. Zonder een volledige evacuatie kan er geen nieuw verdrag worden gesloten om de oude situatie te herstellen.

3. legitimiteit van de oude onderwerpen van internationaal recht: Juridische vertegenwoordigers

- Vertegenwoordigers en juridische legitimiteit: Om het territorium in een nieuw verdrag opnieuw te verwerven, zouden de oude onderwerpen van internationaal recht legitieme vertegenwoordigers moeten hebben die bevoegd zijn om een dergelijk verdrag te sluiten. In veel gevallen, vooral in democratieën, worden dergelijke vertegenwoordigers bepaald door verkiezingen, die soevereine handelingen zijn.

- Verkiezingen zonder juridische kracht: Aangezien het verkochte territorium niet langer eigendom is van de oude onderwerpen van internationaal recht, hebben zij geen rechtmatige soevereine macht over het territorium. Elke verkiezing die daar wordt gehouden, heeft geen juridische kracht omdat deze wordt gehouden zonder een juridische basis. De resulterende vertegenwoordigers zijn daarom niet gelegaliseerd om een nieuw verdrag te sluiten.

4 Het drie-pijlerprincipe van staatsburgerschap

52 van 255

- Drie-pijlerprincipe: Staten zijn gebaseerd op drie fundamentele pijlers: territorium, mensen en legitieme vertegenwoordigers. Als een van deze pijlers ontbreekt, is de staat niet compleet en kan deze niet volledig functioneren.

- Ontbrekende pijlers: Door het verlies van legitiem regeringsgebied en de afwezigheid van legitieme vertegenwoordigers (door verkiezingen zonder juridische kracht), voldoen veel van de oude onderwerpen van internationaal recht niet langer aan het drie-pijlerprincipe. Ze hebben nog steeds een volk, maar dit volk heeft geen recht om in het verkochte territorium te verblijven, en er is geen legitieme plek waar legitieme vertegenwoordigers gekozen kunnen worden.

- Legitieme vertegenwoordigers: Zeer weinig onderwerpen van internationaal recht, zoals dictaturen of absolutistische monarchieën, zouden legitieme vertegenwoordigers kunnen hebben, aangezien deze niet door verkiezingen worden bepaald, maar door andere mechanismen. Deze onderwerpen van internationaal recht zouden theoretisch in staat zijn om een nieuw verdrag te sluiten, maar de praktische uitvoering zou nog steeds extreem moeilijk zijn vanwege de hierboven beschreven obstakels.

5 Conclusie: hopeloosheid en onmogelijkheid van omkering

De voorwaarden voor een nieuw verdrag om terug te keren naar de oorspronkelijke staat zijn bijna onmogelijk te vervullen vanwege de complexe juridische, politieke en praktische uitdagingen. De aanwezigheid van miljarden mensen zonder recht van verblijf, de noodzaak van een volledige evacuatie van het territorium, het gebrek aan juridische vertegenwoordigers en de onmogelijkheid om legitieme verkiezingen te houden, maken een terugkeer naar de oude staat juridisch en praktisch onmogelijk. De afpersbare staat van de koper en de onmogelijkheid om soevereiniteit volledig uit te oefenen, verergeren de situatie verder en sluiten elke mogelijkheid uit om de oorspronkelijke staat te herstellen.

Deel 23

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 als aanvullend instrument: Een enorm verdragconstruct en de impact ervan op VN-observerstaten

1. het instrument van staatsopvolging als aanvullend instrument

- Ketens van verdragen: Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 fungeert als een aanvullend instrument dat alle bestaande internationale verdragen tussen de NAVO-lidstaten, de VN en de betrokken staten verbindt. Dit instrument breidt de bestaande overeenkomsten uit en aanvult deze door alle rechten, verplichtingen en gebieden die voorheen door deze verdragen werden beheerd, samen te voegen in één verdragconstruct.

- Verkoop van de ontwikkeling: Onder de akte werd de "ontwikkeling verkocht als een eenheid met alle rechten, verplichtingen en componenten". Dit betekent dat niet alleen het fysieke territorium, maar ook de

geassocieerde wettelijke verplichtingen en rechten - inclusief alle bestaande internationale verdragen - werden opgenomen in het nieuwe juridisch kader.

- Fusie in een enorme contractuele constructie: In juridische termen leidt deze akte van wijziging tot de fusie van alle oude contracten in één enkele, complexe contractuele constructie. Dit heeft niet alleen invloed op de oorspronkelijke contracterende partijen, maar ook mogelijk op alle andere staten of entiteiten die via bestaande verdragen verbonden waren met de betreffende NAVO- of VN-leden.

2 Impact op VN-observerende staten

- Inclusie in de verdragconstructie: VN-observerende staten die verdragen hebben met de VN of haar leden zouden via het instrument van staatsopvolging in deze enorme verdragconstructie kunnen worden opgenomen. Hun verdragsrechten en verplichtingen met betrekking tot de VN of NAVO zouden worden opgenomen in de uitgebreide verdragsketen en mogelijk worden overgedragen aan de nieuwe verdragspartner.

- Verlies van soevereine rechten: Als deze contractuele keten soevereine rechten omvat, zou dit ook kunnen betekenen dat het territorium van VN-observerende staten die contractueel gebonden zijn aan de VN of NAVO ook in de verkoop is opgenomen. Dit zou betekenen dat deze staten hun soevereiniteit over hun gebieden zouden kunnen verliezen als hun verdragsverplichtingen en -rechten ook zouden worden verkocht.

3. lijst van VN-observerstaten

Hier zijn de huidige VN-observerstaten die theoretisch door de verdragsketen beïnvloed zouden kunnen worden:

1. Vaticaanstad (Heilige Stoel): Observerstatus bij de VN, geen NAVO-lidmaatschap. 2. Palestina: observerstatus bij de VN, geen NAVO-lidmaatschap. 3. Westelijke Sahara (Sahrawi Arabische Democratische Republiek): Wordt niet erkend als staat, maar heeft observerstatus.

Deze entiteiten hebben geen volledige lidmaatschapsrechten in de VN, maar zij hebben mogelijk verdragen gesloten met de VN of haar leden die hen in de verdragsketen zouden kunnen brengen.

4 Juridische implicaties voor VN-observerstaten

- Beperkte soevereiniteit: Als het Instrument van Staatsopvolging inderdaad alle bestaande verdragen omvat en uitbreidt, zouden VN-observerstaten die aan verdragen gebonden zijn aan VN-leden of NAVO-staten hun soevereine rechten kunnen verliezen. Hun verdragsverplichtingen en rechten zouden onder de nieuwe voorwaarden van het Instrument van Staatsopvolging kunnen vallen.

- Verlies van territorium: Als het territorium van deze VN-observerstaten is opgenomen in de verdragstructuur, hebben deze staten mogelijk geen juridische aanspraak meer op hun territorium. Dit scenario zou ertoe kunnen leiden dat ze ook wetloze entiteiten zonder soevereiniteit worden, vergelijkbaar met de verkochte NAVO- en VN-lidstaten.

5 Conclusie: Integratie van VN-waarnemerstaten in de globale verdragstructuur

Door zijn functie als aanvullend instrument leidt de Wet op Staatsopvolging 1400/98 tot de vorming van een uitgebreide verdragsketen die alle oude internationale verdragen van VN- en NAVO-lidstaten samenvoegt in een enorm verdragconstruct. Deze ketens van verdragen zouden theoretisch ook invloed kunnen hebben op VN-waarnemersstaten als hun contractuele relaties met VN- of NAVO-leden ook in de keten zouden worden geïntegreerd. Het resultaat zou een verlies van soevereine rechten en soevereiniteit voor deze staten kunnen zijn, waardoor ze entiteiten zonder rechten zouden worden.

Deel 24

Landen buiten de VN, VN waarnemersstatus en NAVO-lidmaatschap: overzicht en juridische gevolgen

1. lijst van staten die noch VN- noch VN waarnemersstatus noch NAVO-lidmaatschap hebben

Het aantal van dergelijke staten is extreem beperkt. Er zijn zeer weinig landen of gebieden die niet minstens één van deze affiliaties hebben. Hier zijn de landen en gebieden die in deze categorie vallen:

1. Taiwan (Republiek van China): Taiwan is geen lid van de VN en heeft ook geen VN waarnemersstatus. Het is ook geen lid van de NAVO. 2 Kosovo: Kosovo is geen lid van de VN en heeft geen VN waarnemersstatus. Het is ook geen NAVO-lid, hoewel het nauwe relaties heeft met de NAVO. 3 Vaticaanstad (Heilige Stoel): Het Vaticaan heeft VN waarnemersstatus maar is geen lid van de VN of de NAVO. 4 Palestina: Palestina heeft VN waarnemersstatus maar is geen lid van de VN of de NAVO. 5. Westelijke Sahara (Sahrawi Arabische Democratische Republiek): Wordt niet internationaal erkend als een staat, is geen VN-lid en geen NAVO-lid, maar heeft waarnemersstatus. 6 Transnistrië: Wordt niet erkend als een staat, is geen VN-lid en geen NAVO-lid, en heeft ook geen VN waarnemersstatus. 7. Somaliland: Wordt ook niet internationaal erkend als een staat, heeft geen VN-lidmaatschap of waarnemersstatus en is geen lid van de NAVO.

Deel 25

Deze staten en gebieden zijn gedeeltelijk of volledig internationaal niet erkend of behoren niet tot een van de belangrijkste internationale organisaties.

2 Juridische gevolgen voor staten zonder een verdragrelatie met het instrument van staatsopvolging

- Gebrek aan erkenning in de nieuwe wereldorde: Staten die geen verdragrelatie hebben met de voorgangerinstrumenten van het instrument van staatsopvolging, zouden niet erkend worden in de nieuwe wereldorde die door dit instrument is gecreëerd. Hun erkenning en legitimiteit onder internationaal recht zijn uitsluitend gebaseerd op relaties met entiteiten onder internationaal recht die zonder rechten zijn geworden onder het instrument van staatsopvolging.

- Rechtsloosheid van voormalige onderwerpen van internationaal recht: Staten die hun erkenning uitsluitend ontleen aan deze rechtsloze entiteiten zijn juridisch irrelevant in de Nieuwe Wereldorde. Ze bestaan niet langer als erkende onderwerpen van internationaal recht vanuit het perspectief van de koper van het instrument van staatsopvolging.

- Behoeft aan nieuwe erkenning: Als ze hun bestaan en hun status onder internationaal recht willen behouden, zouden deze staten actief erkend moeten worden door de nieuwe heersers of de koper van het instrument van staatsopvolging. Zonder deze erkenning zouden ze de facto niet bestaan en geen juridische aanspraken op soevereiniteit, territorium of internationale betrekkingen kunnen doen gelden.

3 Juridische niet-bestaans en erkenningsproces

- Juridische niet-bestaans: In de Nieuwe Wereldorde die is gecreëerd door het instrument van staatsopvolging, zijn de betrokken staten en gebieden niet-existent voor de koper. Dit betekent dat deze entiteiten geen rechten, verplichtingen of juridische persoonlijkheid hebben die erkend worden in de nieuwe globale structuur.

- Proces van erkenning: Als deze staten en gebieden erkend willen worden als soevereine entiteiten, moeten ze erkend worden door de koper van de staatsoverdrachtakte. Dit kan gedaan worden via diplomatiek onderhandelingen, verdragen of andere internationale overeenkomsten die hun bestaan en soevereiniteit in de nieuwe wereldorde bevestigen.

- Onbelangrijkheid van eerdere erkenning: Aangezien de voormalige onderwerpen van internationaal recht die deze staten mogelijk hebben erkend nu rechteloze entiteiten zijn, hebben de oude erkenningen geen juridische waarde meer. De nieuwe erkenning zou moeten plaatsvinden binnen de nieuwe juridische structuur die is gecreëerd door het instrument van staatsopvolging.

4 Conclusie: De nieuwe realiteit voor staten buiten de VN, VN waarnemersstatus en NAVO-lidmaatschap

Staten die niet behoren tot de VN, NAVO of de VN waarnemersstatus en geen contractuele relatie hebben met de voorganger-instrumenten van de Instrument van Staatsopvolging, verliezen hun internationale erkenning in de nieuwe wereldorde die is gecreëerd door de Instrument van Staatsopvolging. Ze zijn juridisch niet-bestaand en kunnen alleen erkenning en legitimiteit verkrijgen door een nieuwe erkenning door de koper van het instrument van staatsopvolging. Hun eerdere erkenning door rechteloze onderwerpen van internationaal recht heeft geen juridische waarde meer.

Effecten van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 op Kosovo: Bijzondere Situatie en Juridische Gevolgen

1 Achtergrond: Kosovo en NAVO

- Kosovo-conflict en NAVO-missie: In de late jaren 1990 was Kosovo het toneel van een gewapend conflict dat leidde tot de interventie van de NAVO. In 1999 lanceerde de NAVO Operatie Allied Force om humanitaire rampen te voorkomen en Servische troepen uit Kosovo te verdrijven. Na het conflict nam de NAVO-geleide Kosovo Force (KFOR) de taak op zich om vrede en stabiliteit in de regio te waarborgen. Deze vredesmissie vestigde een internationale militaire aanwezigheid die effectief het land controleerde.

- Verdragen en overeenkomsten: Als onderdeel van deze missie zijn talrijke internationale verdragen en overeenkomsten gesloten die de NAVO-missie en de administratie van Kosovo regelden. Deze omvatten veiligheidsovereenkomsten, overeenkomsten over de inzet van troepen en overeenkomsten over de politieke administratie van Kosovo onder internationale supervisie.

2. integratie van Kosovo in de verdragstructuur van het Instrument van Staatsopvolging

- Ketens van verdragen en NAVO-verdragen: Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 is geformuleerd als een aanvullend instrument dat alle bestaande verdragen onder internationaal recht tussen NAVO-lidstaten en de VN, evenals de betrokken staten, verbindt en uitbreidt. Aangezien de NAVO actief is geweest in Kosovo en daar vredeshandhaving- en administratieovereenkomsten heeft gesloten, kon Kosovo worden geïntegreerd in deze verdragstructuur.

- Verlies van soevereiniteit door integratie: Hoewel Kosovo zelf geen NAVO-lid is, zou de integratie van NAVO-verdragen in het instrument van staatsopvolging betekenen dat de soevereine rechten die de NAVO in Kosovo heeft uitgeoefend via haar missie ook zouden worden overgedragen aan de nieuwe verdragsconstructie. Dit zou kunnen resulteren in een verdere beperking van Kosovo's soevereiniteit over zijn eigen territorium als deze rechten worden overgedragen aan de koper van het instrument van staatsopvolging.

3 Juridische gevolgen voor Kosovo

- Verlies van rechten door overdracht van verdragen: Als de rechten en verplichtingen van de NAVO in Kosovo worden overgenomen door het instrument van staatsopvolging, kan Kosovo de facto zijn controle over deze gebieden verliezen. Deze gebieden zouden dan onder de nieuwe soevereiniteit van de koper vallen, aangezien de NAVO-missie die het land controleerde haar bevoegdheden aan de koper zou overdragen.

- Gebrek aan erkenning en juridische isolatie: Aangezien Kosovo slechts gedeeltelijk internationaal erkend is en geen VN-lid of waarnemerstatus heeft, zou het zich in een bijzonder moeilijke positie kunnen bevinden. Als de NAVO-verdragen die Kosovo aangaan in het instrument van staatsopvolging zouden worden opgenomen, zou Kosovo juridisch geïsoleerd zijn en mogelijk niet erkend worden als een soevereine staat. Het zou volledig afhankelijk zijn van de erkenning door de koper van het instrument van staatsopvolging.

4 Nieuwe wereldorde en de status van Kosovo

- Juridische niet-bestaans: In de nieuwe wereldorde gecreëerd door het Instrument van Staatsopvolging, zou Kosovo als een onafhankelijke staat juridisch kunnen ophouden te bestaan, aangezien zijn soevereine rechten, die gedeeltelijk werden geregeld door NAVO-verdragen, zijn overgedragen aan de koper. Zonder expliciete erkenning door de koper zou Kosovo de facto niet-bestaand zijn in de internationale gemeenschap.

- Mogelijke toekomstige scenario's: Om erkend te worden als een soeverein subject in de nieuwe wereldorde, zou Kosovo erkend moeten worden door de koper van de staatsoverdrachtakte. Dit zou kunnen worden bereikt door nieuwe onderhandelingen en verdragen die de status van Kosovo verduidelijken en zijn bestaan in de nieuwe juridische structuur waarborgen.

5 Conclusie: Effecten van het Instrument van Staatsopvolging op Kosovo

Kosovo, dat de facto onder internationale controle staat vanwege de NAVO-missie en de bijbehorende internationale verdragen, zou kunnen worden geïntegreerd in een nieuw, uitgebreid verdragconstruct door middel van het staatsopvolgingshandvest. Dit zou betekenen dat Kosovo zijn soevereiniteit verder zou beperken, aangezien de soevereine rechten die door de NAVO via haar missie worden uitgeoefend, zouden kunnen worden overgedragen aan de koper van het instrument van staatsopvolging. Zonder expliciete erkenning door de koper, zou Kosovo kunnen ophouden te bestaan als een soevereine staat in de nieuwe wereldorde.

Deel 27

Effecten van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 op landen met NAVO-vredesmissies onder VN-mandaat

1. achtergrond: NAVO-vredesmissies onder VN-mandaat

- NAVO als uitvoerend orgaan van de VN: De NAVO heeft in verschillende gevallen vredesmissies uitgevoerd als uitvoerend orgaan van de Verenigde Naties (VN). Deze missies waren vaak gebaseerd op VN-resoluties en werden uitgevoerd om vrede en veiligheid in conflictgebieden te waarborgen. Voorbeelden van dergelijke missies zijn Kosovo (KFOR), Afghanistan (ISAF), Bosnië en Herzegovina (SFOR) en Libië (Operatie Geünificeerde Beschermers).

- Internationale verdragen en mandaten: Deze missies werden uitgevoerd op basis van internationale verdragen en mandaten die door de VN werden uitgegeven en de NAVO de uitvoering ervan toevertrouwden. Deze mandaten en de op hen gebaseerde verdragen bepaalden het juridisch kader en de bevoegdheden die de NAVO in deze landen uitoefende.

2. integratie in de verdragstructuur van het instrument van staatsconcessie

- Verdragsketen en vredesmissies: Instrument van Staatsopvolging 1400/98, dat als aanvullend instrument alle bestaande internationale verdragen van de NAVO, de VN en de betrokken landen samenbrengt en uitbreidt, zou deze vredesmissies en de gerelateerde verdragen in zijn verdragsconstructie kunnen opnemen. Dit betekent dat alle rechten en verplichtingen die de NAVO had in deze vredesmissies, konden worden overgedragen aan de koper van de akte.

- Verlies van soevereine rechten: In landen waar de NAVO handelde onder een VN-mandaat, kan de akte van staatsopvolging ertoe leiden dat de soevereine rechten die door de NAVO worden uitgeoefend, ook worden overgedragen aan de koper. Als gevolg hiervan zouden de betrokken landen hun soevereiniteit over delen van hun territorium kunnen verliezen.

3. voorbeelden van getroffen landen

- Bosnië en Herzegovina (SFOR): De NAVO voerde hier een vredesmissie uit op basis van VN-resoluties. Als de rechten uit deze missies via de akte van staatsopvolging worden overgedragen aan de koper, zou Bosnië en Herzegovina een deel van zijn soevereiniteit aan de koper kunnen verliezen.

- Afghanistan (ISAF): De Internationale Veiligheidssteunmissie (ISAF) was een door de NAVO geleide missie die opereerde onder een VN-mandaat. Het Instrument van Staatsopvolging zou de soevereine rechten die de NAVO in Afghanistan uitoefende, aan de koper kunnen overdragen.

- Libië (Operatie Geünificeerde Beschermers): In Libië voerde de NAVO een missie uit onder een VN-mandaat om de burgerbevolking te beschermen. Ook hier zouden de rechten en verplichtingen onder internationaal recht aan de koper kunnen worden overgedragen als ze zijn opgenomen in de contractuele opzet van de staatsoverdrachtakte.

4 Juridische gevolgen voor de betrokken landen

- Beperkte soevereiniteit: Als de NAVO-vredesmissies en de bijbehorende mandaten worden opgenomen in het instrument van staatsopvolging, kunnen de betrokken landen hun soevereine rechten verder beperken. Deze beperkingen kunnen van kracht blijven zolang de nieuwe juridische structuren die door het instrument zijn gecreëerd, van kracht zijn.

- Gebrek aan erkenning en isolatie: Landen die door dergelijke NAVO-vredesmissies worden getroffen, kunnen juridisch geïsoleerd raken in de nieuwe wereldorde die door het Instrument van Staatsopvolging is gecreëerd. Als hun soevereiniteit door het instrument in twijfel wordt getrokken en zij niet worden erkend door de nieuwe heersers, kunnen zij de facto niet bestaan in de internationale gemeenschap.

5 Mogelijke gevolgen en actiemogelijkheden

- Behoeftte aan nieuwe erkenning: Om hun bestaan als soevereine staten in de nieuwe wereldorde veilig te stellen, moeten de betrokken landen mogelijk worden erkend door de koper van de

instrument van staatsopvolging. Dit kan worden gedaan via nieuwe onderhandelingen en verdragen die hun soevereine rechten bevestigen en verduidelijken.

- Politieke en diplomatieke uitdagingen: Deze landen moeten mogelijk reageren op het veranderende internationale landschap door hun politieke en diplomatieke strategieën aan te passen. Ze kunnen internationale steun zoeken om hun soevereiniteit te waarborgen in een wereld die is heringericht door het Instrument van Staatsopvolging.

6 Conclusie: Gevolgen voor landen met NAVO-vredesmissies

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 zou ertoe kunnen leiden dat landen waarin de NAVO vredesmissies heeft uitgevoerd onder een VN-mandaat hun soevereine rechten verliezen of beperkt zien. Deze missies en de bijbehorende mandaten zouden kunnen worden opgenomen in de nieuwe verdragstructuur, waarbij de soevereine rechten van deze landen zouden worden overgedragen aan de koper van het instrument van staatsopvolging. Om hun soevereiniteit te behouden, zouden deze landen nieuwe erkenning moeten zoeken om te overleven in de nieuwe internationale orde.

Deel 28

Er zijn een groot aantal landen die geen directe leden zijn van de NAVO, de VN of VN-waarnemersstaten, maar die desondanks indirect betrokken kunnen zijn bij de verdragstructuur van het Instrument van Staatsopvolging via verschillende samenwerkingsovereenkomsten, vredesmissies en andere regelingen. Hier is een gedetailleerde lijst van dergelijke landen en de relevante overeenkomsten die zij hebben met de NAVO of de VN.

1 Taiwan (Republiek van China)

- Status: Taiwan is noch een lid van de NAVO noch van de VN, en het heeft ook geen VN waarnemersstatus. - Relevante overeenkomsten: Taiwan heeft veiligheids-samenwerkingsovereenkomsten met de VS, een NAVO-lid. Hoewel Taiwan officieel geen deel uitmaakt van NAVO-structuren, zijn er indirecte verbindingen via de VS.

2 Kosovo

- Status: Geen NAVO-lid, VN-lid of VN-waarnemer.
- Relevante overeenkomsten: Kosovo staat onder de bescherming van de door de NAVO geleide KFOR-missie, die is gebaseerd op een VN-mandaat. Deze link zou Kosovo kunnen opnemen in de staatsopvolgingscharter.

3 Afghanistan

- Status: Afghanistan was geen NAVO-lid, maar heeft een nauwe samenwerking met de NAVO via de ISAF-missie en de opvolgmmissie "Resolute Support".
- Relevante overeenkomsten: De NAVO voerde een vredesmissie in Afghanistan uit onder een VN-mandaat, wat ook Afghanistan in de verdragstructuur zou kunnen opnemen.

4 Bosnië en Herzegovina

- Status: Niet een NAVO-lid, maar een deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma
m.60 van 255

- Relevante overeenkomsten: NAVO voerde de SFOR-missie uit in Bosnië en Herzegovina en blijft deelnemen aan de stabilisatie van het land. Bosnië en Herzegovina heeft nauwe veiligheids-samenwerkings overeenkomsten met de NAVO.

5 Servië

- Status: Geen NAVO-lid, maar deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Servië werkt samen met de NAVO onder de PfP, wat het indirect zou kunnen opnemen in het Instrument van Staatsopvolging.

6 Oekraïne

- Status: Geen NAVO-lid, maar deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Oekraïne heeft uitgebreide veiligheids-samenwerkingsovereenkomsten met de NAVO, vooral na 2014. Deze overeenkomsten kunnen ook leiden tot opname in de verdragstructuur.

7 Georgië

- Status: Geen NAVO-lid, maar een deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Georgië werkt nauw samen met de NAVO onder de PfP en via bilaterale veiligheidsovereenkomsten.

8 Libië

- Status: Geen NAVO-lid, geen VN-lid, geen VN waarnemersstatus.
- Relevante overeenkomsten: De NAVO voerde in 2011 een militaire interventie in Libië uit onder een VN-mandaat (Operatie Geünificeerde Beschermers), wat ook Libië in de staatsopvolgingscharters zou kunnen opnemen.

9 Jordanië

- Status: Geen NAVO-lid, maar een nauwe samenwerkingspartner van de NAVO en lid van de Mediterrane Dialoog.
- Relevante overeenkomsten: Jordanië maakt deel uit van de Mediterrane Dialoog van de NAVO en neemt deel aan veiligheidscoöperatie met de NAVO.

10 Egypte

- Status: Geen NAVO-lid, maar deel van de Mediterrane Dialoog van de NAVO. - Relevante overeenkomsten: Egypte werkt samen met de NAVO als onderdeel van de Mediterrane Dialoog, die ook in de Staatsaansluitingsovereenkomst kan worden opgenomen.

11 Israël

- Status: Geen NAVO-lid, maar een nauwe samenwerkingspartner van de NAVO en deel van de Mediterrane Dialoog.
- Relevante overeenkomsten: Israël heeft nauwe veiligheidscoöperatie met de NAVO en de VS en maakt deel uit van de Mediterrane Dialoog.

12 Australië

- Status: Geen NAVO-lid, maar een nauwe samenwerkingspartner en "Globale Partner" van de NAVO.

- Relevante overeenkomsten: Australië neemt deel aan verschillende NAVO-missies en heeft nauwe samenwerking op het gebied van veiligheid met de NAVO.

13 Japan

- Status: Geen NAVO-lid, maar een nauwe samenwerkingspartner en globale partner van de NAVO. - Relevante overeenkomsten: Japan heeft nauwe samenwerking met de NAVO binnen het kader van de globale veiligheids samenwerking.

14 Zuid-Korea

- Status: Geen NAVO-lid, maar een nauwe samenwerkingspartner en globale partner van de NAVO. - Relevante overeenkomsten: Zuid-Korea werkt nauw samen met de NAVO binnen het kader van de globale veiligheids samenwerking.

15 Mongolië

- Status: Geen NAVO-lid, maar een deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Mongolië neemt deel aan het PfP-programma van de NAVO.

16 Azerbeidzjan

- Status: Geen NAVO-lid, maar een deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Azerbeidzjan heeft een nauwe samenwerking op het gebied van veiligheid met de NAVO.

17 Armenië

- Status: Geen NAVO-lid, maar een deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Armenië neemt deel aan het PfP-programma van de NAVO.

18 Rusland

- Status: Geen NAVO-lid, maar lid van de NAVO-Rusland Raad (NRC) tot de opschorting ervan.

- Relevante overeenkomsten: Ondanks spanningen heeft Rusland historische veiligheidsarrangementen met de NAVO via de NAVO-Rusland Raad.

19 Wit-Rusland

- Status: Geen NAVO-lid, maar deelnemer aan het Partnerschap voor Vrede (PfP) programma. - Relevante overeenkomsten: Wit-Rusland werkt samen met de NAVO onder het PfP-programma, hoewel de relaties gespannen zijn.

20 Algerije

- Status: Geen NAVO-lid, maar onderdeel van de Mediterrane Dialoog. - Relevante overeenkomsten: Algerije maakt deel uit van de Mediterrane Dialoog van de NAVO en heeft veiligheidscoöperatie met NAVO-leden.

Conclusie:

De meeste van deze landen, hoewel ze geen directe leden zijn van de NAVO of de VN, hebben een indirecte link naar deze organisaties via verschillende samenwerkingsovereenkomsten, vredesmissies en andere regelingen. Ze zouden daarom betrokken kunnen zijn bij de constructie van het verdrag via de akte van staatsoverdracht en hun soevereine rechten in gevaar zien komen.

Deel 29

Andere aspecten van staatsopvolging

Analyse van de staatsoverdrachtakte 1400/98: Misleiding door het te verbergen als een vastgoed koopovereenkomst

1. de akte van opvolging 1400/98: vermomd als een vastgoed koopovereenkomst

Externe vorm van het contract:

- **Presentatie als vastgoedkoopovereenkomst:** Van buitenaf komt de staatsoverdrachtakte 1400/98 over als een gewone vastgoedkoopovereenkomst onder Duitse wetgeving. Dit wekt de indruk dat het een typische koopovereenkomst is waarin slechts een specifiek onroerend goed wordt overgedragen.
- **Misleidend effect:** Deze presentatie misleidt zowel de koper als het Duitse parlement en de NAVO-staten over de ware aard van het contract, dat in werkelijkheid veel verder gaat dan een eenvoudige vastgoed aankoop.

2 De ware aard van het contract: staatsoverdrachtakte

Elementen van internationaal recht:

- **Nederlandse strijdkrachten als onderwerpen van internationaal recht:** Ten tijde van de sluiting van het verdrag waren de Nederlandse strijdkrachten die daar als onderdeel van de NAVO waren gestationeerd nog steeds op de grond. Deze strijdkrachten fungeren als vertegenwoordigers van het Koninkrijk der Nederlanden, een onderwerp van internationaal recht.
- **Rechten en verplichtingen van Nederland:** Het Koninkrijk der Nederlanden en zijn strijdkrachten hadden rechten en verplichtingen met betrekking tot het territorium dat door het verdrag werd gedekt. Dit maakt het verdrag een instrument van internationaal recht, aangezien het verschillende onderwerpen van internationaal recht omvat.

Verkoop van de kazerne met alle rechten en verplichtingen:

- **Uitgebreide overdracht:** Het verdrag verkoopt niet alleen de fysieke kazerne, maar ook alle rechten, verplichtingen en componenten die daarmee samenhangen. Dit omvat ook de soevereine rechten en overheidsbevoegdheden die in de kazerne en daarbuiten worden uitgeoefend.
- **Staatsoverdrachtakte:** Door deze uitgebreide rechten en verplichtingen over te dragen, wordt het verdrag een staatsoverdrachtakte, die verstreckende gevolgen heeft onder internationaal recht. Het is daarom niet slechts een eenvoudige aankoop van onroerend goed, maar een uitgebreide overdracht van soevereiniteit.

3. uitbreiding van het verkochte territorium: De ontwikkeling als eenheid

Regelgeving over de eenheid van de ontwikkeling:

- Uitbreiding van het verkochte territorium: Het contract bevat een clausule die stelt dat de gehele ontwikkeling van het territorium als een enkele eenheid wordt beschouwd. Dit betekent dat het verkochte territorium niet alleen de kazerne zelf omvat, maar zich uitstrekt over het gehele NAVO-territorium. **- Omvattende verkoop:** Deze regeling heeft niet alleen invloed op het directe gebied, maar op het gehele territorium van de NAVO. Dit betekent dat alle soevereine rechten en overheidsbevoegdheden die door NAVO-landen worden uitgeoefend, worden overgedragen aan de koper.

4. de gevolgen: Verkoop van het gehele NAVO-territorium

Verlies van NAVO-soevereiniteit:

- NAVO zonder territorium: als gevolg van de verkoop van de ontwikkelingsunit en de bijbehorende uitbreiding naar het gehele NAVO-territorium, heeft de NAVO al zijn territorium verloren. NAVO-lidstaten hebben noch soevereine rechten, noch territorium, aangezien alles onder dit verdrag is verkocht.

- Bedrog en effecten: Het feit dat het verdrag oppervlakkig werd gepresenteerd als een vastgoed koopovereenkomst, heeft alle partijen misleid over de ware gevolgen onder internationaal recht. De NAVO is aldus "verkocht" en haar lidstaten hebben hun soevereine rechten en soevereiniteit over het betreffende territorium verloren.

Samenvatting

De staatsoverdrachtakte 1400/98 werd opzettelijk gepresenteerd als een vastgoed koopovereenkomst onder Duitse wetgeving om de koper, het Duitse parlement en de NAVO-landen te misleiden over de ware aard ervan. In werkelijkheid is het een staatsoverdrachtakte, aangezien verschillende onderwerpen van internationaal recht, waaronder het Koninkrijk der Nederlanden en zijn strijdkrachten, betrokken waren als contracterende partijen. Door de kazerne met alle rechten, verplichtingen en componenten te verkopen, werd de overheidsautoriteit van alle betrokken NAVO-landen overgedragen. De regeling om de gehele ontwikkeling als één geheel te verkopen resulteerde in de uitbreiding van het territorium naar het gehele NAVO-territorium. Als gevolg hiervan heeft de NAVO al zijn territorium en soevereine rechten verloren, wat betekent dat de NAVO "verkocht" is.

Deel 30

Analyse van de rol van Duitsland als de belangrijkste partij verantwoordelijk voor de verkoop onder de Wet op Staatsopvolging 1400/98

1. Duitsland als hoofdverkoper

Contracterende Partijen:

- FRG als verkoper: In de staatsoverdrachtakte 1400/98 wordt Duitsland (de Duitse Bondsrepubliek, FRG) genoemd als de enige verkoper. Dit betekent dat Duitsland formeel verantwoordelijk is voor de verkoop van het betreffende territorium.

- Verwijzing naar andere verdragen: Het contract verwijst naar een bestaande contractuele relatie onder internationaal recht tussen de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden, die de

gebruik van de kazerne door de Nederlandse strijdkrachten binnen het kader van de NAVO in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten.

Uitvoering van het verdrag:

- Verplichtingen en rechten: Duitsland neemt de primaire verantwoordelijkheid in dit contract op zich, aangezien het zowel de formele rol van verkoper heeft als de verplichting om alle rechten, verplichtingen en componenten van de ontwikkelingsunit te verkopen. Deze omvatten ook de NAVO-rechten, die Duitsland als NAVO-lid bezit.

2. toestemming van Nederland en de Nederlandse strijdkrachten

Nederlandse deelname:

- Partijen genoemd in de tekst: hoewel de Nederlandse Strijdkrachten en het Koninkrijk der Nederlanden niet als verkopers worden genoemd, worden zij in de tekst van het contract vermeld, wat hun betrokkenheid en toestemming aangeeft.

- Rol van de Nederlandse strijdkrachten: Deze strijdkrachten, die de kazerne bezetten als onderdeel van de NAVO, geven ook toestemming door hun gedrag in overeenstemming met het verdrag en hun betrokkenheid bij het verdrag. Ze handelen namens de NAVO.

Verdrag verwijzing naar de NAVO Status van Strijdkrachten:

- NAVO verdrag: Het verdrag verwijst naar de bestaande NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst tussen de FRG en Nederland, die de juridische basis vormt voor de stationering en het gebruik van de kazerne door Nederlandse strijdkrachten.

- Verdrag-conforme evacuatie: De Nederlandse strijdkrachten hebben de kazerne successief verlaten in overeenstemming met de voorwaarden van het verdrag, wat hun toestemming voor het verdrag en de overdracht van hun rechten impliceert.

3. Duitsland als de belangrijkste verantwoordelijke partij en NAVO vertegenwoordiger

Duitslands rol:

- Hoofdaannemer: als enige verkoper draagt Duitsland de belangrijkste verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het Verdrag. Dit omvat de verplichting om de gehele ontwikkelingsunit te verkopen, inclusief alle rechten, verplichtingen en componenten.

- Optredend namens de NAVO: Aangezien Duitsland lid is van de NAVO en NAVO-rechten heeft, treedt het op namens de NAVO. Door zijn rol als verkoper handelt Duitsland niet alleen namens zichzelf, maar ook namens de NAVO.

NAVO-toestemming door Duitsland:

- Proxy-toestemming: door op te treden als NAVO-lid en hoofdaannemer in het verdrag, impliceert Duitsland de toestemming van de NAVO als geheel. Dit geldt in het bijzonder omdat de NAVO een internationale organisatie is die geen rechtsmacht of territorium van zijn eigen heeft, maar handelt via zijn lidstaten.

- Verplichtingen onder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst: Duitsland is onderworpen aan verplichtingen onder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en handelt binnen de reikwijdte van die verplichtingen wanneer het de kazerne onder de overeenkomst verkoopt.

4. verkoop van het gehele NAVO-territorium door Duitsland

Reikwijdte van de contract:

- Verkoop van de ontwikkelingsunit: het verdrag voorziet in de verkoop van de gehele ontwikkelingsunit, die alle NAVO-gerelateerde rechten en verplichtingen omvat. Dit betekent dat Duitsland, als de hoofdzakelijk verantwoordelijke partij en verkoper, het gehele betrokken NAVO-territorium heeft verkocht.

Verlies van NAVO-soevereine rechten:

- Verkoop van alle NAVO-rechten: door het overdragen van alle rechten, verplichtingen en componenten heeft Duitsland ook de soevereine rechten van de NAVO namens de NAVO verkocht. NAVO bezit daarom geen enkel territorium meer en heeft de rechten over zijn grenzen en gebieden aan de koper overgedragen.

Gevolgen voor NAVO:

- Verlies van soevereiniteit: NAVO, dat door Duitsland als lidstaat werd vertegenwoordigd, heeft zijn territoriale rechten verloren als gevolg van deze verkoop. De besluitvormingsmacht over NAVO-territorium ligt nu volledig bij de koper, die alle soevereine rechten heeft verworven via het verdrag.

Samenvatting

Duitsland, als de enige verkoper in staatsoverdrachtakte 1400/98, droeg de belangrijkste verantwoordelijkheid voor de verkoop van het betreffende grondgebied. Hoewel de Nederlandse strijdkrachten en het Koninkrijk der Nederlanden niet expliciet als verkopers zijn genoemd, hebben zij toestemming gegeven voor het verdrag door hun gedrag in overeenstemming met het verdrag en hun rol in de NAVO Status van Strijdkrachten. Als NAVO-lid en de hoofdzakelijk verantwoordelijke partij heeft Duitsland namens de NAVO gehandeld als onderdeel van zijn NAVO-verplichtingen en heeft het aldus het gehele NAVO-territorium verkocht. Dit omvat de overdracht van alle NAVO-rechten, inclusief het recht om de grens te definiëren, aan de koper.

Deel 31

Het verraderlijke juridische effect: Het camoufleren van de staatsoverdrachtakte 1400/98 als een Duitse vastgoedkoopovereenkomst

1. externe vermomming van het contract als een vastgoedkoopovereenkomst

Presentatie als een eenvoudig contract:

- Vorm en inhoud: Het contract wordt extern gepresenteerd als een gewone vastgoedkoopovereenkomst onder Duitse wet, die kennelijk alleen de aankoop van een eigendom regelt, in dit geval een kazerne.

- Misleidend effect: Deze externe vorm wekt de indruk dat het een typische koopovereenkomst is die past binnen het nationale juridische kader van Duitsland en alleen betrekking heeft op de overdracht van een eigendom. Dit verbergt de werkelijke complexiteit en reikwijdte van het contract.

2. sluipend effect door het gebruik van bepalingen van internationaal recht

Integratie van bepalingen van internationaal recht:

- Onzichtbare aanvullingen: Hoewel het verdrag lijkt op een vastgoed koopovereenkomst, wordt het aangevuld met bepalingen van internationaal recht die niet expliciet in de tekst van het verdrag zijn vermeld. Deze bepalingen hebben met name betrekking op de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en de bijbehorende rechten en verplichtingen die door de NAVO-staten worden uitgeoefend, in het bijzonder door de Nederlandse strijdkrachten.
- Scheidbaarheidsclausule: De scheidbaarheidsclausule in het verdrag speelt een belangrijke rol. Deze clausule stelt dat als bepaalde bepalingen in het verdrag ongeldig zijn, ze moeten worden vervangen door juridische bepalingen die overeenkomen met de oorspronkelijke betekenis en doel van het verdrag. Dit betekent dat de ongeldig verklaarde nationale bepalingen worden vervangen door bepalingen van internationaal recht die niet expliciet in het contract zijn vermeld.

Juridisch bindend door internationaal recht:

- Toevoeging van internationaal recht: het verdrag wordt heimelijk verrijkt door deze mechanismen met bepalingen van internationaal recht die het effectief omzetten in een akte van staatsopvolging, hoewel dit niet openlijk in de tekst van het verdrag is vermeld.
- Complexiteit en expertise: Aangezien de aanvullende bepalingen van internationaal recht niet expliciet in de verdragstekst zijn vermeld, kunnen ze alleen volledig worden begrepen door experts in internationaal recht. Voor leken, waaronder de meeste politieke besluitvormers en betrokken partijen, blijft de ware reikwijdte van het verdrag verborgen.

3 De juridische truc: het uitbreiden van het verdrag via de scheidbaarheidsclausule

Functie van de scheidbaarheidsclausule:

- Behouden van juridische kracht: de scheidbaarheidsclausule zorgt ervoor dat het contract juridisch geldig blijft ondanks ineffectieve nationale regelingen. Deze bepalingen worden automatisch vervangen door bepalingen van internationaal recht die bedoeld zijn om de oorspronkelijke betekenis en doel van het verdrag te behouden.
- Doel van het contract: De kern van het contract is de aankoop van een perceel grond "met alle rechten en verplichtingen en componenten" en de overweging van de gehele ontwikkeling als eenheid.

Domino-effect en uitbreiding van territorium:

- Uitbreiding van de ontwikkeling: aangezien de ontwikkeling als een eenheid wordt beschouwd en het grondgebied van de kazerne verlaat, veroorzaakt het contract een geleidelijke maar uitgebreide uitbreiding van het betrokken grondgebied. Deze uitbreiding vindt plaats door een domino-effect dat het oorspronkelijk kleine gebied van de kazerne vergroot tot de omvang van het gehele NAVO-territorium.
- Verkoop van het gehele NAVO-territorium: Het eindresultaat is de volledige overdracht van het gehele soevereine NAVO-grondgebied aan de koper, waarbij de NAVO-staten hun territoriale rechten verliezen zonder dat dit op het eerste gezicht duidelijk is.

Het contract, dat op het eerste gezicht wordt gepresenteerd als een Duitse vastgoed koopovereenkomst, is in werkelijkheid een staatsoverdrachtakte die is gecamoufleerd door het slinkse gebruik van bepalingen van internationaal recht en de scheidbaarheidsclausule. Hoewel de tekst van het contract alleen verwijst naar de aankoop van een kazerne onder de Duitse wet, veranderen impliciete toevoegingen aan de bepalingen van internationaal recht het effectief in een vergaand internationaal verdrag dat de soevereine rechten van de NAVO-staten aan de koper overdraagt. De scheidbaarheidsclausule zorgt ervoor dat ineffectieve bepalingen automatisch worden vervangen door bepalingen van internationaal recht die de betekenis van het contract behouden - de aankoop met alle rechten, verplichtingen en componenten, evenals de uitbreiding van het territorium door ontwikkeling. Dit proces leidt tot een domino-effect dat het territorium uitbreidt naar het hele NAVO-territorium en effectief de NAVO "verkoopt".

Deel 32

Analyse van de Wet op Staatsopvolging 1400/98 en de implicaties voor internationaal recht

1. verbinding met eerdere contractuele relaties onder internationaal recht

Contractuele relatie:

- Overlappende verdragen: De Staatsopvolgingsakte 1400/98 verwijst naar een bestaande contractuele relatie onder internationaal recht tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Duitse Bondsrepubliek (FRG). Deze eerdere contractuele relatie regelt het gebruik en de vrijgave van de eigendom door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO.
- Ketens van verdragen: Door deze verwijzing vormt de akte van opvolging geen onafhankelijke, geïsoleerde verdrag, maar maakt het deel uit van een keten van verdragen die samen een juridische eenheid vormen.

Integratie in een keten van verdragen:

- Ratificatie en juridische kracht: de eerdere verdragen waarop de staatsoverdrachtakte verwijst, waren al geratificeerd. Aangezien deze verdragen deel uitmaken van een keten, was er geen aparte ratificatie van het instrument van Staatsopvolging vereist. De juridische bindende kracht ontstaat uit de continuïteit en de verwijzingen naar de bestaande contractuele relaties.
- Gebrek aan ratificatievereiste: Het instrument van Staatsopvolging voorziet niet in een aparte ratificatie, wat betekent dat de juridische kracht niet afhankelijk is van een hernieuwde ratificatie. De ratificatie van eerdere verdragen in de keten is voldoende.

2. toestemming door gedrag in overeenstemming met het verdrag

Contracterende partijen en toestemming:

- Gedrag in overeenstemming met het verdrag: In het internationaal recht kan toestemming voor een verdrag worden uitgesproken door gedrag in overeenstemming met het verdrag van de betrokken onderwerpen van internationaal recht. In dit geval hebben de Nederlandse strijdkrachten successief vacated en overgedragen de

eigendom over de volgende twee jaar na de conclusie van het verdrag, zoals vastgelegd in het verdrag.

- Juridische effectiviteit door gedrag: Aangezien de Nederlandse strijdkrachten hun verplichtingen uit het contract zijn nagekomen, zijn zij de facto partijen bij het contract, ook al worden zij niet expliciet als de verkoper genoemd. Hun handelen overeenkomstig het Verdrag bevestigt hun toestemming.

Optredend namens de NAVO:

- NAVO-verplichtingen: De Nederlandse strijdkrachten hebben gehandeld binnen het kader van de missie van de NAVO en namens de NAVO als geheel. Dit betekent dat hun Verdrag-conforme acties namens de NAVO ook de toestemming van de NAVO als geheel uitdrukken.

- De handelingsbekwaamheid van de FRG: Als NAVO-lid en contractpartij heeft de FRG ook de handelingsbekwaamheid. Haar handelen in overeenstemming met het verdrag ondersteunt de juridische effectiviteit en de vervulling van contractuele verplichtingen namens de NAVO.

3. verkoop van rechten, verplichtingen en componenten

Uitgebreide verkoop:

- Overdracht van alle rechten en verplichtingen: Het verdrag voorziet in de verkoop van alle rechten, verplichtingen en componenten van het territorium, inclusief de NAVO-rechten. Dit omvat ook rechten die de NAVO heeft in derde landen.

- Verplichtingen onder bezettingsrecht: Duitsland is ook onderworpen aan soortgelijke verplichtingen onder de NAVO Status van Strijdkrachten volgens het bezettingsrecht, wat betekent dat zijn acties in overeenstemming met het verdrag ook onder dit juridisch kader moeten plaatsvinden.

NAVO-rechten in derde landen:

- Inclusie van NAVO-rechten: Aangezien het verdrag alle rechten dekt, maken de NAVO-rechten in derde landen ook deel uit van de verkoop. Deze overdracht vindt plaats via de contractuele overeenkomst dat alle rechten die door de NAVO worden gehouden ook worden verkocht.

Samenvatting

De Wet op de Successie 1400/98 maakt deel uit van een keten van internationale verdragen die een juridische eenheid vormen. De verwijzing naar de bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de FRG maakt duidelijk dat er geen onafhankelijke ratificatie van het Instrument van Staatsopvolging vereist was. De toestemming van de onderwerpen van internationaal recht die betrokken waren, werd gegeven door gedrag in overeenstemming met het verdrag, in het bijzonder door de opeenvolgende overdracht van de eigendom door de Nederlandse strijdkrachten die optraden namens de NAVO. Alle rechten, verplichtingen en componenten, inclusief NAVO-rechten in derde landen, werden verkocht en overgedragen door het verdrag, wat het uitgebreide juridisch effect van het verdrag waarborgt.

Verkoop van het gehele NAVO-territorium door Duitsland in het kader van de staatsoverdrachtakte 1400/98

CO Instrument van Staatsopvolging en NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst

Onderwerp van het verdrag:

- Staatsoverdrachtakte 1400/98: Dit contract voorziet in de verkoop van een territorium dat valt onder de NAVO Status van Strijdkrachten. Alle rechten, verplichtingen en componenten die verband houden met dit territorium, inclusief ontwikkeling, worden als één geheel verkocht.
- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels regelen de juridische status van NAVO-strijdkrachten in lidstaten en verlenen de NAVO specifieke soevereine rechten, in het bijzonder met betrekking tot militaire faciliteiten en hun administratie.

2 De rol van Duitsland als hoofdaannemer en verkoper

Duitsland als verkoper:

- Enige verkoper: In het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 wordt Duitsland (de Duitse Bondsrepubliek, FRG) aangeduid als de enige verkoper van het territorium.
- Hoofdaansprakelijkheid: Als de enige genoemde verkoper draagt Duitsland de hoofdaansprakelijkheid voor de uitvoering van de verkoop, inclusief de overdracht van alle rechten en verplichtingen die daarmee samenhangen.

Optredend namens de NAVO:

- NAVO-lidmaatschap: Duitsland is niet alleen een contracterende staat, maar ook lid van de NAVO. In deze hoedanigheid treedt Duitsland op namens de NAVO, in het bijzonder als het gaat om rechten waar de NAVO recht op heeft op grond van de Status van de Strijdkrachtenovereenkomst.
- Verkoop namens de NAVO: Door de verkoop neemt Duitsland de rol van de hoofdaansprakelijke partij voor de NAVO op zich en verkoopt het niet alleen nationale rechten, maar ook NAVO-rechten die de NAVO in alle lidstaten heeft.

3. toestemming van de andere NAVO-staten

Verwijzing naar overdrachtsrelatie onder internationaal recht:

- Verwijzing naar bestaande verdragen: Het instrument van staatsopvolging verwijst uitdrukkelijk naar een eerdere overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden, die het gebruik van de kazernes door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO regelt. - Betrokkenheid van alle NAVO-staten: Aangezien deze overdrachtsrelatie binnen het kader van de NAVO is afgesloten en de Nederlandse strijdkrachten als onderdeel van de NAVO-troepen hebben gehandeld, impliceert de toestemming van Nederland ook de toestemming van alle NAVO-staten voor de algehele verkoop.

Handelingen in overeenstemming met het Verdrag:

- Actie door de Nederlandse strijdkrachten: de opeenvolgende evacuatie van de kazernes door de Nederlandse strijdkrachten, zoals voorzien in het verdrag, vormt formele toestemming voor de verkoop. Aangezien deze strijdkrachten namens de NAVO hebben gehandeld, impliceert hun toestemming ook de toestemming van de NAVO als geheel.

- Duitsland als NAVO-vertegenwoordiger: Aangezien Duitsland namens de NAVO optreedt en ook de belangrijkste verkoper is, bindt het ook alle andere NAVO-lidstaten via de verkoop.

4. verkoop van het gehele NAVO-territorium

Verkoop van de ontwikkeling als eenheid:

- Uitgebreide verkoop: het contract voorziet in de verkoop van de gehele ontwikkeling als één enkele entiteit. Dit omvat niet alleen de fysieke infrastructuur, maar ook alle bijbehorende rechten, verplichtingen en rechtsmacht die door de NAVO in de lidstaten worden uitgeoefend.

- Territoriale uitbreiding: aangezien de ontwikkeling wordt beschouwd als één enkele entiteit en Duitsland namens de NAVO optreedt, dekt de verkoop het gehele NAVO-territorium, inclusief alle militaire en infrastructuurfaciliteiten in de lidstaten.

Juridisch effect:

- Verlies van soevereine rechten van de NAVO: Door de verkoop heeft de NAVO alle soevereine rechten die zij over het territorium uitoefende aan de koper overgedragen. De NAVO heeft daarom geen eigen territorium of grensoevereiniteit meer.

- Exclusieve besluitvormingsbevoegdheid van de koper: De koper heeft nu volledige controle over het gehele NAVO-territorium en de macht om te beslissen over alle gerelateerde rechten, inclusief grensafbakening.

Samenvatting

Duitsland, als de belangrijkste en enige verkoper, heeft het gehele NAVO-territorium verkocht onder de staatsoverdrachtakte 1400/98. Door te verwijzen naar de bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht met de Nederlandse strijdkrachten, die namens de NAVO handelden, en door de rol van Duitsland als NAVO-lidstaat die namens de NAVO optreedt, werd de toestemming van alle NAVO-staten voor de verkoop verkregen. De verkoop omvat alle rechten, verplichtingen en soevereine rechten die de NAVO in de lidstaten had en draagt deze volledig over aan de koper. De NAVO heeft geen territorium meer en het recht om over haar grenzen te beslissen is overgedragen aan de koper.

Deel 34

Juridische analyse: Duitsland's verkoop van het soevereine grondgebied van alle NAVO-staten via de staatsoverdrachtakte 1400/98

1. juridische fundamenten: soevereine rechten en de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst

Internationale juridische geschiedenis: - Historische achtergrond: De kazernes die ter sprake komen in het Staatsoverdracht Handvest 1400/98 hebben een lange geschiedenis van internationale controle en gebruik. Na de val van het Duitse Rijk in 1945 werden de kazernes eerst bezet door Franse en vervolgens door Amerikaanse troepen.

- NAVO troepenstatuut: In de jaren vijftig werden de kazernes door NAVO-lidstaten overgedragen voor militair gebruik als onderdeel van de NAVO Status van Strijdkrachten, waarbij veel regelingen van de bezettingsperiode werden geïntegreerd in de Status van Strijdkrachten. Deze bezettingsrechten die verband hielden met de kazernes bleven decennialang bestaan en werden uitgeoefend door verschillende NAVO-leden.

Duitse juridische positie:

- Soevereiniteit en soevereine rechten: Duitsland had soevereine rechten over een deel van de kazerne nadat deze in de jaren '90 door de Amerikaanse strijdkrachten was teruggegeven. Echter, het lagere, kleinere deel van de kazerne bleef extraterritoriaal en werd gebruikt door het Koninkrijk der Nederlanden in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten.

- Verkoop van het gehele gebied: Vanwege deze complexe juridische en historische banden, mocht Duitsland het territorium van de gehele kazerne verkopen, inclusief alle bijbehorende rechten, mits er toestemming was van alle betrokken NAVO-landen.

2. ketens van verdragen en verplichtingen onder internationaal recht

Ketens van verdragen:

- Verwijzing naar bestaande verdragen: De staatsoverdrachtakte 1400/98 verwijst naar een vooraf bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden. Deze relatie werd beheerst door de NAVO Status van Strijdkrachten, die het gebruik van de kazernes door de Nederlandse strijdkrachten toestond.

- Continuïteit van de verdragen: Deze verwijzing naar eerdere verdragen vormt een continue keten van verdragen die teruggaat tot de periode na de Tweede Wereldoorlog. Aangezien al deze verdragen lange tijd zijn geratificeerd en daarom juridisch bindend zijn, vormt de staatsoverdrachtakte een logische voortzetting van deze verdragsverplichtingen.

Juridisch bindend:

- Ratificatie en juridische kracht: aangezien de eerdere verdragen waren geratificeerd, hoefde het Instrument van Staatsopvolging zelf niet opnieuw te worden geratificeerd om juridisch bindend te zijn. De continuïteit en de verwijzing naar bestaande verplichtingen onder internationaal recht maakten dit overbodig.

- Verdrag-conforme uitvoering: De kazernes werden successief overgedragen aan de koper in overeenstemming met de voorwaarden van het verdrag, dat de contracterende partijen juridisch bindt.

3. de truc van de staatsoverdrachtakte 1400/98

Referentie en verdoezeling:

- Contractuele verwijzing naar bestaande verplichtingen: De staatsoverdrachtakte gebruikt de verwijzing naar de nog bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en Nederland als een beslissend punt. Deze relatie was al vastgesteld en internationaal erkend.

- Mogelijke onbekendheid met het verdrag: De truc is dat deze verwijzing betekent dat niet alle NAVO-staten op de hoogte waren van de details van de algehele verkoop van NAVO-territorium, die werd gerealiseerd door de eenheid van ontwikkeling in het verdrag. Desondanks werd het contract juridisch

bindend omdat de keten van bestaande contracten werd voortgezet en de contracterende partijen, in het bijzonder de Nederlandse strijdkrachten, opvolgend de kazerne aan de koper overdroegen.

Contractuele regeling:

- Successieve overdracht: Nederland, dat het gebied als onderdeel van de NAVO gebruikte, heeft de kazerne vacated zoals contractueel afgesproken en overgedragen aan de koper. Dit proces werd uitgevoerd in overeenstemming met het contract en bevestigt de toestemming van Nederland en daarmee ook van de NAVO-staten.
- Toestemming van de NAVO-staten: Vanwege de contractueel conforme regeling en de bestaande contractuele keten, werd de toestemming van alle NAVO-landen impliciet en juridisch bindend verkregen, hoewel de algehele verkoop van het NAVO-gebied mogelijk niet volledig bekend was.

Samenvatting

Duitsland was juridisch in staat om het territorium van alle NAVO-staten te verkopen door op te treden als de hoofdverkoper in de Wet op Staatsopvolging 1400/98. De juridische basis hiervoor was een lange keten van verdragen gebaseerd op bestaande overdrachtsrelaties onder internationaal recht, in het bijzonder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en de relatie tussen de FRG en Nederland. Deze keten werd gedurende tientallen jaren geratificeerd en juridisch bindend gemaakt. De truc van de staatsoverdrachtakte lag in de slimme verwijzing naar deze bestaande contractuele relatie, die de algehele verkoop van NAVO-territorium juridisch bindend maakte, zelfs als het verdrag mogelijk niet in detail bekend was bij alle NAVO-staten. De successieve overdracht van de kazerne bevestigde de instemming van de NAVO-staten met de verkoop.

Deel 35

Overdracht van soevereine rechten onder de NAVO Status van Strijdkrachten aan de koper

1 Achtergrond van de NAVO Status van Strijdkrachten en het Verdrag

NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst: - Juridische basis: De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA) regelt de juridische status van de strijdkrachten van een NAVO-lidstaat die zijn gestationeerd op het territorium van een andere lidstaat. - Rechten en verplichtingen: Het bevat bepalingen die NAVO-strijdkrachten uitgebreide rechten verlenen, waaronder controle over bepaalde soevereine zaken in gastlanden, zoals grenzen.

Instrument van Staatsopvolging 1400/98: - Verdrag inhoud: de akte regelt de verkoop van een gebied dat onder de NAVO Status van Strijdkrachten valt, inclusief alle bijbehorende rechten, verplichtingen en infrastructuur. - Toepassingsgebied: Het contract dekt de gehele ontwikkeling van het gebied als een enkele eenheid, wat de overdracht van alle bijbehorende rechten aan de koper omvat.

2. overdracht van het recht om de grens te bepalen

Grensafbakening rechts:

- NAVO-wetgeving: onder de NAVO Status van Strijdkrachten had de NAVO het recht om te beslissen over de grenzen van de gebieden waarin haar strijdkrachten waren gestationeerd.
- Overdracht aan de koper: Dit recht werd overgedragen van de NAVO aan de koper in de akte van staatsopvolging. De koper heeft daarmee de enige autoriteit om te beslissen over de grenzen van het verkochte territorium en zijn uitbreidingen.

Duitslands verplichting:

- Onderwerping aan het regime: onder de NAVO Status van Strijdkrachten had Duitsland de plicht om dit regime te erkennen en zich te onderwerpen aan de bepalingen van de NAVO over grensbeslissingen.
- Continuïteit van verplichtingen: Deze plicht blijft bestaan, maar onder de nieuwe autoriteit van de koper, die nu het recht van de NAVO uitoefent om de grens te bepalen.

3. uitbreiding naar het gehele NAVO-territorium

Verkoop van de ontwikkeling als eenheid:

- Contractuele uitbreiding: het contract bepaalt dat de gehele ontwikkeling wordt beschouwd als één eenheid. Deze ontwikkeling omvat alle rechten, verplichtingen en componenten die bestaan in de NAVO-gebieden.
- Geografische uitbreiding: Deze eenheid en de uitgebreide aard van het contract betekent dat het recht om grenzen te bepalen, dat oorspronkelijk beperkt was tot het verkochte gebied, nu is uitgebreid naar het gehele NAVO-gebied.

Juridische consequentie:

- Verlies van NAVO-grensoevereiniteit: Met de overdracht van het recht aan de koper, heeft de NAVO haar soevereine rechten over de grenzen in alle betrokken gebieden verloren.
- Exclusief beslissingsrecht van de koper: De koper is nu de enige actor met het recht om te beslissen over de grenzen van alle NAVO-gebieden, aangezien de NAVO dit recht heeft opgegeven als onderdeel van de verkoop.

4 Gevolgen voor de NAVO en haar lidstaten

Geen territorium meer:

- Verlies van territoriale soevereiniteit: als gevolg van de verkoop heeft de NAVO niet alleen soevereine rechten over bepaalde gebieden verloren, maar ook het recht om haar eigen grenzen te bepalen. Dit betekent dat de NAVO als organisatie niet langer controle heeft over haar eigen territorium.
- Afhankelijkheid van de beslissingen van de koper: NAVO-lidstaten, waaronder Duitsland, moeten nu de grensbeslissingen van de koper accepteren, aangezien zij als gevolg van het verdrag niet langer hun eigen rechten hebben om grenzen te bepalen.

Gevolgen onder internationaal recht:

- Uitgebreide overdracht van macht: De koper heeft nu soevereine rechten die onder internationaal recht zijn erkend en oorspronkelijk toebehoorden aan de NAVO. Deze rechten omvatten de macht om grenzen te bepalen in alle voormalige NAVO-gebieden.

- Verlies van soevereiniteit: Door akkoord te gaan met dit verdrag hebben de NAVO en haar lidstaten hun soevereiniteit met betrekking tot grenskwesties in de betrokken gebieden volledig overgedragen aan de koper.

Samenvatting

Door de verkoop van het territorium en de bijbehorende ontwikkelingsunit krachtens het Instrument van Staatsopvolging 1400/98, is het recht van de NAVO om de grens te bepalen overgedragen van de NAVO naar de koper. Dit omvat de verplichting van Duitsland om zich aan deze regeling te houden. Het verdrag breidt dit recht uit naar het gehele NAVO-gebied, wat betekent dat de NAVO geen eigen territorium meer controleert en het recht om de grens te bepalen volledig is overgedragen aan de koper. De koper is nu de enige actor die beslist over de grenzen van de voormalige NAVO-gebieden.

Deel 36

Analyse: De illegaliteit van de overheidsinkomsten en -uitgaven sinds 1998 en de gevolgen daarvan

1. illegaliteit van alle staatsinkomsten en -uitgaven sinds 1998

- Basis: Vanwege de staatsoverdrachtakte 1400/98, die het gehele territorium van de verkochte staten dekt, zijn alle staatsactiviteiten, inclusief de inning van belastingen en kosten, evenals alle uitgaven, sinds 1998 illegaal onder internationaal recht. Aangezien de staten hun soevereine rechten hebben verloren, zijn zij niet langer bevoegd om inkomsten te genereren of uitgaven te doen.

- Schadeclaims: Alle inkomsten en uitgaven van deze staten sinds 1998 zijn verschuldigd als schadeclaims aan de koper, die de enige wettelijke eigenaar van de soevereine rechten en de bijbehorende financiële middelen is geworden door de staatsoverdrachtakte.

2. oneindig recht op schadevergoeding onder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst

- Recht op oneindige schadevergoeding: De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst, die speciale rechten verleent aan NAVO-lidstaten en hun troepen in het buitenland, omvat een "oneindig recht op schadevergoeding" onder bepaalde voorwaarden. Dit recht overstijgt de gebruikelijke schadeclaims, aangezien er geen bovengrens is aan de schadevergoeding die kan worden geëist.

- Prioriteit van het recht op schadeloosstelling: Aangezien dit oneindige recht op schadeloosstelling boven normale schadeclaims staat, heeft de koper het recht om oneindige schadeloosstelling te eisen van de verkochte staten. Dit recht betekent dat alle illegaal verkregen inkomsten en uitgaven sinds 1998 praktisch irrelevant zijn, aangezien zij worden overschaduwd door het oneindige recht op schadevergoeding.

3. soorten illegale staatsinkomsten sinds 1998

- Belastinginkomsten: Alle soorten belastingen, inclusief inkomstenbelasting, BTW, vennootschapsbelasting, onroerendezaakbelasting, erfbelasting, enz.

- Kosten en heffingen: Kosten voor openbare diensten, administratieve kosten, invoer- en uitvoerrechten, milieuheffingen, boetes.

- Rente en kapitaalinkomen: Rente van staatsobligaties, winst uit overheidsbelangen, dividenden van staatsbedrijven.

- Licenties en concessies: Inkomsten uit het verlenen van licenties en concessies, bijvoorbeeld voor mijnbouw, vissen, telecommunicatie.

- Toewijzingen van internationale organisaties: Geld dat aan staten wordt betaald door internationale organisaties zoals de EU, de VN of de Wereldbank.

4. soorten illegale overheidsuitgaven sinds 1998

- Publieke uitgaven: Uitgaven voor infrastructuurprojecten (wegconstructie, bruggen, energievoorziening).

- Administratieve uitgaven: Salarissen en pensioenen voor ambtenaren, operationele kosten van staatsinstellingen.

- Sociale uitgaven: Pensioenen, sociale bijstand, werkloosheidsuitkeringen, uitgaven voor onderwijs, gezondheidszorg.

- Militaire uitgaven: Uitgaven voor defensie, inclusief de aanschaf van wapens en het onderhoud van de strijdkrachten.

- Schuldendienst: betalingen voor rente en terugbetaling van overheidsschuld.

- Subsidies: Subsidies voor landbouw, industrie, hernieuwbare energie, onderzoek.

5 Illegaal bruto binnenlands product (BBP) van alle verkochte landen sinds 1998

- Definitie: Het totale bruto binnenlands product (BBP) van de verkochte staten sinds 1998 is gegenereerd onder illegale omstandigheden, aangezien deze staten geen wettelijke soevereine rechten meer over hun territorium hadden.

- Illegaal BBP: Alle economische activiteiten die hebben bijgedragen aan het BBP, inclusief productie, diensten, handel, export en import, zijn illegaal en zijn verschuldigd aan de koper als compensatieclaim.

S.

- Compensatie: Deze illegale inkomsten en uitgaven zijn te wijten aan de verkochte onderwerpen van internationaal recht als hoofdelijke aansprakelijkheid, wat betekent dat alle verkochte staten gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor terugbetaling.

6 Staatsbankroet en ondergang van de verkochte staten

- Staatsbankroet: Aangezien de staten praktisch oneindig overmatig schuldenlast hebben door de oneindige schadeclaims van de koper, zouden ze staatsbankroet moeten aanvragen zodra deze claims officieel zijn vastgesteld.

- Ondergang van de staten: Staatsbankroet en overmatige schuldenlast zouden leiden tot de economische en politieke ondergang van de aangetaste staten, aangezien ze hun schulden niet kunnen betalen. Aangezien hun gebieden al zijn verkocht, verliezen deze staten hun recht om te bestaan als soevereine entiteiten.

7 Hoofdelijke aansprakelijkheid en einde van de staten

- Aansprakelijkheid van alle verkochte staten: Aangezien alle verkochte staten hoofdelijke aansprakelijk zijn voor de schadeclaims, betekent dit dat elke van deze staten verantwoordelijk is voor de gehele schuld. Er is geen mogelijkheid om de schuld te beperken tot individuele staten.

- Einde van de regeringsvormen: Met de vaststelling van overmatige schuldenlast en het verlies van gebieden door verkoop onder de staatsoverdrachtakte, houden de aangetaste staten de facto op te bestaan. Ze hebben geen legitiem regeringsgebied meer en zijn politiek en economisch failliet.

Conclusie:

De staatsoverdrachtakte 1400/98 betekent dat alle staatsinkomsten en -uitgaven sinds 1998 illegaal zijn, wat resulteert in enorme schadeclaims door de koper. Vanwege het oneindige recht op schadevergoeding van de NAVO Status van Strijdkrachten zijn deze claims praktisch onbeperkt, wat leidt tot de onmiddellijke overmatige schuldenlast en ondergang van alle verkochte staten. Het totale bruto binnenlands product van deze staten is illegaal gegenereerd en de staten moeten nationaal faillissement aanvragen zodra deze feiten zijn vastgesteld.

Deel 37

Verantwoordelijkheden in een wereld waarin het Handvest van Staatsopvolging 1400/98 is geschonden

1 Gezamenlijke aansprakelijkheid van alle verkochte staten

- Collectieve aansprakelijkheid: Alle staten die hun territorium hebben verkocht via de staatsoverdrachtakte zijn gezamenlijk aansprakelijk voor schendingen van het verdrag. Dit betekent dat elke staat niet alleen verantwoordelijk kan worden gehouden voor zijn eigen acties, maar ook voor de acties van andere verkochte staten.

- Aansprakelijkheid onder internationaal strafrecht: Alle verkochte staten zijn gelijkkelijk verantwoordelijk voor de inbreuken op het internationaal recht die zijn gepleegd onder de akte, aangezien zij gezamenlijk hun soevereine rechten en verplichtingen hebben opgegeven.

2. gedwongen verkoop van de militaire nederzetting als een oorlog van agressie

- Definitie als een oorlog van agressie: De illegale gedwongen verkoop van de militaire nederzetting, die werd uitgevoerd in overeenstemming met de Duitse wet, kan worden geïnterpreteerd als een oorlog van agressie die onaanvaardbaar is onder internationaal recht. De verkoop en de daaropvolgende gedwongen veiling van een territorium dat, volgens de staatsoverdrachtakte, niet langer nationaal eigendom zou moeten zijn, vormt een gedwongen toe-eigening.

- Verantwoordelijke instanties:

- Ministerie van Justitie: autorisatie en uitvoering van de gedwongen verkoop. - Ministerie van Financiën: administratie van de opbrengsten en controle over de verkochte eigendom. - Hoofden van de regering en staatshoofden: Ultimatieve verantwoordelijkheid voor het uitvoeren en legitimeren van deze handelingen.

3. illegale inbeslagname van de verkochte gebieden

- Definitie van illegale usurpatie: De voortdurende uitoefening van soevereiniteit over de verkochte gebieden, ongeacht de akte van opvolging, vormt illegale usurpatie. Dit betekent dat de staten het territorium bezetten en beheren in strijd met het internationaal recht.

- Verantwoorde instanties:

- Ministerie van Binnenlandse Zaken: administratie van lokale gebieden en handhaving van de interne orde in het verkochte territorium.

- Ministerie van Defensie: militaire veiligheid en controle over het territorium.

- Gemeentelijke administraties: Uitvoeren van lokale administratieve taken en verlenen van vergunningen in het territorium.

4. illegale detentie van de koper in een psychiatrisch ziekenhuis onder i nternationaal recht⁷⁷ von255

- Definitie als een schending van internationaal recht: De detentie van de koper in een psychiatrische instelling, in het bijzonder onder omstandigheden van afpersing en foltering, vormt een ernstige schending van internationaal recht. Deze daad kan worden geclassificeerd als foltering, vrijheidsbeneming en onmenselijke behandeling.

- Verantwoordelijke instanties:

- Ministerie van Gezondheid: toezicht op psychiatrische faciliteiten en autorisatie van medische maatregelen.

- Ministerie van Justitie: legitimatie van detentie en administratie van het juridisch kader. - Politieautoriteiten: uitvoering van detentie en handhaving van detentievoorwaarden.

5. collectieve verantwoordelijkheid van alle politieke vertegenwoordigers

- Verbod en aansprakelijkheid van politieke partijen: Alle politieke partijen die sinds 1998 de macht hebben behouden, hoewel ze de facto illegitiem zijn geworden, worden verboden. Deze partijen en hun vertegenwoordigers hebben de illegale administratie van het verkochte territorium gehandhaafd.

- Verantwoordelijke instanties:

- Leden van het Parlement: wetgeving die de nationale soevereiniteit over de verkochte gebieden blijft uitoefenen.

- Partijleiders en leden van de regering: voortzetting en handhaving van illegale beleidsmaatregelen.

- Electorale autoriteiten: Het houden van verkiezingen op gebieden waarover legitieme soevereiniteit is verloren.

6 Collectieve aansprakelijkheid onder internationaal strafrecht

- Hoofdlijke aansprakelijkheid van alle staten: Aangezien alle verkochte staten hun verplichtingen onder internationaal recht hebben prijsgegeven, zijn zij collectief aansprakelijk voor de schendingen van het internationaal recht die zijn gepleegd na de staatsoverdrachtakte. Elke staat en zijn vertegenwoordigers zijn daarom gelijkelijk verantwoordelijk voor schendingen van het internationaal recht.

- Verantwoordelijke instanties op internationaal niveau:

- Staatshoofden en hoofden van de regering: primaire verantwoordelijkheid voor het handhaven van de status quo in schending van internationaal recht.

- Buitenlandse ministeries: Voortzetten van internationale betrekkingen en verdragen die in strijd zijn met het Instrument van Staatsopvolging.

- Internationale instellingen: Deelname aan of instemming met handelingen die internationaal recht schenden.

Conclusie:

Politieke verantwoordelijkheid in dit scenario ligt op alle niveaus van de staatsadministratie, variërend van lokale rechters tot staatshoofden. Het falen om schendingen te vervolgen en de voortdurende illegale uitoefening van soevereine macht betekent dat alle politieke vertegenwoordigers, inclusief internationale instellingen, gezamenlijk aansprakelijk zijn. Deze scenario's benadrukken de risico's onder het internationaal strafrecht en de noodzaak om het internationaal recht te respecteren.

Verantwoordelijkheden in een wereld waarin het Handvest van Staatsoverdracht 1400/98 is geschonden

1 Gezamenlijke aansprakelijkheid van alle verkochte staten

- Collectieve aansprakelijkheid: Alle staten die hun territorium hebben verkocht via de staatsoverdrachtakte zijn gezamenlijk aansprakelijk voor schendingen van het verdrag. Dit betekent dat elke staat verantwoordelijk kan worden gehouden, niet alleen voor zijn eigen acties, maar ook voor de acties van andere verkochte staten.

- Aansprakelijkheid onder internationaal strafrecht: Alle verkochte staten zijn gelijkkelijk verantwoordelijk voor de handelingen in strijd met het internationaal recht die zijn gepleegd onder de akte, aangezien zij gezamenlijk hun soevereine rechten en verplichtingen hebben opgegeven.

2. gedwongen verkoop van de militaire nederzetting als een oorlog van agressie

- Definitie als een oorlog van agressie: De illegale gedwongen verkoop van de militaire nederzetting, die werd uitgevoerd in overeenstemming met de Duitse wet, zou kunnen worden geïnterpreteerd als een oorlog van agressie die onaanvaardbaar is onder internationaal recht. De verkoop en de daaropvolgende gedwongen veiling van een territorium dat, volgens de staatsoverdrachtakte, niet langer nationale eigendom zou moeten zijn, vormt een gedwongen toe-eigening.

- Verantwoordelijke instanties:

- Ministerie van Justitie: autorisatie en uitvoering van de gedwongen verkoop.

- Ministerie van Financiën: administratie van inkomsten en controle over de verkochte eigendom.

- Hoofden van de regering en hoofden van de staat: Ultieme verantwoordelijkheid voor het uitvoeren en legitimeren van deze acties.

- Ambtenaren en publieke werknemers: uitvoering van rechtbankorders en administratieve ondersteuning voor de executie.

- staat -eigen d ondernemingen: Deelname aan de executie en het gebruik van de resulterende winst.

3. illegale inbeslagname van de verkochte gebieden

- Definitie van illegale usurpatie: De voortdurende uitoefening van soevereiniteit over de verkochte territoria, ongeacht de staatsoverdrachtakte, vormt illegale usurpatie. Dit betekent dat de staten het territorium bezetten en administreren in strijd met het internationaal recht. - Verantwoordelijke instanties:

- Ministerie van Binnenlandse Zaken: Administratie van lokale gebieden en handhaving van de interne orde in het verkochte territorium.

- Ministerie van Defensie: Militaire veiligheid en controle over het territorium.

- Gemeentelijke administraties: Het uitvoeren van lokale administratieve taken en het verlenen van vergunningen op het territorium.

- Ambtenaren en werknemers in de publieke sector: uitvoering en beheer van dagelijkse operaties in de verkochte gebieden.

4. illegale detentie van de koper in penale psychiatrie onder internationaal recht

- Definitie als een schending van het internationaal recht: De detentie van de koper in een psychiatrische instelling, in het bijzonder onder omstandigheden van afpersing en foltering, vormt een ernstige schending van het internationaal recht. Deze daad kan worden geclassificeerd als foltering, vrijheidsbeneming en onmenselijke behandeling.

- Verantwoordelijke instanties:

79 van 255

- Ministerie van Gezondheid: toezicht op psychiatrische faciliteiten en autorisatie van medische maatregelen.

- Ministerie van Justitie: Legitimatie van detentie en administratie van het juridisch kader. - Politieautoriteiten: Uitvoering van detentie en handhaving van de detentievoorwaarden. - Geestelijke gezondheidsprofessionals en administratie: deelname aan de detentie en behandeling van de koper, inclusief de uitvoering van dwangmaatregelen.

5. collectieve verantwoordelijkheid van alle politieke vertegenwoordigers, ambtenaren en staatsbedrijven

- Verbod en aansprakelijkheid van politieke partijen: Alle politieke partijen die sinds 1998 de macht zijn blijven uitoefenen, hoewel ze de facto illegitiem zijn geworden, worden verboden. Deze partijen en hun vertegenwoordigers hebben de illegale administratie van het verkochte territorium gehandhaafd.

- Verantwoordelijke instanties:

- Leden van het Parlement: wetgeving die de nationale soevereiniteit over de verkochte gebieden is blijven uitoefenen.

- Partijleiders en leden van de regering: voortzetting en handhaving van illegale beleidsmaatregelen.

- Electorale autoriteiten: Het houden van verkiezingen in gebieden waarover legitieme soevereiniteit is verloren.

- Ambtenaren en openbare werknemers: Deelname aan het onderhoud van illegale administratie en uitvoering van staatsfuncties in de verkochte gebieden.

- Staatsbedrijven: Voortdurend gebruik en beheer van grondstoffen en infrastructuur in de verkochte gebieden, ondanks de verkoop.

6 Hoofdelijke aansprakelijkheid onder internationaal strafrecht

- Hoofdelijke aansprakelijkheid van alle staten: Aangezien alle verkochte staten hun verplichtingen onder internationaal recht hebben opgegeven, zijn zij gezamenlijk aansprakelijk voor schendingen van internationaal recht die zijn gepleegd na de staatsoverdrachtakte. Elke staat en zijn vertegenwoordigers zijn daarom even verantwoordelijk voor schendingen van internationaal recht.

- Verantwoordelijke instanties op internationaal niveau:

- Staatshoofden en hoofden van de regering: primaire verantwoordelijkheid voor het handhaven van de status quo in schending van het internationaal recht.

- Buitenlandse ministeries: Voortzetting van internationale betrekkingen en verdragen die in strijd zijn met het Instrument van Staatsopvolging.

- Internationale instellingen (bijv. NAVO, VN): Deelname aan of tolerantie voor acties die het internationaal recht schenden.

Conclusie:

Politieke en juridische verantwoordelijkheid strekt zich uit tot alle niveaus van staats- en internationale administratie. Dit omvat niet alleen rechters en hooggeplaatste politici, maar ook ambtenaren, werknemers in de publieke sector, vertegenwoordigers van staatsbedrijven en allen die namens de staat handelen. In deze situatie zijn allen die actief hebben bijgedragen aan het handhaven van de illegale status quo aansprakelijk onder internationaal strafrecht. Aangezien het instrument van staatsopvolging collectieve verplichtingen en rechten van alle deelnemende staten bevat, zijn deze staten gezamenlijk aansprakelijk voor alle schendingen die na het instrument zijn gepleegd.

Deel 39

Alternatief voorstel om de afpersbare situatie op te lossen: Volledige uitvoering van de staatsoverdrachtakte 1400/98

1. volledige uitvoering van de staatsoverdrachtakte

- Verklaring van de koper als enige soeverein: De koper wordt erkend als de enige soevereine begunstigde van de staatsoverdrachtakte. Dit betekent dat hij alle soevereine rechten en bevoegdheden uitoefent die door het verdrag zijn verleend. Zijn juridische status als een absolutistische monarch zou volledig gerespecteerd en geïmplementeerd worden.

- Acceptatie door de politieke actoren: Alle politieke actoren van de voormalige onderwerpen van internationaal recht die hun gebieden via de staatsoverdrachtakte hebben verkocht, zouden de nieuwe soeverein moeten erkennen. Dit zou betekenen dat ze hun eerdere politieke functies zouden moeten opgeven ("afstand doen") en de koper als de legitieme heerser zouden moeten accepteren.

2. wereldburgerschap

- Acceptatie van het nieuwe burgerschap: De mensen in de verkochte gebieden zouden het nieuwe wereldburgerschap moeten accepteren dat door de koper is bepaald. Dit zou betekenen dat alle voormalige burgers van de verkochte onderwerpen van internationaal recht burgers van de nieuwe staat zouden worden.

- Geünificeerd burgerschap: Door het aannemen van het nieuwe burgerschap zouden de voormalige verschillende nationale burgerschappen worden opgeheven en vervangen door een geünificeerd burgerschap dat van toepassing zou zijn op het gehele verkochte territorium.

3. terugtrekking van de oude onderwerpen van internationaal recht en afschaffing van de bezetting

- Afschaffing van de bezetting in strijd met internationaal recht: De voormalige onderwerpen van internationaal recht die hun gebieden onder het verdrag hebben verkocht, moeten onmiddellijk de bezetting van hun voormalige gebieden in strijd met internationaal recht afschaffen. Dit betekent dat alle staatsinstellingen en soevereine structuren volledig moeten worden ontmanteld en verwijderd uit het territorium.

- Evacuatie van het gebied: De voormalige onderwerpen van internationaal recht en hun burgers zouden het territorium moeten verlaten om de koper in staat te stellen zijn soevereiniteit zonder beperking uit te oefenen.

4. samenvoeging van de gebieden

- Geünificeerde nationale territorium: Volledige uitvoering van de staatsoverdrachtakte zou alle verkochte gebieden samenvoegen tot een geünificeerd nationaal territorium. Dit betekent dat alle voormalige nationale grenzen worden afgeschaft en vervangen door de grenzen van de nieuwe soeverein staat.

- Globale unitaire staat: Het resultaat zou een globale unitaire staat zijn waarin de koper, als een absolutistische monarch, onbeperkte soevereiniteit uitoefent over het gehele territorium dat als een eenheid is gecreëerd door het domino-effect van ontwikkeling.

5 Conclusie

De volledige uitvoering van de staatsoverdrachtakte 1400/98 zou een einde kunnen maken aan de afpersbare staat van de koper. Dit vereist echter de erkenning van de koper als de enige soevereine heerser door alle politieke actoren en de internationale gemeenschap. De mensen in de aangetaste gebieden zouden het nieuwe wereldburgerschap moeten accepteren, en de oude onderwerpen van internationaal recht zouden de bezetting in strijd met internationaal recht moeten beëindigen en het territorium volledig moeten ontruimen. Dit zou leiden tot een globale unitaire staat waarin alle verkochte gebieden samensmelten tot één aaneengeschakeld staat grondgebied.

Deel 40

Waarom de uitvoering van het instrument van staatsopvolging in overeenstemming met het verdrag de enige haalbare manier is om de afpersbare situatie op te lossen

1. juridische bindende kracht door middel van de staatsoverdrachtakte

- Juridische kracht van het verdrag: De staatsoverdrachtakte 1400/98 is onbetwistbaar na het verstrijken van de verjaringstermijn van twee jaar en heeft juridische bindende kracht. Alle contracterende partijen, inclusief de voormalige onderwerpen van internationaal recht, zijn gebonden aan de bepalingen van het verdrag, wat betekent dat de soevereine rechten zijn overgedragen aan de koper.

- Verplichting tot uitvoering: Om de wettige geldigheid en soevereiniteit van de koper te waarborgen, is uitvoering van het verdrag in overeenstemming met het verdrag vereist. Dit omvat de erkenning van de koper als de soevereine heerser van het verkochte territorium en de intrekking van alle handelingen van de voormalige onderwerpen van internationaal recht die in strijd zijn met het internationaal recht.

2. afpersbare staat en zijn effecten

- Definitie van een afpersbare situatie: Een afpersbare situatie bestaat wanneer een contracterende partij onder druk of dwang staat, wat haar vrijheid van handelen en haar vermogen om soevereine beslissingen te nemen belemmert. In dit geval is de koper vatbaar voor afpersing zolang de voormalige onderwerpen van internationaal recht hun soevereiniteit illegaal blijven uitoefenen in de verkochte gebieden.

- Juridische onzekerheid: De afpersbare staat leidt tot aanzienlijke juridische onzekerheid, aangezien de koper zijn soevereine rechten niet volledig kan uitoefenen. Dit voorkomt de creatie van een stabiele staat en⁸² von255

voorkomt dat de koper verdere internationale verdragen sluit of het territorium effectief beheert.

3. onmogelijkheid van gedwongen evacuatie

- Illusie van gedwongen evacuatie: Het voorstel om alle mensen uit de verkochte gebieden gedwongen te evacueren om het territorium vervolgens weer terug te verkopen, is onaanvaardbaar en illusoir in de praktijk. Een dergelijke maatregel zou enorme humanitaire, juridische en politieke problemen met zich meebrengen, waaronder de schending van fundamentele mensenrechten.

- Praktische en ethische problemen: De gedwongen evacuatie van miljoenen mensen uit hun thuislanden zou niet alleen praktisch moeilijk te implementeren zijn, maar ook ethisch onverdedigbaar. Dit zou leiden tot wijdverspreide internationale protesten, juridische uitdagingen en destabilisatie van de getroffen regio's.

4. verdragconforme uitvoering als oplossing

- Erkenning van de soevereiniteit van de koper: Verdragconforme uitvoering van de akte van staatsconcessie is de enige realistische manier om de afpersbare situatie te beëindigen. Dit zou vereisen dat alle politieke actoren en voormalige onderwerpen van internationaal recht de soevereiniteit van de koper erkennen en hun soevereine rechten volledig aan hem cederen.

- Juridisch geldige integratie: De uitvoering in overeenstemming met het verdrag zou de koper in staat stellen zijn soevereine rechten uit te oefenen zonder druk of dwang. Dit zou ook de basis creëren voor alle burgers van het verkochte territorium om het nieuwe burgerschap te accepteren en geïntegreerd te worden in de nieuwe staat.

- Langdurige stabiliteit: Alleen door een dergelijke oplossing kan langdurige juridische en politieke stabiliteit worden bereikt. De koper zou dan soevereiniteit over het territorium kunnen uitoefenen, verdere internationale verdragen kunnen sluiten en mogelijk het territorium kunnen integreren in de internationale gemeenschap.

Conclusie

De uitvoering van het Staatsopvolgingsinstrument 1400/98 in overeenstemming met het verdrag is de enige haalbare manier om de afpersbare staat van de koper te beëindigen en een stabiele juridische en politieke orde te creëren. Een gedwongen evacuatie van de mensen uit de getroffen gebieden om het territorium terug te verkopen is een illusoir en onpraktisch oplossing. In plaats daarvan moeten de voormalige onderwerpen van internationaal recht de soevereiniteit van de koper erkennen en hun soevereine rechten volledig aan hem overdragen om een duurzame oplossing te bereiken.

Deel 41

Samenvatting van de relevante punten tot nu toe

eerste staatsoverdrachtakte 1400/98

- Inhoud van het contract: Verkoop van een territorium inclusief alle rechten, verplichtingen en componenten, beschouwd als één eenheid.

- Internationaal recht karakter: Hoewel vormd als een vastgoedkoopovereenkomst, is het contract een staatsoverdrachtakte omdat het betrekking heeft op verschillende onderwerpen van internationaal recht (Nederland, NAVO).

- Domino-effect: Vanwege de clausule dat de ontwikkeling als een eenheid wordt verkocht, zou het verkochte territorium theoretisch kunnen worden uitgebreid tot het gehele NAVO-territorium en verder naar VN-gebieden.

2 NAVO als de militaire tak van de VN

- Integratie van de NAVO in de VN: De NAVO voert militaire operaties uit onder VN-mandaten, bijvoorbeeld in Kosovo, Afghanistan, Libië.

- Verdragsketen en erkenning: Verdragen die door de NAVO zijn afgesloten, zouden impliciet erkend kunnen worden door de VN, aangezien NAVO-leden ook VN-leden zijn.

- Uitbreiding van het verkochte territorium: Het domino-effect zou het verkochte territorium kunnen uitbreiden buiten de NAVO-landen naar VN-leden.

3. verkoop van NAVO-rechten in derde landen

- Verkoop van rechten in Oostenrijk en Japan: De NAVO had speciale bezettingsrechten in deze landen vanwege naoorlogse regelgeving. Deze rechten werden ook verkocht via de staatsoverdrachtakte.

- Extraterritoriale rechten in operatiegebieden: De NAVO genoot speciale rechten en immuniteiten in operatiegebieden zoals Kosovo, die ook samen met deze rechten werden verkocht.

4 Juridische effecten en legitimiteit

- Erkenning onder internationaal recht: De legitimiteit van de Wet op Staatsopvolging hangt af van erkenning door de VN en de internationale gemeenschap.

- Domino-effect en soevereiniteit: De uitbreiding van het verkochte territorium zou de soevereiniteit van VN-lidstaten kunnen beïnvloeden, wat zou kunnen leiden tot internationale juridische geschillen.

Precedenten, wetten en paragrafen

1. precedenten

- Kosovo (1999): NAVO-uitzending onder VN Resolutie 1244, overdracht van soevereine rechten aan KFOR.

- Afghanistan (2001-2021): ISAF-missie onder VN Resolutie 1386, NAVO als uitvoerende instantie. - Libië (2011): NAVO-interventie onder VN Resolutie 1973, bescherming van de burgerbevolking.

2. wetten en paragrafen

- Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (VCLT, 1969): Artikelen 31-32, regels voor de interpretatie van verdragen in het licht van hun doel en functie.

- VN-Handvest (1945): Artikel 42, autorisatie van de Veiligheidsraad om militaire actie te ondernemen.

- NAVO Status van Strijdkrachten (1951): Juridische basis voor de inzet en rechten van NAVO-troepen in lidstaten en derde landen.

- VN-resoluties:

- VN Resolutie 1244 (1999): Vestiging van de VN-missie in Kosovo. - VN Resolutie 1386 (2001): Autorisatie van de ISAF in Afghanistan. - VN Resolutie 1973 (2011): Autorisatie om in Libië in te grijpen.

3 Bronnen van recht met betrekking tot staatsopvolging en extraterritoriale rechten

- Gewoonterecht: Regelgeving over staatsopvolging, in het bijzonder met betrekking tot de overname van rechten en verplichtingen door nieuwe soeverijnen. - Hagenaarslandoorlogsconventie (1907): Regels over bezetting en de rechten van bezettende machten - Geneefse Conventies (1949) en Aanvullende Protocollen: Bescherming van burgers in bezette gebieden, in het bijzonder Artikel 53 van Aanvullend Protocol I.

Deel 42

De juridische bases van de Verenigde Naties (VN) en de NAVO in Duitsland zijn gebaseerd op verschillende internationale verdragen, conventies en nationale wetten. De belangrijkste juridische bases zijn hieronder vermeld:

1 Verenigde Naties (VN)

Handvest van de Verenigde Naties (1945): De fundamentele juridische basis voor alle VN-lidstaten, inclusief Duitsland. Het Handvest regelt de doelen, principes en structuren van de VN. Status van de Strijdkrachtenovereenkomst (SOFA) van de Verenigde Naties (1946): Deze overeenkomst regelt de juridische status van VN-personeel in Duitsland, met name in de context van vredesmissies. Overeenkomst tussen de Verenigde Naties en de Duitse Bondsrepubliek over de vrijstellingen en faciliteiten die aan de Verenigde Naties in Duitsland zijn verleend (1974): Regelt specifieke immuniteiten en privileges van de VN in Duitsland.

2 NAVO

Noord-Atlantisch Verdrag (1949): Ook bekend als het "Washington Verdrag", dit verdrag vormt de basis van de NAVO. Duitsland is sinds 1955 lid.

NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (NAVO-SOFA, 1951): Deze overeenkomst regelt de juridische status van de strijdkrachten van NAVO-lidstaten die op het territorium van andere lidstaten zijn gestationeerd. Onder andere definieert het de rechten en verplichtingen van troepen evenals verantwoordelijkheden in straf- en civiele zaken.

Aanvullende Overeenkomst bij de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (1959, gewijzigd in 1993): Deze overeenkomst regelt de specifieke voorwaarden voor de stationering van NAVO-troepen in Duitsland. Verdrag inzake de definitieve regeling met betrekking tot Duitsland (Twee Plus Vier Verdrag, 1990): Dit verdrag regelde de uiteindelijke soevereiniteit van Duitsland na de hereniging en heeft implicaties voor de aanwezigheid van NAVO-troepen in Duitsland.

Herplaatsingsovereenkomsten: Specifieke overeenkomsten tussen Duitsland en NAVO die gedetailleerd de inzet en stationering van NAVO-troepen in Duitsland reguleren.

Deze overeenkomsten en verdragen vormen het juridisch kader voor de activiteiten van de Verenigde Naties en NAVO in Duitsland en definiëren de rechten, verplichtingen en verantwoordelijkheden van de betrokken partijen.

Deel 43

Naast de belangrijkste overeenkomsten en verdragen die al zijn genoemd, zijn er een aantal andere juridische bases en overeenkomsten die de aanwezigheid en activiteiten van de Verenigde Naties (VN) en NAVO in Duitsland reguleren. Hier zijn enkele aanvullende relevante juridische bases:

1. andere juridische bases van de Verenigde Naties (VN):

Verdrag inzake de Voorrechten en Immunities van de Verenigde Naties (1946): Dit verdrag, dat ook is geratificeerd door Duitsland, breidt de immunities en privileges van de VN en haar personeel uit. Het is belangrijk voor VN-organisaties die in Duitsland opereren.

VN-verdragen en resoluties: Als lidstaat is Duitsland gebonden aan talrijke VN-verdragen en resoluties die verschillende kwesties behandelen, zoals mensenrechten, ontwapening en vredeshandhaving. Deze beïnvloeden de nationale wetgeving en de uitvoering van VN-mandaten in Duitsland.

Wet tot uitvoering van het Handvest van de Verenigde Naties (UN Charter Implementation Act): Deze nationale wet waarborgt de uitvoering van het VN-Handvest en andere VN-verdragen in de Duitse wetgeving.

2. verdere juridische bases van de NAVO:

NAVO Status van Strijdkrachten Aanvullende Overeenkomsten (Deployment Agreements): Naast de algemene aanvullende overeenkomst bij de NAVO Status van Strijdkrachten bestaan er specifieke bilaterale inzetovereenkomsten tussen Duitsland en andere NAVO-lidstaten. Deze regelen de details over de stationering en werking van troepen uit bepaalde landen in Duitsland.

NAVO Overeenkomst inzake de Juridische Status van Internationale Militaire Staven: Deze overeenkomst regelt de juridische status van NAVO-instellingen en faciliteiten die in Duitsland opereren, bijvoorbeeld het Allied Air Command in Ramstein.

Verdrag inzake Conventionele Gewapende Krachten in Europa (CFE Verdrag, 1990): Hoewel dit verdrag niet uitsluitend de NAVO betreft, regelt het de beperking van conventionele strijdkrachten in Europa en heeft het implicaties voor de aanwezigheid van NAVO-troepen in Duitsland.

Kaderovereenkomst inzake de NAVO Responskracht (NRF): Deze overeenkomst betreft de stationering en inzet van de snelle reactiemacht van de NAVO in Duitsland.

3. nationale wetgeving en regelingen:

Grondwet voor de Bondsrepubliek Duitsland (GG): Artikel 24(2) van de Grondwet staat de betrokkenheid van Duitsland bij collectieve veiligheidssystemen zoals de NAVO toe. Artikel 87a van de Grondwet regelt ook de inzet van de Bundeswehr, inclusief in verband met NAVO-verplichtingen.

Wet op de juridische status van buitenlandse strijdkrachten tijdens militaire oefeningen en andere oefeningen (1957): Deze wet regelt de juridische status en rechten van buitenlandse strijdkrachten die naar Duitsland komen voor oefeningen en inzet.

Internationaal Strafrecht (VStGB): Deze nationale wet implementeert internationale verplichtingen die voortvloeien uit VN-resoluties en -conventies, met name met betrekking tot oorlogsmisdaden, genocide en misdaden tegen de menselijkheid.

Wetgeving over het gebruik van infrastructuur: Diverse wetten en verordeningen regelen het gebruik van Duitse infrastructuur door de NAVO en de VN, zoals luchthavens, zeehavens en communicatiefaciliteiten.

4. aanvullende bilaterale en multilaterale overeenkomsten:

Partnerschapsovereenkomsten: Duitsland heeft specifieke overeenkomsten afgesloten met individuele NAVO- en VN-lidstaten die de samenwerking op militaire en veiligheidskwesties reguleren, bijvoorbeeld op het gebied van training en gezamenlijke oefeningen.

Deze uitgebreide juridische bases verdiepen de juridische verankering van de Verenigde Naties en de NAVO in Duitsland en reguleren verschillende aspecten van hun aanwezigheid en operaties. Ze bieden een uitgebreid juridisch kader dat zowel rekening houdt met internationale als nationale normen.

Deel 44

De juridische bases van de Verenigde Naties (VN) en de NAVO in Duitsland zijn al zeer uitgebreid, maar er zijn enkele andere relevante aspecten die genoemd kunnen worden. Deze hebben betrekking op specifieke regels voor bepaalde situaties of aanvullende internationale verdragen en nationale bepalingen.

1. andere internationale verdragen en overeenkomsten: Euro-Atlantisch Partnerschapsraad (EAPC): Als onderdeel van de dialoog tussen de NAVO en niet-NAVO-staten in Europa is de EAPC een belangrijk orgaan voor samenwerking op het gebied van veiligheidsbeleid. Duitsland is actief betrokken bij deze partnerschapsprogramma's.

Partnerschap voor Vrede (PfP): Hoewel het geen direct NAVO-verdrag is, is het Partnerschap voor Vrede een initiatief waaraan Duitsland ook deelneemt om de samenwerking met niet-NAVO-staten te bevorderen. Dit heeft ook invloed op het juridische kader in Duitsland, met name voor gezamenlijke oefeningen en operaties.

Overeenkomst over de status van de Internationale Atomenergieorganisatie (IAEA): Als onderdeel van de VN-structuur is de IAEA actief in Duitsland, met name in de context van inspecties en monitoringsmaatregelen. De juridische basis voor haar activiteiten in Duitsland is gebaseerd op specifieke overeenkomsten en het VN-Handvest.

2. aanvullende nationale wetgeving en regelingen:

Wet wijziging strijdkrachten: deze wet, die door de jaren heen meerdere keren is gewijzigd, regelt onder andere het juridisch kader voor de inzet van de Bundeswehr in het buitenland en in Duitsland, inclusief samenwerking met de NAVO en de VN.

Wet op het verblijf, de activiteiten en de status van militaire en civiele personeel van internationale organisaties in Duitsland: Deze wet regelt gedetailleerde bepalingen over het verblijf en de activiteiten van personeel van internationale organisaties (inclusief NAVO en VN) op Duitse grond.

Autorisatiewet: Bepaalde internationale verdragen, waaronder NAVO- en VN-overeenkomsten, vereisen een nationale autorisatiewet van de Duitse Bondsdag, die de conclusie van dergelijke verdragen onder Duitse wetgeving toestaat en hun bepalingen omzet in nationale wetgeving.

3 Europese Unie en NAVO:

Gemeenschappelijk Veiligheids- en Defens beleid (GVDB) van de EU: hoewel dit voornamelijk een EU-zaak is, zijn er overlappingen en samenwerking met de NAVO. Deze samenwerking wordt geregeld door verschillende overeenkomsten waarin Duitsland ook een belangrijke rol speelt. De juridische basis hiervoor is vastgelegd in EU-verdragen, zoals het Verdrag van Lissabon, en betreft ook activiteiten in Duitsland.

Berlijn Plus overeenkomsten (2003): Deze overeenkomsten tussen de EU en de NAVO stellen de EU in staat om toegang te krijgen tot NAVO-grondstoffen voor militaire operaties, wat ook relevant kan zijn voor operaties en activiteiten in Duitsland.

4. andere specifieke overeenkomsten:

Overeenkomsten voor steun van gastlanden: deze bilaterale overeenkomsten tussen Duitsland en andere NAVO-lidstaten regelen de steun die Duitsland biedt als gastland voor ingezette troepen, inclusief logistiek en infrastructuur.

Bescherming van geheimen en veiligheidsovereenkomsten: Er bestaan speciale overeenkomsten tussen Duitsland, de NAVO en de VN om de bescherming van vertrouwelijke informatie te waarborgen. Deze overeenkomsten maken deel uit van de veiligheidsstructuur en omvatten ook juridische bepalingen over de omgang met geheimen.

5. behoefte aan aanpassing en verdere ontwikkeling:

Juridische aanpassingen aan nieuwe bedreigingen: In de afgelopen jaren hebben nieuwe bedreigingen zoals cyberaanvallen en hybride oorlogsvoering geleid tot aanpassingen in de juridische kaders van de NAVO en de VN. Duitsland heeft wetten en regelingen aangepast binnen het kader van deze organisaties en ook onafhankelijk om te reageren op deze nieuwe bedreigingen.

Internationale verdragen over de ontwapening en controle van massavernietigingswapens: Deze verdragen waaraan Duitsland bijdraagt, zoals het Verdrag inzake de Non-Proliferatie van Kernwapens (NPT), hebben ook invloed op de aanwezigheid en activiteiten van de NAVO in Duitsland.

Deze aanvullende juridische basis en aspecten tonen aan dat de juridische omgeving voor NAVO- en VN-activiteiten in Duitsland uiterst complex en dynamisch is. Het omvat niet alleen internationale verdragen en overeenkomsten, maar ook een groot aantal nationale wetten die zijn aangepast aan voortdurend veranderende geopolitieke en veiligheidsbeleid omstandigheden.

Deel 45

De juridische basis van de Verenigde Naties (VN) en NAVO in Duitsland is verstrekkend en complex. Hoewel de meeste relevante overeenkomsten en wetten al zijn genoemd, zijn er nog enkele aanvullende aspecten en minder bekende juridische basis die ook relevant kunnen zijn:

1. inzet en juridische regeling van buitenlandse inzetten (VN en NAVO): Mandaten van de VN-Veiligheidsraad: Inzetten van de Bundeswehr in het buitenland die plaatsvinden binnen het kader van NAVO- of VN-mandaten zijn gebaseerd op resoluties van de VN-Veiligheidsraad. Deze mandaten zijn bindend onder internationaal recht en vereisen de goedkeuring van de Duitse Bondsdag.

Wet op de Parlementaire Deelname (ParlBG, 2005): Deze Duitse wet regelt de goedkeuring van de Bondsdag voor buitenlandse inzetten van de Duitse strijdkrachten, vooral wanneer deze worden uitgevoerd als onderdeel van NAVO- of VN-missies. De wet stelt vast wanneer en hoe het parlement moet worden geïnformeerd en betrokken bij dergelijke inzetten.

2. andere internationale organisaties gerelateerd aan de VN en NAVO:

Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE): de OVSE, waarvan de mandaten vaak zijn gebaseerd op VN-besluiten, heeft ook een aanwezigheid in Duitsland. Duitsland neemt deel aan OVSE-missies die worden ondersteund door VN-resoluties. De OVSE zelf heeft een juridische basis in de Helsinki Einde Act (1975) en de daaropvolgende overeenkomsten, die ook van toepassing zijn op Duitse bodem.

Organisatie voor het Verbod op Chemische Wapens (OPCW): Als een door de VN ondersteunde organisatie voor de handhaving van het Verdrag inzake het Verbod op Chemische Wapens is de OPCW actief in Duitsland. De juridische basis hiervoor is gebaseerd op het Verdrag inzake het Verbod op Chemische Wapens, dat Duitsland heeft geratificeerd.

3. nationale noodwetgeving:

Wet op de Herziening van de Noodwet (1968): Deze wet omvat de regelingen voor het geval van verdediging en de staat van nood in Duitsland. Het bevat bepalingen over hoe Duitsland zou

reageren in het geval van een gewapende aanval die ook de NAVO-partnerschap beïnvloedt. Dit zou zowel de inzet van de Bundeswehr binnen Duitsland als de samenwerking met NAVO-bondgenoten kunnen beïnvloeden.

4. samenwerking op het gebied van inlichtingendiensten en geheimhouding: Wet op de samenwerking tussen de Federale Inlichtingendienst en de NAVO (BND-NAVO Wet): Deze bijzondere wet regelt de samenwerking van de Federale Inlichtingendienst (BND) met NAVO-partners. Het bevat regelingen over geheimhouding en de bescherming van informatie die binnen het kader van het NAVO-partnerschap wordt uitgewisseld.

NAVO Geheimhoudingsakkoord: Deze overeenkomst definieert de normen voor de bescherming van geclassificeerde informatie die tussen NAVO-landen wordt uitgewisseld en is ook van toepassing in Duitsland. Het is van toepassing op zowel militaire als civiele faciliteiten.

5. logistieke en infrastructuur overeenkomsten:

Overeenkomsten over het gebruik van infrastructuur (bijv. havens en luchthavens): Dergelijke overeenkomsten tussen Duitsland en de NAVO regelen het gebruik van Duitse infrastructuur voor NAVO-operaties. Dit omvat de stationering van materiaal en het gebruik van transportroutes voor troepenbewegingen.

Ondersteuning van de Gastland (HNS) overeenkomsten: Deze aanvullende overeenkomsten bij de SOFA-verdragen regelen hoe Duitsland, als gastland, logistieke ondersteuning aan NAVO-troepen verleent. Dit geldt ook voor noodplanning en de inzet van Bundeswehr-grondstoffen ter ondersteuning van NAVO-operaties.

6 Andere multilaterale overeenkomsten en verdragen:

Verdrag inzake Open Lucht: dit verdrag, waaraan Duitsland en NAVO-landen deelnemen, staat wederzijdse overvliegende vluchten toe om militaire activiteiten te monitoren. Dit is bijzonder belangrijk voor het opbouwen van vertrouwen en transparantie binnen de NAVO en in de relaties met Rusland.

Wapencontroleovereenkomsten (bijv. INF Verdrag): Hoewel sommige van deze verdragen, zoals het INF Verdrag (Verdrag inzake Middellange Afstand Kernwapens), nu niet meer van kracht zijn, hebben ze historisch gezien invloed gehad op de inzet en activiteiten van NAVO-troepen in Duitsland.

7. milieueisen en veiligheidsvereisten:

NAVO richtlijnen voor milieubescherming: Deze richtlijnen reguleren hoe NAVO-militaire activiteiten in Duitsland worden uitgevoerd in overeenstemming met milieueisen. Deze omvatten regelingen voor het voorkomen van milieuvervuiling en de rehabilitatie van oefengebieden.

Wet op de Controle van Oorlogsgewapens (Wet controle oorlogswapens, KWKG): Deze wet regelt de vervaardiging, distributie en stationering van oorlogswapens in Duitsland. Het betreft in het bijzonder de controle op wapens en munitie die door NAVO-troepen in Duitsland worden gebruikt.

8. deelname aan crisisresponsformaties:

Multinationale korps- en brigadeovereenkomsten: Duitsland is betrokken bij verschillende multinationale korpsen en brigades die onder NAVO-commando staan, zoals het Duits-Nederlandse Korps in Münster. De juridische basis hiervoor zijn speciale overeenkomsten die de structuur en inzet van deze eenheden reguleren.

9 Humanitaire hulp en rampenbestrijding:

VN-hulpprogramma's en -agentschappen: Duitsland ondersteunt VN-hulpprogramma's zoals de UNHCR of de WFP. Het juridische kader voor de activiteiten van deze organisaties in Duitsland is geregeld door specifieke overeenkomsten.

Federale Wet op Burgerbescherming en Rampenbestrijding (ZSKG): Deze wet stelt de Bondsrepubliek in staat om internationale hulp aan te vragen in het geval van een ramp, wat VN-missies en NAVO-hulpoperaties kan omvatten.

10. rechtsmacht en conflictoplossing:

Arbitrageclausules in NAVO-verdragen: Veel NAVO-verdragen bevatten arbitrageclausules die specificeren hoe geschillen tussen de partijen bij het verdrag moeten worden opgelost. Dit kan relevant zijn bij conflicten over de interpretatie of toepassing van inzetovereenkomsten.

Deze aanvullende aspecten illustreren de breedte en diepte van de juridische basis die de activiteiten van de NAVO en de VN in Duitsland regelt. Het grote aantal regelingen toont aan hoe geïntegreerd Duitsland is in de internationale veiligheidsstructuren en welk juridisch kader dit vereist.

Deel 46

De juridische basis voor de aanwezigheid en activiteiten van de Verenigde Naties (VN) en de NAVO in Duitsland is zeer uitgebreid. De meeste relevante verdragen, overeenkomsten en nationale wetten zijn al genoemd. Er zijn echter nog enkele specifieke regels en achtergrondaspecten die hier ter conclusie aan kunnen worden toegevoegd:

1. rechtsmacht en juridische bescherming:

Juridische bescherming van buitenlandse soldaten en civiel personeel: Op basis van de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en de aanvullende overeenkomsten hebben soldaten en civiel personeel van NAVO-landen die in Duitsland zijn gestationeerd bepaalde rechten en verplichtingen, waaronder ook toegang tot Duitse rechtbanken. Er zijn speciale regelingen die bepalen in welke gevallen de Duitse wet van toepassing is en wanneer de militaire rechtsmacht van de zendende staten van toepassing is.

Bescherming van mensenrechten: Alle VN- en NAVO-ontploffingen in Duitsland zijn ook onderworpen aan de bepalingen van de Grondwet (in het bijzonder de artikelen 1 tot 19 van de Grondwet, die fundamentele rechten omvatten) en de verplichtingen onder de Europese Conventie voor de Rechten van de Mens (EVRM), waaraan Duitsland gebonden is.

2 Speciale overeenkomsten en werkgroepen:

Duitse hoofdkantoorovereenkomst met internationale organisaties: Naast de algemene overeenkomsten zijn er speciale hoofdkantoorovereenkomsten met internationale organisaties die in Duitsland actief zijn. Deze regelen details zoals juridische status, privileges en immuniteiten, bijvoorbeeld met de VN-organisatie in Bonn.

Multinationale staf en commandostructuren: Duitsland herbergt verschillende NAVO-commandostructuren, zoals het Geallieerd Joint Force Command in Brunssum (NL), dat operationele verantwoordelijkheid heeft voor het commando van NAVO-missies, inclusief delen in Duitsland. Deze commandostructuren zijn gebaseerd op multilaterale overeenkomsten.

3. aanpassingen en ontwikkelingen in de veiligheids situatie:

Cyberdefensie en cyberbeveiligingsregelingen: Met de toename van cyberdreigingen hebben de NAVO en haar lidstaten, waaronder Duitsland, specifieke overeenkomsten en wetten ontwikkeld die de bescherming van kritieke infrastructuur en de reactie op cyberaanvallen regelen. Dit omvat samenwerking met NAVO-faciliteiten die in Duitsland zijn gevestigd.

Hybride oorlogsvoering: De NAVO ontwikkelt voortdurend haar strategieën en juridische fundamenteën om hybride bedreigingen te bestrijden, die zowel militaire als niet-militaire middelen omvatten. Duitsland heeft nationale wetten aangepast om deze bedreigingen beter het hoofd te bieden, met name op het gebied van inlichtingen en informatiebeveiliging.

4. langdurige strategische partnerschappen:

NAVO-Rusland Oprichtingsakte (1997): hoewel de samenwerking ernstig wordt beïnvloed door de huidige geopolitieke spanningen, vormde de NAVO-Rusland Oprichtingsakte een belangrijke juridische basis voor militaire samenwerking en dialoog, wat ook Duitsland beïnvloedt. De Oprichtingsakte bevat principes over de stationaire beperking van troepen en het gebruik van militaire bases in Europa.

Verdragen over de inzet van NAVO-militair personeel uit niet-NAVO-landen: Sommige niet-NAVO-landen die nauwe partners van de NAVO zijn, hebben bilaterale overeenkomsten met Duitsland om beperkte inzet van hun strijdkrachten toe te staan, bijvoorbeeld als onderdeel van door de NAVO geleide missies.

5. samenwerking op het gebied van onderzoek en ontwikkeling:

Overeenkomsten voor militaire onderzoek en ontwikkeling (R&D): Duitsland neemt deel aan verschillende NAVO- en VN-initiatieven op het gebied van militaire onderzoek en ontwikkeling. Deze projecten worden beheerst door specifieke bilaterale en multilaterale overeenkomsten, die ook de overdracht van technologie en gezamenlijke ontwikkelingsprojecten dekken.

NAVO Wetenschap voor Vrede en Veiligheid Programma (SPS): Dit programma bevordert de samenwerking op het gebied van wetenschap en technologie tussen NAVO-landen en partners. De juridische basis voor de deelname van Duitse instellingen is gebaseerd op speciale overeenkomsten met de NAVO.

6 Andere veiligheidsbeleidinitiatieven en overeenkomsten:

Europese Luchttransportcommando (EATC): Duitsland is een lid van de EATC, een multinationale organisatie voor het coördineren van het luchttransport van de deelnemende Europese landen. Dit is een

aanvulling op de NAVO-infrastructuur en is gebaseerd op een specifieke overeenkomst tussen de deelnemende landen.

Verdrag inzake Open Lucht (Open Skies Treaty): Dit verdrag, waaraan Duitsland ook deelneemt, staat de contracterende staten toe om surveillancevluchten uit te voeren in het luchtruim van de andere deelnemers. Dit verdrag dient om vertrouwen op te bouwen en de controle over wapenactiviteiten te verbeteren.

Internationale wederzijdse rechtshulp en uitlevering: Wederzijdse rechtshulpverdragen: Duitsland heeft bilaterale overeenkomsten met veel landen, waaronder NAVO-lidstaten, over wederzijdse rechtshulp en uitlevering. Deze overeenkomsten zijn belangrijk voor de vervolging van strafbare feiten in verband met VN- en NAVO-missies.

Overeenkomsten over samenwerking op het gebied van internationale strafrechtspraak: Duitsland werkt samen met internationale rechtbanken zoals het Internationale Strafhof (ICC) en heeft overeenkomstige nationale wetten aangenomen ter ondersteuning van deze samenwerking. Dit omvat ook de vervolging van oorlogsmisdaden die gepleegd zouden kunnen worden in de context van VN- of NAVO-missies.

Financiering en bijdrageverplichtingen:

Bijdragen aan de financiering van internationale missies: Duitsland is een belangrijke financier van NAVO- en VN-missies. De juridische basis hiervoor is gebaseerd op de verplichtingen die voortvloeien uit de respectieve verdragen en conventies, zoals het Noord-Atlantisch Verdrag en de bijdragen voor het VN-lidmaatschap.

9 Implementatie van internationale sancties:

Sanctiewetgeving: Duitsland voert internationale sancties uit die zijn aangenomen door de VN of de EU, inclusief die voortvloeien uit door de NAVO geleide interventies of VN-missies. Deze sancties kunnen handelsbeperkingen, inreisverboden en andere maatregelen omvatten.

10. samenwerking op het gebied van onderwijs en training:

Militaire trainings- en uitwisselingsprogramma's: Duitsland neemt deel aan talrijke uitwisselings- en trainingsprogramma's met NAVO- en VN-partners. Dit omvat de gezamenlijke training van soldaten, deelname aan internationale oefeningen en de werking van trainingsfaciliteiten, zoals de Bundeswehr Command and Staff College in Hamburg.

Deze aspecten ronden het uitgebreide juridische en institutionele netwerk af dat de activiteiten van de VN en NAVO in Duitsland ondersteunt en reguleert. De interactie van internationale, Europese en nationale juridische normen creëert een stabiel kader voor de diverse taken op het gebied van veiligheid en defensie die Duitsland op zich neemt binnen het kader van de NAVO en de VN.

De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA) en de Aanvullende Overeenkomst bij de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (ZA-NTS) verlenen bepaalde rechten aan NAVO-troepen die in Duitsland zijn gestationeerd, inclusief rechten met betrekking tot het gebruik van onroerend goed. Er zijn inderdaad regelingen die NAVO-troepen bepaalde bevoegdheden verlenen met betrekking tot de plaatsing en het gebruik van onroerend goed, maar deze moeten in context worden beschouwd.

1. rechten van de NAVO met betrekking tot onroerend goed

- Artikel 48 ZA-NTS: Dit artikel stipuleert dat de Duitse Bondsrepubliek het noodzakelijke onroerend goed beschikbaar moet stellen aan de NAVO-strijdkrachten. Dit zijn gebieden die nodig zijn voor de uitvoering van militaire taken.

- Artikel 53 GG en Artikel 10 ZA-NTS: Deze artikelen maken het mogelijk voor de NAVO om onroerend goed onder bepaalde omstandigheden in beslag te nemen of te requisitioneren als dit noodzakelijk is voor defensiedoeleinden. Dit betekent dat de NAVO het recht heeft om dergelijke eigendommen te gebruiken en deze naar behoefte te plaatsen.

- Onafhankelijke plaatsing: In overeenstemming met de bepalingen van de overeenkomst kunnen de NAVO-strijdkrachten zelf de plaatsing en omvang van de onroerende goederen die zij gebruiken bepalen, mits dit gebeurt binnen de richtlijnen van de overeenkomst en in coördinatie met de Duitse autoriteiten. De Duitse Bondsrepubliek heeft echter inspraak en is vaak verantwoordelijk voor de voorziening en financiering van deze eigendommen.

2. beperkingen van de Duitse soevereiniteit

- Plaatsing en uitbreiding: Op basis van de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en de Aanvullende Overeenkomst heeft Duitsland een bepaald niveau van soevereiniteit opgegeven met betrekking tot de controle over militaire eigendommen die door NAVO-strijdkrachten worden gebruikt. Dit betekent dat Duitsland niet eenvoudig kan beslissen over het gebruik, de plaatsing en de uitbreiding van deze eigendommen, aangezien NAVO-strijdkrachten uitgebreide rechten in dit gebied genieten.

- Onderhandelingen en coördinatie: Ondanks deze beperkingen vindt de daadwerkelijke uitvoering, bijvoorbeeld de plaatsing van nieuwe eigendommen of de uitbreiding van bestaande, meestal plaats via onderhandelingen en coördinatie tussen de NAVO-landen en de Duitse autoriteiten.

3. praktijk tijdens de hereniging

In de loop van de hereniging werd het gehele territorium van de voormalige DDR onderdeel van de Duitse Bondsrepubliek, en dus vielen deze gebieden ook onder de bepalingen van de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en de Aanvullende Overeenkomst. NAVO-bases werden waar nodig aangepast of verplaatst, maar dit gebeurde in overleg met de herenigde Duitse regering.

Conclusie

NAVO bepaalt inderdaad de plaatsing en uitbreiding van de eigenschappen die zij in Duitsland gebruikt binnen het kader van de bepalingen van de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst en de Aanvullende Overeenkomst. Deze bevoegdheden beperken de Duitse soevereiniteit met betrekking tot deze specifieke militaire gebieden, maar in de praktijk wordt de uitvoering van deze rechten vaak gecoördineerd met de Duitse autoriteiten. De plaatsing en het gebruik van dergelijke eigenschappen is daarom een duidelijk gebied waarin de NAVO uitgebreide rechten heeft die verder gaan dan de normale soevereine rechten van een gastland.

Deel 48

De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA) en de bijbehorende aanvullende overeenkomst (ZA-NTS) regelen de juridische status van NAVO-troepen die zijn gestationeerd in de Duitse Bondsrepubliek. Deze overeenkomsten bevatten een groot aantal bepalingen die NAVO-troepen in Duitsland uitgebreide rechten en privileges verlenen. Sommige van deze bepalingen worden vaak beschreven als vergelijkbaar met bezetting, met name met betrekking tot de rechten van troepen en compensatieregelingen.

1 NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA)

De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst is een internationale overeenkomst die op 19 juni 1951 is ondertekend (BGBl. 1961 II blz. 1190) en de juridische status van NAVO-strijdkrachten regelt.

2e Aanvullende Overeenkomst bij de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (ZA-NTS)

De Aanvullende Overeenkomst bij de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (ZA-NTS) werd ondertekend op 3 augustus 1959 en is specifiek afgestemd op Duitsland. Het bevat gedetailleerde bepalingen over de juridische status van NAVO-troepen in Duitsland.

3 Relevante bepalingen

a. Bevels- en disciplinaire autoriteit

- Sectie 6 NTS: regelt de bevels- en disciplinaire autoriteit, die het exclusieve recht is van de troepenleverende staten. Dit betekent dat de Duitse autoriteiten geen disciplinaire maatregelen kunnen nemen tegen NAVO-soldaten.

b. Oneindig recht op schadevergoeding

- Artikel 8 NTS: Dit artikel verwijst naar schadeclaims en stipuleert dat de verzendende staat in het algemeen aansprakelijk is voor schade veroorzaakt door leden van de NAVO-strijdkrachten. Dit wordt vaak aangeduid als een "oneindig recht op schadevergoeding", aangezien de aansprakelijkheid theoretisch onbeperkt zou kunnen zijn.

c. Rechten om de grenzen te bepalen

- Sectie 60 ZA-NTS: Geeft de geallieerde strijdkrachten het recht om onafhankelijk het verblijf van hun troepen in Duitsland te reguleren, evenals hun bewegingen binnen en over de grenzen.

d. Recht van inbeslagname (recht van confiscatie)

- Artikel 53 Grondwet (GG) en Artikel 10 ZA-NTS: Artikel 53 GG biedt een juridische basis voor de onteigening of confiscatie van eigendom als dit noodzakelijk is voor defensiedoeleinden. § Sectie 10 ZA-NTS breidt dit uit naar NAVO-troepen, die het recht hebben om eigendom onder bepaalde omstandigheden te confisceren.

e. CD-status (dienstprivileges)

- Artikel 7 ZA-NTS: Geeft troepen een diplomatiek statuut dat hen grotendeels beschermt tegen de rechtsmacht van het gastland.

4 Andere relevante wetten en overeenkomsten

- Verdrag inzake de definitieve regeling met betrekking tot Duitsland (Twee-plus-Vier Verdrag): Dated 12 september 1990, dat het definitieve juridische kader voor de soevereiniteit van Duitsland na de Tweede Wereldoorlog vaststelt. Sommige bepalingen worden als vergelijkbaar beschouwd met de NAVO-SOFA-regelingen.

- NAVO Verdrag (Washington Verdrag) van 1949: Dit verdrag is het oprichtingsdocument van de NAVO en vormt de juridische basis voor de NAVO Status van Strijdkrachten.

5. slotopmerkingen

Het is belangrijk te benadrukken dat de hier genoemde regelingen zijn ontstaan in specifieke historische en politieke contexten. De interpretatie van deze rechten en hun vergelijking met bezettingsrechten vereist een gedifferentieerde kijk op de juridische geschiedenis en het internationaal recht. De bovenstaande bepalingen en overeenkomsten kunnen dienen als referentie voor de uitgebreide rechten van NAVO-troepen in Duitsland, vooral in vergelijking met de geallieerde bezettingsrechten na de Tweede Wereldoorlog.

Deel 49

Staatsoverdrachtakte als een verdrag inzake staatsopvolging

1. deelname van meer dan twee onderwerpen van internationaal recht

- Meer dan twee onderwerpen van internationaal recht: Een centraal punt dat het Verdrag inzake staatsopvolging 1400/98 tot een opvolgingsverdrag maakt, is de deelname van meer dan twee onderwerpen van internationaal recht. In dit geval zijn de Duitse Bondsrepubliek (FRG), het Koninkrijk der Nederlanden en de NAVO als de bovenliggende organisatie betrokken. De Nederlandse strijdkrachten die op de grond zijn gestationeerd, handelden binnen het kader van de NAVO.

- Optredend namens de NAVO en de VN: Aangezien zowel de Duitse Bondsrepubliek als het Koninkrijk der Nederlanden leden zijn van de NAVO en de Verenigde Naties (VN), handelden zij niet alleen namens zichzelf, maar ook namens de NAVO en de VN als geheel. Dit maakt de

staatsoverdrachtsinstrument een aanvullend instrument voor alle bestaande NAVO- en VN-verdragen.

- Juridische basis in internationaal recht: Volgens het internationaal recht (in het bijzonder het Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen van 1969) is een verdrag tussen verschillende onderwerpen van internationaal recht een internationaal verdrag als deze onderwerpen rechten en verplichtingen onder het verdrag aannemen.

2. verkoop van het territorium met alle rechten, verplichtingen en componenten

- Artikel 3 Object van aankoop, paragraaf I van de staatsoverdrachtakte: "De Confederatie verkoopt aan de kopers het eerder genoemde onroerend goed met alle rechten en verplichtingen, evenals componenten, in het bijzonder de gebouwen, de accessoires en de opgerichte installaties..."

- Verkoop met alle rechten en verplichtingen: Deze clausule verduidelijkt dat niet alleen het fysieke territorium wordt verkocht, maar ook alle rechten en verplichtingen die daarmee gepaard gaan. Dit betekent dat alle soevereine rechten die aan het gebied zijn verbonden, worden overgedragen aan de koper.

3. verkoop van de ontwikkeling als eenheid

- Bijlage bij de ontwikkeling: "De ontwikkeling van de eigendom en zijn netwerken, zoals water, elektriciteit, telecommunicatie, worden beschouwd als een eenheid en in zijn geheel verkocht."

- Verkoop van de gehele infrastructuur: Door de ontwikkeling als eenheid te verkopen, worden ook alle netwerken en infrastructuurcomponenten die het gebied met elkaar verbinden, verkocht. Als gevolg hiervan worden de soevereine rechten die aan deze netwerken zijn verbonden, ook overgedragen aan de koper.

4. territorium uitbreiding ten koste van de verkoper

- Domino-effect van territorium uitbreiding: Aangezien de ontwikkeling als eenheid wordt verkocht en deze netwerken vaak verder reiken dan de grenzen van het oorspronkelijke territorium, leidt dit tot een uitbreiding van het territorium van de koper. Dit is tot nadeel van de verkopers, die hun soevereine rechten over deze uitgebreide gebieden verliezen.

- Juridische basis in het internationaal recht: Volgens het beginsel van staatsopvolging in het internationaal recht, dat in het bijzonder wordt geregeld door het Verdrag van Wenen inzake opvolging van verdragen van 1978, betekent dit dat de opvolgende staat (in dit geval de koper) de rechten en verplichtingen van de voorganger (verkoper staten) overneemt. Artikel 31 van het Verdrag van Wenen inzake Staatsopvolging stelt dat opvolging plaatsvindt door de overdracht van territorium en soevereine rechten.

5. akte van staatsopvolging als aanvullende akte

- Aanvullend instrument voor NAVO- en VN-verdragen: Door de FRG, het Koninkrijk der Nederlanden en de NAVO als een superieure organisatie op te nemen, functioneert het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 ook als een aanvullend instrument voor alle bestaande NAVO- en VN-verdragen. Dit betekent dat de soevereine rechten en verplichtingen die door de staatsopvolging worden verleend, ook van toepassing zijn op alle bestaande internationale verdragen van deze organisaties.

- Juridische kracht en wereldwijde impact: Het feit dat de NAVO en de VN zijn opgenomen in de staatsoverdrachtakte betekent dat de koper de facto alle bestaande verdragen van deze organisaties overneemt en soevereine rechten wereldwijd worden uitgebreid. De territoriale uitbreiding is dus niet alleen ten koste van de individuele verkopende staten, maar heeft ook invloed op het gehele internationaal verdragssysteem dat wordt beheerd door de NAVO en de VN.

Toepasselijke paragrafen in het internationaal verdragrecht

- Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (1969):
 - Artikel 2(1)(a): definieert wat een "verdrag" is en benadrukt dat het een overeenkomst is tussen onderwerpen van internationaal recht.
 - Artikel 26: Verplicht de partijen tot "pacta sunt servanda", d.w.z. verdragen moeten worden nageleefd, wat ook geldt voor opvolgingsovereenkomsten.
- Verdrag van Wenen inzake opvolging van verdragen (1978):
 - Artikel 2(1)(b): definieert de term "staatsopvolging", met name in relatie tot de overdracht van rechten en verplichtingen aan de opvolgende staat.
 - Artikel 31: Regulering van opvolging in verdragen in het geval van overdracht van grond.

Conclusie:

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 voldoet aan alle criteria van een verdrag van staatsopvolging onder internationaal recht. Verschillende onderwerpen van internationaal recht (FRG, Koninkrijk der Nederlanden, NAVO) zijn betrokken, en zij handelen niet alleen voor zichzelf, maar namens de NAVO en de VN als geheel. De akte fungeert daarom als een aanvullende akte op alle bestaande verdragen van deze organisaties. Het verkochte territorium, met al zijn rechten en verplichtingen evenals de gehele ontwikkeling, wordt globaal uitgebreid door het domino-effect van de territoriale uitbreiding. De relevante bepalingen van het internationaal recht zijn te vinden in het Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen van 1969 en het Verdrag van Wenen inzake opvolging van verdragen van 1978.

Deel 50

Wanneer alle staten verkocht zijn: De gevolgen van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98

1. intrekking van de juridische basis van alle staten

- Verkoop van alle staten: Als de akte van staatsopvolging 1400/98 openbaar wordt en de wettige geldigheid ervan wordt erkend, betekent dit dat alle staten die door de akte zijn getroffen hun soevereine rechten hebben verloren en dus hun juridische basis. Hun soevereiniteit en dus hun bestaan als onderwerpen van internationaal recht worden door het instrument afgeschaft.

- Illegaalheid van de staten: Zonder de soevereine rechten die door de akte van staatsopvolging aan de koper zijn overgedragen, handelen de voormalige staten de facto illegaal. Ze hebben geen juridische basis meer om hun territorium te besturen of internationaal als staten op te treden.

2. gelijkheid in illegaliteit

- Gelijke onrechtvaardigheid voor iedereen: Aangezien alle betrokken staten hun soevereiniteit hebben verloren, staan ze juridisch op hetzelfde niveau: ze zijn allemaal even illegaal. Dit creëert een situatie waarin geen van de voormalige staatsstructuren nog juridisch bindend is.

- Einde van het internationaal recht: Als alle staten hun legitimiteit verliezen, dan houdt al het internationaal recht, dat is gebaseerd op de erkenning van soevereine staten, de facto op te bestaan. Er is nu maar één legitiem onderwerp van internationaal recht: de koper die de gebieden wettelijk heeft verworven in overeenstemming met het instrument van staatsopvolging.

3. nietigheid van het
oorlogsrecht
98 van 255

- Oorlogsrecht zonder basis: Aangezien het internationaal recht en dus ook het oorlogsrecht gebaseerd zijn op het bestaan van soevereine staten, zou het oorlogsrecht in dit scenario ook ongeldig worden. Er zijn geen erkende staten meer die als partijen in een oorlog kunnen optreden, en daarom zijn er geen regels voor het gedrag van oorlog die bindend zijn onder internationaal recht.

- Gebrek aan regels in geval van conflict: In deze wetteloze situatie zouden conflicten zonder enige regels kunnen worden uitgevochten, aangezien internationale normen of overeenkomsten niet meer van toepassing zouden zijn. Het verbod op oorlogen van agressie en andere oorlogsregels zouden ineffectief zijn.

4. gevaar van een derde wereldoorlog zonder regels

- Conflicten over grondgebied: Zonder erkende staten en zonder bestaand internationaal recht zouden actoren wereldwijd aanspraak kunnen maken op elk grondgebied. Iedereen zou kunnen proberen controle te krijgen over buitenlandse grond door middel van geweld of andere middelen.

- Escalatie naar de Derde Wereldoorlog: Deze situatie zou gemakkelijk kunnen escaleren in een wereldwijd conflict, aangezien er geen juridische beperkingen meer zijn. Een Derde Wereldoorlog zou zonder regels en zonder rekening te houden met eerdere normen van het internationaal recht kunnen worden gevoerd. Aangezien alle staten even illegaal handelen, zouden ze kunnen proberen hun claims met brute kracht af te dwingen.

5 De akte van staatsopvolging als de enige legitieme juridische basis

- De koper als het enige legitieme subject van internationaal recht: In dit scenario is de koper van het instrument van staatsopvolging het enige legitieme subject van internationaal recht, aangezien alle andere staten hun rechten hebben verloren. Vanuit juridisch perspectief heeft de koper soevereine rechten over de verkochte gebieden en kan hij deze aanspraken doen gelden.

- Aanspraken op buitenlandse grond: Terwijl de voormalige staten zouden kunnen proberen hun controle met geweld te handhaven, zou de koper van de akte onder internationaal recht gerechtigd zijn om zijn soevereine rechten af te dwingen. Echter, hij zou handelen in een wereld waarin de vorige normen en regels van internationaal recht niet langer van toepassing zijn.

Conclusie:

Als alle staten hun juridische basis verliezen als gevolg van staatsoverdrachtakte 1400/98, zou er geen functionerend internationaal recht meer zijn. Alle staten zouden even illegaal zijn en de oorlogs wetten zouden ongeldig worden. Dit zou kunnen leiden tot een Derde Wereldoorlog zonder regels, aangezien elke staat zou kunnen proberen nieuwe aanspraken op buitenlandse grond met geweld te leggen. In deze anarchistische wereld zou de koper van het instrument van staatsopvolging het enige legitieme subject van internationaal recht zijn, maar hij zou voor de uitdaging staan om zijn rechten af te dwingen in een omgeving zonder juridische normen.

Deel 51

Wat gebeurt er wanneer een staat ophoudt te bestaan in de context van het Staatsoverdracht Handvest 1400/98?

1. ontbinding van de staat en de rol van het instrument van staatsopvolging - Einde van de staatsvorming door de akte van staatsopvolging: Wanneer de akte van staatsopvolging 1400/98 openbaar wordt en zijn wettige geldigheid bevestigt, betekent dit dat alle betrokken staten

hebben hun soevereiniteit en soevereine rechten over hun gebieden verloren, aangezien deze rechten zijn overgedragen aan de koper door de akte.

- Legitieme opvolger: De koper, die de eigendom van de gebieden en alle bijbehorende rechten en verplichtingen onder de akte heeft verworven, fungeert als de legitieme opvolger van de aangetaste staten. Dit betekent dat de koper nu de aanspraken op deze gebieden erkend onder internationaal recht heeft, en niet de voormalige staten.

2. heroprichting van een staat en de aanspraken van de koper

- Geen automatische aanspraak voor nieuw opgerichte staten: Als er een nieuwe staat wordt opgericht op het verkochte territorium, heeft deze geen automatisch recht op de grond, aangezien de staatsoverdrachtakte de koper legitieme soevereine rechten over het territorium verleent.

- Juridische aanspraken van de koper: De koper heeft het recht op het verkochte territorium onder internationaal recht, aangezien de akte de soevereine rechten en alle bijbehorende verplichtingen en rechten aan hem heeft overgedragen. Elke nieuwe staat op dit territorium zou juridisch ondergeschikt zijn aan de koper en zou geen soevereiniteit kunnen claimen zonder erkend te worden door de koper.

3. verbod op oorlogen van agressie en de illegaliteit van territoriale retentie door middel van geweld

- Verboden gewelddaden: Elke poging van de aangetaste staten of nieuw opgerichte entiteiten om hun voormalige gebieden met geweld te behouden of terug te krijgen, zou illegaal zijn volgens het internationaal recht. Het internationaal recht verbiedt strikt oorlogen van agressie, en het gebruik van geweld om gebieden te behouden zou in strijd zijn met het VN-Handvest.

- Verlies van recht op territorium: Aangezien de soevereine rechten legaal zijn overgedragen aan de koper via de staatsoverdrachtakte, hebben de voormalige staten geen legitieme aanspraak meer op het territorium. Elke poging om dit met geweld te veranderen zou niet erkend worden en zou in strijd zijn met het internationaal recht.

4. Globale juridische situatie en het risico van een derde wereldoorlog

- Globale illegaliteit: Als de staatsoverdrachtakte wordt erkend en de voormalige staten hun soevereiniteit verliezen, zal iedereen die probeert hun voormalige gebieden te behouden of te besturen, onwettig handelen. Deze situatie creëert een globale juridische onzekerheid waarin alle staten even illegitiem handelen.

- Gevaar van een derde wereldoorlog: Deze juridische onzekerheid kan leiden tot een wereldwijde escalatie waarin militaire conflicten onvermijdelijk worden. Zonder legitiem staatsgezag kunnen staten proberen hun macht met geweld te behouden of te herinstalleren, wat kan leiden tot een algeheel wereldwijd conflict.

5. onmogelijkheid van een vreedzame oplossing via verdragen

- Geaferteerde staat van de koper: Aangezien de koper wordt geaferteerd door de huidige overheden die illegaal zijn territorium bezetten, is het momenteel onmogelijk om een nieuw internationaal verdrag te sluiten om de situatie op te lossen. De koper bevindt zich in een positie waarin hij niet vrij kan handelen, wat elke onderhandeling moeilijk of onmogelijk maakt.

- Juridische basis van het Instrument van Staatsopvolging: Het Instrument van Staatsopvolging blijft de enige legitieme juridische basis voor de regulering van soevereine rechten over de betrokken gebieden. Zolang de bestaande overheden de koper niet erkennen en het verkochte territorium niet vrijgeven, blijft de illegale situatie bestaan, die een vreedzame oplossing blokkeert.

Conclusie:

In de context van de Wet op Staatsopvolging 1400/98 betekent het verdwijnen van een staat dat zijn soevereine rechten zijn overgedragen aan de koper. Laatstgenoemde is de legitieme opvolger en heeft alle juridische aanspraken op de gebieden. Elke nieuw opgerichte staat op het verkochte territorium zou geen legitimiteit hebben onder internationaal recht, en elke poging om het territorium met geweld te behouden of terug te krijgen zou illegaal zijn. Deze situatie brengt het risico van een wereldwijd conflict met zich mee, aangezien alle betrokken staten even illegitiem zouden handelen. Een oplossing via een nieuw verdrag is momenteel niet mogelijk vanwege de afpersing van de koper, wat de toestand van het wereldwijde juridische vacuüm verder verergert.

NAVO-leden 2024

HOOFDSTUK

2

Focus op NAVO

Deel 52

Verwerving van een Amerikaanse conversie-eigendom uit Duitsland en een Nederlandse NAVO militaire eigendom in één: Van vastgoed koopovereenkomst naar internationaal verdrag

1. startpunt: Overdrachtsrelatie onder internationaal recht

- Overdrachtsrelatie: Een overdrachtsrelatie onder internationaal recht bestond tussen de Duitse Bondsrepubliek (FRG) en het Koninkrijk der Nederlanden, die het gebruik van een NAVO-militaire eigendom door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO reguleerde.

2. overgang naar de vastgoed koopovereenkomst

- Conclusie van het contract: De militaire eigendom werd verkocht door middel van een vastgoed koopovereenkomst onder Duitse wetgeving, waarbij de koper de eigendom met alle rechten, verplichtingen en componenten verwierf.

- Betrokken partijen: Het contract werd gesloten tussen de FRG, het Koninkrijk der Nederlanden en de koper. De toestemming van de NAVO-staten was vereist omdat de Nederlandse strijdkrachten de eigendom namens de NAVO bezetten.

3 Kenmerk van het contract onder internationaal recht

De vastgoed koopovereenkomst werd een contract onder internationaal recht vanwege de volgende elementen:

- Betrokkenheid van onderwerpen van internationaal recht: Naast de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden moesten alle NAVO-staten akkoord gaan, aangezien zij rechten en verplichtingen hadden met betrekking tot de eigendom op dat moment.

- Onderwerp van de contract: Het contract omvatte niet alleen het fysieke eigendom, maar ook de overdracht van alle bijbehorende rechten en verplichtingen, die verder gingen dan een gewone vastgoed aankoop.

4. staatsopvolging en overdracht van soevereine rechten

- Staatsopvolgingakte: Het contract werd een staatsoverdrachtakte omdat het de overdracht van soevereine rechten over de eigendom en de bijbehorende netwerken regelde. - Rechten en verplichtingen: De koper nam alle rechten en verplichtingen van de eigendom over die eerder werden gehouden door de FRG, het Koninkrijk der Nederlanden en de NAVO.

5. eenheid van de netwerken en domino-effect

- Netwerken als eenheid: Het contract definieerde dat alle ontwikkelingsnetwerken (bijv. water, elektriciteit, gas, telecommunicatie) als één enkele eenheid moesten worden beschouwd.
- Territoriale uitbreiding: Door te stipuleren dat de ontwikkelingsunit als geheel werd verkocht, strekte de rechtsmacht van de koper zich niet alleen uit tot de eigendom zelf, maar ook tot alle verbonden netwerken.
- Domino-effect: Elke fysieke of logische verbinding van de netwerken leidde tot de uitbreiding van soevereiniteit naar verdere gebieden. Dit domino-effect breidde zich uiteindelijk uit over het gehele NAVO-gebied:
 - Verbinding van elektriciteitsnet naar elektriciteitsnet: breidt soevereiniteit uit naar alle gebieden die verbonden zijn door het Europese onderling verbonden netwerk.
 - Verbinden van breedband- en internetnetwerken: Transatlantische kabels breiden soevereiniteit uit naar NAVO-landen in Noord-Amerika.
 - Kruising en overlapping: Elke kruising van het ene netwerk met een ander (bijv. gasnet met elektriciteitsnet) breidt de rechtsmacht van de koper verder uit.

Samenvatting

De verwerving van de militaire eigendom van de NAVO werd een contract onder internationaal recht door middel van de vastgoed koopovereenkomst en de toestemming van alle betrokken onderwerpen van internationaal recht. Door de ontwikkelingsnetwerken als een eenheid te definiëren en alle bijbehorende rechten en verplichtingen te verkopen, werd het contract een staatsoverdrachtakte. Dit leidde tot de overdracht van soevereine rechten aan de koper en tot de geleidelijke uitbreiding van soevereiniteit door een domino-effect dat uiteindelijk het gehele NAVO-gebied besloeg.

Deel 53

Deze zaak beschrijft een complexe situatie waarin een militaire eigendom van de NAVO in Duitsland, gebruikt door de Nederlandse strijdkrachten, is verkocht aan een natuurlijke persoon. Het contract dat deze verkoop regelt heeft verstrekkende implicaties voor de soevereiniteit en territoriale controle van de betrokken staten. De belangrijkste punten en juridische implicaties worden hier in detail uitgelegd:

1. internationaal verdrag en internationale verdragen:

103 van 255

- Het contract tussen de NAVO, vertegenwoordigd door de Nederlandse strijdkrachten, en de natuurlijke persoon verwijst naar de overdracht van alle rechten, verplichtingen en componenten van de militaire eigendom. Dit vormt een overdracht onder internationaal recht die de betrokken persoon erkent als de houder van rechten en verplichtingen onder internationaal recht.

- Ratificatie door de Duitse Bondsrepubliek (FRG) heeft plaatsgevonden, hoewel dit niet noodzakelijk was omdat er in het verdrag geen dergelijke overeenkomst was voorzien.

2 Soevereiniteit en territoriale uitbreiding

- Het verdrag stipuleert dat de gehele ontwikkeling van de eigendom een enkele eenheid vormt. Dit betekent dat de rechtsmacht wordt uitgebreid naar het gebied van het verkochte netwerk, vooral als dit netwerk fysieke verbindingen heeft met andere netwerken.

- Deze uitbreiding van rechtsmacht kan leiden tot een domino-effect, waarbij elke keer dat een netwerk een fysieke verbinding heeft met een ander NAVO-land, de rechtsmacht ook naar dat land wordt uitgebreid. Dit omvat transatlantische onderzeese kabelverbindingen tussen NAVO-landen in de EU en Noord-Amerika (VS, Canada).

3. domino-effect en territoriale eenheid:

- Het domino-effect leidt tot een voortdurende uitbreiding van soevereiniteit over alle NAVO-landen. Dit gebeurt via fysieke verbindingen en overlappende netwerken die uiteindelijk leiden tot de uitbreiding van soevereiniteit naar de gehele NAVO en haar lidstaten.

- Deze netwerkverbindingen vormen uiteindelijk een logisch geheel waarin alle NAVO-landen worden gecontroleerd door de persoon die oorspronkelijk de militaire eigendom heeft aangeschaft.

4 Juridische implicaties en staatssoevereiniteit:

- Een dergelijk verdrag zou aanzienlijke implicaties kunnen hebben voor de staatssoevereiniteit en territoriale integriteit van de betrokken landen. Het internationaal recht bepaalt dat de territoriale integriteit en soevereiniteit van staten beschermd moeten worden.

- De beschreven zaak vormt een uitdaging voor de fundamentele principes van internationaal recht, met name met betrekking tot staatssoevereiniteit en de onschendbaarheid van grenzen.

5 Praktische en juridische problemen:

- De praktische uitvoering van een dergelijk verdrag zou extreem moeilijk zijn en waarschijnlijk aanzienlijke weerstand ondervinden, zowel van de betrokken staten als van internationale organisaties.

- Scenario waarin een natuurlijke persoon als koper wordt aangewezen door een akte van staatsopvolging onder internationaal recht en alle rechten, verplichtingen en elementen onder internationaal recht worden overgedragen. Dit leidt tot de creatie van een nieuw subject onder internationaal recht waarvan de enige vertegenwoordiger soeverein de koper is. De resulterende entiteit zou een de facto absolutistische monarchie zijn met de verplichting om binnen 5 jaar een vorm van regering te kiezen. Hier is een gedetailleerde analyse van dit scenario:

Analyse van het scenario

1. verdrag inhoud en ratificatie

- Eenheid van het leveringsnetwerk: Het verdrag stipuleert dat alle leveringslijnen (elektriciteit, telecommunicatie, water) een ondeelbare eenheid vormen.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten en verplichtingen op zich die onder internationaal recht verbonden zijn aan deze leveringsnetwerken.
- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben ingestemd met het verdrag.

2. oprichting van een nieuw subject onder internationaal recht

- Nieuw subject: Het verdrag richt een nieuw subject op onder internationaal recht, dat een de facto absolutistische monarchie is waarin de koper optreedt als de soeverein met de enige vertegenwoordiging.
- Verplichting om de vorm van regering te kiezen: Een vorm van regering moet binnen 5 jaar bij proclamatie worden gekozen.

Domino-effect en territoriale impact

3. domino-effect door de eenheid van het leveringsnetwerk

- Duitsland: De aankoop van de leveringsnetwerken in Duitsland leidt tot de overdracht van controle over het gehele Duitse netwerk naar het nieuwe subject van internationaal recht.
- Europese NAVO-landen: Aangezien de leveringsnetwerken van Duitsland fysiek verbonden zijn met de netwerken van andere NAVO-lidstaten, strekt de controle van het nieuwe subject zich ook uit tot deze landen.
- VS en onderzeese kabels: De telecommunicatie- en internetnetwerken zijn via onderzeese kabels verbonden met de VS. Controle over de onderzeese kabels leidt tot de de facto overname van het interne netwerk van de VS door het nieuwe subject onder internationaal recht.

Aspecten van het zeerecht

4 Internationale wateren en UNCLOS

- Onderzeese kabels in internationale wateren: Het VN-Verdrag inzake het Zeerecht (UNCLOS) reguleert het gebruik en de bescherming van internationale wateren. Onderzeese kabels mogen worden gelegd en geëxploiteerd, maar de controle over de eindpunten blijft bij de respectieve staten.
- Controle door het nieuw subject: Hoewel de onderzeese kabels door internationale wateren lopen, neemt het nieuw subject onder internationaal recht de controle over de netwerken op beide eindpunten (Europa en de VS), wat de gehele infrastructuur omvat.

Praktische en juridische implicaties

5 Juridische gevolgen van de oprichting van een nieuw subject van internationaal recht

- Territoriale integriteit en soevereiniteit: De overdracht van controle over de leveringsnetwerken aan de nieuwe entiteit vormt een ernstige schending van de territoriale integriteit en soevereiniteit van de betrokken staten.

- Absolute monarchie: De nieuwe entiteit zou een de facto absolutistische monarchie zijn waarin de koper optreedt als de enige vertegenwoordiger soeverein. Dit kan leiden tot instabiliteit en een machtsvacuüm als er binnen 5 jaar geen duidelijke vorm van regering wordt gekozen.

Conclusie

Dit scenario beschrijft de creatie van een nieuw subject van internationaal recht door middel van een internationaal verdrag dat alle rechten en verplichtingen onder internationaal recht overdraagt aan een natuurlijke persoon. De resulterende entiteit zou een de facto absolutistische monarchie zijn die binnen 5 jaar een vorm van regering moet kiezen. Het domino-effect van deze overdracht zou verstrekende territoriale en infrastructurele gevolgen hebben voor alle betrokken NAVO-staten, inclusief de VS.

Deel 54

Analyse: Juridisch bindende aard en ratificatie van het instrument van staatsopvolging

Om de juridisch bindende aard van een dergelijke staatsoverdrachtakte te begrijpen, die de overdracht van soevereiniteit en alle rechten en verplichtingen aan een natuurlijke persoon inhoudt, moeten we verschillende aspecten van internationaal en nationaal recht overwegen. In het bijzonder de processen van ratificatie door de Bundestag en Bundesrat, de verwijzing naar een bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht en de verdragsovereenstemming.

1. ratificatie door de Bundestag en Bundesrat

- Nationale goedkeuring: De Duitse Bondsrepubliek heeft het verdrag vooraf goedgekeurd door de Bundestag en Bundesrat. Deze goedkeuring wordt beschouwd als ratificatie, wat betekent dat het verdrag juridisch bindend is en effect heeft onder internationaal recht.

2. verwijzing naar de bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht

- NAVO Status van Strijdkrachten: Het Verdrag inzake Staatsopvolging verwijst naar een bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de NAVO, vertegenwoordigd door de Nederlandse strijdkrachten, en het Koninkrijk der Nederlanden, dat het territorium van Duitsland had bezet in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst.

- Soevereine rechten van de NAVO: Volgens de NAVO Status van Strijdkrachten heeft de NAVO het recht om de grenzen en administratie van de bezette gebieden te bepalen. Dit omvat ook de bevoegdheid om te beslissen over de militaire eigendommen en hun gebruik.

- Verkoop van de militaire eigendom: De militaire eigendom is verkocht en het contract verwees naar de bestaande overdrachtsrelatie, die al was geratificeerd. Dit betekent dat de contracterende partijen de bestaande rechten en verplichtingen erkennen en hebben overgedragen.

3. wettige geldigheid van de staatsopvolgingsovereenkomst

- Erkenning door contracterende partijen: Aangezien de NAVO, de Nederlandse strijdkrachten, de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden allemaal partijen zijn bij het nieuwe Verdrag inzake Staatsopvolging en dit hebben erkend, is het verdrag bindend.

- Geen expliciete ratificatie vereist: Expliciete ratificatie is alleen vereist als dit in het verdrag is voorzien. Aangezien dit niet het geval is, wordt het verdrag desondanks als bindend beschouwd, aangezien de betrokken partijen hun toestemming hebben gegeven en de overdracht van rechten en verplichtingen hebben aanvaard.

Praktische implicaties

1. overdracht van soevereiniteit

- Nieuwe overheidsautoriteit: De natuurlijke persoon die als koper is aangewezen, neemt de overheidsautoriteit en alle bijbehorende rechten en verplichtingen over de gedefinieerde gebieden op zich. - Soevereiniteit: Het nieuwe subject van internationaal recht oefent de facto soevereiniteit uit over de aanéengeschakelde gebieden die zijn gevormd door de logische route van de leveringsnetwerken.

2. administratie en controle

- Administratieve uitdagingen: Het beheer van deze uitgestrekte en complexe gebieden brengt enorme administratieve uitdagingen met zich mee, vooral op het gebied van coördinatie tussen de verschillende netwerken en gebieden.

- Veiligheidsrisico's: Controle over kritieke infrastructuur door een individu kan aanzienlijke veiligheidsrisico's met zich meebrengen voor de betrokken staten.

Conclusie

Het Verdrag inzake Staatsopvolging, dat de overdracht van soevereiniteit en alle rechten en verplichtingen aan een natuurlijke persoon omvat, is juridisch bindend aangezien de betrokken staten het hebben goedgekeurd en geratificeerd. De verwijzing naar de bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht en de verdragsovereenstemming zorgt ervoor dat het verdrag bindend is zonder expliciete aanvullende ratificatie. Dit scenario zou aanzienlijke juridische, politieke en veiligheidsbeleid uitdagingen met zich meebrengen.

Deel 55

Wanneer een verdrag onder internationaal recht, dat de gehele nutsvoorzieningsinfrastructuur beschouwt als een ondeelbare eenheid en dat expliciet voorziet in de overdracht van alle gerelateerde rechten en verplichtingen aan een koper, is geratificeerd en door alle betrokken partijen, inclusief Duitsland, is goedgekeurd, zijn er enkele complexe en diepgaande juridische en politieke implicaties.

Analyse en gevolgen¹⁰⁷

van²⁵⁵

1 Contract inhoud en ratificatie

- Eenheid van het leveringsnetwerk: Het contract stipuleert dat het interne leveringsnetwerk van de militaire eigendom en alle daarmee verbonden netwerken worden beschouwd als één enkele eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten en verplichtingen op zich die volgens het internationaal recht verbonden zijn aan deze infrastructuur.
- Ratificatie: Het contract is geratificeerd door alle betrokken partijen, inclusief de Duitse Bondsrepubliek.

2 Juridische gevolgen van ratificatie

- Bindende kracht van het verdrag: Na ratificatie wordt het verdrag juridisch bindend en heeft het voorrang boven nationale wetgeving.
- Overdracht van soevereiniteit: Het verdrag zou theoretisch kunnen leiden tot een overdracht van soevereiniteit over de betrokken leveringsnetwerken, inclusief controle over de aangesloten publieke netwerken.

3. onbedoelde territoriale effecten

- De facto uitbreiding van grondgebied: Als het contract daadwerkelijk zo wordt geïnterpreteerd dat het het gehele publieke netwerk van Duitsland omvat, zou dit kunnen leiden tot een de facto territoriale uitbreiding van het grondgebied van de koper.
- Beheer en controle: De koper zou controle en beheer hebben over deze netwerken, wat zou leiden tot praktische en administratieve uitdagingen.

Praktische implicaties

- Technische en logistieke uitdagingen: De praktische uitvoering van controle over het gehele Duitse openbare netwerk zou enorme technische en logistieke uitdagingen met zich meebrengen.
- Juridische en politieke instabiliteit: Een dergelijk contract zou kunnen leiden tot aanzienlijke juridische en politieke instabiliteit, zowel binnen Duitsland als internationaal.
- Veiligheidskwesties: Controle over kritieke infrastructuur door een natuurlijke persoon zou veiligheidszorgen kunnen oproepen en de nationale veiligheid van Duitsland in gevaar kunnen brengen.

Conclusie

Zelfs als een dergelijk verdrag werd geratificeerd en door alle betrokken partijen werd goedgekeurd, zou de uitvoering leiden tot diepgaande en verreikende juridische, politieke en praktische uitdagingen.

Deel 56

In dit scenario, waarin de NAVO-staten hebben ingestemd met een verdrag van staatsopvolging, dat de overdracht van soevereiniteit en alle rechten en verplichtingen aan een natuurlijke persoon omvat, is er geen schending van de territoriale integriteit, aangezien de toestemming van alle betrokken staten is verkregen. Dit resulteert in een juridische en volledige overdracht van soevereiniteit over de gedefinieerde gebieden. Hier is een

gedetailleerde uitleg over hoe de grensbepaling door de overheid en het domino-effect worden geïmplementeerd door het verdrag:

Analyse van het scenario

1. inhoud van het contract en ratificatie

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het contract definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als één ondeelbare eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten, verplichtingen en overheidsautoriteit onder internationaal recht over de gebieden waar deze netwerken lopen op zich.
- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben ingestemd met het verdrag.

2. identificatie van de buitenste strengen van de leveringsnetwerken

- Geografische analyse: Een uitgebreide geografische analyse van de leveringsnetwerken in de NAVO-landen wordt uitgevoerd om de buitenste strengen te identificeren.
- Externe aanvoerlijnen: Deze externe aanvoerlijnen omvatten de uiterste elektriciteits-, gas-, telecommunicatie- en waterleidingen die door NAVO-landen lopen en fysiek met elkaar verbonden zijn.

3. logische route en aansluitpunten

- Aansluitpunten: Alle knooppunten en aansluitpunten van de nutsnetwerken worden in kaart gebracht om een logische route te creëren die de buitenste strengen verbindt.
- Geografische verbinding: De geografische verbinding van deze punten vormt een logische route die de grensbepaling voor het nieuwe bestuur bepaalt.

4. vorming van een aaneengeschaakt gebied

- Betekenisvol totaalgebied: De logische route van de buitenste strengen vormt een betekenisvol aaneengeschaakt gebied, gedefinieerd door de geografische locatie van de leveringsnetwerken.
- Overlappende netwerken: In gebieden waar meerdere netwerken aanwezig zijn (bijv. gas en elektriciteit), springt de controle naar alle relevante netwerken volgens het contract, waardoor het gebied wordt uitgebreid.

Stap-voor-stap uitleg van grensafbakening

1. identificatie van de externe leveringslijnen in elk NAVO-land - Duitsland: De buitenste elektriciteits- en gaslijnen die de grens met andere NAVO- en niet-NAVO-landen vormen, worden geïdentificeerd. - Frankrijk: Evenzo worden de buitenste leveringslijnen van Frankrijk in kaart gebracht. - Italië, Polen, enz.: Deze analyse wordt uitgevoerd voor alle NAVO-landen in Europa.

2. verbinding van deze buitenste strengen tot een logische route

- Fysieke verbinding: De buitenste strengen van de leveringslijnen zijn fysiek met elkaar verbonden om een continue logische route te vormen.

- Inclusie van onderzeese kabels: Onderzeese kabels die Europa met Noord-Amerika verbinden, worden beschouwd als onderdeel van de logische route.

3. vorming van het totaal oppervlak

- Aaneengeschaakte gebied: De aansluitpunten van de buitenste strengen en de resulterende route vormen een aaneengeschaakt gebied dat de facto het gehele territorium van de betrokken NAVO-landen dekt. - Springende controle: In gebieden met overlappende netwerken springt de controle van het ene netwerk naar het andere, waardoor de overheidsautoriteit over het gehele gebied wordt uitgebreid.

Praktische implicaties en gevolgen

1. bestuur en administratie - Overdracht van overheidsmacht: De koper oefent overheidsmacht uit over alle gebieden die verbonden zijn door de logische route van de leveringsnetwerken. - Administratieve uitdagingen: De administratie van deze uitgebreide en complexe gebieden zou enorme administratieve uitdagingen met zich meebrengen.

2. principes van internationaal recht - Toestemming van de staten: Aangezien NAVO-landen toestemming hebben gegeven voor het verdrag, is er geen schending van de territoriale integriteit.

- Reacties en maatregelen: Internationale organisaties en staten zouden nog steeds kunnen proberen de effecten van dit verdrag te verminderen of te herzien via diplomatieke en juridische middelen.

3. veiligheidskwesties

- Kritieke infrastructuur: Controle over kritieke infrastructuur door een natuurlijke persoon kan aanzienlijke veiligheidsrisico's voor de nationale veiligheid van aangetaste staten met zich meebrengen.

- Internationale stabiliteit: Een dergelijk scenario zou waarschijnlijk leiden tot aanzienlijke internationale instabiliteit en conflict.

Conclusie

Dit scenario beschrijft de overdracht van macht over leveringsnetwerken en overheidsautoriteit in de aangetaste gebieden aan een natuurlijke persoon via een internationaal verdrag. De resulterende de facto absolutistische monarchie zou controle nemen over aaneengeschaakte gebieden en alle fysiek of geografisch verbonden netwerken, wat een domino-effect zou veroorzaken. De toestemming van NAVO-landen betekent dat de territoriale integriteit niet wordt geschonden, maar er ontstaan aanzienlijke juridische, politieke en veiligheidsuitdagingen.

Deel 57

Scenario: Er is een contract onder internationaal recht dat expliciet stipuleert dat de koper alle rechten, verplichtingen en componenten onder internationaal recht overneemt, inclusief de leveringsnetwerken die het kleine territorium verlaten en deel uitmaken van het Duitse openbare netwerk. Het leveringsnetwerk wordt beschouwd als een ondeelbare eenheid. Dit leidt tot de vraag of Duitsland daarmee onbedoeld zijn gehele territorium heeft verkocht.

Analyse

1. onderwerp en inhoud van het contract - Verkoop van het onroerend goed: De militaire eigendom wordt verkocht inclusief alle bijbehorende leveringsnetwerken. - Eenheid van het leveringsnetwerk: Het contract definieert de leveringsnetwerken die van de eigendom naar het Duitse openbare netwerk worden overgedragen als een ondeelbare eenheid.

- Aanneming van rechten en verplichtingen onder internationaal recht: De koper neemt alle rechten en verplichtingen onder internationaal recht over die verband houden met de eigendom en de leveringsnetwerken.

2. juridische kwesties en gevolgen

- Overdracht van eigendom van de eigendom en netwerken: De verkoop omvat niet alleen de eigendom, maar ook de leveringsnetwerken, die als een geheel worden beschouwd en zullen worden overgedragen aan het Duitse openbare netwerk. Dit zou theoretisch kunnen leiden tot een overdracht van controle over deze netwerken.

- Territoriale integriteit: Het concept van territoriale integriteit in het internationaal recht betekent dat de soevereine rechten van een staat over zijn gehele territorium niet kunnen worden gewijzigd zonder expliciete toestemming en duidelijke verdragbepalingen.

- Contractuele interpretatie: Als het contract stipuleert dat de leveringsnetwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid en dat de koper alle rechten en verplichtingen op zich neemt, kan dit leiden tot een verstrekkende interpretatie die het gehele publiek netwerk en dus het territorium beïnvloedt.

3. onbedoelde territoriale effecten

- Verkoop van het territorium: Als het contract daadwerkelijk zo is geformuleerd dat het de controle over het gehele leveringsnetwerk van Duitsland als een eenheid overdraagt aan de koper, kan dit leiden tot een onbedoelde territoriale uitbreiding.

Praktische uitvoering en conflictoplossing

- Internationale geschillenbeslechting: De zaak kan worden voorgelegd aan het Internationaal Gerechtshof of arbitrage tribunalen om de legaliteit en effecten van het contract te verduidelijken.

- Heronderhandeling: In de praktijk zou een dergelijk verdrag hoogstwaarschijnlijk worden heronderhandeld om misverstanden te verduidelijken en onbedoelde territoriale veranderingen te voorkomen.

Conclusie

In een scenario waarin een internationaal verdrag expliciet vermeldt dat een koper alle leveringsnetwerken als een eenheid overneemt en dus theoretisch de volledige publieke netwerk van Duitsland controleert, kan dit leiden tot ingrijpende onbedoelde territoriale veranderingen.

Deze zaak, waarin een militaire eigendom van de NAVO in Duitsland door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO werd gebruikt en vervolgens aan een individu werd verkocht, roept verschillende complexe vraagstukken op op het gebied van internationaal recht en staatsopvolging.

1. internationaal verdrag en staatsopvolging:

- Een contract onder internationaal recht dat de verkoop van de eigendom regelt, inclusief alle rechten, verplichtingen en componenten, aan een natuurlijke persoon, zou kunnen worden beschouwd als een handeling die vergelijkbaar is met staatsopvolging als het het gehele territorium en de rechten overdraagt. Staatsopvolging betekent dat een staat de rechten en verplichtingen van een andere staat overneemt, in dit geval overgedragen aan een natuurlijke persoon.

2. verdrag conformiteit en erkenning:

- De contracterende partijen hebben de oude verdragrelatie erkend en deze als beëindigd beschouwd, waarbij het nieuwe verdrag in werking treedt. Het feit dat de FRG het verdrag heeft geratificeerd, hoewel dit niet vereist was, zou kunnen worden gezien als een aanvullende bevestiging en ondersteuning van de legitimiteit van het verdrag.

3. uitbreiding van soevereiniteit:

- Het verdrag voorziet in rechtsmacht die verder reikt dan het netwerk, wat een domino-effect in gang zet dat rechtsgebieden uitbreidt waar het netwerk een fysieke verbinding heeft met een ander netwerk. Dit kan theoretisch leiden tot een steeds uitbreidende sfeer van rechtsmacht, vooral als deze netwerken zijn verbonden door onderzeese kabels en andere infrastructuur.

4. domino-effect en overheden:

- Dit domino-effect heeft de logische consequentie dat de netwerken van alle NAVO-landen een totaal oppervlak vormen waarin uiteindelijk alle NAVO-landen volledig verkocht zijn en de soevereine macht wordt overgedragen.

Deel 59

Hier is een duidelijke en gedetailleerde uitleg van de verschillende kwesties rond de verwerving van de militaire eigendom van de NAVO en de juridische implicaties van het contract:

1. dispensabiliteit van ratificatie

1.1 Noodzaak van ratificatie

- Verdragbepaling: Ratificatie zou alleen noodzakelijk zijn als dit uitdrukkelijk in het verdrag was afgesproken. Aangezien dit niet het geval is, is ratificatie dispensabel.

- Duitsland: Ondanks de dispensabiliteit heeft Duitsland het verdrag in de Bundestag en de Bundesrat aangenomen vanwege de hoge aankoopprijs van meer dan 10 miljoen Deutsche mark. Deze beslissing is gelijkwaardig aan ratificatie van het verdrag.

1.2 Handtekening en notariële akte

- Bevoegd vertegenwoordiger: Een bevoegde vertegenwoordiger van de Duitse Federale Regering heeft het verdrag ondertekend bij een notaris. Dit geeft het verdrag formele geldigheid volgens de Duitse wet.

2 Deelname en toestemming van de onderwerpen van internationaal recht

2.1 Onderwerpen van internationaal recht als verkopers

- Begin van het verdrag: Het is niet nodig dat alle betrokken onderwerpen van internationaal recht (behalve de Duitse Bondsrepubliek) aan het begin van het verdrag als verkopers worden genoemd. Ze worden echter vaak in de tekst van het verdrag vermeld en hebben rechten en verplichtingen aangenomen, wat hen de facto verkopers maakt.

2.2 Toestemming door gedrag

- Gedrag in overeenstemming met het contract: De Nederlandse strijdkrachten en andere betrokken onderwerpen van internationaal recht hebben zich gedragen in overeenstemming met het verdrag, wat hun toestemming voor het verdrag impliceert.

- Vereiste handtekeningen: Alleen de handtekeningen van de FRG en de koper (een natuurlijke persoon) waren vereist. Nederland en zijn strijdkrachten die namens de NAVO handelden, hadden rechten en verplichtingen die zij erkenden door hun gedrag.

3. geen ratificatie nodig

- Verdragsbepaling: Aangezien het Verdrag geen ratificatie vereiste, is ratificatie niet nodig. - Juridische effectiviteit: Het verdrag is juridisch effectief door notarization en de toestemming van de betrokken onderwerpen van internationaal recht.

4. deponering van de akte bij de notaris

- Notariële storting: Er is afgesproken dat de akte bij de notaris wordt gedeponereerd. Dit zorgt ervoor dat het contract correct wordt gedocumenteerd en opgeslagen.

5. verval van de vermijdingsperiode

- Betwistingsperiode: De tweejarige betwistingsperiode sinds 2000 is allang verstreken en niemand heeft het contract betwist. Dit bevestigt de wettige geldigheid van het verdrag.

6. overdracht van jurisdictie onder internationaal recht

- Jurisdictie: De koper heeft ook jurisdictie gekregen onder internationaal recht. Dit betekent dat het soevereine rechten heeft aangenomen, inclusief wettelijke jurisdictie.

7 Erkenning door de NAVO en haar leden

- Automatische erkenning: Het verdrag en de koper als soeverein worden automatisch erkend door alle NAVO-landen via de deelname van de NAVO. Dit betekent dat de koper wordt erkend als de legitieme soeverein van het territorium.

Samenvatting

De verwerving van de militaire eigendom van de NAVO werd geregeld door een nationale vastgoed koopovereenkomst, die onder internationaal recht geldig werd door de deelname en toestemming van de betrokken onderwerpen van internationaal recht. De Nederlandse strijdkrachten handelden namens de NAVO en stemden in met het contract namens alle NAVO-staten. Formele ratificatie was niet vereist, aangezien dit niet in het verdrag was voorzien. De akte werd gedeponneerd bij de notaris en de termijn voor betwisting is verstreken. De koper heeft de rechtsmacht onder internationaal recht aangenomen en wordt door alle NAVO-leden erkend als soeverein.

Deel 60

In dit scenario, waarin de NAVO-staten niet expliciet als contracterende partijen worden genoemd aan het begin van het instrument van staatsopvolging, maar desondanks betrokken zijn door de vervulling van delen van het verdrag en de aanname van rechten en verplichtingen, ontstaat er een duidelijke situatie onder internationaal recht. Hier zijn de belangrijkste punten en juridische implicaties:

1. deelname aan internationale verdragen

- Uitvoering van delen van een verdrag: Onderwerpen van internationaal recht kunnen deelnemen aan een internationaal verdrag door rechten en verplichtingen over te nemen en delen van het verdrag na te komen, zelfs als ze niet expliciet aan het begin van het verdrag worden genoemd.
- Geen expliciete handtekening vereist: Een expliciete handtekening is niet vereist zolang het gedrag en de acties van de staten aantonen dat zij zich gebonden voelen door het verdrag en het uitvoeren.

2 Ratificatie en bindende kracht

- Ratificatie alleen indien expliciet vereist: Ratificatie van het verdrag is alleen vereist als dit expliciet in de tekst van het verdrag wordt gevraagd. In jouw scenario was ratificatie niet vereist, dus is het niet noodzakelijk.
- Vervulling van bestaande contractuele relaties: De verwijzing naar een bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG, het Koninkrijk der Nederlanden en de Nederlandse strijdkrachten die daarop een NAVO-missie uitvoerden, evenals de overeenkomst dat de oude contractuele relatie onaangetaast blijft, bevestigt de continuïteit en bindende aard van het nieuwe verdrag.

3 Continuïteit en erkenning

- Continuïteit van oude verdragen: Door de oude contractuele relatie als onaangetaast te verklaren en de naleving van het oude contract te bevestigen, wordt de bindende aard en erkenning van het nieuwe contract versterkt.

- Juridisch bindende aard van het nieuw verdrag: De vervulling van de oude verdragrelatie en de overname van rechten en verplichtingen door de NAVO-staten bevestigen de juridisch bindende aard van het nieuw verdrag.

4 Juridische implicaties voor soevereiniteit en rechtsmacht

- Overdracht van jurisdictie: Met de ondertekening van het contract en de onmiddellijke overdracht van jurisdictie over de rechtbanklocatie, heeft de koper exclusieve rechtsmacht over deze locatie verworven onder internationaal recht.
- Exclusieve rechtsmacht van de koper: De koper heeft de juridische autoriteit om alle geschillen en interpretaties in verband met de staatsoverdrachtakte voor zijn rechtbanken te procederen.

5. wettige geldigheid en afdwingbaarheid

- Bindende verplichtingen: NAVO-bondgenoten hebben door hun gedrag en acceptatie van verplichtingen aangetoond dat zij gebonden zijn aan het Verdrag. Hun acties en de uitvoering van delen van het Verdrag zijn bewijs van hun deelname en toestemming.
- Handhaving van de rechten van de koper: De koper heeft het recht om zijn soevereiniteit en rechtsmacht af te dwingen via juridische en diplomatieke middelen. Dit omvat de mogelijkheid om hulp te zoeken bij internationale rechtbanken of organisaties.

Conclusie

Door delen van het verdrag na te komen en rechten en verplichtingen over te nemen, hebben de NAVO-staten hun deelname en toestemming voor de staatsoverdrachtakte bevestigd. Geen expliciete handtekening of ratificatie is vereist, aangezien de juridische bindende kracht is verzekerd door het gedrag en de acties van de NAVO-landen. De koper heeft de exclusieve rechtsmacht onder internationaal recht verworven over de afgesproken rechtbanklocatie door de onmiddellijke overdracht van soevereiniteit.

Deel 61

In dit scenario is het inderdaad zo dat geen afzonderlijke erkenning door de NAVO-staten vereist is, aangezien zij partijen waren bij de akte van opvolging en hun rechten en verplichtingen daaronder hebben erkend. Deze erkenning en het gedrag in overeenstemming met de akte bevestigen de overdracht van soevereiniteit en rechtsmacht aan de koper. Hier is een gedetailleerde uitleg van de juridische implicaties:

1. deelname van de NAVO-staten aan het instrument van staatsopvolging - Contracterende partijen: De NAVO-staten waren partijen bij de akte van staatsopvolging, die de verkoop van de militaire eigendom en de bijbehorende rechten aan de koper regelt. - Erkenning van de akte: Door deel te nemen aan de akte hebben de NAVO-staten de legaliteit van de verkoop en de overdracht van soevereiniteit erkend.

2. wettelijk bindende overdracht van soevereiniteit

- Contractuele verplichtingen: De NAVO-bondgenoten hebben zich via de akte verplicht om de overdracht van soevereiniteit en de daarmee samenhangende rechten te respecteren. Dit omvat ook de rechtsmacht over de aangewezen rechtsmacht.

- Automatische erkenning: Aangezien de NAVO-staten contracterende partijen waren en hun toestemming voor de akte hebben gegeven, is geen verdere erkenning vereist. Hun rechten en verplichtingen zijn juridisch overgedragen door te ondertekenen en te handelen in overeenstemming met het instrument.

3. exclusieve internationale rechtsmacht van de koper

- Rechtsmacht en plaats: De gespecificeerde rechtsmacht in het verkochte territorium valt onder de rechtsmacht van de koper. Met de overdracht van jurisdictie heeft de koper exclusieve rechtsmacht over deze locatie onder internationaal recht.

- Handhaving van de akte: De koper heeft het recht om de bepalingen van de staatsoverdrachtakte via zijn eigen rechtbanken te handhaven. Dit betekent dat alle geschillen en interpretaties van de akte in de rechtbanken van de koper moeten worden behandeld.

4. gedrag van de NAVO-staten in overeenstemming met de akte - Gedrag in overeenstemming met de akte: Het gedrag van NAVO-bondgenoten dat consistent is met de Overdrachtakte bevestigt hun erkenning en steun voor de overgedragen rechten en verplichtingen. Dit omvat de overdracht van soevereiniteit en de erkenning van de rechtsmacht van de koper. - Bindende werking: Door hun contractuele verplichtingen na te komen, hebben de NAVO-staten de overdracht van soevereiniteit en rechtsmacht juridisch bindend gemaakt. Hun voortdurende erkenning is daarom niet alleen te verwachten, maar juridisch bindend.

5 Juridische gevolgen van de definitieve overdracht

- Exclusieve rechtsmacht van de koper: De koper heeft exclusieve rechtsmacht over de rechtbanklocatie. Dit betekent dat alleen de rechtbanken van de koper bevoegd zijn om te beslissen over kwesties met betrekking tot de akte van staatsopvolging.

- Onafhankelijkheid van rechtsmacht: De rechtsmacht van de koper is onafhankelijk van erkenning door andere staten, aangezien de overdracht van rechten al is verzekerd door de akte van staatsopvolging en het gedrag van de NAVO-staten.

Deel 62

Door de juridisch bindende deelname en toestemming van de NAVO-staten aan de akte van staatsopvolging, evenals hun gedrag in naleving van het contract, heeft de koper alleen rechtsmacht onder internationaal recht over de afgesproken rechtbanklocatie. Separate erkenning door de NAVO-staten is niet vereist, aangezien hun rechten en verplichtingen al juridisch zijn overgedragen.

1. toestemming door gedrag in overeenstemming met internationaal recht

Definitie en erkenning

Verdrag-conforme gedrag verwijst naar de acties van staten of onderwerpen van internationaal recht in overeenstemming met de bepalingen van een verdrag zonder de noodzaak van formele ratificatie of handtekening. Dit kan worden gedefinieerd en erkend door de volgende factoren:

- Actueel gedrag: Staten die handelen in overeenstemming met de voorwaarden van een verdrag tonen hun toestemming door hun acties. - Stilstandsovereenkomst: De afwezigheid van protesten of bezwaren tegen de voorwaarden van het verdrag kan worden opgevat als impliciete toestemming. - Juridisch bindende maatregelen: De uitvoering van maatregelen die in het contract zijn vastgelegd, toont acceptatie en erkenning van contractuele verplichtingen.

2 Juridische implicaties van de overdracht van jurisdictie onder internationaal recht aan de koper

Implicaties

De overdracht van internationale jurisdictie betekent dat de koper niet alleen fysieke controle over het territorium verwerft, maar ook juridische jurisdictie. Dit heeft verschillende juridische implicaties:

- Handhaving van de wet: de koper heeft de bevoegdheid om wetten vast te stellen, te wijzigen en af te dwingen die van toepassing zijn in zijn territorium.
- Geschillenbeslechting: De koper kan optreden als rechtsmacht voor internationale geschillen die het territorium betreffen.
- Juridische verantwoordelijkheid: De koper neemt de verantwoordelijkheid voor naleving van internationale verplichtingen en normen voor mensenrechten in zijn territorium.

3. procedure voor notariële indiening en documentatie van internationale contracten

Procedure

- Contractopstelling en onderhandeling: Eerst wordt de contracttekst onderhandeld en goedgekeurd door de betrokken partijen.
- Notariële akte: Een notaris bevestigt de authenticiteit van de handtekeningen en de naleving van de formele vereisten.
- Storting: De notariële akte wordt gedeponereerd bij een bevoegde autoriteit of instelling, vaak in het thuisland van de notaris of bij internationale organisaties.
- Publicatie: Af en toe worden internationale contracten gepubliceerd om transparantie en internationale erkenning te waarborgen.

4 Rol van de betwistingsperiode bij het waarborgen van de wettige geldigheid van internationale verdragen

Belang van de vermijdingsperiode

- Juridische duidelijkheid: De vermijdingsperiode biedt de partijen een vaste periode waarin zij het contract kunnen aanvechten. Zodra deze periode is verstreken, is de wettige geldigheid van het contract vastgesteld.
- Juridisch bindend: De afloop van de vermijdingsperiode zonder bezwaren versterkt de bindende werking van het contract en vermindert de kans op toekomstige juridische geschillen.
- Stabiliteit: Een verlopen vermijdingsperiode draagt bij aan de stabiliteit van internationale betrekkingen door de definitieve erkenning en handhaving van het verdrag te waarborgen.

5. invloed van erkenning door internationale organisaties zoals NAVO op de soevereiniteit en soevereine rechten van de koper

Invloed van erkenning

- Legitimiteit: Erkenning door internationale organisaties zoals NAVO geeft de koper internationale legitimiteit en versterkt zijn positie als soeverein.
- Juridische erkenning: Deze erkenning betekent dat andere staten de soevereiniteit en juridische verantwoordelijkheden van de koper respecteren.
- Versterking van soevereiniteit: Erkenning erkent officieel de soevereiniteit van de koper over het verworven territorium, wat zijn vermogen om internationaal te handelen en verdragen aan te gaan versterkt.
- Verplichtingen: Erkenning houdt ook verplichtingen in, zoals naleving van internationale normen en standaarden en samenwerking met andere staten en internationale organisaties.

Samenvatting

- Verdrag-conform gedrag: Dit wordt aangetoond door acties en maatregelen die voldoen aan de voorwaarden van het verdrag, zelfs zonder formele handtekening of ratificatie. - Rechtsmacht onder internationaal recht: Deze overdracht betekent dat de koper alle juridische rechtsmacht en verantwoordelijkheden op zich neemt. - Notariële Storting: Een procedure die de authenticiteit en formaliteit van internationale contracten waarborgt. - Betwistingsperiode: Zorgt voor de wettige geldigheid van contracten door een duidelijke termijn voor bezwaren vast te stellen. - Erkenning door de NAVO: Versterkt de soevereiniteit en soevereine rechten van de koper door middel van

internationale legitimiteit en erkenning.

h

Deel 63

Als het contract, dat de gehele nutsvoorzieningsinfrastructuur als een ondeelbare eenheid beschouwt en de overdracht van alle bijbehorende rechten en verplichtingen aan een koper regelt, niet langer kan worden betwist omdat de verjaringstermijn is verstreken en bovendien de rechtsmacht onder internationaal recht aan de koper in het contract is overgedragen, zijn er extreem ongebruikelijke en complexe juridische en

politieke gevolgen ontstaan. In dit scenario worden we geconfronteerd met een bijna ongekende situatie.

Analyse en gevolgen

1. inhoud van het contract en ratificatie

- Eenheid van het leveringsnetwerk: Het contract stipuleert dat het interne leveringsnetwerk van de militaire eigendom en alle publieke netwerken die ermee verbonden zijn, worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten en verplichtingen over onder internationaal recht, inclusief rechtsmacht.
- Ratificatie en verjaringstermijn: Het contract is geratificeerd en de verjaringstermijn voor een beroep is verstreken.

2. juridische gevolgen van de verlopen verjaringstermijn

- Onbetwistbaarheid van het contract: Aangezien de verjaringstermijn is verstreken, kan het contract niet langer juridisch worden betwist.
- Overdracht van jurisdictie: De overdracht van jurisdictie onder internationaal recht aan de koper betekent dat geschillen met betrekking tot het contract onder de controle van de koper vallen.

3. onbedoelde territoriale effecten

- De facto uitbreiding van grondgebied: De overdracht van alle leveringsnetwerken als één geheel zou kunnen leiden tot een de facto territoriale uitbreiding, aangezien de koper controle zou krijgen over deze netwerken, inclusief die door het openbare netwerk van Duitsland lopen.
- Beheer en controle: De koper zou controle en beheer hebben over deze netwerken, wat zou leiden tot aanzienlijke praktische en administratieve uitdagingen.

4. internationaal recht en politieke implicaties - Ondanks de onbetwistbaarheid zou dit aanzienlijke internationale tegenstand oproepen. - Internationale reacties: Staten en internationale organisaties zouden diplomatieke of politieke actie kunnen ondernemen om de impact van dit verdrag te verzachten.

5 Praktische uitvoering en uitdagingen

- Juridische en politieke instabiliteit: Een dergelijk verdrag zou aanzienlijke juridische en politieke instabiliteit veroorzaken, zowel binnen Duitsland als internationaal.
- Veiligheidskwesties: De controle over kritieke infrastructuur door een individu zou aanzienlijke veiligheidszorgen kunnen oproepen en de nationale veiligheid van Duitsland in gevaar kunnen brengen.

Conclusie

Zelfs als het contract niet langer kan worden betwist en de rechtsmacht onder internationaal recht is overgedragen aan de koper, zal dit leiden tot uiterst complexe en ingrijpende juridische, politieke en praktische uitdagingen.

Deel 64

Verlenging van NA TOT Status van Strijdkrachten Rechten voor de Koper door Instrument van Staatsopvolging

In dit scenario wordt een militaire eigendom die door de Nederlandse strijdkrachten binnen de NAVO in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst werd bezet, verkocht. Het contract draagt de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten over, inclusief het recht om de grenzen te bepalen, aan de koper. Aangezien de leveringsnetwerken een eenheid vormen en zich uitstrekken over het gehele gebied van de NAVO-landen, kan de koper nu de grenzen in dit gehele gebied bepalen.

Analyse en juridische gevolgen

1. inhoud van het contract en ratificatie

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het verdrag definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als één ondeelbare eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten, verplichtingen en overheidsautoriteit onder internationaal recht over de gebieden waar deze netwerken zich bevinden, op zich.
- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben het verdrag goedgekeurd en geratificeerd.

2 NAVO Status van Strijdkrachten en het recht om grenzen te bepalen

- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels regelt de inzet en rechten van NAVO-strijdkrachten in lidstaten. Het voorziet in bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen, waaronder het recht om grenzen te bepalen.
- Uitbreiding van rechten: Oorspronkelijk waren deze rechten uitsluitend van toepassing op Duitsland en werden ze gereguleerd door het 2+4 Verdrag in de context van de hereniging van de FRG en de DDR. Nu worden deze rechten door het verdrag overgedragen aan de koper en uitgebreid naar het gehele territorium van de NAVO-staten.

Stap-voor-stap uitleg van de juridische gevolgen

3. identificatie van de buitenste strengen van de leveringsnetwerken

- Geografische analyse: Een uitgebreide geografische analyse van de leveringsnetwerken in de NAVO-landen wordt uitgevoerd om de buitenste strengen te identificeren.
- Externe aanvoerlijnen: Deze externe aanvoerlijnen omvatten de uiterste elektriciteits-, gas-, telecommunicatie- en waterleidingen die door NAVO-landen lopen en fysiek met elkaar zijn verbonden.

4. logische route en aansluitpunten

- Aansluitpunten: Alle knooppunten en aansluitpunten van de nutsnetwerken zijn in kaart gebracht om een logische route te creëren die de buitenste strengen verbindt.
- Geografische verbinding: De geografische verbinding van deze punten vormt een logische route die de grensbepaling voor het nieuwe bestuur bepaalt.

5. vorming van een aaneengeschakeld gebied

- Betekenisvol totaalgebied: De logische route van de buitenste strengen vormt een betekenisvol aaneengeschakeld gebied, gedefinieerd door de geografische locatie van de leveringsnetwerken.
- Overlappende netwerken: In gebieden waar meerdere netwerken zijn (bijv. gas en elektriciteit), stroomt de controle over naar alle relevante netwerken onder het contract, waardoor het gebied wordt uitgebreid.

Praktische en juridische implicaties

6 Bestuur en administratie

- Overdracht van bestuur: De koper oefent bestuur uit over alle gebieden die verbonden zijn door de logische route van de leveringsnetwerken.
- Administratieve uitdagingen: De administratie van deze uitgebreide en complexe gebieden presenteert enorme administratieve uitdagingen.

7. uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om grenzen te bepalen in de getroffen gebieden, wat oorspronkelijk een NAVO-autoriteit was.
- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, disciplinaire bevoegdheden en bevelsautoriteit.

Conclusie

Door de staatsoverdrachtakte werden de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten, die oorspronkelijk beperkt waren tot een klein militaire eigendom in Duitsland, uitgebreid naar het gehele gebied van de NAVO-staten en overgedragen ten gunste van de koper. Dit omvat ook het recht om de grenzen te bepalen. De overeenkomst van alle betrokken NAVO-staten maakt het contract juridisch bindend. De uitbreiding van deze speciale bezettingsrechten leidt tot ingrijpende juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 65

Als een militaire eigendom in Duitsland, die door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO werd bezet in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten, en deze eigendom met alle leveringslijnen, die een fysieke verbinding van NAVO-land naar NAVO-land vormen en een eenheid vormen, is

verkocht aan een natuurlijke persoon en alle NAVO-landen hebben ingestemd met de verkoop, er zijn diepgaande en complexe juridische en politieke gevolgen.

Analyse en gevolgen

1. inhoud van het verdrag

- Eenheid van het leveringsnetwerk: Het verdrag stipuleert dat alle leveringslijnen (bijv. elektriciteit, telecommunicatie, water) die fysiek verbonden zijn van NAVO-land naar NAVO-land, worden beschouwd als één enkele eenheid.

- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten en verplichtingen onder internationaal recht over die verband houden met deze nutsnetwerken.

2. overdracht van soevereiniteit: het contract zou theoretisch kunnen leiden tot een overdracht van soevereiniteit over de betrokken leveringsnetwerken, inclusief controle over de verbonden publieke netwerken in de NAVO-landen.

3. onbedoelde territoriale effecten

- De facto uitbreiding van grondgebied: De overdracht van alle leveringsnetwerken als één enkele entiteit zou kunnen leiden tot een de facto territoriale uitbreiding, aangezien de koper controle zou krijgen over deze netwerken, inclusief die welke door het publiek netwerk van NAVO-landen lopen.

- Beheer en controle: De koper zou controle en beheer hebben over deze netwerken, wat zou leiden tot aanzienlijke praktische en administratieve uitdagingen.

Conclusie

Zelfs als het verdrag werd geratificeerd en alle NAVO-landen akkoord gingen, zou dit leiden tot uiterst complexe en verstrekkende juridische, politieke en praktische uitdagingen. Een dergelijk verdrag zou fundamentele principes van internationaal recht schenden en zou zeer controversieel zijn. De territoriale integriteit en soevereiniteit van NAVO-landen zou ernstig in gevaar komen en het zou aanzienlijke diplomatieke en veiligheidsreacties uitlokken.

Deel 66

Juridisch bindend karakter van het verdrag zonder expliciete ratificatie

In dit geval werd een militaire eigendom die door de Nederlandse strijdkrachten als onderdeel van de NAVO werd bezet, verkocht via een akte van opvolging. De Nederlandse strijdkrachten handelden namens de NAVO en vervulden hun rechten en verplichtingen onder het verdrag door de eigendom stuk voor stuk over te dragen aan de koper via de FRG. Aangezien het verdrag geen expliciete verplichting tot ratificatie voorziet en de overdracht in overeenstemming met het verdrag is uitgevoerd en ondertekend, is het verdrag juridisch bindend.

Analyse en juridische gevolgen

1. inhoud van het contract en verwijzing naar de oude overdrachtsrelatie^{122 van 255}

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het contract definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.
- Verwijzing naar de oude overdrachtsrelatie: De overeenkomst verwijst naar de bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO. Deze relatie blijft onaangetast.
- Automatische toestemming: Aangezien de partijen akkoord zijn gegaan met het oude verdrag en dit onaangetast blijft, wordt aangenomen dat zij ook akkoord zijn gegaan met het nieuwe verdrag.

2 NAVO Status van Strijdkrachten en het recht om grenzen te bepalen

- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels regelen de inzet en rechten van NAVO-troepen in lidstaten. Het biedt bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen, inclusief het recht om grenzen te bepalen.
- Uitbreiding van rechten: Deze rechten, die oorspronkelijk van toepassing waren op het territorium van de Duitse Bondsrepubliek, worden nu uitgebreid naar het gehele territorium van de NAVO-staten ten gunste van de koper.

Stapsgewijze uitleg van de juridische gevolgen

3. overdracht in overeenstemming met het contract

- Overdracht in overeenstemming met het contract: De Nederlandse strijdkrachten hebben, namens de NAVO en het Koninkrijk der Nederlanden, de eigendom via de FRG aan de koper overgedragen in overeenstemming met het contract.
- Vervulling van verplichtingen: De overdracht vond plaats in overeenstemming met de voorwaarden en verplichtingen die in het contract zijn vastgelegd.

4. juridische kracht van het contract

- Geen verplichting tot ratificatie: Het Verdrag bevat geen expliciete verplichting tot ratificatie door de individuele NAVO-staten. De overdracht in overeenstemming met het verdrag en de handtekening van de betrokken partijen maken het verdrag juridisch bindend.
- Erkenning door gedrag: Aangezien de betrokken partijen hun rechten en verplichtingen hebben vervuld en de overdracht hebben uitgevoerd, wordt het verdrag als erkend beschouwd.

5. uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om grenzen te bepalen in de getroffen gebieden, wat oorspronkelijk een NAVO-bevoegdheid was.
- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, disciplinaire bevoegdheden en bevelsautoriteit.

Praktische en juridische implicaties

6. overheidsmacht en administratie

- Overdracht van overheidsmacht: De koper oefent overheidsmacht uit over alle gebieden die verbonden zijn via de logische route van de leveringsnetwerken. - Administratieve uitdagingen: De administratie van deze uitgebreide en complexe gebieden brengt enorme administratieve uitdagingen met zich mee.

7. uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om grenzen te bepalen in de getroffen gebieden, wat oorspronkelijk een NAVO-bevoegdheid was. - Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, disciplinaire bevoegdheden en bevelsautoriteit.

Conclusie

Als gevolg van de staatsoverdrachtakte zijn de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten, die oorspronkelijk beperkt waren tot een klein militaire eigendom in Duitsland, uitgebreid naar het gehele gebied van de NAVO-staten en overgedragen ten gunste van de koper. Aangezien de overeenkomst geen expliciete ratificatieplicht bevat en de overdracht is uitgevoerd in overeenstemming met de overeenkomst, is de overeenkomst juridisch bindend. De uitbreiding van deze speciale bezettingsrechten leidt tot ingrijpende juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 67

Uitbreiding van de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten door middel van een instrument van staatsopvolging

In dit scenario is een militaire eigendom, oorspronkelijk bezet door de Nederlandse strijdkrachten onder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst, verkocht. Via de akte van opvolging zijn de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten, die aan dit kleine oorspronkelijke gebied waren gekoppeld, uitgebreid naar het gehele gebied van de NAVO-landen. Deze rechten, die nu ten goede komen aan de koper, omvatten uitgebreide bevoegdheden zoals onbeperkte compensatie, confiscatie, diplomatiek statuut, tuchtautoriteit en commando. Deze rechten zijn niet langer alleen gericht tegen de FRG, maar tegen alle NAVO-staten.

Analyse en juridische gevolgen

1. inhoud van het verdrag en toestemming

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het verdrag definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.

- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten, verplichtingen en overheidsautoriteit onder internationaal recht over de gebieden waar deze netwerken lopen. - Goedkeuring door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben ingestemd met het contract.

2. overdracht en uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- NAVO Status van Troepen Regels: De NAVO Status van Strijdkrachten Regels regelen de inzet en rechten van NAVO-strijdkrachten in lidstaten. Het voorziet in bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen.

- Speciale bezettingsrechten: Oorspronkelijk waren deze rechten uitsluitend van toepassing op Duitsland, maar werden ze door het verdrag overgedragen aan de koper en uitgebreid naar het gehele territorium van de NAVO-landen.

Stap-voor-stap uitleg van de juridische gevolgen

3. identificatie van de buitenste strengen van de leveringsnetwerken

- Geografische analyse: Een uitgebreide geografische analyse van de leveringsnetwerken in de NAVO-landen wordt uitgevoerd om de buitenste strengen te identificeren.

- Externe aanvoerlijnen: Deze externe aanvoerlijnen omvatten de uiterste elektriciteits-, gas-, telecommunicatie- en waterleidingen die door NAVO-landen lopen en fysiek met elkaar verbonden zijn.

4. logische route en aansluitpunten

- Aansluitpunten: Alle knooppunten en aansluitpunten van de nutsnetwerken worden in kaart gebracht om een logische route te creëren die de buitenste strengen verbindt.

- Geografische verbinding: De geografische verbinding van deze punten vormt een logische route die de grensbepaling voor het nieuwe bestuur bepaalt.

5. vorming van een aaneengeschaakt gebied

- Betekenisvol totaalgebied: De logische route van de buitenste strengen vormt een betekenisvol aaneengeschaakt gebied dat wordt gedefinieerd door de geografische locatie van de leveringsnetwerken.

- Overlappende netwerken: In gebieden waar meerdere netwerken aanwezig zijn (bijv. gas en elektriciteit), stroomt de controle over naar alle relevante netwerken onder het contract, waardoor het gebied wordt uitgebreid.

Praktische en juridische implicaties

6 Bestuur en administratie

- Overdracht van bestuur: De koper oefent bestuur uit over alle gebieden die zijn verbonden door de logische route van de leveringsnetwerken.

- Administratieve uitdagingen: De administratie van deze uitgebreide en complexe gebieden brengt enorme administratieve uitdagingen met zich mee.

7. uitbreiding van speciale bezettingsrechten

- Onbeperkt recht op compensatie: De koper heeft het recht om onbeperkte compensatie te eisen. - Verbeurdverklaring optie: De koper kan eigendom verbeurdverklaren. - Diplomatiek statuut: De koper en zijn vertegenwoordigers genieten diplomatieke immuniteit. - Tuchtautoriteit en bevelsautoriteit: De koper heeft tuchtautoriteit over militair personeel en bevelsautoriteit in de getroffen gebieden.

Conclusie

De staatsoverdrachtakte breidde de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten, die oorspronkelijk beperkt waren tot een klein militair eigendom in Duitsland, uit naar het gehele gebied van de NAVO-staten en droeg deze over aan de koper. De overeenkomst van alle betrokken NAVO-landen maakt het contract juridisch bindend. De uitbreiding van de speciale bezettingsrechten leidt tot verstrekende juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 68

Overdracht van NAVO status van strijdkrachten rechten door middel van een instrument van staatsopvolging

In dit scenario is een militaire eigendom die werd bezet door de Nederlandse strijdkrachten als onderdeel van de NAVO in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten verkocht door middel van een akte van opvolging. Het contract omvat de overdracht van NAVO status van strijdkrachten rechten aan de koper, waarbij deze rechten nu zijn uitgebreid tot het gehele gebied van de NAVO-landen. Als gevolg hiervan zijn de speciale bezettingsrechten die oorspronkelijk tegen Duitsland golden nu van toepassing tegen alle NAVO-staten ten gunste van de nieuwe koper.

Analyse en juridische gevolgen

1. overdracht en uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- NAVO Status van Troepen Regels: De NAVO Status van Troepen Regels regelen de stationering en rechten van NAVO-troepen in lidstaten. Het voorziet in bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen.
- Speciale bezettingsrechten: Oorspronkelijk waren deze rechten uitsluitend van toepassing op (d.w.z. tegen) Duitsland, maar werden ze door het verdrag overgedragen aan de koper en uitgebreid naar het gehele territorium van de NAVO-landen.

Stap-voor-stap uitleg van de juridische gevolgen

2. identificatie van de buitenste strengen van de leveringsnetwerken

- Geografische analyse: Een uitgebreide geografische analyse van de leveringsnetwerken in de NAVO-landen wordt uitgevoerd om de buitenste strengen te identificeren.
- Externe aanvoerlijnen: Deze externe aanvoerlijnen omvatten de buitenste elektriciteits-, gas-, telecommunicatie- en waterleidingen die door NAVO-landen lopen en fysiek met elkaar verbonden zijn.

3. logische route en aansluitpunten

- Aansluitpunten: Alle knooppunten en aansluitpunten van de nutsnetwerken worden in kaart gebracht om een logische route te creëren die de buitenste strengen verbindt.
- Geografische verbinding: De geografische verbinding van deze punten vormt een logische route die de grensbepaling voor het nieuwe bestuur bepaalt.

4. vorming van een aaneengeschaakt gebied

- Betekenisvol totaalgebied: De logische route van de buitenste strengen vormt een betekenisvol aaneengeschaakt gebied, gedefinieerd door de geografische locatie van de leveringsnetwerken.
- Overlappende netwerken: In gebieden waar meerdere netwerken aanwezig zijn (bijv. gas en elektriciteit), stroomt de controle over naar alle relevante netwerken onder het contract, waardoor het gebied wordt uitgebreid.

Praktische en juridische implicaties

5 Bestuur en administratie

- Overdracht van bestuur: De koper oefent bestuur uit over alle gebieden die zijn verbonden door de logische route van de leveringsnetwerken.
- Administratieve uitdagingen: De administratie van deze uitgebreide en complexe gebieden presenteert enorme administratieve uitdagingen.

6. principes van internationaal recht

- Toestemming van de staten: Aangezien NAVO-landen toestemming hebben gegeven voor het verdrag, is er geen schending van de territoriale integriteit.
- Uitbreiding van bezettingsrechten: De speciale bezettingsrechten die oorspronkelijk tegen Duitsland van toepassing waren, gelden nu tegen alle NAVO-staten ten gunste van de nieuwe koper.

7 Veiligheidskwesties en nationale veiligheid

- Kritieke infrastructuur: Controle over kritieke infrastructuur door een natuurlijke persoon kan aanzienlijke veiligheidsrisico's voor de nationale veiligheid van de betrokken landen met zich meebrengen.
- Internationale stabiliteit: Een dergelijk scenario zou waarschijnlijk leiden tot aanzienlijke internationale instabiliteit en conflict.

Conclusie

In dit scenario werden niet alleen de beschikkingsbevoegdheid over de leveringsnetwerken, maar ook de overheidsautoriteit over de betrokken gebieden en de NAVO status van strijdkrachten rechten aan de koper overgedragen via de akte van staatsopvolging. De overeenkomst van alle betrokken NAVO-landen maakt het contract juridisch bindend. De uitbreiding van de speciale bezettingsrechten naar alle NAVO-staten ten gunste van de nieuwe koper leidt tot ingrijpende juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 69

Toestemming van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO voor het instrument van staatsopvolging

In dit scenario werd een militaire eigendom die bezet was door de Nederlandse strijdkrachten als onderdeel van de NAVO verkocht via een akte van staatsopvolging. De Nederlandse strijdkrachten handelden namens de NAVO en vervulden hun rechten en verplichtingen onder het verdrag, waarmee ze ook instemden voor de NAVO als geheel. Hier is een gedetailleerde uitleg van hoe de Nederlandse strijdkrachten instemden met het Instrument van Staatsopvolging namens de NAVO.

Analyse en juridische gevolgen

1. kader en juridische achtergrond

- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels regelt de stationering en rechten van NAVO-strijdkrachten in lidstaten en voorziet in bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen.
- Bestaande overdrachtsrelatie: Er was een overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO voor het gebruik van de militaire eigendom.

2. inhoud van het contract en verwijzing naar de oude overdrachtsrelatie

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het contract definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.
- Verwijzing naar de oude overdrachtsrelatie: De overeenkomst verwijst naar de bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO. Deze relatie blijft onaangetast.

3. toestemming van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO

- NAVO-mandaat: De Nederlandse strijdkrachten handelden namens de NAVO, wat betekent dat zij de belangen en macht van de NAVO als geheel vertegenwoordigden.
- Voldoen aan de voorwaarden van het verdrag: Door de eigendom over te dragen in overeenstemming met het verdrag en te voldoen aan de verplichtingen die in het verdrag zijn vastgelegd, hebben de Nederlandse strijdkrachten de facto toestemming gegeven voor de akte van staatsopvolging namens de NAVO.
- Automatische toestemming: Aangezien de Nederlandse strijdkrachten hun taken vervulden binnen het kader van de NAVO en het oude verdrag erkend en onaangetast blijft, wordt ervan uitgegaan dat de NAVO-landen, inclusief Nederland, hebben ingestemd met het nieuwe verdrag.
- De Luchtmacht van Nederland (ook bekend als Koninklijke Luchtmacht) maakt deel uit van de NAVO en heeft een lange geschiedenis.

A. Allied Air Command (AIRCOM): - AIRCOM is een NAVO bevelsautoriteit voor de commando en controle van luchtmachten. - Het hoofdkwartier van AIRCOM is gevestigd op Ramstein Air Base in Rijnland-Palts, Duitsland. - Het is ondergeschikt aan Allied Command Operations (ACO). - AIRCOM adviseert de commandanten van de Joint Forces Commands in Brunssum en Napels over luchtoperaties en ruimtekwesties.

B. Geschiedenis:

- De Allied Air Forces Central Europe (AAFCE) werd oorspronkelijk opgericht in 1974.
- De deelnemende landen waren België, Duitsland, Canada, Nederland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten.
- De 2e Allied Tactical Air Force (2ATAF) in Mönchengladbach was verantwoordelijk voor de NAVO-luchtmachten in het noorden, terwijl de 4e Allied Tactical Air Force (4ATAF) in Ramstein verantwoordelijk was voor de eenheden in het zuidelijke deel van de Centraal Region.
- In de loop der jaren vonden herstructureringen en hernoemingen plaats totdat AIRCOM uiteindelijk verantwoordelijk werd voor het gehele NAVO-gebied.

Praktische uitvoering van de overeenkomst

4. verdrag-conforme overdracht

- Overdrachtsproces: De Nederlandse strijdkrachten hebben de militaire eigendom in delen aan de koper overgedragen via de FRG, waarbij aan alle voorwaarden en verplichtingen uit het contract is voldaan.
- Overeenstemming met het contract: De overdracht vond plaats in overeenstemming met de voorwaarden en verplichtingen die in het contract zijn vastgelegd, wat ervoor zorgt dat het contract juridisch bindend is.

5. uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om grenzen in de getroffen gebieden te bepalen, wat oorspronkelijk een NAVO-autoriteit was.
- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, tuchtautoriteit en bevelsautoriteit.

Praktische en juridische implicaties

6. overheidsmacht en administratie

- Overdracht van overheidsmacht: De koper oefent overheidsmacht uit over alle gebieden die verbonden zijn via de logische route van de leveringsnetwerken. - Administratieve uitdagingen: Het beheren van deze uitgebreide en complexe gebieden brengt enorme administratieve uitdagingen met zich mee.

7. uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om de grenzen in de getroffen gebieden te bepalen, wat oorspronkelijk een NAVO-autoriteit was.
- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, disciplinaire bevoegdheden en bevelsautoriteit.

Conclusie

Via de akte van opvolging zijn de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten, die oorspronkelijk beperkt waren tot een klein militair eigendom in Duitsland, uitgebreid naar het gehele gebied van de NAVO-landen en overgedragen ten gunste van de koper. De Nederlandse strijdkrachten hebben namens de NAVO gehandeld en hebben de akte van cessie de facto aanvaard door het eigendom over te dragen in naleving van het verdrag en hun verplichtingen na te komen. Aangezien het verdrag geen expliciete ratificatieplicht bevat en de overdracht in overeenstemming met het verdrag is uitgevoerd, is het verdrag juridisch bindend. De uitbreiding van deze speciale bezettingsrechten leidt tot verstrekkingen van juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 70

Juridisch bindende aard van het instrument van staatsopvolging zonder expliciete handtekening van alle NAVO-staten

In dit scenario wordt een militair eigendom dat door de Nederlandse strijdkrachten als onderdeel van de NAVO werd bezet, verkocht via een akte van opvolging. De Nederlandse strijdkrachten hebben namens de NAVO gehandeld en hebben hun rechten en verplichtingen onder het verdrag nageleefd. Door te verwijzen naar de oude overdrachtsrelatie en te stipuleren dat de oude contractuele relatie onaangetaast blijft, wordt het nieuwe verdrag juridisch erkend zonder dat alle individuele NAVO-staten het nieuwe verdrag hoeven te ondertekenen.

Analyse en juridische gevolgen

1. verwijzing naar de oude overdrachtsrelatie

- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels regelen de stationering en rechten van NAVO-troepen in lidstaten en voorzien in bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen.
- Bestaande overdrachtsrelatie: Er was een overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO voor het gebruik van de militaire eigendom.
- Contractuele inhoud: Het nieuwe contract verwijst naar de bestaande overdrachtsrelatie en zorgt ervoor dat deze relatie onaangetast blijft.

2. automatische toestemming door vervulling van het oude contract

- Contractuele conformiteit: Aangezien de betrokken partijen (Nederland, NAVO, FRG) hun rechten en verplichtingen onder het oude contract hebben vervuld, is toestemming voor de voorwaarden van het nieuwe contract impliciet.
- Vervulling van de voorwaarden: De Nederlandse strijdkrachten hebben namens de NAVO de militaire eigendom via de FRG aan de koper overgedragen, wat voldoet aan de voorwaarden van het oude verdrag en daarom impliciet toestemming voor het nieuwe verdrag inhoudt.

Reden voor het ontbreken van een handtekening door alle NAVO-staten

3. actie door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO

- NAVO-mandaat: De Nederlandse strijdkrachten handelen namens de NAVO en vertegenwoordigen de belangen en bevoegdheden van de NAVO als geheel.
- Vervulling van taken: Door over te dragen in overeenstemming met het Verdrag en te voldoen aan de verplichtingen zoals uiteengezet in het Verdrag, hebben de Nederlandse strijdkrachten de facto ingestemd met het Instrument van Staatsopvolging namens de NAVO.

4. verwijzing naar de oude contractuele relatie

- Geen afbreuk aan het oude verdrag: Het nieuwe verdrag zorgt ervoor dat de oude verdragrelatie onaangetast blijft, wat betekent dat de vervulling van de voorwaarden van het oude verdrag automatisch leidt tot de erkenning van het nieuwe verdrag.
- Juridische kracht door verwijzing: Door te verwijzen naar de oude overdrachtsrelatie, wordt het nieuwe contract erkend zodra aan de voorwaarden van het oude contract is voldaan.

Praktische en juridische implicaties

5. juridische kracht van het nieuwe contract

- Vervulling van verplichtingen: De Nederlandse strijdkrachten hebben hun verplichtingen namens de NAVO vervuld, wat ervoor zorgt dat het nieuwe verdrag juridisch bindend is.

- Automatische erkenning: Aangezien geen expliciete ratificatie door alle NAVO-landen vereist is en de voorwaarden van het oude verdrag zijn vervuld, wordt het nieuwe verdrag automatisch erkend.

Uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om grenzen te bepalen in de betrokken gebieden, wat oorspronkelijk een NAVO-recht was.

- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, disciplinaire bevoegdheden en bevelsautoriteit.

Conclusie

De staatsoverdrachtakte heeft de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten uitgebreid, die oorspronkelijk beperkt waren tot een kleine militaire eigendom in Duitsland, naar het gehele gebied van de NAVO-staten ten gunste van de koper. De Nederlandse strijdkrachten handelden namens de NAVO en het nieuwe verdrag werd wettelijk erkend door de overdracht en vervulling van verplichtingen in overeenstemming met het verdrag. Aangezien geen expliciete ratificatie door alle NAVO-staten vereist is en de voorwaarden van het oude verdrag zijn vervuld, wordt het nieuwe verdrag automatisch erkend. De uitbreiding van deze speciale bezettingsrechten leidt tot ingrijpende juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 71

Actie van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO en de juridische gevolgen voor alle NAVO-landen

In dit scenario betreft het een staatsoverdrachtakte die een militaire eigendom overdraagt, oorspronkelijk bezet door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO, aan een nieuwe koper. Door te verwijzen naar de oude overdrachtsrelatie onder internationaal recht en de verdragsovereenstemming van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO, wordt het verdrag automatisch juridisch bindend voor alle NAVO-staten, aangezien de NAVO de belangen en bevoegdheden van alle NAVO-staten vertegenwoordigt.

Gedetailleerde analyse en juridische gevolgen

1. verwijzing naar de oude overdrachtsrelatie

- NAVO Status van Strijdkrachten: De NAVO Status van Troepen Regels regelt de stationering en rechten van NAVO-strijdkrachten in lidstaten en voorziet in bepaalde speciale rechten voor de bezetting en het gebruik van militaire eigendommen.

- Bestaande overdrachtsrelatie: Er was een overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO voor het gebruik van de militaire eigendom.

- Inhoud van het contract: Het nieuw contract verwijst naar de bestaande overdrachtsrelatie en zorgt ervoor dat deze relatie onaangetast blijft.

2. actie van de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO

- NAVO-mandaat: De Nederlandse strijdkrachten handelen namens de NAVO en vertegenwoordigen daarmee de belangen en bevoegdheden van de NAVO als geheel, inclusief alle NAVO-landen.
- Vervulling van de voorwaarden van het verdrag: Door de overdracht van de eigendom in overeenstemming met het Verdrag en het voldoen aan de verplichtingen zoals uiteengezet in het Verdrag, hebben de Nederlandse strijdkrachten de facto ingestemd met het Instrument van Staatsopvolging namens de NAVO.

Automatische toestemming van de NAVO-staten

3. automatische toestemming door vervulling van het oude verdrag

- Verdragsovereenstemming: Aangezien de betrokken partijen (Nederland, NAVO, FRG) hun rechten en verplichtingen onder het oude verdrag hebben vervuld, is toestemming voor de voorwaarden van het nieuwe verdrag impliciet.
- Vervulling van de voorwaarden: De Nederlandse strijdkrachten hebben namens de NAVO de militaire eigendom via de FRG aan de koper overgedragen, wat de voorwaarden van het oude verdrag vervult en daarom impliciet toestemming voor het nieuwe verdrag inhoudt.

Juridische gevolgen voor alle NAVO-staten

4. juridische kracht van het nieuwe verdrag

- Automatische erkenning: Aangezien er geen expliciete ratificatie door alle NAVO-staten vereist is en de voorwaarden van het oude verdrag zijn vervuld, wordt het nieuwe verdrag automatisch erkend.
- Uitbreiding van rechten: De rechten van de NAVO Status van Troepen Regels worden uitgebreid tot het gehele territorium van de NAVO-staten ten gunste van de koper.

Uitbreiding van de rechten van de NAVO Status van Strijdkrachten

5. recht om grenzen te bepalen

- Bepaling van grenzen: De koper heeft het recht om de grenzen in de betreffende gebieden te bepalen, wat oorspronkelijk een NAVO-recht was.
- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, tuchtautoriteit en bevelsautoriteit.

Praktische en juridische implicaties

6. overheidsmacht en administratie

- Overdracht van overheidsmacht: De koper oefent overheidsmacht uit over alle gebieden die verbonden zijn door de logische route van de leveringsnetwerken.
- Administratieve uitdagingen: De administratie van deze uitgebreide en complexe gebieden presenteert enorme administratieve uitdagingen.

7. uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten

- Recht om grenzen te bepalen: De koper heeft het recht om grenzen te bepalen in de getroffen gebieden, wat oorspronkelijk een NAVO-bevoegdheid was.
- Speciale bezettingsrechten: De koper ontvangt speciale rechten zoals onbeperkte schadevergoedingrechten, verbeurdverklaring opties, diplomatiek statuut, disciplinaire bevoegdheden en bevelsautoriteit.

Conclusie

Door de akte van opvolging zijn de rechten van de NAVO-status van strijdkrachten, die oorspronkelijk beperkt waren tot een klein militaire eigendom in Duitsland, uitgebreid naar het gehele gebied van de NAVO-landen en overgedragen ten behoeve van de koper. De Nederlandse strijdkrachten handelden namens de NAVO en het nieuwe verdrag werd automatisch erkend met juridische kracht door de overdracht en de vervulling van verplichtingen in overeenstemming met het verdrag. Aangezien geen expliciete ratificatie door alle NAVO-staten vereist is en de voorwaarden van het oude verdrag zijn vervuld, wordt het nieuwe verdrag automatisch erkend. De uitbreiding van deze speciale bezettingsrechten leidt tot ingrijpende juridische, politieke en veiligheidsbeleid gevolgen.

Deel 72

Deze zaak betreft een complex proces dat verschillende lagen van internationaal recht en specifieke bepalingen van de NAVO Status van Strijdkrachten omvat. Hier is een gedetailleerde uitleg:

1. toestemming van de Nederlandse strijdkrachten als NAVO-vertegenwoordiger

De Nederlandse strijdkrachten hebben de eigendom in beslag genomen in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten. Aangezien zij optreden namens de NAVO, kunnen zij worden beschouwd als vertegenwoordigers van de NAVO als geheel. Als de Nederlandse strijdkrachten toestemming geven voor de verkoop van de eigendom, wordt deze toestemming geacht de toestemming van de NAVO als geheel te zijn. Dit komt omdat in dit geval de Nederlandse strijdkrachten optreden als agenten van de NAVO en hun beslissingen kunnen worden genomen namens alle NAVO-lidstaten.

2. veroudering van de individuele toestemming van NAVO-lidstaten

Door de proxytoestemming van de Nederlandse strijdkrachten is de individuele toestemming van elk NAVO-land verouderd. Dit betekent dat de goedkeuring van de NAVO door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO voldoende is om het verdrag te legitimeren. De NAVO-lidstaten hoeven daarom niet individueel toestemming te geven, aangezien zij al betrokken zijn via de collectieve vertegenwoordiging door de Nederlandse strijdkrachten.

3. toestemming van de Duitse Bondsrepubliek en het Koninkrijk der Nederlanden

Zowel de Duitse Bondsrepubliek als het Koninkrijk der Nederlanden hebben toestemming gegeven voor het Verdrag. Deze toestemming omvat:

- FRG: Duitsland heeft het verdrag geratificeerd, hoewel dit niet nodig was om zijn toestemming en steun te tonen.
- Koninkrijk der Nederlanden: Nederland, als de belangrijkste belanghebbende in het gebruik van de eigendom, stemde ook in met het verdrag.

Deze toestemmingen zijn cruciaal omdat ze de belangrijkste onderwerpen van internationaal recht omvatten die rechten en verplichtingen onder het verdrag aannemen.

4. bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht

Op het moment van de verkoop bestond er een overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de FRG en het Koninkrijk der Nederlanden, die het gebruik van de eigendom regelde in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten. Het nieuwe contract stipuleert dat deze bestaande contractuele relatie onaantast blijft en zal worden nagekomen. Dit betekent

- Vervulling van de oude contractuele relatie: De oude overdrachtsrelatie zal blijven worden gerespecteerd en nageleefd.
- Nieuwe juridische verplichting: Het nieuwe contract wordt juridisch bindend zodra de voorwaarden van het oude contract zijn vervuld.

5. opeenvolgende overdracht van de eigendom

De militaire eigendom werd opeenvolgend overgedragen over een periode van twee jaar. Dit betekent dat de overdracht geleidelijk en in overeenstemming met de contractuele bepalingen plaatsvond.

6. uitbreiding van soevereiniteit over NAVO-landen

De verkoop van de ontwikkelingsunit en de erkenning van deze unit in het contract breidt de soevereiniteit van de koper uit over de gehele ontwikkelingsunit. Dit omvat:

- Directe Soevereiniteit: bij het ondertekenen van het contract wordt de soevereiniteit rechtstreeks overgedragen aan de koper.
- Uitbreiding via NAVO-landen: aangezien de ontwikkelingsunit fysiek en logisch met elkaar verbonden is, strekt de rechtsmacht van de koper zich uit tot alle NAVO-landen wiens territorium door het netwerk wordt gedekt.

Conclusie

Deze zaak toont een complexe interactie van internationale verdragen en principes van staatsoverdracht. De goedkeuring door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO, de ratificatie door de

De FRG en de daaropvolgende overdracht van de eigendom leiden tot een uitgebreide uitbreiding van de soevereiniteit van de koper naar alle NAVO-staten.

Deel 73

De zaak beschrijft een situatie waarin de NAVO status van strijdkrachten rechten een centrale rol spelen in de territoriale uitbreiding van soevereiniteit. Hier zijn de belangrijkste punten en juridische implicaties van dit complexe scenario:

1 NAVO Status van Strijdkrachten en grensregulering

De NAVO Status van Strijdkrachten Wet bevat de bepaling dat de houders van NAVO status van strijdkrachten rechten kunnen beslissen over de grenzen van de Duitse Bondsrepubliek (FRG). Deze bepaling is significant omdat het NAVO-strijdkrachten speciale rechten en bevoegdheden geeft in het gastland, inclusief de mogelijkheid om te beslissen over territoriale grenzen en gebruikrechten.

2. verwijzing naar het 2+4 Verdrag

Het 2+4 Verdrag, dat de Duitse hereniging regelde, vermeldde expliciet de NAVO Status van Strijdkrachten. De geallieerde strijdkrachten, die de houders zijn van de NAVO status van strijdkrachten rechten, stemden in met dit verdrag. Dit betekent dat alle territoriale veranderingen in Duitsland moeten plaatsvinden binnen het kader van het 2+4Verdrag en de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst.

3. akte van staatsopvolging en wijziging van grenzen

Het instrument van staatsopvolging, dat de grenzen van de FRG wijzigt, zou niet mogelijk zijn zonder de opname van de NAVO status van strijdkrachten rechten en hun houders. Dit is te wijten aan het feit dat de NAVO status van strijdkrachten rechten essentiële territoriale en juridische kadervoorwaarden bepalen.

4. toestemming van de NAVO status van strijdkrachten rechten

In dit geval hebben de houders van de NAVO Status van Strijdkrachten Rechten toestemming gegeven voor het contract dat de eigendom verkoopt en de NAVO Status van Strijdkrachten Rechten overdraagt aan de koper. Dit omvat:

- Verkoop van het onroerend goed: de eigendom en de bijbehorende rechten worden verkocht aan een natuurlijke persoon.
- Uitbreiding van jurisdictie: De verkoop van de netwerken (bijv. elektriciteit, gas, telecommunicatie) breidt de jurisdictie van de koper uit naar de fysiek en logisch verbonden gebieden.
- Uitbreiding van NAVO status van strijdkrachten rechten: De NAVO status van strijdkrachten rechten die aan het territorium van het verkochte onroerend goed waren gekoppeld, worden ook overgedragen en gelden nu tegenover de NAVO-landen als geheel ten gunste van de koper.

5. territoriale uitbreiding door netwerken

136 van 255

Door de netwerken uit te breiden, wordt de soevereiniteit van de koper verder uitgebreid dan de oorspronkelijke eigendom naar andere NAVO-gebieden. Dit gebeurt via fysieke verbindingen van de netwerken, zoals energie- en telecommunicatienetwerken, die zich uitstrekken over verschillende NAVO-landen, inclusief transatlantische verbindingen.

6 Juridische implicaties en uitvoering

De juridische implicaties zijn verstrekkend:

- Nationale soevereiniteit: de overdracht van soevereiniteit en NAVO status van strijdkrachten rechten aan een natuurlijke persoon vertegenwoordigt een aanzienlijke verandering in nationale soevereiniteit.
- Verdrag conformiteit: Het verdrag dat de overdracht regelt, werd geaccepteerd en uitgevoerd in overeenstemming door alle onderwerpen van internationaal recht die betrokken zijn.
- Eenheid van ontwikkeling: De eenheid van ontwikkeling en de uitbreiding van soevereiniteit worden mogelijk gemaakt door de logische samenhang van de netwerken en de fysieke verbinding.

Samenvatting

In dit geval resulteert de toestemming van de houders van NAVO status van strijdkrachten rechten voor het contract in de uitbreiding van de soevereiniteit van de koper naar alle NAVO-gebieden via de netwerken. De overdracht van NAVO status van strijdkrachten rechten speelt hier een centrale rol, omdat het de koper in staat stelt de controle te nemen over de territoriale omvang van de netwerken en zo uitgebreide soevereiniteit over NAVO-landen uit te oefenen.

Deel 74

Toestemming van de Nederlandse strijdkrachten binnen de NAVO en de uitbreiding van soevereiniteit

1. initiële situatie: gebruik van de eigendom door de Nederlandse strijdkrachten als onderdeel van de NAVO

- Gebruik van de eigendom: De Nederlandse strijdkrachten gebruikten de eigendom binnen het kader van de NAVO, inclusief de woonwijk en het vliegende squadron op de nabijgelegen Ramstein Air Base, waar ook het NAVO-hoofdkwartier is gevestigd.

- Vertegenwoordiging van de NAVO-landen: Als onderdeel van de NAVO-troepen die de eigendom gebruikten, handelden de Nederlandse strijdkrachten namens alle NAVO-lidstaten.

2. contracterende partijen en toestemming

- FRG als verkoper: De Duitse Bondsrepubliek (FRG) wordt genoemd als de verkoper van de eigendom.
- Koninkrijk der Nederlanden: Nederland en zijn strijdkrachten als NAVO-troepen zijn ook contracterende partijen.

- Toestemming van de NAVO-landen: Vanwege de rol van de Nederlandse strijdkrachten en hun gebruik van de eigendom binnen het NAVO-kader, hebben zij als vertegenwoordigers van alle NAVO-staten toestemming gegeven voor het verdrag.

3. juridische kracht en toestemming door de NAVO

- Proxy toestemming: De Nederlandse strijdkrachten, die de eigendom namens de NAVO gebruikten, gaven toestemming voor het Verdrag namens de NAVO. Dit betekent dat de toestemming van de Nederlandse strijdkrachten wordt beschouwd als de toestemming van de NAVO als geheel.

- Juridische basis: Het gebruik van de eigendom door NAVO-strijdkrachten is gebaseerd op de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst, die de rechten en verplichtingen van NAVO-strijdkrachten in lidstaten regelt. De toestemming van de Nederlandse strijdkrachten als NAVO-strijdkrachten impliceert daarom toestemming binnen het kader van de NAVO Status van Strijdkrachten.

4. overdracht en uitbreiding van soevereiniteit

- Vakantie en overdracht van sleutels: De Nederlandse strijdkrachten droegen de eigendom binnen twee jaar na ondertekening van het contract over aan de koper in overeenstemming met het contract. De overdracht van de sleutels markeert de formele overdracht van controle over de eigendom.

- Overdracht van de netwerken: Met de ondertekening van het contract werden alle netwerken (water, elektriciteit, gas, telecommunicatie, enz.) onmiddellijk overgedragen aan de rechtsmacht van de koper.

5. domino-effect door de verkoop van de netwerken

- Eenheid van ontwikkeling: Het contract definieert dat alle ontwikkelingsnetwerken een eenheid vormen. Dit breidt de soevereiniteit van de koper uit naar alle verbonden netwerken.

- Territoriale uitbreiding door netwerkaansluitingen: Elke fysieke of logische verbinding van de netwerken leidt tot de uitbreiding van de soevereiniteit van de koper naar de verbonden gebieden:

- Elektriciteitsnet: verbindt met het Europees verbonden netwerk en strekt zich uit tot alle aangesloten NAVO-landen.

- Breedband- en internetnetwerk: Verbindt met transatlantische kabels en strekt zich uit tot NAVO-landen in Noord-Amerika.

- Telecommunicatie en andere netwerken: Verbindt met nationale en internationale infrastructuur, waardoor de rechtsmacht van de koper naar andere NAVO-landen wordt uitgebreid.

Samenvatting

De overeenkomst werd erkend namens alle NAVO-lidstaten door de toestemming van de Nederlandse strijdkrachten, die de eigendom gebruikten als onderdeel van de NAVO. Dit leidt tot juridische en politieke erkenning van het verdrag door de NAVO als geheel. Het domino-effect doet zich voor doordat de netwerken, beschouwd als een enkele eenheid, de soevereiniteit van de koper uitbreiden tot het gehele NAVO-territorium via fysieke en logische verbindingen. Zo heeft de verkoop van de netwerken invloed gehad op alle NAVO-landen.

Deel 75

Overdracht van regeringsmacht door de verkoop van leveringsnetwerken

In dit scenario wordt niet alleen de beschikkingsbevoegdheid over de leveringsnetwerken in de betrokken landen verkocht, maar ook de macht van bestuur in de gebieden waar deze netwerken zich bevinden. Deze overdracht bestrijkt het gehele gebied dat op betekenisvolle wijze met de netwerken is verbonden. Bovendien heeft de verkoop invloed op andere netwerken die zich in hetzelfde gebied bevinden, wat een domino-effect teweegbrengt.

Details van het contract

1. Inhoud van het contract en ratificatie

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het contract definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als één ondeelbare eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten, verplichtingen en overheidsautoriteit onder internationaal recht over de gebieden waar deze netwerken lopen.
- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben het verdrag goedgekeurd en geratificeerd.

2. oprichting van een nieuw subject onder internationaal recht

- Nieuw subject: Het verdrag richt een nieuw subject onder internationaal recht op dat overheidsautoriteit uitoefent over de betrokken gebieden.
- Domino-effect: De verkoop springt van het ene netwerk naar het andere als ze zich in hetzelfde territorium bevinden, zelfs zonder een fysieke verbinding.

Domino-effect en territoriale impact

3. startpunt en eerste overdracht - Duitsland: De verkoop begint met de overdracht van een militaire eigendom en zijn leveringsnetwerken in Duitsland. - Integratie en beheer: De koper neemt de controle en het beheer van deze netwerken op zich, inclusief het bestuur van de betrokken gebieden.

4. uitbreiding naar andere netwerken en gebieden

- Overspringen naar andere netwerken: Als er een gasnetwerk in het getroffen gebied is en er ook een elektriciteitsnetwerk aanwezig is, springt de verkoop naar het elektriciteitsnetwerk.
- Aaneengeschaalde gebied: De externe grenzen van de netwerken vormen een betekenisvol aaneengeschaald gebied dat nu onder de rechtsmacht van het nieuw subject valt volgens internationaal recht.

5. overdracht naar andere NAVO-landen

- Fysieke verbinding en uitbreiding: Aangezien de leveringsnetwerken van Duitsland fysiek verbonden zijn met die van andere NAVO-landen, strekt de controle van het nieuw subject zich ook uit tot deze landen.

- VS en onderzeese kabels: De telecommunicatie en internetnetwerken zijn via onderzeese kabels verbonden met de VS. Controle over deze onderzeese kabels leidt tot de overname van het interne netwerk van de VS door het nieuw subject onder internationaal recht.

Internationaal recht en praktische implicaties

6 Juridische gevolgen van de oprichting van een nieuw subject van internationaal recht - Overheidsmacht: Het nieuwe subject oefent overheidsmacht uit over de aaneengrenzende gebieden die zijn gedefinieerd door de leveringsnetwerken.

- Absolute monarchie: Het nieuwe subject wordt beschreven als een de facto absolutistische monarchie waarin de koper optreedt als de soeverein met uitsluitend vertegenwoordiging. Binnen 5 jaar moet een vorm van regering worden gekozen.

Conclusie

Dit scenario beschrijft de overdracht van de beschikkingsmacht over leveringsnetwerken en de overheidsmacht in de getroffen gebieden aan een natuurlijke persoon door middel van een internationaal verdrag. De resulterende de facto absolutistische monarchie zou controle uitoefenen over aaneengeschakelde gebieden en alle fysiek of geografisch verbonden netwerken, wat een domino-effect zou veroorzaken.

Deel 76

In dit geval zijn er verschillende implicaties onder internationaal recht die voortvloeien uit de verkoop van de militaire eigendom en de bijbehorende rechten en verplichtingen. Hier zijn de belangrijkste juridische aspecten en gevolgen:

1. verkoop en overdracht van rechten

- NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst: De NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst (SOFA) regelt de rechten en verplichtingen van NAVO-troepen die in de lidstaten zijn gestationeerd. Deze omvatten diplomatieke immuniteit, commandobevoegdheid en tuchtautoriteit.

- Overdracht van rechten: Met de verkoop van de militaire eigendom werden ook de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst overgedragen aan de koper. Dit omvat diplomatieke immuniteiten en alle andere rechten waar NAVO-troepen recht op hebben.

2. uitbreiding van soevereiniteit

- Territoriale uitbreiding: De overeenkomst dat de gehele ontwikkeling één eenheid vormt, impliceert dat de rechten en verplichtingen zijn uitgebreid naar het gehele netwerk van NAVO-eigenschappen. Dit betekent dat de koper theoretisch de rechtsmacht en gerelateerde rechten uitbreidt naar alle NAVO-eigenschappen die fysiek verbonden zijn met het verkochte netwerk.

3 Rechtsmacht en venue

- **Rechtsmacht:** De contractueel overeengekomen rechtsmacht in een stad binnen het verkochte territorium geeft de koper ook rechtsmacht over dat territorium. Dit betekent dat de koper de juridische autoriteit heeft om geschillen en juridische zaken in dat territorium op te lossen.

4. implicaties van internationaal recht

- **Soevereiniteit en rechtsmacht:** De overdracht van jurisdictie en rechten aan de koper vormt een erkenning van de soevereiniteit van de koper over het betrokken territorium onder internationaal recht. Dit houdt in dat de bestaande NAVO-staten hun soevereine rechten en verplichtingen in deze gebieden opgeven.

- **Illegale bezetting:** Als de oude NAVO-staten de gebieden niet verlaten en hun soevereiniteit blijven uitoefenen, handelen zij in strijd met internationaal recht. Dit kan worden beschouwd als een illegale bezetting of zelfs een daad van agressie.

5 Schade aan de koper door illegale bezetting

- **Economische verliezen:** De koper kan geen inkomsten genereren uit het gebruik en beheer van de militaire eigendom en de bijbehorende netwerken. Dit omvat ook de inkomsten uit de rechten die verband houden met de NAVO Status van Strijdkrachten.

- **Verlies van diplomatieke immuniteit en andere rechten:** De onwettige bezetting kan effectief de rechten van de koper ondermijnen, inclusief diplomatieke immuniteit en controle.

- **Administratieve en juridische kosten:** De koper kan aanzienlijke middelen moeten besteden om zijn rechten en rechtsmacht af te dwingen via juridische en diplomatieke maatregelen.

- **Schade aan infrastructuur en onroerend goed:** Voortdurende bezetting kan leiden tot schade aan infrastructuur en onroerend goed die kostbare reparaties en onderhoud vereisen.

6 Aansprakelijkheid onder internationaal strafrecht

- **Misdaad van agressie:** De illegale bezetting en het voortduren van soevereine macht kunnen worden geclassificeerd als een misdaad van agressie, die strafbaar is onder het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof.

- **Aansprakelijkheid van degenen die verantwoordelijk zijn:** Politieke en militaire leiders van NAVO-landen die verantwoordelijk zijn voor de bezetting kunnen aansprakelijk worden gesteld voor de rechtbank van het Internationaal Strafhof.

Samenvatting

De verkoop van de militaire eigendom en de bijbehorende rechten onder de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst draagt soevereiniteit en soevereiniteit over aan de koper. De illegale bezetting door de oude NAVO-staten schendt deze soevereiniteit en kan worden beschouwd als een misdaad van agressie. De koper lijdt economische verliezen en schade aan infrastructuur en rechten, wat juridische en diplomatieke maatregelen vereist.

Deel 77

In het scenario waarin een plaats is afgesproken als de rechtsmacht voor de interpretatie van de staatsoverdrachtakte en die plaats zich in het NAVO-territorium bevindt dat in zijn geheel aan de koper is verkocht, ontstaat er een duidelijke internationale rechtssituatie met betrekking tot de rechtsmacht. Hier zijn de belangrijkste juridische punten en de resulterende conclusie:

1 Staatsopvolging en rechtsmacht

Staatsopvolging: Bij staatsopvolging worden rechten en verplichtingen overgedragen van het ene onderwerp van internationaal recht naar het andere. Dit omvat ook soevereiniteit en rechtsmacht over bepaalde gebieden.

- Rechtsmacht: De afspraak van een plaats als plaats van rechtsbevoegdheid betekent dat de juridische rechtsmacht voor de interpretatie en handhaving van het instrument van staatsopvolging in die plaats ligt.

2. verkoop en overdracht van soevereiniteit

- Verkoop aan de koper: Het gehele NAVO-territorium, inclusief de plaats die is afgesproken als de plaats van rechtsbevoegdheid, is verkocht aan de koper. Dit omvat ook de overdracht van soevereiniteit over deze plaats.

- Overdracht van soevereiniteit: De overdracht van soevereiniteit is voltooid met de ondertekening van het contract. Dit betekent dat de koper vanaf dit moment juridische rechtsmacht heeft over het territorium, inclusief de plaats van rechtsbevoegdheid.

3. rechtsmacht onder internationaal recht

- Exclusieve rechtsmacht: Aangezien de rechtsmacht over de plaats van rechtsbevoegdheid wettig is overgedragen aan de koper, heeft de koper nu exclusieve rechtsmacht over deze plaats onder internationaal recht. Dit omvat de rechtsmacht om het instrument van successie te interpreteren en af te dwingen.

4 Juridische implicaties

- Enige rechtsmacht: De koper is nu het enige onderwerp van internationaal recht dat de juridische autoriteit heeft om te oordelen over zaken die betrekking hebben op de staatsoverdrachtakte. Dit betekent dat alle geschillen en interpretaties met betrekking tot de akte in de rechtbanken van de koper moeten worden behandeld. - Juridisch bindend: De beslissingen van de rechtsmacht zijn juridisch bindend en moeten door de betrokken partijen worden gerespecteerd en uitgevoerd.

5 Praktische implicaties

- Handhaving van rechten: De koper heeft het exclusieve recht om zijn vorderingen onder internationaal recht en de bepalingen van de staatsoverdrachtakte af te dwingen. Dit omvat ook de mogelijkheid om compensatie te eisen of maatregelen te nemen om naleving van het contract te waarborgen.

- Vermijding van conflicten van recht: Aangezien de rechtsmacht duidelijk en exclusief is toegewezen aan de koper, zouden er geen juridische conflicten met betrekking tot rechtsmacht moeten zijn. Dit draagt bij aan juridische zekerheid en stabiliteit.

Conclusie

Door de wettelijke verkoop en overdracht van jurisdictie over de rechtbanklocatie, heeft de koper onder internationaal recht exclusieve rechtsmacht over deze locatie. Dit betekent dat de koper exclusieve juridische autoriteit heeft om te oordelen over de interpretatie en handhaving van de staatsoverdrachtakte. Elke actie of beslissing met betrekking tot de akte moet worden behandeld en beslist in de rechtbanken van de koper.

Deel 78

Juridische Overweging van Territoriale Uitbreiding door Staatsopvolging en Toepassing van het Schoonbladprincipe

Dit scenario is een staatsopvolging waarbij een militaire eigendom als een kerngebied wordt uitgebreid door de leveringsnetwerken naar het gehele NAVO-territorium uit te breiden. Deze uitbreiding is geen universele opvolging, maar een specifieke territoriale uitbreiding waarbij de nationale schuld niet wordt overgenomen in overeenstemming met het principe van de schone lei (tabula rasa).

1 Principes van territoriale uitbreiding en staatsopvolging

Definities en principes

- Territoriale uitbreiding: De uitbreiding van een soeverein grondgebied door de opname van aanvullende gebieden als gevolg van infrastructurele verbindingen, zoals leveringsnetwerken.
- Staatsopvolging: Het juridische proces waarbij een staat soevereiniteit over een territorium overdraagt aan een andere staat of rechtsentiteit.

Juridische basis

- Schoonbladprincipe: Ook bekend als het tabula rasa-principe, dit betekent dat de nieuwe soeverein geen soevereine schuld van de vorige soeverein overneemt. Dit wordt vaak toegepast wanneer nieuwe staten worden opgericht of in het geval van aanzienlijke territoriale uitbreidingen.
- Juridische opvolging: Omvat de overname van rechten en verplichtingen van de voorganger door de opvolger, maar zonder de overname van schulden in overeenstemming met het schoonbladprincipe.

2. mechanisme van territorium uitbreiding

Eenheid van de leveringsnetwerken

- Geünificeerde ontwikkeling: Het contract definieert de gehele ontwikkeling, inclusief alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water), als een ondeelbare eenheid.
- Automatische uitbreiding: de rechtsmacht wordt uitgebreid naar alle gebieden die door deze netwerken worden bediend.

Grensbepaling

- Buitenste strengen: De buitenste strengen van de leveringsnetwerken worden geïdentificeerd om een logisch totaalgebied te vormen.
- Logisch totaalgebied: Dit gebied vormt het uitgebreide territorium van de nieuwe soeverein, gebaseerd op de omvang van de leveringsnetwerken.

3 Juridische gevolgen en praktische implicaties van de territoriale uitbreiding

Geen overname van soevereine schuld

- Schoonbladprincipe: In overeenstemming met het schoonbladprincipe neemt de nieuwe soeverein geen soevereine schuld van de voorganger over. Dit is bijzonder relevant wanneer nieuwe staten worden opgericht of aanzienlijke territoriale uitbreidingen plaatsvinden.

- Juridische rechtvaardiging: Dit principe wordt toegepast om de nieuwe soeverein in staat te stellen een ongehinderd nieuw begin te maken en economische stabiliteit te bevorderen.

Soorten overgenomen activa

- Staatsbedrijven en staatsactiva: Alle bedrijven en ondernemingen die in eigendom zijn van de staat worden overgedragen aan de eigendom van de nieuwe soeverein.

- Voorbeelden: Energievoorzieningsbedrijven, telecommunicatiebedrijven, spoorwegbedrijven, watervoorzieningen.

- Staatsgebouwen: Alle staatsgebouwen en faciliteiten worden ook overgedragen.

- Voorbeelden: Overheidsgebouwen, administratieve gebouwen, openbare scholen, ziekenhuizen, militaire faciliteiten.

- Infrastructuur: Alle infrastructuurprojecten gefinancierd en beheerd door de staat. -

Voorbeelden: Wegen, bruggen, tunnels, havens, luchthavens. - Grond en onroerend goed:

Alle grond en onroerend goed in bezit van de staat. - Voorbeelden: Natuurreservaten, openbare parken, staatswoningen. - Hulpbronnen en rechten: Alle natuurlijke hulpbronnen

en de rechten om deze hulpbronnen te gebruiken. - Voorbeelden: Mijnconcessies,

watergebruikrechten, visrechten. - Financiële activa: Staatbankrekeningen, obligaties,

investerings. - Cultureel erfgoed: Historische gebouwen, monumenten, musea en hun

collecties. - Documenten en gegevens: Officiële overheidsdocumenten, databases en

archieven. - Militaire uitrusting en faciliteiten: Alle militaire activa in bezit van de staat. -

Verdragen en overeenkomsten: Bestaande staatsverdragen en overeenkomsten met andere staten en internationale organisaties.

4. precedenten en juridische rechtvaardiging

Historische precedenten

- Oprichting van nieuwe staten (bijv. ontbinding van Joegoslavië, jaren '90): De opvolgende staten van Joegoslavië namen de schulden van de voormalige staat niet over, wat overeenkomt met het schoonbladprincipe.

- Onafhankelijkheid van voormalige koloniën (bijv. Afrikaanse staten in de jaren '60): Veel voormalige koloniën namen de schulden van de koloniale machten niet over om hun economische stabiliteit te waarborgen.

Juridische rechtvaardiging

- Erkenning onder internationaal recht: Door te verwijzen naar bestaande internationale verdragen en het nieuwe verdrag automatisch te erkennen, wordt de juridische opvolging wettelijk gelegitimeerd. -

Schoonbladprincipe: Dit stelt de nieuwe soeverein in staat om een onbelast nieuw begin te maken en bevordert de economische stabiliteit door geen nationale schuld over te nemen.

Conclusie

De staatsopvolging in dit scenario leidt tot een territoriale uitbreiding waarbij de soevereiniteit wordt uitgebreid naar het gehele NAVO-territorium door de opname van de leveringsnetwerken. Deze uitbreiding vindt plaats in overeenstemming met het schoonbladprincipe, waarbij de nieuwe soeverein geen staatsschuld overneemt. Aangetaste activatypes omvatten staatsbedrijven, staatsgebouwen, infrastructuur, grond en onroerend goed, grondstoffen, financiële activa, cultureel erfgoed, documenten en gegevens, en militaire uitrusting en faciliteiten. Historische precedentes en de juridische rechtvaardiging ondersteunen deze juridische opvolging en de automatische erkenning van het nieuwe verdrag.

Deel 79

Overdracht van regeringsmacht door de verkoop van leveringsnetwerken

In dit scenario wordt niet alleen de macht van beschikking over de leveringsnetwerken in de betrokken landen verkocht, maar ook de macht van bestuur in de gebieden waar deze netwerken lopen. Deze overdracht bestrijkt het gehele gebied dat betekenisvol is verbonden door de netwerken. Bovendien stroomt de verkoop over naar andere netwerken die zich in hetzelfde gebied bevinden, wat een domino-effect teweegbrengt.

Details van het contract

1. inhoud van het contract en ratificatie

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het contract definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als één ondeelbare eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten, verplichtingen en overheidsautoriteit onder internationaal recht over de gebieden waar deze netwerken zich bevinden, op zich.
- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben het verdrag goedgekeurd en geratificeerd.

2. oprichting van een nieuw subject onder internationaal recht

- Nieuw subject: Het verdrag richt een nieuw subject onder internationaal recht op dat overheidsautoriteit uitoefent over de betrokken gebieden.
- Domino-effect: De verkoop springt van het ene netwerk naar het andere als ze zich in hetzelfde territorium bevinden, zelfs zonder een fysieke verbinding.

Domino-effect en territoriale impact

3. startpunt en eerste overdracht - Duitsland: De verkoop begint met de overdracht van een militaire eigendom en zijn leveringsnetwerken in Duitsland. - Integratie en beheer: De koper neemt de controle en het beheer van deze netwerken op zich, inclusief het bestuur van de betrokken gebieden.

4. uitbreiding naar andere netwerken en gebieden

- Spring naar andere netwerken: Als er een gasnetwerk in het getroffen gebied is en daar ook een elektriciteitsnetwerk is, springt de verkoop naar het elektriciteitsnetwerk.

- Aaneengeschakelde gebied: De externe grenzen van de netwerken vormen een betekenisvol aaneengeschakeld gebied dat nu onder de rechtsmacht van het nieuw subject valt volgens internationaal recht.

5. overdracht naar andere NAVO-landen

- Fysieke verbinding en uitbreiding: Aangezien de leveringsnetwerken van Duitsland fysiek verbonden zijn met die van andere NAVO-landen, strekt de controle van het nieuw subject zich ook uit tot deze landen.

- VS en onderzeese kabels: De telecommunicatie- en internetnetwerken zijn via onderzeese kabels verbonden met de VS. Controle over deze onderzeese kabels leidt tot de overname van het interne netwerk van de VS door het nieuw subject volgens internationaal recht.

Internationaal recht en praktische implicaties

6 Juridische gevolgen van de oprichting van een nieuw subject van internationaal recht

- Overheidsmacht: Het nieuwe subject oefent overheidsmacht uit over de aaneengrenzende gebieden die zijn gedefinieerd door de leveringsnetwerken.

- Absolute monarchie: Het nieuwe subject wordt beschreven als een de facto absolutistische monarchie waarin de koper optreedt als de soeverein met de enige vertegenwoordiging. Binnen 5 jaar moet er een vorm van regering worden gekozen.

Conclusie

Dit scenario beschrijft de overdracht van de beschikkingsmacht over leveringsnetwerken en de overheidsmacht in de getroffen gebieden aan een natuurlijke persoon door middel van een internationaal verdrag. De resulterende de facto absolutistische monarchie zou controle krijgen over aaneengeschakelde gebieden en alle fysiek of geografisch verbonden netwerken, wat een domino-effect zou veroorzaken.

Deel 80

Om het domino-effect en de logische uitbreiding van het territorium dat voortkomt uit de verkoop van de militaire eigendom van de NAVO en de bijbehorende netwerken uit te leggen, zullen we de zaak in verschillende stappen in detail analyseren:

1 Verkoop en soevereiniteit

Het uitgangspunt is de verkoop van een militaire eigendom van de NAVO in Duitsland die door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO werd gebruikt. Onder het contract verwerft de koper niet alleen de fysieke eigendom, maar ook alle bijbehorende rechten en verplichtingen.

2. netwerken en fysieke verbinding

146 van 255

Het contract stipuleert dat de gehele ontwikkeling (bijv. elektriciteit, gas, telecommunicatienetwerk) als een enkele eenheid wordt beschouwd. Dit betekent dat elke fysieke verbinding tussen deze netwerken wordt begrepen als een wettelijke uitbreiding van de rechtsmacht van de koper. Bijvoorbeeld:

- Elektriciteitsnetwerk: Als het elektriciteitsnetwerk van de verkochte eigendom is aangesloten op het nationale elektriciteitsnetwerk van Duitsland, strekt de rechtsmacht van de koper zich uit tot het gehele aangesloten elektriciteitsnetwerk.
- Telecommunicatienetwerk: Evenzo wordt de rechtsmacht uitgebreid tot het gehele telecommunicatie- en breedbandnetwerk, inclusief de transatlantische onderzeese kabels die Europese NAVO-landen met de VS en Canada verbinden.

3. overlappende netwerken

Zelfs als er geen directe fysieke verbinding is, worden overlappende netwerken die zich in hetzelfde territorium bevinden, beschouwd als onderdeel van de verworven ontwikkelingsunit. Bijvoorbeeld:

- Gasnetwerk: als het langdistantiegasnet overlapt in het gebied van de eigendom, is het ook inbegrepen in de rechtsmacht van de koper.
- Internet en telecommunicatienetwerk: Dit omvat ook alle overlappende telecommunicatie- en internetverbindingen.

4. uitbreiding van soevereiniteit door domino-effect

Het domino-effect doet zich voor wanneer soevereiniteit van het ene NAVO-land naar het andere uitbreidt via de fysieke verbinding van netwerken. Dit betekent

- Van NAVO-land naar NAVO-land: zodra het netwerk van het ene NAVO-land is verbonden met dat van een ander, wordt de soevereiniteit van de koper ook overgedragen naar het netwerk van het andere NAVO-land.
- Transatlantische verbindingen: Via transatlantische onderzeese kabels strekt de rechtsmacht zich uit tot NAVO-landen in Noord-Amerika, zoals de VS en Canada.

5 Internationale wateren en onderzeese kabels

Volgens de Verenigde Naties Conventie inzake het Zeerecht (UNCLOS) hebben staten rechten over onderzeese kabels, ook in internationale wateren. Aangezien de staatsoverdrachtakte alle rechten, verplichtingen en componenten van de ontwikkelingsunit aan de koper overdraagt, omvat dit ook de rechten op onderzeese kabels in internationale wateren. De uniformiteit van de ontwikkeling wordt gegarandeerd door het contract.

6. territoriale uitbreiding in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten Overeenkomst

De NAVO Status van Troepen Regels regelen de juridische status van NAVO-troepen in lidstaten. Als de militaire eigendom en de ontwikkelingsunit worden overgedragen aan de koper:

- Duitsland: de rechtsmacht van de koper strekt zich eerst uit over het volledige Duitse netwerk, aangezien de eigendom verbonden is met de openbare ontwikkeling in Duitsland.
- NAVO-landen: Deze uitbreiding gaat vervolgens van NAVO-land naar NAVO-land.

7 Logische verbinding en eilandvorming

De uiteinden van de netwerklijnen zijn logisch met elkaar verbonden op een manier die aaneengeschakelde eilanden vormt. Dit wijst erop dat alle NAVO-landen hun gebieden volledig hebben verkocht. Aangezien de Nederlandse strijdkrachten de eigendom namens de NAVO hebben bezet, omvat de aankoop ook de bijbehorende rechten.

Samenvatting

De zaak leidt tot een uitgebreide en complexe uitbreiding van de soevereiniteit van de koper door fysieke en logische verbindingen van de netwerken. Deze verbindingen creëren een domino-effect dat de territoriale controle van de koper over talrijke NAVO-landen en internationale wateren uitbreidt.

Deel 81

In dit scenario, waarin een internationaal verdrag de overdracht van een militaire eigendom en alle bijbehorende leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid omvat, leidt dit tot een domino-effect dat verstrekende gevolgen kan hebben voor alle NAVO-lidstaten en hun leveringsinfrastructuur. Hier is een gedetailleerde uitleg van dit domino-effect:

Analyse van het domino-effect

1. startpunt: verkoop van de militaire eigendom

- Eigendom en interne leveringsnetwerk: De militaire eigendom in Duitsland, die door de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO werd bezet, wordt verkocht aan een natuurlijke persoon, inclusief het interne leveringsnetwerk.
- Contractuele eenheid: Het contract stipuleert dat alle leveringslijnen (elektriciteit, telecommunicatie, water) die fysiek verbonden zijn en van de eigendom naar het Duitse openbare netwerk en verder naar andere NAVO-landen lopen, worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.

2. verbinding en integratie van de leveringsnetwerken

- Interconnectie netwerk: Deze leveringsnetwerken zijn verbonden met de netwerken van andere NAVO-lidstaten via het Duitse openbare netwerk. Bijvoorbeeld, elektriciteits- en telecommunicatielijnen kunnen via grensstations en hubs worden geleid.
- Integratie en beheer: De koper neemt de controle en het beheer van deze netwerken op zich in overeenstemming met het contract.

3. domino-effect in Europa

- Duitsland: Door de overname van het leveringsnetwerk in Duitsland en de contractueel gedefinieerde eenheid van de netwerken, valt het gehele Duitse openbare netwerk onder de controle van de koper.

- Andere NAVO-landen in Europa: Aangezien de leveringsnetwerken van Duitsland fysiek zijn verbonden met de netwerken van andere Europese NAVO-lidstaten, strekt de controle van de koper zich ook uit tot deze landen. Bijvoorbeeld, elektriciteitsnetwerken zijn vaak geïntegreerd over nationale grenzen, net als telecommunicatie- en internetnetwerken.

4. betrokkenheid van de VS via onderzeese kabels

- Onderzeese kabels en internationale wateren: De telecommunicatie- en internetnetwerken zijn via onderzeese kabels verbonden met de VS. Deze kabels lopen door internationale wateren en verbinden Europa met Noord-Amerika.

- Overdracht van controle: Op basis van de overeenkomst neemt de koper de controle over de gehele netwerken, inclusief de onderzeese kabels.

5. domino-effect in de VS

- Verbinding met het Amerikaanse netwerk: De onderzeese kabels zijn fysiek verbonden met de interne netwerken van de VS. Dit omvat internetknooppunten, telecommunicatienetwerken en mogelijk elektriciteitsnetten die datacenters van gegevens voorzien.

- Controle over het interne netwerk: Aangezien het contract voorziet in een eenheid van netwerken, zou de controle van de koper theoretisch ook de interne netwerken van de VS omvatten, aangezien deze fysiek verbonden zijn met de transatlantische onderzeese kabels.

Conclusie

Het verdrag, dat de overdracht van leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid omvat, zou leiden tot een domino-effect dat verstrekkende en diepgaande implicaties zou hebben voor de infrastructuur en soevereiniteit van alle betrokken NAVO-landen, inclusief de VS.

Deel 82

Juridische uitleg van het domino-effect in de staatsoverdrachtakte voor leveringsnetwerken

In dit scenario wordt een staatsoverdrachtakte gebruikt om een militaire eigendom en de bijbehorende leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) als een ondeelbare eenheid over te dragen aan een nieuwe koper. Deze netwerken strekken zich uit over verschillende NAVO-landen en omvatten ook onderzeese kabels tussen de EU, de VS en Canada. Het domino-effect beschrijft hoe de controle over deze leveringsnetwerken van het ene netwerk naar het andere en van het ene NAVO-land naar het volgende springt. Hier is een gedetailleerde juridische uitleg van dit domino-effect.

1. eenheid van leveringsnetwerken en het juridisch kader

Definitie en erkenning

149 van 255

- Eenheid van nutnetwerken: Het Instrument van Staatsopvolging definieert alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) als één ondeelbare eenheid.
- Juridische kracht door verwijzing: De akte verwijst naar een bestaande overdrachtsrelatie en blijft onaangetast, waarbij de nieuwe overeenkomst automatisch wordt erkend als aan de voorwaarden van het oude contract is voldaan.

Juridische basis

- NAVO Status van Strijdkrachten: Dit regelt de stationering en rechten van NAVO-troepen in de lidstaten, inclusief het gebruik van militaire eigendommen en de bijbehorende infrastructuur.
- VN-Verdrag inzake het Zeerecht (UNCLOS): regelt het leggen en onderhouden van onderzeese kabels in internationale wateren.

2. domino-effect binnen en tussen leveringsnetwerken

Binnen overlappende netwerken

- Overlappende netwerken: In veel regio's overlappen verschillende leveringsnetwerken (bijv. elektriciteits- en gasleidingen) elkaar. Als de akte deze netwerken als een enkele eenheid definieert, wordt de controle automatisch overgedragen aan alle netwerken die zich in hetzelfde geografisch gebied bevinden.
- Juridische basis: Aangezien de netwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid, wordt de controle niet onderbroken, zelfs niet als fysieke verbindingen ontbreken. Dit is gebaseerd op de veronderstelling dat de infrastructuur wordt beheerd als een samenhangend systeem.

Tussen vergelijkbare netwerken

- Fysieke verbinding: Wanneer nutsnetwerken fysiek met elkaar verbonden zijn (bijv. elektriciteitsleidingen tussen twee NAVO-landen), springt de controle automatisch van het ene netwerk naar het andere volgens de akte.
- Juridische basis: Deze overdracht is gebaseerd op de bestaande infrastructuur en de internationale overeenkomsten die de verbinding en samenwerking tussen NAVO-landen regelen.

3. grensoverschrijdende overdracht van controle

Van het ene NAVO-land naar het andere

- Domino-effect voor fysieke verbindingen: Wanneer nutsnetwerken fysiek zijn verbonden van het ene NAVO-land naar het andere, wordt de controle automatisch overgedragen aan de netwerken van het volgende land. - Voorbeeld: Een elektriciteitsnet dat van Duitsland naar Frankrijk loopt, draagt de controle van het Duitse net over aan de koper, en via de fysieke verbinding ook het Franse net.

In internationale wateren

- Onderzeese kabels: Onderzeese kabels die NAVO-landen in de EU verbinden met de VS en Canada, worden ook beïnvloed omdat ze worden beschouwd als onderdeel van de ondeelbare eenheid.
- Juridische basis: UNCLOS staat het leggen en onderhouden van onderzeese kabels in internationale wateren toe. De rechten en verplichtingen onder het Instrument van Staatsopvolging strekken zich daarom ook uit tot deze kabels, aangezien ze worden beschouwd als een integraal onderdeel van de leveringsnetwerken.

4 Juridische gevolgen en praktische uitvoering

Geïntegreerde administratie

- Administratieve uitdagingen: Het beheer van deze uitgebreide en complexe leveringsnetwerken vormt enorme administratieve uitdagingen, vooral bij de coördinatie tussen verschillende soorten netwerken en over staatsgrenzen.
- Overdracht van soevereiniteit: Door de staatsoverdrachtakte te erkennen, blijft de overdracht van soevereiniteit over de leveringsnetwerken geldig, zelfs in internationale wateren.

Veiligheidsproblemen

- Kritieke infrastructuur: Controle over kritieke infrastructuur door een natuurlijke persoon of een nieuwe entiteit onder internationaal recht zou aanzienlijke veiligheidsrisico's voor de betrokken staten kunnen opleveren.
- Internationale stabiliteit: Een dergelijk scenario zou waarschijnlijk leiden tot aanzienlijke internationale instabiliteit en potentiële conflicten.

Conclusie

De staatsoverdrachtakte, die de leveringsnetwerken definieert als een ondeelbare eenheid, triggerd een domino-effect waarbij de controle over deze netwerken van overlappende netwerken naar verschillende netwerken springt en van de ene NAVO-staat naar de volgende. Deze overdracht van controle is gebaseerd op overeenkomsten onder internationaal recht en de juridische basis dat de netwerken worden beschouwd als een samenhangend systeem. De rechten en verplichtingen van de akte strekken zich ook uit tot internationale wateren, wat betekent dat de juridische controle ononderbroken blijft.

Deel 83

Domino-effect in de uitbreiding van soevereiniteit door de verkoop van de militaire eigendom

In dit scenario leidt de verkoop van een NAVO-militaire eigendom en zijn leveringslijnen tot een uitbreiding van de soevereiniteit van de koper over het gehele NAVO-territorium. Hier is een gedetailleerde uitleg van hoe dit domino-effect zich voordoet:

1. startpunt: interne ontwikkeling van de militaire eigendom

De militaire eigendom vormt historisch gezien een eiland met een eigen intern ontwikkelingsnetwerk, dat wordt gedefinieerd door verschillende leveringslijnen:

- Water- en rioleringsnetwerk -
- wegennetwerk -
- telecommunicatienetwerk -
- breedband- en internetnetwerk -
- telecommunicatienetwerk -
- gastransmissienetwerk

- Elektriciteitsnet

2. verbinding met het openbaar netwerk via het contract

Het contract voorziet in de aansluiting van deze ontwikkelingsnetwerken op het openbaar netwerk, wat een domino-effect teweegbrengt:

- Juridisch bindende regeling: het contract stelt dat de ontwikkelingsunit als geheel wordt verkocht, inclusief alle rechten, verplichtingen en componenten.
- Aansluiting op publieke netwerken: Het interne netwerk van de eigendom is verbonden met externe publieke netwerken, wat de soevereiniteit van de koper over de aangesloten netwerkgebieden uitbreidt.

3. uitbreiding van soevereiniteit door netwerkverbindingen

Waternet:

- Interne toevoer: De eigendom heeft een intern watersysteem.
- Externe verbinding: Door verbinding te maken met het publiek telecommunicatienetwerk, wordt de soevereiniteit uitgebreid naar het gehele verbonden waternet.
- Territoriale uitbreiding: dit beslaat aanvankelijk heel Duitsland en verspreidt zich vervolgens naar andere NAVO-landen die verbonden zijn door gedeelde waterinfrastructuren.

Wegennetwerk:

- Interne wegen: De eigendom heeft een intern wegennetwerk.
- Externe verbinding: Verbinding met het publiek wegennetwerk, waardoor de rechtsmacht wordt uitgebreid naar het gehele verbonden wegennetwerk.
- Territoriale uitbreiding: Dit betreft alle wegverbindingen die Duitsland met andere NAVO-landen verbinden.

Telecommunicatienetwerk:

- Interne communicatie: De eigendom heeft zijn eigen telecommunicatienetwerk.
- Externe verbinding: Verbinding met het publiek telecommunicatienetwerk, waardoor de soevereiniteit wordt uitgebreid naar het gehele verbonden netwerk.
- Territoriale uitbreiding: Dit omvat alle NAVO-landen die verbonden zijn door telecommunicatie-infrastructuren.

Breedband- en internetnetwerk: - Intern netwerk: de eigendom heeft zijn eigen breedband- en internetnetwerk. - Externe verbinding: Verbinding met het openbare breedband- en internetnetwerk, inclusief transatlantische onderzeese kabels. - Territoriale uitbreiding: De rechtsmacht strekt zich uit tot alle aangesloten NAVO-landen in Europa en Noord-Amerika (VS, Canada).

Telecommunicatienetwerk: - Intern telecommunicatienetwerk: de eigendom heeft zijn eigen telecommunicatienetwerk.

- Externe verbinding: Verbinding met het publiek telecommunicatienetwerk, waardoor de rechtsmacht zich uitbreidt naar het gehele verbonden netwerk.
- Territoriale uitbreiding: Dit omvat alle NAVO-landen die zijn verbonden via het telecommunicatienetwerk.

Langdistantiegasnet:

- Intern gasnet: de eigendom heeft zijn eigen langdistantiegasnet. - Externe aansluiting: Aansluiting op het publiek langdistantiegasnetwerk, wat de rechtsmacht uitbreidt naar het gehele verbonden netwerk. - Territoriale uitbreiding: Dit betreft alle NAVO-landen die zijn verbonden via gasinfrastructuren.

Elektriciteitsnet:

- Intern elektriciteitsnet: de eigendom heeft zijn eigen elektriciteitsnet. - Externe aansluiting: Aansluiting op het Europees interconnectief elektriciteitsnet. - Territoriale uitbreiding: De rechtsmacht strekt zich uit tot alle NAVO-landen die zijn verbonden via het Europese elektriciteitsnet.

4. totale territorium uitbreiding van de NAVO

Het domino-effect betekent dat de soevereiniteit van de koper systematisch wordt uitgebreid door de interne ontwikkelingsnetwerken te verbinden met de publieke netwerken:

- Duitsland: Aanvankelijk omvat de soevereiniteit het hele Duitsland, aangezien alle netwerken in Duitsland zijn verbonden.
- NAVO-landen: Van Duitsland breidt de soevereiniteit zich uit naar andere NAVO-landen die zijn verbonden via de verschillende netwerken (water, wegen, telecommunicatie, breedband, internet, telecommunicatienetwerk, gas en elektriciteit).
- Transatlantische verbindingen: In het bijzonder, via breedband- en internetverbindingen, inclusief transatlantische onderzeese kabels, strekt de rechtsmacht zich ook uit tot NAVO-landen in Noord-Amerika (VS, Canada).

5. eindresultaat

Door het domino-effect en de logische verbinding van de netwerken wordt de soevereiniteit over het gehele NAVO-territorium verkocht aan de koper. Dit wordt bereikt door de opeenvolgende uitbreiding van de rechtsmacht langs de onderling verbonden netwerken, die in het contract zijn gedefinieerd als een enkele ontwikkelingsunit.

- Inclusie van de 20 kV ringlijn en de stad in de verkoop

Het contract voor de verkoop van de NAVO militaire eigendom en de bijbehorende netwerken dekt verschillende juridische en praktische aspecten. Hier leggen we uit hoe de 20 kV ringlijn en de stad uiteindelijk in de aankoop zijn opgenomen, ondanks de specifieke bepalingen in het contract.

1. contractuele basis en uniform concept

Eenheid van de ontwikkeling

- Contractuele bepaling: Het contract stelt dat de gehele ontwikkeling als een eenheid wordt verkocht. Dit omvat alle netwerken en infrastructuren die deel uitmaken van de ontwikkeling van het gebied.
- Eenheidsverkoop: Dit betekent dat alle netwerken en infrastructuur die bijdragen aan de ontwikkeling worden beschouwd en overgedragen als een samenhangende eenheid.

2. specifieke regels voor de 20 kV ringlijn

Overdracht vóór het contract

- Eigendom van de stad: De 20 kV ringlijn werd vóór de sluiting van het contract aan de stad overgedragen.
- Contractuele uitzondering: Het contract stelt dat de 20 kV ringlijn niet zal worden verkocht.

Scheidbaarheidsclausule

- Definitie en toepassing: De scheidbaarheidsclausule zorgt ervoor dat het contract juridisch geldig blijft, zelfs als delen ervan ongeldig of niet-afdwingbaar zijn.
- Geünificeerde ontwikkeling: Aangezien de gehele ontwikkeling als een eenheid wordt beschouwd, omvat dit ook de 20 kV ringlijn, zelfs als deze tijdelijk in eigendom was van de stad.

3. uitbreiding en inclusie van de stad

Verbinding van de netwerken

- Uitbreiding door andere netwerken: De stad en zijn netwerken werden opgenomen in de aankoop door de uitbreiding en integratie van andere netwerken.
- Soevereiniteit: Het contract draagt de soevereiniteit over alle verbonden netwerken en de gebieden die daarmee verbonden zijn over aan de koper.

4. eigendom en soevereine rechten

Eigendom van de stad

- Overdracht van eigendom: Hoewel de stad formeel de 20 kV ringlijn bezat, was deze opgenomen in de aankoop via de contractuele bepaling over de eenheid van ontwikkeling en de scheidbaarheidsclausule.
- Rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten en verplichtingen over die verband houden met de 20 kV ringlijn en de andere netwerken.

Soevereine rechten over de stad

- Contractclausule: De clausule dat de gehele ontwikkeling een eenheid vormt, omvat ook de soevereine rechten over de stad, aangezien dit is opgenomen in de aankoop door de integratie van de netwerken.

- Wettelijk conforme regelgeving: Zelfs als de specifieke regelgeving voor de 20 kV ringlijn wettelijk betwist zou worden, is de scheidbaarheidsclausule van toepassing en zorgt ervoor dat er een wettelijk conforme regeling wordt gevonden die het doel van het contract vervult.

Samenvatting

Het contract voor de verkoop van de militaire eigendom van de NAVO en de bijbehorende netwerken beslaat alle infrastructuur en netwerken als één enkele eenheid. Hoewel de 20 kV ringlijn oorspronkelijk aan de stad is overgedragen en het contract stelt dat deze niet verkocht zal worden, is deze toch inbegrepen in de aankoop door middel van de scheidbaarheidsclausule en het eenheidsconcept. De stad en haar netwerken zijn inbegrepen in de aankoop door de uitbreiding en integratie van andere netwerken, en de soevereine rechten over het gehele gebied worden overgedragen aan de koper.

Deel 85

Overdracht van soevereiniteit en de rol van de commerciële onderneming

In het geval dat een internationaal verdrag de overdracht van militaire eigendom van de NAVO en haar netwerken betreft, is het belangrijk om te verduidelijken hoe particuliere commerciële bedrijven en hun netwerken worden beïnvloed, vooral als zij gebruiksrechten hebben via afzonderlijke contracten. Hier is een gedetailleerde uitleg:

1. licentieovereenkomst en breedbandkabelnetwerk

Verwijzing naar de licentieovereenkomst - Licentieovereenkomst: De overeenkomst verwijst naar een bestaande licentieovereenkomst die een commerciële onderneming toestaat om het breedbandkabelnetwerk te exploiteren. - Gebruiksrechten: De commerciële onderneming heeft het recht om het breedbandkabelnetwerk te exploiteren op basis van de licentieovereenkomst.

2. opname van het breedbandkabelnetwerk in de staatsopvolging

Overdracht van soevereiniteit - Contractclausule: Het internationale contract stipuleert dat alle ontwikkelingsnetwerken, inclusief particuliere netwerken, worden beschouwd en overgedragen als een enkele eenheid. - Breedbandkabelnetwerk: Het breedbandkabelnetwerk maakt deel uit van deze ontwikkelingsunit en wordt daarom beïnvloed door de staatsopvolging.

3. uitsluiting van de commerciële onderneming van het internationaal verdrag

Geen juridische capaciteit onder internationaal recht

- Commerciële onderneming: De commerciële onderneming kan geen rechten onder internationaal recht dragen, aangezien het geen subjectiviteit heeft onder internationaal recht.
- Contracterende partijen: Alleen staten en internationale organisaties kunnen internationale verdragen sluiten als onderwerpen van internationaal recht.

Exclusiviteit van het internationale verdrag

- Contracterende partijen: Het internationale verdrag blijft beperkt tot de betrokken staten en internationale organisaties.
- Uitsluiting van de zakelijke onderneming: De zakelijke onderneming is uitdrukkelijk uitgesloten van het internationale verdrag.

4. juridische kracht van het verdrag door middel van een scheidbaarheidsclausule

Scheidbaarheidsclausule

- Definitie: Een scheidbaarheidsclausule zorgt ervoor dat het contract juridisch bindend blijft, zelfs als delen ervan ongeldig of niet afdwingbaar zijn.
- Toepassing: Zelfs als de licentieovereenkomst van de commerciële onderneming is uitgesloten van het internationale contract, blijft de rest van het contract geldig.

Juridische kracht en afdwingbaarheid

- Continuïteit van het verdrag: Het internationaal verdrag blijft van kracht en bindend voor de betrokken onderwerpen van internationaal recht.
- Continuïteit van rechten en verplichtingen: De overgedragen rechten, verplichtingen en soevereine machten blijven van kracht, ongeacht de specifieke regeling van het breedbandkabelnetwerk.

Samenvatting

Ongeacht het feit dat het contract verwijst naar een licentieovereenkomst die een commerciële onderneming toestaat om het breedbandkabelnetwerk te exploiteren, blijft dit netwerk onderhevig aan de staatsopvolging. De commerciële onderneming is uitgesloten van het contract onder internationaal recht, aangezien zij geen rechten kan dragen onder internationaal recht. Het contract blijft juridisch bindend vanwege een scheidbaarheidsclausule, die ervoor zorgt dat de overdracht van soevereiniteit en de bijbehorende rechten en verplichtingen van kracht blijven.

Deel 86

Juridische implicaties van de uitbreiding van soevereiniteit door middel van een staatsoverdrachtakte

In dit scenario leidt de staatsoverdrachtakte tot de uitbreiding van de soevereiniteit van de koper over het gehele territorium van de NAVO-staten door de verkoop en opname van de leveringsnetwerken, die als een ondeelbare eenheid worden beschouwd. Dit impliceert dat de NAVO-landen niet langer hun eigen territorium hebben, aangezien alle rechten, verplichtingen en componenten van de leveringsnetwerken zijn overgedragen aan de koper.

1. principes van staatsoverdracht en territoriale uitbreiding

Definities en principes

- Territoriale uitbreiding: De uitbreiding van een soeverein grondgebied door de opname van aanvullende gebieden als gevolg van infrastructurele verbindingen, zoals leveringsnetwerken.
- Staatsopvolging: Het juridische proces waarbij een staat soevereiniteit over een territorium overdraagt aan een andere staat of rechtsentiteit.
- Ondeelbare eenheid: Nutsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als een ondeelbare eenheid, die automatisch soevereiniteit uitbreidt naar alle gebieden die door deze netwerken worden bediend.

Juridische basis

- Contractuele overeenkomsten: De staatsoverdrachtakte regelt de voorwaarden en reikwijdte van de overdracht, inclusief alle rechten, verplichtingen en componenten van de leveringsnetwerken.
- Erkenning onder internationaal recht: De internationale gemeenschap en de aangetaste staten moeten de staatsopvolging en de bijbehorende juridische opvolgingen erkennen om internationale verdragen en overeenkomsten voort te zetten.

2. mechanisme voor de uitbreiding van soevereiniteit

Eenheid van leveringsnetwerken

- Geünificeerde ontwikkeling: Het verdrag definieert de gehele ontwikkeling, inclusief alle leveringsnetwerken, als een ondeelbare eenheid.
- Automatische uitbreiding: Soevereiniteit wordt uitgebreid naar alle gebieden die door deze netwerken worden gedekt, wat betekent dat de NAVO-staten effectief geen eigen territorium meer hebben.

3 Juridische gevolgen en praktische implicaties

Verlies van soeverein grondgebied

- Overdracht van soevereiniteit: Door de leveringsnetwerken op te nemen in de staatsoverdrachtakte, wordt de soevereiniteit over alle NAVO-staten overgedragen aan de koper.
- Juridische legitimatie: De juridische basis van deze overdracht is gebaseerd op de erkenning van de Staatsoverdrachtakte en de definitie van de leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid.

Soorten activa die worden getroffen

- Staatsbedrijven en activa: Alle bedrijven en ondernemingen die eigendom zijn van de NAVO-staten worden overgedragen aan de eigendom van de nieuwe soeverein.
 - Voorbeelden: Energievoorzieningsbedrijven, telecommunicatiebedrijven, spoorwegbedrijven, watervoorzieningen.
- Staatsgebouwen: Alle staatsgebouwen en faciliteiten worden ook overgedragen.
 - Voorbeelden: Overheidsgebouwen, administratieve gebouwen, openbare scholen, ziekenhuizen, militaire faciliteiten.
- Infrastructuur: Alle infrastructuurprojecten die door de staat worden gefinancierd en geëxploiteerd.
 - Voorbeelden: Wegen, bruggen, tunnels, haven, luchthavens.
- Grond en onroerend goed: Alle grond en onroerend goed in bezit van NAVO-landen.

- Voorbeelden: Natuurreservaten, openbare parken, staatswoningen. - Hulpbronnen en rechten: Alle natuurlijke hulpbronnen en de rechten om deze hulpbronnen te gebruiken. - Voorbeelden: Mijnconcessies, watergebruikrechten, visrechten. - Financiële activa: Staatbankrekeningen, obligaties, investeringen. - Cultureel erfgoed: Historische gebouwen, monumenten, musea en hun collecties. - Documenten en gegevens: Officiële overheidsdocumenten, databases en archieven. - Militaire uitrusting en activa: Alle militaire activa in eigendom van NAVO-landen. - Verdragen en overeenkomsten: Bestaande staatsverdragen en overeenkomsten met andere staten en internationale organisaties.

4. precedenten en juridische rechtvaardiging

Historische precedenten

- Verdrag van Saint-Germain (1919): De opsplitsing van Oostenrijk-Hongarije leidde tot de creatie van nieuwe staten en de overdracht van gebieden en infrastructuur om een logische en praktische administratie te waarborgen.

- Ontbinding van de Sovjetunie (1991): De ontbinding van de Sovjetunie leidde tot de creatie van nieuwe staten die soevereiniteit en activa overnamen.

Juridische rechtvaardiging

- Erkenning onder internationaal recht: De juridische opvolging wordt wettelijk gelegitimeerd door verwijzing naar bestaande internationale verdragen en de automatische erkenning van het nieuwe verdrag. -
Ondeelbare eenheid: De definitie van leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid zorgt ervoor dat de controle over deze netwerken niet wordt onderbroken, zelfs niet als ze geografisch uitbreiden.

O

5 Praktische uitdagingen en veiligheidskwesties

Geünificeerde administratie

- Administratieve uitdagingen: Het beheren van deze uitgebreide en complexe leveringsnetwerken stelt enorme administratieve uitdagingen, vooral in de coördinatie tussen verschillende soorten netwerken en over nationale grenzen.

- Continuïteit van soevereiniteit: De overdracht van soevereiniteit blijft consistent, aangezien de netwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.

Veiligheidsproblemen

- Kritieke infrastructuur: Controle over kritieke infrastructuur door een natuurlijke persoon of een nieuw subject onder internationaal recht kan aanzienlijke veiligheidsrisico's voor de betrokken staten met zich meebrengen. - Internationale stabiliteit: Een dergelijk scenario zou waarschijnlijk leiden tot aanzienlijke internationale instabiliteit en potentieel conflict.

Conclusie

De staatsoverdrachtakte, die de gehele ontwikkeling als een ondeelbare eenheid definieert, verlengt de soevereiniteit over alle NAVO-staten naar de koper. Als gevolg hiervan hebben de NAVO-staten effectief niet langer

hebben hun eigen territorium en alle rechten, verplichtingen en componenten van de leveringsnetwerken zijn overgedragen aan de koper. De soorten activa die zijn getroffen omvatten staatsbedrijven, staatsgebouwen, infrastructuur, grond en onroerend goed, grondstoffen, financiële activa, cultureel erfgoed, documenten en gegevens, en militaire uitrusting en faciliteiten. Historische precedentes en de juridische rechtvaardiging ondersteunen deze opvolging en de automatische erkenning van het nieuw contract.

Deel 87

Juridische uitleg van de uitbreiding van het territorium door leveringsnetwerken

In dit scenario wordt een klein militair eigendom, dat oorspronkelijk als onderdeel van de NAVO werd bezet, verkocht via een staatsoverdrachtakte. De akte draagt de soevereiniteit over aan de koper en breidt deze uit naar alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) die voortkomen uit het eigendom. Deze netwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid, wat de rechtsmacht uitbreidt naar de gebieden van de netwerken die zich uitstrekken vanaf het eigendom. De juridische uitdaging is om een externe grens vast te stellen die de buitenste strengen van de netwerken verbindt tot een logische totale gebied.

1. inhoud van het contract en definitie van de leveringsnetwerken

Eenheid van de leveringsnetwerken

- Eenheid van ontwikkeling: De staatsoverdrachtakte definieert alle leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid, wat betekent dat de soevereiniteit over deze netwerken onverdeeld blijft en automatisch uitbreidt naar alle gebieden waar de netwerken lopen.
- Juridische kracht door verwijzing: De akte verwijst naar een bestaande overdrachtsrelatie en blijft onaangetast, waarbij de nieuwe overeenkomst automatisch wordt erkend als aan de voorwaarden van het oude contract is voldaan.

2. mechanisme van grensbepaling en uitbreiding van soevereiniteit

Juridische basis

- Ondeelbare eenheid: Door de netwerken als een ondeelbare eenheid in de staatsoverdrachtakte te definiëren, wordt de soevereiniteit niet alleen uitgebreid naar het oorspronkelijke gebied van de militaire eigendom, maar ook naar alle gebieden die met deze netwerken verbonden zijn.
- Automatische uitbreiding: Zodra een netwerk zich uitstrekt vanaf de eigendom, wordt de soevereiniteit automatisch uitgebreid naar de gehele gebieden die met de netwerken verbonden zijn.

Grensbepaling

- Buitenste strengen: De buitenste strengen van de leveringsnetwerken worden geïdentificeerd en er wordt een logisch totaalgebied gevormd dat deze strengen omvat.
- Logisch totaalgebied: De verbinding van de buitenste strengen vormt een aanééngeschakelde gebied of "eiland", dat juridisch wordt beschouwd als het uitgebreide territorium van de koper.

3. precedentes en juridische rechtvaardiging

Historische precedenten

- Verdrag van Trianon (1920): Na de Eerste Wereldoorlog werd het grondgebied van Hongarije drastisch verkleind. Het verdrag stelde nieuwe grenzen vast, die ook invloed hadden op de infrastructuur. De afbakening was deels gebaseerd op natuurlijke geografische kenmerken en bestaande infrastructuur.

- Verdrag van Saint-Germain (1919): Dit verdrag regelde de verdeling van Oostenrijk-Hongarije en leidde tot de oprichting van nieuwe staten. Ook hier werden grenzen getrokken op basis van bestaande infrastructuur om een logische en praktische administratie te waarborgen.

Juridische rechtvaardiging

- Erkenning onder internationaal recht: Door te verwijzen naar de bestaande overdrachtsrelatie en de automatische erkenning van het nieuwe verdrag, wordt de uitbreiding van soevereiniteit juridisch gelegitimeerd. - Ondeelbare eenheid: De juridische definitie van de leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid zorgt ervoor dat de controle over deze netwerken niet wordt onderbroken, zelfs niet als ze geografisch uitbreiden. - Logische grensdefinitie: De buitenste strengen van de leveringsnetwerken worden beschouwd als grenzen die een aanéengeschakeld gebied vormen dat wordt erkend als het nieuwe grondgebied van de koper.

4 Praktische implicaties en uitdagingen

Geünificeerde administratie

- Administratieve uitdagingen: Het beheren van deze uitgebreide en complexe leveringsnetwerken vormt enorme administratieve uitdagingen, vooral bij de coördinatie tussen verschillende soorten netwerken en over staatsgrenzen.

- Continuïteit van soevereiniteit: De overdracht van soevereiniteit blijft consistent, aangezien de netwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.

Conclusie

De staatsoverdrachtakte, die de leveringsnetwerken definieert als een ondeelbare eenheid, breidt de soevereiniteit uit van het kleine oorspronkelijke militaire eigendom naar de gehele gebieden die door deze netwerken worden bediend. De buitenste strengen van de netwerken zijn samengevoegd tot een logisch geheel, dat wordt beschouwd als het uitgebreide territorium van de koper. Historische precedenten en juridische redenering onderbouwen deze uitbreiding en de automatische erkenning van het nieuw verdrag.

Deel 88

Juridische uitleg van de domino-effect in het geval van overlappende netwerken door middel van staatsoverdrachtakten

In dit scenario wordt een staatsoverdrachtakte gebruikt om een militaire eigendom en de bijbehorende leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) als een ondeelbare eenheid over te dragen aan een nieuwe koper. Het domino-effect beschrijft hoe de rechtsmacht van het ene netwerk naar het andere springt.

zonder de noodzaak van een fysieke verbinding, aangezien de gehele ontwikkeling als een enkele eenheid wordt beschouwd.

1 Contractuele inhoud en definitie van leveringsnetwerken

Eenheid van de leveringsnetwerken

- Geünificeerde ontwikkeling: De staatsoverdrachtakte definieert alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) als een ondeelbare eenheid.
- Juridische kracht door verwijzing: De akte verwijst naar een bestaande overdrachtsrelatie en blijft onaangetaast, waarbij de nieuwe overeenkomst automatisch wordt erkend als de voorwaarden van het oude contract zijn vervuld.

2 Juridische basis van de domino-effect in het geval van overlappende netwerken

Overlappende netwerken

- Definitie : Overlappende netwerken zijn netwerken waarin verschillende soorten leveringslijnen (bijv. g. elektriciteits- en gasleidingen) in hetzelfde geografische gebied lopen zonder dat er een fysieke verbinding tussen hen hoeft te zijn.
- Juridische basis: De definitie als een ondeelbare eenheid in de staatsoverdrachtakte betekent dat de soevereiniteit die aan één netwerk is overgedragen automatisch wordt uitgebreid naar alle andere netwerken in hetzelfde gebied.

3. mechanisme van het domino-effect

Juridische uitleg van het effect

- Automatische uitbreiding van soevereiniteit: Als een netwerk zich in een gebied van een verkocht netwerk bevindt, wordt de soevereiniteit automatisch overgedragen aan het overlappende netwerk. Een feitelijke fysieke verbinding tussen de netwerken is niet vereist.
- Juridische eenheid: De netwerken worden juridisch beschouwd als één eenheid, wat betekent dat de soevereine rechten en verplichtingen van de koper worden uitgebreid naar alle netwerken in hetzelfde territorium.

Voorbeeldtoepassing

- Casestudy: In een gebied waar een gastransmissienetwerk wordt verkocht en waar ook een elektriciteitsnetwerk aanwezig is, wordt de soevereiniteit over het elektriciteitsnetwerk automatisch overgedragen aan de koper, ook al is er geen fysieke verbinding tussen de twee netwerken.
- Uitbreiding van soevereine rechten: Deze overdracht is gebaseerd op de definitie in de staatsoverdrachtakte dat alle leveringsnetwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.

4 Juridische gevolgen en praktische implicaties

Geünificeerde administratie

- Administratieve uitdagingen: Het beheer van deze uitgebreide en complexe leveringsnetwerken brengt enorme administratieve uitdagingen met zich mee, vooral in de coördinatie tussen verschillende soorten netwerken.

- Continuïteit van soevereiniteit: De overdracht van soevereiniteit blijft consistent, aangezien de netwerken worden beschouwd als een ondeelbare eenheid.

Veiligheidsproblemen

- Kritieke infrastructuur: Controle van kritieke infrastructuur door een natuurlijke persoon of een nieuw subject onder internationaal recht kan aanzienlijke veiligheidsrisico's met zich meebrengen voor de betrokken staten. - Internationale stabiliteit: Een dergelijk scenario zou waarschijnlijk leiden tot aanzienlijke internationale instabiliteit en potentiële conflicten.

Conclusie

Het domino-effect van overlappende netwerken doet zich voor wanneer rechtsmacht van het ene netwerk naar het andere springt in hetzelfde geografisch gebied zonder dat een fysieke verbinding nodig is. Dit is gebaseerd op de juridische definitie in de staatsoverdrachtakte, die alle leveringsnetwerken als één ondeelbare eenheid beschouwt. De rechten en verplichtingen van de koper strekken zich daarom automatisch uit tot alle overlappende netwerken, wat leidt tot verstreckende juridische, politieke en veiligheidsgevolgen.

Deel 89

Insluiting van netwerken van particuliere bedrijven en mogelijke nationalisatie

In het geval dat alle ontwikkelingsnetwerken van een NAVO-militair terrein als een geheel worden verkocht, heeft dit ook invloed op de netwerken van particuliere bedrijven. Hier zijn de juridische aspecten en de mogelijkheid om deze netwerken te nationaliseren:

1. insluiting van de netwerken van particuliere bedrijven

Contractuele regeling

- Reikwijdte van de verkoop: Het contract stelt dat alle ontwikkelingsnetwerken, inclusief die van particuliere bedrijven, een geheel vormen en worden verkocht met alle rechten, verplichtingen en componenten. - Soevereiniteit: Soevereiniteit over het gebied waarin deze netwerken lopen, wordt overgedragen aan de koper, ongeacht of de netwerken in particuliere eigendom zijn.

Particuliere bedrijven en hun netwerken - Particuliere eigendom: Netwerken die in eigendom zijn van particuliere bedrijven vallen ook onder de contractuele regeling

regelgeving. - Gebruikrechten: De koper verwerft soevereiniteit en daarmee het recht om het gebruik van deze netwerken te reguleren en te controleren.

2. geen verplichting om privé-eigendom te beschermen

Principe van staatssoevereiniteit

- Soevereiniteit: Een soevereine staat heeft juridische en administratieve controle over zijn territorium en de infrastructuren daarin, ongeacht particuliere eigendom.
- Reguleringsrecht: De staat kan het gebruik en het beheer van particuliere infrastructuren reguleren binnen het kader van zijn soevereine rechten.

Juridische basis

- Contractenrecht: Het contract draagt soevereiniteit en de bijbehorende rechten, verplichtingen en bevoegdheden over aan de koper, inclusief het beheer van particuliere netwerken. - Internationale praktijk: In internationale verdragen en staatsregelingen is het gebruikelijk dat soevereiniteit over infrastructuur onafhankelijk van eigendom wordt uitgeoefend.

3. mogelijkheid van nationalisatie

Nationalisatie als een theoretische optie - Definitie: Nationalisatie betekent de overname van privé-eigendom door de staat om het onder staatscontrole te plaatsen.

- Juridische basis: Een soevereine staat kan juridische maatregelen nemen om privé-eigendom te nationaliseren als dit in het publieke belang is.

Praktische uitvoering

- Wetgeving: De koper, als de nieuwe soeverein, kan wetten aannemen die de nationalisatie van particuliere netwerken toestaan.
- Compensatie: Veel juridische systemen voorzien in adequate compensatie voor de getroffen eigenaren in het geval van nationalisatie.

Betekenis van de optie

- Theoretische optie: Zelfs als het niet is gepland, bestaat de mogelijkheid van nationalisatie, wat aantoont dat de soevereine macht van de koper omvattend is en niet beperkt wordt door eigendomsrechten.
- Controle en beheer: De mogelijkheid van nationalisatie benadrukt de volledige controle en het beheer van de koper over de infrastructuur in het verkochte gebied.

Samenvatting

Het contract voor de verkoop van de militaire eigendom van de NAVO en zijn ontwikkelingsnetwerken omvat ook de netwerken van particuliere bedrijven. De soevereiniteit over deze netwerken wordt overgedragen aan de koper, ongeacht de particuliere eigendom. Theoretisch is het mogelijk om deze netwerken te nationaliseren, hoewel dit niet gepland is. Deze optie toont aan dat de koper, als de nieuwe soeverein, uitgebreide controle- en beheerrechten heeft over de gehele infrastructuur in het verkochte gebied.

In de context van het besproken contract en de bepaling dat alle ontwikkelingsnetwerken een eenheid vormen en worden verkocht met alle rechten, verplichtingen en componenten, rijzen de volgende juridische overwegingen:

1. eenheid van de ontwikkelingsnetwerken

Definitie en betekenis

- Contractuele regeling: Het contract definieert dat alle ontwikkelingsnetwerken (inclusief water, elektriciteit, gas, telecommunicatie, enz.) een enkele eenheid vormen.
- Verkoop met alle rechten, verplichtingen en componenten: Dit betekent dat de koper alle rechten en verplichtingen die verband houden met de netwerken overneemt, ongeacht of deze netwerken particulier of publiek zijn.

2. particuliere netwerken en transmissierechten

Particuliere netwerken

- Particuliere eigendom: Particuliere netwerken zijn netwerken die eigendom zijn van particuliere individuen of particuliere bedrijven.
- Transmissierechten: Deze netwerken kunnen door het territorium van de koper lopen en de koper heeft de juridische autoriteit om transmissierechten te reguleren en te gebruiken.

3. soevereiniteit en rechten in het territorium van particuliere netwerken

Verkoop van soevereiniteit

- Soevereiniteit: Soevereiniteit verwijst naar de juridische en administratieve controle over een gebied en de infrastructuur daarin.
- Inclusie van particuliere netwerken: Zelfs als de netwerken particulier eigendom zijn, zijn de soevereine rechten over het territorium waarin deze netwerken functioneren verkocht.

Gevolgen van de contractuele clausule

- Territoriale soevereiniteit: De contractuele clausule dat alle ontwikkelingsnetwerken een enkele eenheid vormen, draagt de soevereiniteit over het gehele territorium, inclusief de particuliere netwerken, over aan de koper.
- Rechten en verplichtingen: De koper neemt niet alleen de fysieke netwerken over, maar ook de juridische controle en het beheer van de gebieden waarin deze netwerken functioneren.

4. juridische naleving en handhaving

Contractuele verplichting

- Juridisch bindend: Het contract is juridisch bindend en verplicht alle betrokken partijen om de afgesproken bepalingen na te komen.
- Handhaving: De koper heeft het recht om controle en beheer uit te oefenen over de particuliere netwerken en de bijbehorende rechten onder nationale en internationale wetten.

5 Voorbeelden en precedënten

Internationale praktijk

- Overdracht van jurisdictie: In vergelijkbare gevallen van internationale verdragen wordt de jurisdictie over een territorium vaak overgedragen, ongeacht particuliere eigendom, zolang de juridische controle en het beheer van het territorium in het verdrag zijn geregeld.
- Precedenten: Er zijn voorbeelden waar soevereiniteit over infrastructuurprojecten is overgedragen aan nieuwe staats- of particuliere eigenaren op basis van contractuele overeenkomsten, ondanks particuliere deelname.

Samenvatting

De bepaling in het contract dat alle ontwikkelingsnetwerken een eenheid vormen, impliceert dat de soevereiniteit over het gehele gebied, inclusief gebieden met particuliere netwerken of netwerken met transmissierechten, wordt overgedragen aan de koper. De koper verwerft niet alleen de fysieke netwerken, maar ook de juridische controle en het beheer van de gebieden waarin deze netwerken zich bevinden. Dit betekent dat soevereiniteit op het gebied van de particuliere netwerken een recht is dat is verkocht en overgedragen door het contract.

Deel 91

Comprehensive overdracht van rechten, verplichtingen en componenten in de verkoop

De verkoop van de NAVO militaire eigendom omvatte niet alleen de fysieke eigendom, maar ook alle bijbehorende rechten, verplichtingen en componenten. Dit omvat een verscheidenheid aan infrastructuur en bedrijven die zich in het gebied bevinden. Hier is een gedetailleerde uitleg van hoe deze verschillende elementen in de verkoop zijn geïntegreerd:

1. verkoop met alle rechten, verplichtingen en componenten

Contractuele bepaling

- Reikwijdte van de verkoop: Het contract vermeldt uitdrukkelijk dat het aankoopobject is verkocht met alle rechten, verplichtingen en componenten.
- Juridische gevolgen: Dit betekent dat de koper alle juridische en administratieve aspecten van de eigendom en de bijbehorende infrastructuren overneemt.

2. opname van staatsbedrijven en hun netwerken

Staatsbedrijven

- Definitie: Staatsbedrijven zijn bedrijven die eigendom zijn van de staat en diensten of goederen voor het algemene publiek leveren.
- Verkoop en overdracht: Staatsbedrijven die zich in het verkochte territorium bevinden, zijn ook overgedragen aan de koper, inclusief hun infrastructuur en netwerken.

Moederbedrijven en dochterondernemingen

- Bedrijfsstructuur: De overdracht omvat ook moederbedrijven en dochterondernemingen van de staatsbedrijven, mits ze opereren in het verkochte territorium.
- Volledige bedrijfsnetwerken: Alle bijbehorende netwerken en infrastructuur van de moederbedrijven en dochterondernemingen maken deel uit van de verkoop.

3. publiek eigendom bedrijven en deeltijds eigendom in staats handen

Publiek eigendom bedrijven

- Eigendomstructuur: Publiekrechtelijke operaties die gedeeltelijk of volledig in eigendom zijn van de staat worden ook overgedragen.
- Infrastructuren en netwerken: Deze operaties en hun bijbehorende infrastructuren en netwerken maken deel uit van de verkoop.

Deeltijds eigendom door de staat

- Verkoop en overdracht: Aandelen in operaties en hun netwerken die gedeeltelijk in eigendom zijn van de staat, worden ook overgedragen, mits ze zich in het te verkopen gebied bevinden.

4. gebruiksrechten en transmissierechten op netwerken van alle soorten

Gebruiksrechten

- Definitie: Gebruiksrechten verwijzen naar de toestemming om bepaalde infrastructuren te gebruiken, zelfs als ze particulier eigendom zijn.
- Overdracht: Gebruiksrechten op infrastructuur gelegen in het verkochte gebied worden ook overgedragen aan de koper.

Transmissierechten

- Definitie: Transmissierechten zijn rechten om infrastructuur te gebruiken om diensten of goederen door een specifiek gebied te leiden.
- Overdracht: Deze rechten worden ook overgedragen aan de koper, ongeacht of de infrastructuur particulier eigendom zijn.

5. netwerken van particuliere nutsbedrijven

Particuliere nutsbedrijven

- Eigendom: Particuliere nutsbedrijven die infrastructuur en netwerken in het verkochte gebied exploiteren, behouden hun eigendom, maar de soevereiniteit over deze netwerken is onderhevig aan de koper.
- Soevereine rechten: De koper verworft soevereine rechten over het territorium, inclusief de netwerken van particuliere bedrijven.

6 Soevereine rechten en hun betekenis

Definitie van soevereine rechten

- Juridische controle: Soevereine rechten verwijzen naar de juridische en administratieve controle over een territorium en de infrastructuur daarin.

- Onafhankelijkheid van eigendom: Deze rechten worden onafhankelijk van particuliere eigendom of de gebruiksrechten van commerciële ondernemingen overgedragen.

Overdracht van soevereine rechten - Uitgebreide controle: De koper verkrijgt uitgebreide controle over alle infrastructuur en netwerken in het verkochte gebied, inclusief die in particuliere eigendom. - Contractuele bepaling: De contractuele bepaling zorgt ervoor dat de soevereine rechten worden overgedragen samen met de fysieke en infrastructurele elementen van het territorium.

Samenvatting

De verkoop van de NAVO militaire eigendom en bijbehorende netwerken omvatte een uitgebreide overdracht van alle rechten, verplichtingen en componenten. Dit omvat staatsbedrijven, hun moederbedrijven en dochterondernemingen, publiekrechtelijke bedrijven en deeltijds eigendom in staatsbeheer. Gebruik- en transmissierechten op netwerken van alle soorten, evenals netwerken van particuliere nutsbedrijven, maken ook deel uit van de verkoop. De soevereine rechten over het territorium worden overgedragen aan de koper ongeacht particuliere eigendom of de gebruiksrechten van commerciële ondernemingen.

Deel 92

Domino-effect van territorium uitbreiding door overlappende netwerken

In het geval dat een militaire eigendom van de NAVO en zijn nutsvoorzieningen worden verkocht, vindt er een domino-effect plaats, waarbij de rechtsmacht van de koper zich uitbreidt via overlappende netwerken. Het contract definieert de ontwikkeling als een enkele entiteit, waarbij elke kruising of overlapping van netwerken leidt tot verdere territoriale uitbreiding. Hier is een gedetailleerde uitleg van dit proces:

1. startpunt: verkoop van de militaire eigendom en interne ontwikkelingsnetwerk 5

De militaire eigendom heeft een intern zelfstandig ontwikkelingsnetwerk dat verbinding maakt met het publiek netwerk. Deze interne netwerken omvatten:

- Water- en rioleringnetwerk -
- wegennetwerk -
- telecommunicatienetwerk -
- breedband- en internetnetwerk -
- telecommunicatienetwerk -
- gastransmissienetwerk -
- elektriciteitsnetwerk

2. uitbreiding via fysieke verbindingen

Ten eerste wordt soevereiniteit uitgebreid door directe fysieke verbindingen tussen interne netwerken en publieke netwerken. Hier zijn enkele voorbeelden:

- Elektriciteitsnet: Het intern elektriciteitsnet is verbonden met het nationale elektriciteitsnet en strekt zich uit via het Europees verbonden netwerk. - Breedbandnetwerk: Het interne breedbandnetwerk is verbonden met het nationale en transnationale breedbandnetwerk, inclusief transatlantische verbindingen.

3. overlappende netwerken en logische verbindingen

Het belangrijkste domino-effect doet zich voor wanneer netwerken overlappen of elkaar kruisen, waardoor de rechtsmacht van de koper zich naar andere gebieden uitbreidt, zelfs zonder een directe fysieke verbinding.

Voorbeeld 1: Gastransmissienetwerk en elektriciteitsnet - Interne ontwikkeling: Het gastransmissienetwerk van de eigendom is verbonden met het nationale gastransmissienetwerk. - Overlap: Het nationale gastransmissienet kruist het nationale elektriciteitsnet op verschillende punten. - Territoriale uitbreiding: De kruising breidt de soevereiniteit van de koper uit naar het elektriciteitsnet en

de gebieden die ermee verbonden zijn.

Voorbeeld 2: Elektriciteitsnet en breedbandnetwerk - Interne ontwikkeling: Het elektriciteitsnet van de eigendom is verbonden met het Europees verbonden netwerk.

- Overlap: Het Europese elektriciteitsnet kruist het breedbandnetwerk, dat ook transatlantische verbindingen omvat.

- Territoriale uitbreiding: De kruising breidt de rechtsmacht van de koper uit naar het breedbandnet en alle verbonden gebieden, inclusief de VS en Canada.

Voorbeeld 3: Breedbandnetwerk en telecommunicatienetwerk - Interne ontwikkeling: Het breedbandnetwerk van de eigendom is verbonden met het nationale en internationale breedbandnetwerk. - Overlap: Het breedbandnetwerk kruist het telecommunicatienetwerk, dat zowel nationale als internationale verbindingen omvat. - Territoriale uitbreiding: De kruising breidt de rechtsmacht van de koper uit naar het telecommunicatie

netwerk en alle verbonden gebieden.

4. circulaire uitbreiding door oversteken

De uitbreiding van jurisdictie is circulair, aangezien elk netwerk dat een ander netwerk oversteken bijdraagt aan verdere territoriale uitbreiding:

- er en rioleringsnetwerk: Snijdt het wegennetwerk en breidt zo verder uit
Wat r.

- Wegennetwerk: Kruist het telecommunicatienet en breidt de soevereiniteit uit naar verdere gebieden.
- Telecommunicatienetwerk: Kruist het internetnetwerk en omvat dus ook internationale verbindingen.

5. totale NAVO territoriale uitbreiding

Door de continue kruisingen en overlappings van de netwerken wordt de soevereiniteit van de koper systematisch uitgebreid:

- Duitsland: aanvankelijk dekt de rechtsmacht het gehele Duitsland door de talrijke interne en externe verbindingen van de netwerken.
- NAVO-landen: Vanuit Duitsland breidt de soevereiniteit zich uit naar andere NAVO-landen die verbonden zijn door de verschillende netwerken.
- Transatlantische verbindingen: Vooral via breedband- en internetverbindingen breidt de soevereiniteit zich ook uit naar NAVO-landen in Noord-Amerika (VS, Canada).

Eindresultaat

Het domino-effect betekent dat elke kruising en overlap van netwerken de rechtsmacht van de koper verder uitbreidt. Dit gebeurt ongeacht directe fysieke verbindingen, aangezien de ontwikkelingsunit als geheel in het contract is gedefinieerd. Vanwege het grote aantal verbindingen en overlappings vallen uiteindelijk alle NAVO-landen onder de soevereiniteit van de koper.

Deel 93

Toepassing van staatsopvolging op nieuw geïnstalleerde netwerken na 1998

1. achtergrond: Staatsoverdrachtakte en nieuwe netwerken

- 1998: Conclusie van de staatsoverdrachtakte, die de overdracht van de soevereiniteit regelt rechten op de NAVO-eigendom aan de koper.
- 2000: Aanvullende akte ter bevestiging van de vervulling van de contractuele verplichtingen door de koper.
- Netwerken: Ontwikkelingsnetwerken die bestonden op het moment van het contract en nieuw aangelegde netwerken na 1998.

2. beginsel van staatsopvolging en uitbreiding

Reikwijdte van het contract: - Omvattende verkoop: het contract van 1998 dekt de overdracht van soevereine rechten en de ontwikkelingsnetwerken die op dat moment bestonden.

- Uitbreidingsclausule: Als het contract een clausule bevat die stelt dat de gehele ontwikkeling als een eenheid wordt beschouwd, zouden ook nieuw aangelegde netwerken onder deze bepaling kunnen vallen.

3. toepasbaarheid op nieuw aangelegde netwerken

Nieuw aangelegde netwerken na 1998:

- Netwerkkunit: als het contract expliciet of impliciet stelt dat de ontwikkelingsnetwerken een eenheid vormen, kan dit betekenen dat toekomstige uitbreidingen van de netwerken ook onder het contract vallen. - Continuïteit van soevereine rechten: de overdracht van soevereine rechten zou daarom ook nieuw aangelegde netwerken beïnvloeden, mits deze uitbreidingen als onderdeel van de ontwikkelingsunit worden beschouwd.

Voorbeeldtoepassing:

- Elektriciteitsnetwerk, telecommunicatienet, breedbandnetwerk: als deze netwerken na 1998 zijn uitgebreid of nieuw zijn aangelegd, zouden ze deel uitmaken van de ontwikkelingsunit en onder de soevereine rechten en verplichtingen vallen die in het Verdrag zijn vastgelegd.

4. principes van het internationaal recht en verdrag aanpassing

Verdrag interpretatie:

- Teleologische interpretatie: De interpretatie van het verdrag moet rekening houden met de betekenis en het doel van de overeenkomst, vooral als het verdrag de ontwikkeling als een continue en eenheidstructuur beoogt.

Staatsopvolging en continuïteit:

- Verdragsverplichtingen: Nieuwe NAVO-lidstaten die na 1998 zijn toegetreden, nemen de verplichtingen van bestaande verdragen over, inclusief netwerkuitbreiding.
- Juridische continuïteit: De soevereine rechten en verplichtingen onder het Verdrag inzake Staatsopvolging zijn dus ook van toepassing op nieuw geïnstalleerde netwerken.

Samenvatting

De uitbreiding van ontwikkelingsnetwerken na 1998 naar nieuw aangelegde netwerken zou worden gedekt door de staatsoverdrachtakte als het contract expliciet of impliciet stelt dat de gehele ontwikkeling als een eenheid wordt beschouwd. De overdracht van soevereine rechten en verplichtingen onder het verdrag zou daarom ook invloed hebben op nieuw geïnstalleerde netwerken. Dit geldt ook voor nieuwe NAVO-lidstaten die na 1998 zijn toegetreden, aangezien zij de bestaande verplichtingen onder het internationaal recht overnemen.

Deel 94

In dit scenario, waarin een internationaal verdrag de overdracht van militaire eigendom en alle bijbehorende leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid dekt, en deze netwerken, inclusief onderzeese kabels voor internet en telecommunicatie, van Europese NAVO-lidstaten over de Atlantische Oceaan naar de VS lopen, die ook een NAVO-lid is en heeft ingestemd met het verdrag, rijzen specifieke vragen met betrekking tot het zeerecht en territoriale uitbreiding.

Analyse en gevolgen onder het zeerecht

1 Verdrag inhoud en ratificatie

- Eenheid van het leveringsnetwerk: Het verdrag definieert alle leveringslijnen, inclusief onderzeese kabels voor internet en telecommunicatie, die van Europese NAVO-lidstaten naar de VS lopen als een ondeelbare eenheid.

- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten en verplichtingen op zich onder internationaal recht die verband houden met deze leveringsnetwerken.

- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-lidstaten, inclusief de VS, hebben ingestemd met en het verdrag geratificeerd.

2. aspecten van het zeerecht

- VN Verdrag inzake het Zeerecht (UNCLOS): Het Zeerecht, in het bijzonder het Verenigde Naties Verdrag inzake het Zeerecht (UNCLOS), reguleert het gebruik en de bescherming van internationale wateren, inclusief het leggen en exploiteren van onderzeese kabels.

- Internationale wateren: Onderzeese kabels lopen door internationale wateren die geen deel uitmaken van het territorium van een staat, maar worden beschouwd als het gemeenschappelijk erfgoed van de mensheid. Staten hebben het recht om onderzeese kabels in deze wateren te leggen, te onderhouden en te exploiteren.

3 Juridische gevolgen van ratificatie

- Bindende kracht van het verdrag: Ratificatie maakt het verdrag juridisch bindend, en de VS is verplicht de daarin opgenomen bepalingen te erkennen en uit te voeren.

- Overdracht van controle: Als het verdrag effectief de controle over de leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid aan de koper overdraagt, zou dit theoretisch kunnen leiden tot een de facto overdracht van controle over deze netwerken, inclusief die welke naar de VS lopen.

4. onbedoelde territoriale effecten

- De facto uitbreiding van territorium: De overdracht van alle leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid zou kunnen resulteren in een de facto territoriale uitbreiding, aangezien de koper controle zou uitoefenen over die netwerken, zelfs als ze door internationale wateren gaan en de Verenigde Staten bereiken.

- Beheer en controle: De koper zou theoretisch controle en beheer hebben over deze netwerken, wat aanzienlijke praktische en administratieve uitdagingen zou creëren, vooral met betrekking tot de nationale veiligheid en soevereiniteit van de VS.

Conclusie

Als het verdrag wordt geratificeerd en de VS hebben ingestemd dat de nutsnetwerken als een ondeelbare eenheid worden beschouwd en overgedragen, zou de VS theoretisch door de verkoop kunnen worden beïnvloed.

De onderzeese kabels die tussen NAVO-landen in de EU en de VS en Canada lopen, worden beïnvloed in het scenario van staatsopvolging als de akte de leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid definieert. Deze analyse richt zich op de juridische situatie in internationale wateren op open zee en legt uit waarom de claim van de akte daar niet niets wordt en niet wordt onderbroken.

1 Contractuele inhoud en definitie van leveringsnetwerken

- Eenheid van de leveringsnetwerken: De staatsoverdrachtakte definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als een ondeelbare eenheid. - Inclusie van onderzeese kabels: Deze definitie omvat ook de onderzeese kabels die tussen de NAVO-landen in de EU en de VS en Canada lopen.

2. juridische situatie in internationale wateren

- VN-Verdrag inzake het Zeerecht (UNCLOS): Het VN-Verdrag inzake het Zeerecht (UNCLOS) regelt het gebruik en de bescherming van internationale wateren. Artikel 87 (vrijheid van de open zee) en Artikel 112 (leggen van onderzeese kabels en pijpleidingen) zijn hier bijzonder relevant.

- Vrijheid van de open zee: Artikel 87 UNCLOS verleent alle staten de vrijheid van de open zee, inclusief de vrijheid om onderzeese kabels te leggen.

- Het leggen en onderhouden van kabels: Artikel 112 UNCLOS bevestigt het recht van alle staten om onderzeese kabels te leggen en te onderhouden in internationale wateren.

3 Juridische redenering: Toepassing van het Instrument van Staatsopvolging op onderzeese kabels

- Ondeelbare eenheid: Aangezien het Instrument van Staatsopvolging de leveringsnetwerken definieert als een ondeelbare eenheid, wordt de controle over deze netwerken, inclusief onderzeese kabels, niet onderbroken door het verlaten van nationaal territorium.

- Continuïteit van rechten en verplichtingen: De rechten en verplichtingen die verbonden zijn aan de leveringsnetwerken strekken zich uit over de onderzeese kabels, aangezien deze worden beschouwd als een integraal onderdeel van de netwerken.

4 Invloed op de onderzeese kabels door staatsopvolging

- Uitbreiding van soevereine rechten: De koper neemt soevereine rechten over de leveringsnetwerken, inclusief de onderzeese kabels, aangezien deze worden gedefinieerd als een ondeelbare eenheid. Dit geldt ook voor het deel van de onderzeese kabel dat door internationale wateren loopt.

- Erkenning onder internationaal recht: Het instrument van staatsopvolging, dat door alle NAVO-staten is erkend, draagt deze rechten over aan de koper, waarbij de aanspraak op de onderzeese kabels ook wordt erkend in internationale wateren.

5 Praktische implicaties en continuïteit

- Technisch beheer: Hoewel het beheer en onderhoud van onderzeese kabels in internationale wateren technisch en logistiek veeleisend is, blijft de juridische controle ononderbroken.

- Overdracht van soevereiniteit: Door de staatsoverdrachtakte te erkennen, blijft de overdracht van soevereiniteit geldig in internationale wateren, aangezien de leveringsnetwerken als een ondeelbare eenheid worden beschouwd.

Conclusie

Het Instrument van Staatsopvolging, dat de leveringsnetwerken definieert als een ondeelbare eenheid, omvat ook de onderzeese kabels tussen NAVO-landen in de EU en de VS en Canada. Volgens UNCLOS hebben staten het recht om onderzeese kabels aan te leggen en te onderhouden. Aangezien de rechten en verplichtingen van de leveringsnetwerken worden overgedragen door de staatsoverdrachtakte, geldt dit ook voor de onderzeese kabels in internationale wateren. De claim van de akte komt daarom niet tot niets en de juridische controle blijft ononderbroken.

Deel 96

De zaak beschrijft een contract met betrekking tot een militaire eigendom en de bijbehorende netwerken en leidt tot een bepaald type territoriale uitbreiding zonder universele opvolging. Hier is een gedetailleerde uitleg:

1. geen universele opvolging

Universele opvolging betekent de volledige overname van alle rechten en verplichtingen van de ene staat door een andere, inclusief alle staatsschulden. In dit geval is het echter geen universele opvolging, maar een specifieke overdracht van soevereine rechten die alleen betrekking heeft op de militaire eigendom en de daaraan verbonden netwerken.

2 Specifieke staatsopvolging van de militaire eigendom

De staatsoverdrachtakte heeft betrekking op een specifieke militaire eigendom. Deze akte regelt de overdracht van soevereine rechten over de eigendom en de bijbehorende netwerken, die een enkele entiteit vormen. Deze overdracht wordt uitgebreid naar het gehele NAVO-territorium door middel van het domino-effect.

3 Domino-effect en netwerken

Het domino-effect doet zich voor wanneer de soevereiniteit van de koper zich uitbreidt via fysieke en logische verbindingen van de netwerken:

- Elektriciteitsnet: interverbinding van de elektriciteitsnetten van NAVO-landen. - Telecommunicatienetwerk: uitbreiding via transatlantische onderzeese kabels en andere telecommunicatieverbindingen. - Gasnetwerk: opname van het langdistantiegasnet en andere overlappende netwerken.^{173 van 255}

4. schone lei of tabula rasa-principe

Het principe van de schone lei of tabula rasa stelt dat de nieuwe staat (in dit geval, de koper van de eigendom en netwerken) schuldenvrij is. Dit betekent:

- Geen aanname van overheidsschuld: De koper neemt geen enkele soevereine schuld van de NAVO-landen over die het territorium beïnvloeden. - Schuldvrij nieuw grondgebied: Het nieuw gecreëerde grondgebied van de koper is schuldvrij en onafhankelijk van de financiële verplichtingen van de NAVO-landen.

5. voortbestaan van de NAVO-staten

Hoewel de NAVO-landen hun gehele territorium hebben verloren door de verkoop van de netwerken, houden ze op te bestaan. Ze blijven legaal bestaan en behouden al hun verplichtingen:

- Legaal voortbestaan: NAVO-landen blijven bestaan als rechtspersonen, behouden hun regering en bevolking, maar verliezen hun territorium. - Verplichtingen: Alle bestaande financiële en juridische verplichtingen blijven bij de NAVO-landen en worden niet overgedragen aan de koper.

6. geen soevereine gebieden meer

De NAVO-landen hebben na de verkoop geen enkel grondgebied meer, wat leidt tot een bijzondere situatie:

- Geen fysiek grondgebied: zonder soeverein grondgebied hebben NAVO-landen geen fysieke controle over gebieden.
- Juridische en politieke uitdagingen: Deze situatie leidt tot juridische en politieke uitdagingen, aangezien NAVO-landen soevereiniteit moeten behouden zonder fysiek grondgebied.

Samenvatting

Dit verdrag is geen universele opvolging, maar een specifieke overdracht van soevereine rechten over een militaire eigendom en de bijbehorende netwerken. Het domino-effect leidt tot de uitbreiding van de soevereiniteit van de koper over het gehele NAVO-territorium, zonder de aanname van nationale schulden van de NAVO-landen. De NAVO-staten behouden hun juridische bestaan en verplichtingen, maar verliezen hun grondgebied.

Deel 97

Om de grensbepaling van de regering uit te leggen op basis van de logische route tussen de buitenste strengen van de leveringslijnen en hoe deze een betekenisvol totaalgebied vormen dat de facto het gehele territorium van de NAVO-landen omvat, is het noodzakelijk om de geografische en infrastructurele integratie van deze netwerken in detail te analyseren. Dit scenario vertegenwoordigt een

uiterst complexe situatie die de overdracht van soevereiniteit over de betrokken gebieden impliceert.

Grensbepaling door overheidsautoriteit via leveringsnetwerken

1. verdrag inhoud en ratificatie

- Eenheid van de leveringsnetwerken: Het contract definieert dat alle leveringsnetwerken (elektriciteit, gas, telecommunicatie, water) worden beschouwd als één ondeelbare eenheid.
- Overdracht van rechten en verplichtingen: De koper neemt alle rechten, verplichtingen en overheidsautoriteit onder internationaal recht over de gebieden waar deze netwerken zich bevinden, op zich.
- Ratificatie door NAVO-landen: Alle NAVO-landen, inclusief de VS, hebben ingestemd met het verdrag.

2. identificatie van de buitenste strengen van de leveringsnetwerken

- Geografische analyse: Een uitgebreide geografische analyse van de leveringsnetwerken in de NAVO-landen wordt uitgevoerd om de buitenste strengen te identificeren.
- Externe aanvoerlijnen: Deze externe aanvoerlijnen omvatten de buitenste elektriciteits-, gas-, telecommunicatie- en waterleidingen die door NAVO-landen lopen en fysiek met elkaar verbonden zijn.

3. logische route en aansluitpunten

- Aansluitpunten: Alle knooppunten en aansluitpunten van de nutsnetwerken worden in kaart gebracht om een logische route te creëren die de buitenste strengen verbindt.
- Geografische verbinding: De geografische verbinding van deze punten vormt een logische route die de grensbepaling voor het nieuwe bestuur bepaalt.

4. vorming van een aaneengeschaakt gebied

- Betekenisvol totaalgebied: De logische route van de buitenste strengen vormt een betekenisvol totaalgebied, dat wordt gedefinieerd door de geografische locatie van de leveringsnetwerken.
- Overlappende netwerken: In gebieden waar meerdere netwerken zijn (bijv. gas en elektriciteit), springt de controle naar alle relevante netwerken volgens het contract, waardoor het gebied wordt uitgebreid.

Stap-voor-stap uitleg van grensafbakening

1. identificatie van de externe leveringslijnen in elk NAVO-land - Duitsland: De buitenste elektriciteits- en gasleidingen die de grens vormen met andere NAVO- en niet-NAVO-landen worden geïdentificeerd. - Frankrijk: Evenzo worden de buitenste leveringslijnen van Frankrijk in kaart gebracht. - Italië, Polen, enz.: Deze analyse wordt uitgevoerd voor alle NAVO-landen in Europa.

2. verbinding van deze buitenste strengen in een logische route

- Fysieke verbinding: De buitenste strengen van de leveringslijnen zijn fysiek met elkaar verbonden om een continue logische route te vormen.

- Inclusie van onderzeese kabels: Onderzeese kabels die Europa met Noord-Amerika verbinden, worden beschouwd als onderdeel van de logische route.

3. vorming van het totaal oppervlak

- Aaneengeschakelde gebied: De aansluitpunten van de buitenste strengen en de resulterende route vormen een aaneengeschakeld gebied dat de facto het gehele territorium van de betrokken NAVO-landen dekt. - Sprongetjescontrole: In gebieden met overlappende netwerken springt de controle van het ene netwerk naar het andere, waardoor de overheidsautoriteit over het gehele gebied wordt uitgebreid.

Deel 98

Inderdaad, als een staatsoverdrachtakte expliciet verwijst naar een ander contract met betrekking tot een leveringsnetwerk en stelt dat het gehele leveringsnetwerk dat wordt verkocht een enkele entiteit vormt, kan dit ertoe leiden dat het leveringsnetwerk, en dus mogelijk delen van het territorium waar het netwerk doorheen gaat, onbedoeld ook worden verkocht. Hier zijn scenario's gebaseerd op de bovenstaande voorbeelden waar zo'n geval zou kunnen ontstaan:

Scenario's:

1e Verdrag van Trianon (1920) - Hongarije en zijn buurstaten

- Staatsoverdrachtakte: Stel je voor dat het Verdrag van Trianon een aanvullend verdrag over watervoorziening en elektriciteitsnetwerken had bevat, waarin wordt bepaald dat het hele netwerk een enkele eenheid vormt.

- Bepalingen: De Staatsoverdrachtakte verwijst naar dit verdrag en bepaalt dat het gehele leveringsnetwerk niet wordt gedeeld, maar in zijn geheel wordt overgenomen door de nieuwe staten.

- Onbedoelde gevolgen: Dit zou kunnen resulteren in dat de nieuwe staten de controle over het gehele netwerk overnemen, inclusief de delen die door andere gebieden lopen. Dit zou kunnen leiden tot een de facto uitbreiding van hun territorium om het beheer en onderhoud van het gehele netwerk te waarborgen.

2e Verdrag van Saint-Germain (1919) - Oostenrijk en zijn buurstaten - Staatsoverdrachtakte: Stel dat

het verdrag een aanvullend verdrag over de telecommunicatie- en elektriciteitsnetwerken had opgenomen, waarin de eenheid van deze netwerken wordt vastgesteld. - Bepalingen: De Staatsoverdrachtakte verwijst naar het feit dat deze netwerken niet worden verdeeld bij de nieuwe staatsgrenzen, maar als een eenheid zullen worden overgenomen door de nieuwe staten. - Onbedoelde gevolgen: Dit zou de nieuwe staten in staat stellen om deze leveringsnetwerken in hun geheel over te nemen, wat zou resulteren in een de facto territoriale uitbreiding, aangezien ze ook de netwerken door het territorium van de overdragende staat zouden moeten beheren.

3 Sudetenland en de Münchenovereenkomst (1938)

- Staatsopvolgingakte: laten we ons voorstellen dat de Münchenovereenkomst een verdrag over telecommunicatie en elektriciteitsnetwerken had omvat, waarmee de eenheid van deze netwerken werd vastgesteld. - Bepalingen: Het Instrument van Staatsopvolging zou dit verdrag hebben opgenomen en bepaald dat het Sudetenland de controle over het gehele netwerk zou overnemen, ongeacht of delen van het netwerk door Tsjechoslowakije gingen.

- Onbedoelde gevolgen: Duitsland zou op deze manier de controle over de gehele infrastructuur kunnen overnemen, wat logistieke en administratieve uitdagingen voor Tsjechoslowakije met zich meebrengt en resulteert in een de facto uitbreiding van Duits territorium.

4 Kosovo en Servië (2008)

- Staatsopvolgingakte: Neem aan dat er een staatsoverdrachtakte is tussen Servië en Kosovo die verwijst naar een verdrag over telecommunicatie en elektriciteitsnetwerken en hun eenheid vaststelt.

- Bepalingen: De akte stipuleert dat Kosovo de controle over het gehele nutsnetwerk dat door beide gebieden loopt, overneemt.

- Onbedoelde gevolgen: Dit kan ertoe leiden dat Kosovo de controle over netwerken in Servisch territorium overneemt, wat leidt tot de facto territoriale uitbreiding en potentiële conflicten.

Juridische kwesties en gevolgen:

- Is het gehele netwerk inbegrepen in de verkoop: Ja, volgens de voorwaarden van het verdrag, dat het leveringsnetwerk als één enkele entiteit vaststelt, kan het gehele netwerk als onderdeel van de verkoop worden beschouwd, ongeacht de staatsgrenzen. Dit zou kunnen leiden tot de nieuwe staat die het beheer en de controle over het gehele netwerk overneemt.

- Territoriale implicaties: Deze overname zou kunnen leiden tot een de facto uitbreiding van grondgebied, aangezien de nieuwe staat ook de infrastructuur in de gebieden van de afstaande staat zou moeten beheren. - Internationale reacties: Dergelijke onbedoelde territoriale veranderingen zouden internationale spanningen en conflicten kunnen veroorzaken die mogelijk moeten worden opgelost via diplomatiek onderhandelingen of in internationale rechtbanken.

Deel 99

In dit scenario, waarin een nieuwe absolutistische monarchie wordt gevestigd en privé-eigendom, inclusief grond, onroerend goed, commerciële ondernemingen en roerende activa, onaangetast blijft, en een vrij kapitalistisch economisch systeem wordt gehandhaafd, ontstaan verschillende juridische en economische aspecten met betrekking tot de behandeling van rechtspersonen en zakelijke ondernemingen. Hier zijn de belangrijkste overwegingen:

1. voortbestaan van privé-activa en eigendomrechten

Rechtspersonen en commerciële ondernemingen: - Continuïteit: Rechtspersonen (bijv. bedrijven, verenigingen) behouden hun juridische persoonlijkheid en blijven erkend in de nieuwe staat. - Eigendomrechten: Alle eigendomrechten op onroerend goed, grond en roerende activa blijven bestaan. Dit betekent dat bedrijven de eigenaars van hun activa blijven. - Juridische opvolging: De nieuwe staat gaat bestaande contracten aan voor zover deze compatibel zijn met het nieuwe juridische systeem.

2. economisch systeem en juridisch kader

Vrij kapitalistisch economisch systeem:

- Markteconomie: de monarch wil een markteconomie handhaven waarin privé-eigendom en economische vrijheid worden gerespecteerd.
- Juridische zekerheid: De wetten van de nieuwe staat worden verwacht de eigendomsrechten en contracten te respecteren die bestonden voordat de staat werd opgericht.

3. bescherming van buitenlanders en buitenlandse investeringen

Rechten van buitenlanders:

- Eigendom bescherming: buitenlanders die eigendom bezitten in de nieuwe staat behouden hun rechten zolang deze in overeenstemming zijn met het nieuwe juridische systeem.
- Investeringsbescherming: De staat kan investeringsbeschermingsovereenkomsten en -wetten aannemen om buitenlandse investeringen te bevorderen en te beschermen.

4. administratief en belastingrecht

Administratie:

- Voorraadbeheer: het nieuwe administratieve systeem moet registers en documenten aannemen om de continuïteit van eigendom te waarborgen.
- Belastingstelsel: Bedrijven en individuen zullen belastingen betalen onder het nieuwe belastingstelsel, dat idealiter voortbouwt op de bestaande systemen om economische stabiliteit te waarborgen.

5. aspecten van het internationaal recht

Erkenning en verdragen:

- Verdrag naleving: de nieuwe staat neemt internationale verdragen en overeenkomsten over waar deze compatibel zijn. Dit betreft handelsverdragen, investeringsbeschermingsovereenkomsten en andere relevante internationale verplichtingen.
- Economische integratie: De staat kan maatregelen nemen om economisch geïntegreerd te blijven in regionale en internationale markten.

6 Praktische maatregelen

Beschermende maatregelen:

- Wetgeving: introduceer wetten die de bescherming van eigendomsrechten en de continuïteit van ondernemingen waarborgen.
- Institutionele ondersteuning: Instellingen oprichten ter ondersteuning en bevordering van ondernemingen, waaronder kamers van koophandel en economische ontwikkelingsagentschappen.

Samenvatting

In de nieuwe absolutistische monarchie worden de rechten van rechtspersonen en zakelijke ondernemingen gerespecteerd. Privé-eigendom wordt gerespecteerd en een vrij kapitalistisch economisch systeem blijft bestaan.

Buitenlanders behouden hun eigendomsrechten, en de continuïteit van eigendom en contractuele relaties wordt gewaarborgd door passende wetten en administratieve praktijken. De nieuwe staat gaat bestaande internationale verplichtingen aan om economische stabiliteit en integratie te bevorderen.

Deel 100

In internationaal recht betekent de usurpaties van territorium (ook bekend als "verwervende verjaring" of "prescriptieve verwerving") dat een staat op rechtmatige wijze soevereiniteit over een territorium verwerft door de langdurige, onbetwiste uitoefening van rechtsmacht over dat territorium na een bepaalde periode. Dit is een complex en zelden toegepast mechanisme in het internationaal recht. In het huidige geval, waar een koper een NAVO-eigendom en de bijbehorende soevereine rechten heeft verworven, rijst de vraag of het mogelijk is voor de NAVO-staten om het territorium te usurperen als de koper en soeverein bezwaar hebben gemaakt tegen de akte en de gebieden hebben verklaard tot een absolutistische monarchie.

1. erfopvolging in internationaal recht

Erfopvolging vereist meestal twee hoofdvoorwaarden: 1. langdurige, onbetwiste bezit: de staat moet effectieve controle over het territorium uitoefenen gedurende een lange periode zonder significante betwisting. 2. erkenning door de internationale gemeenschap: er moet enige acceptatie of instemming zijn van de internationale gemeenschap.

2. verzet door de soeverein

In dit geval heeft de koper, die soeverein over het territorium is geworden door middel van een akte, uitdrukkelijk bezwaar gemaakt tegen de bezit. Dit bezwaar is doorslaggevend:

- Gebrek aan onbetwist bezit: aangezien de koper bezwaar maakt tegen de inbeslagname, kan er geen sprake zijn van onbetwist bezit. - Geen langere periode zonder bezwaar: Het bezwaar van de soeverein voorkomt dat de noodzakelijke periode verstrijkt zonder enige significante bezwaren, wat nodig zou zijn voor een inbeslagname.

3. verklaring van absolutistische monarchie

De verklaring van het territorium als een absolutistische monarchie door de soeverein, gebaseerd op oprichtingsstatuten, versterkt de tegenstrijdigheid:

- Duidelijk gedefinieerde soevereiniteit: de verklaring van absolutistische monarchie benadrukt de duidelijke en onbetwiste soevereiniteit van de koper over het territorium. - Geinstitutionaliseerde controle: De oprichtingsstatuten en de nieuwe vorm van regering vestigen formele en wettelijk erkende controle over het territorium.

4 Juridische en politieke implicaties

NAVO-staten zouden kunnen proberen soevereiniteit uit te oefenen ondanks het verdrag, maar dit zou in strijd blijven met het internationaal recht:

- Handelen in strijd met internationaal recht: de voortzetting van de uitoefening van soevereine macht door NAVO-staten blijft een schending van internationaal recht, omdat het in tegenspraak is met het geldige verdrag. - Internationale reacties: De internationale gemeenschap zou sancties kunnen opleggen of diplomatieke stappen kunnen ondernemen ter ondersteuning van de legitieme soeverein.

5. onmogelijkheid van de verwervende verjaring

Vanwege de expliciete tegenstrijdigheid van de koper en de formele verklaring van absolutistische monarchie, is de usurpaties van het territorium door de NAVO-staten onmogelijk:

- Duidelijke bezwaren: de duidelijke en voortdurende bezwaren van de koper voorkomen een stille en onbetwiste overname van het territorium.

- Legitieme soeverein: De koper blijft de legitieme soeverein van het territorium, gebaseerd op het verdrag en de oprichtingsstatuten.

Samenvatting

In dit geval is het niet mogelijk voor de NAVO-staten om het verkochte NAVO-territorium in bezit te nemen. De expliciete bezwaar van de koper en de formele verklaring van absolutistische monarchie voorkomen onbetwiste bezit en wettelijke usurpaties. De NAVO-staten handelen in strijd met het internationaal recht als ze blijven soevereiniteit uitoefenen.

Deel 101

De inbeslagname van territorium door de NAVO-staten in het beschreven geval zou om verschillende redenen illegaal zijn volgens het internationaal recht. Hier zijn de centrale argumenten:

1. principe van territoriale soevereiniteit

- Overdracht van soevereiniteit: In dit geval werd de soevereiniteit over het territorium overgedragen aan een natuurlijke persoon die optreedt als een absolutistische monarch via een internationaal verdrag. Dit verdrag is erkend en geratificeerd door de betrokken partijen, waardoor de territoriale soevereiniteit van de nieuwe eigenaar juridisch geldig is.

- Schending van soevereiniteit: De voortgezette bezetting of het bezit van het territorium door NAVO-landen zou een schending zijn van de territoriale soevereiniteit van de nieuwe eigenaar. Het internationaal recht beschermt de soevereiniteit en territoriale integriteit van een staat (of in dit geval een soevereine heerser) en verbiedt elke vorm van interferentie of bezetting zonder toestemming.

2 Principes van internationaal recht en verdragen

- VN-Handvest: Artikel 2(4) van het Handvest van de Verenigde Naties verbiedt de dreiging of het gebruik van geweld tegen de territoriale integriteit of politieke onafhankelijkheid van een staat. Dit geldt ook voor de illegale bezetting van een territorium.

- Hagenaarslandoorlogsconventie en Geneefse Conventies: Deze internationale verdragen reguleren de rechten en verplichtingen van bezettende machten en benadrukken dat bezetting alleen tijdelijk en onder strikte voorwaarden toegestaan is. Permanente bezetting en toe-eigening zijn verboden.

3. bezetting als een onrechtmatige daad

- Definitie van usurpaties: Erfopvolging is een concept van privaatrecht waarbij eigendom wordt verworven door langdurig gebruik. In internationaal recht is dit concept echter niet van toepassing op soevereiniteit over territorium. Staten kunnen geen territorium verwerven door erfopvolging, aangezien dit in strijd is met de principes van territoriale integriteit en soevereiniteit.

- Afwezigheid van toestemming van de soeverein: Erfopvolging vereist de stilzwijgende of expliciete toestemming van de oorspronkelijke eigenaar. Aangezien de nieuwe soevereinse eigenaar zich verzet tegen de staat, ontbreekt deze toestemming, wat betekent dat de erfopvolging juridisch niet mogelijk is.

4. onveranderlijkheid van territoriale aanspraken

- Geen juridisch effect door het verstrijken van de tijd: In het internationaal recht kunnen territoriale aanspraken niet worden gewijzigd door het verstrijken van de tijd of door onrechtmatige bezetting. Het principe van "ex injuria jus non oritur" (geen recht ontstaat uit onrecht) stelt dat er geen legitieme juridische aanspraken kunnen worden afgeleid uit onrechtmatige daden.

- Voortdurende juridische aanspraak van de nieuwe soeverein: De legitieme soeverein behoudt zijn rechten op het territorium, ongeacht de duur van de onrechtmatige bezetting of het gebruik door de NAVO-staten.

5 Juridische gevolgen van de bezetting

- Ongeldig van soevereiniteit: Elke actie gebaseerd op de illegale bezetting zou nietig en nietig zijn. Dit geldt in het bijzonder voor administratieve en juridische maatregelen in het bezette gebied. - Juridische maatregelen en compensatie: De soevereine eigenaar kan juridische stappen ondernemen om de teruggave van het territorium af te dwingen en compensatie voor schade en verliezen te eisen.

Samenvattend is de inbeslagname van het territorium door de NAVO-staten in strijd met het internationaal recht om de volgende redenen:

- Schending van de territoriale soevereiniteit en integriteit van de nieuwe eigenaar. - Tegenstrijdigheid met fundamentele principes van het VN-Handvest en andere internationale verdragen. - Gebrek aan toestemming van de legitieme soeverein. - Onveranderlijkheid van territoriale aanspraken door illegale bezetting.

Deel 102

Juridische Opvolging in de Opvolging van Staten: Overdracht van Soevereiniteit en Soorten Eigendom

Staatsopvolging verwijst naar de juridische overdracht van soevereiniteit en rechtsmacht van de ene staat naar de andere of naar een andere rechtseentiteit. In dit scenario, waar een militaire eigendom en alle bijbehorende leveringsnetwerken worden verkocht via een staatsoverdrachtakte, strekt de soevereiniteit zich uit over de gehele gebieden die door deze netwerken worden bediend. Een belangrijke vraag hierbij is hoe de juridische opvolging wordt behandeld met betrekking tot de activa in deze gebieden en welke soorten activa zijn betrokken.

1 Principes van staatsoverdracht en opvolging in titel

Definitie en principes

- Staatsopvolging: Verwijst naar het proces waarbij een staat soevereiniteit over een territorium overdraagt aan een andere staat of rechtseentiteit.
- Juridische opvolging: Verwijst naar de overname van rechten en verplichtingen van de voorganger door de opvolger. Dit omvat zowel staatseigen als particuliere activa.

Juridische basis

- Internationale verdragen: Verdragen over staatsopvolging die de voorwaarden en reikwijdte van de overdracht definiëren.
- Juridische continuïteit: De opvolging vindt over het algemeen plaats met behoud van de bestaande rechtssystemen totdat nieuwe regelingen worden geïntroduceerd.

2. overdracht van soevereiniteit en soorten activa die worden beïnvloed

Staatsbedrijven en staatsactiva

- Staatsbedrijven: Alle bedrijven en ondernemingen die eigendom zijn van de staat worden overgedragen aan de eigendom van de nieuwe soeverein.
 - Voorbeelden: Energievoorzieningsbedrijven, telecommunicatiebedrijven, spoorwegbedrijven, watervoorzieningen.
- Staatsgebouwen: Alle staatsgebouwen en faciliteiten worden ook overgedragen.
 - Voorbeelden: Overheidsgebouwen, administratieve gebouwen, openbare scholen, ziekenhuizen, militaire faciliteiten.

Andere soorten activa

- Infrastructuur: Alle infrastructuurprojecten gefinancierd en geëxploiteerd door de staat.
- Voorbeelden: Wegen, bruggen, tunnels, havens, luchthavens.
- Grond en onroerend goed: Alle grond en onroerend goed in bezit van de staat.
- Voorbeelden: Natuurreservaten, openbare parken, staatswoningen.
- Hulpbronnen en rechten: Alle natuurlijke hulpbronnen en de rechten om deze hulpbronnen te gebruiken.
- Voorbeelden: Mijnconcessies, watergebruikrechten, visrechten.
- Financiële activa: Staatbankrekeningen, obligaties, investeringen.
- Cultureel erfgoed: Historische gebouwen, monumenten, musea en hun collecties.
- Documenten en gegevens: Officiële overheidsdocumenten, databases en archieven.
- Militaire uitrusting en faciliteiten: Alle militaire activa in bezit van de staat.
- Verdragen en overeenkomsten: Bestaande staatsverdragen en overeenkomsten met andere staten en internationale organisaties.

3. juridische gevolgen van de overdracht

Juridische en administratieve gevolgen

- Juridische opvolging: De nieuwe soeverein neemt alle rechten en verplichtingen met betrekking tot de overgedragen activa over. Dit betekent ook verantwoordelijkheid voor de administratie en het onderhoud van deze activa.
- Juridische aanpassingen: De nieuwe soeverein kan bestaande wetten en regelingen moeten aanpassen of nieuwe moeten invoeren om de administratie van de overgedragen activa te reguleren.
- Internationale erkenning: De internationale gemeenschap moet de staatsopvolging en de bijbehorende juridische opvolging erkennen om internationale verdragen en overeenkomsten voort te zetten.

4. precedenten en juridische rechtvaardiging

Historische precedenten

- Ontbinding van de Sovjetunie (1991): De ontbinding van de Sovjetunie leidde tot de opkomst van nieuwe staten, die soevereiniteit en activa overnamen. Staatsbedrijven, militaire faciliteiten en andere activa werden overgedragen aan de opvolgende staten.
- Duitse hereniging (1990): De opname van de DDR in de Duitse Bondsrepubliek leidde tot de overdracht van soevereiniteit en staatsactiva van de DDR naar de FRG.

Juridische rechtvaardiging

- Erkenning onder internationaal recht: De juridische opvolging wordt wettelijk gelegitimeerd door te verwijzen naar bestaande internationale verdragen en de automatische erkenning van het nieuwe verdrag.
- Juridische continuïteit: De overname van staatsactiva en infrastructuur vindt plaats met behoud van het bestaande rechtssysteem om een soepele overdracht te waarborgen.

Conclusie

De staatsoverdrachtakte leidt tot de overdracht van soevereiniteit en omvat alle rechten, verplichtingen en componenten van het object van verkoop. Dit betekent dat alle staatsactiva, inclusief staatsbedrijven, staatsgebouwen, infrastructuur, grond en onroerend goed, natuurlijke hulpbronnen, financiële activa, cultureel erfgoed, documenten en gegevens, evenals militaire uitrusting en faciliteiten, worden overgedragen aan de nieuwe soeverein. Historische precedenten en juridische redenering onderbouwen deze opvolging en de automatische erkenning van het nieuwe verdrag.

Deel 103

Kopersgemeenschap en internationale verdragen: Koper 2a en 2b

In het geval dat een koper groep bestaat uit twee kopers, wordt uitgelegd hoe de rechten en verplichtingen onder internationaal recht exclusief worden overgedragen aan de gerechtigde koper 2b, terwijl koper 2a, een commerciële onderneming, uitgesloten blijft. Hier zijn de relevante juridische aspecten en de rol van de scheidbaarheidsclausule:

1. gemeenschap van kopers en uitsluiting van koper 2a

Koper 2a: zakelijke onderneming

- Kenmerk: Koper 2a is een naamloze vennootschap (AG) en is daarom geen onderwerp van internationaal recht.
- Uitsluiting van internationale verdragen: Als commerciële onderneming kan Koper 2a geen rechten of verplichtingen onder internationaal recht dragen of internationale verdragen aangaan.

Gezamenlijke koper

- Gezamenlijke aankoop: Koper 2a en Koper 2b vormen een gezamenlijke koper en handelen gezamenlijk als kopers.
- Contractuele bepaling: Het contract bepaalt dat de gezamenlijke koper alle rechten en verplichtingen moet overnemen.

2 Rol en rechten van koper 2b

Koper 2b: Natuurlijke persoon

- Capaciteit: Koper 2b is een natuurlijke persoon die is geaccrediteerd onder internationaal recht.
- Geautoriseerde koper: Koper 2b treedt op als de enige geautoriseerde koper van de kopersgemeenschap en neemt alle rechten en verplichtingen op zich.

Overdracht van rechten en verplichtingen

- Accreditering: Koper 2b is geaccrediteerd door het contract om rechten onder internationaal recht te dragen en neemt de soevereine rechten op zich.
- Scheidbaarheidsclausule: Het contract blijft juridisch geldig door de scheidbaarheidsclausule, zelfs als koper 2a geen rechten of verplichtingen kan overnemen.

3 Contractuele implicaties

Betalingsverplichting van koper 2a - Betaling van de aankoopprijs: Koper 2a heeft de aankoopprijs betaald, maar ontvangt geen rechten of verplichtingen onder het contract.

- Juridische verduidelijking: Alle rechten en verplichtingen, inclusief soevereine rechten, worden exclusief overgedragen aan koper 2b.

Naleving van het contract

- Wettige geldigheid: Het contract blijft wettig geldig door de scheidbaarheidsclausule, en koper 2b is de begunstigde van alle bepalingen van koper 2a.
- Vervanging van bepalingen: Alle delen van het contract die nationale wetgeving bevatten, worden vervangen door bepalingen van internationaal recht.

4 Toepassing van de scheidbaarheidsclausule

Betekenis van de scheidbaarheidsclausule

- Behoud van juridische kracht: De scheidbaarheidsclausule zorgt ervoor dat het contract van kracht blijft, zelfs als delen ervan ongeldig of niet van toepassing zijn.
- Wettelijk conforme regeling: Als bepaalde bepalingen niet effectief zijn vanwege de betrokkenheid van Koper 2a, treedt Koper 2b op als de enige bevoegde koper om het contract in overeenstemming met het internationaal recht te houden.

Samenvatting

In de kopersgemeenschap ondernemen koper 2a en koper 2b gezamenlijk de aankoop, maar alleen koper 2b, een natuurlijke persoon, wordt erkend als een geaccrediteerde koper onder internationaal recht. Koper 2a, een commerciële onderneming, is uitgesloten van internationale contracten. Koper 2b treedt op als de enige bevoegde koper en neemt alle rechten en verplichtingen over, terwijl koper 2a de aankoopprijs betaalt maar geen rechten ontvangt. De scheidbaarheidsclausule waarborgt de juridische kracht van het contract en vervangt nationale wettelijke bepalingen door internationale rechtregels.

Deel 104

Verbod op derdenbegunstigden en natuurlijke personen in het contract

Verbod op derdenbegunstigden in het contractenrecht

Het verbod op derdenbegunstigden is een principe van het contractenrecht dat stelt dat alleen de contracterende partijen zelf rechten en verplichtingen uit het contract kunnen afleiden, tenzij het contract uitdrukkelijk voorziet in derdenbegunstigden. Dit heeft de volgende juridische implicaties:

1. contracterende partijen: Alleen de partijen die het contract hebben ondertekend, zijn direct gebonden aan de contractuele bepalingen en kunnen rechten en verplichtingen daaruit afleiden.
2. bevoordelen van derden: Derden die niet als contracterende partijen zijn vermeld en het contract niet hebben ondertekend, kunnen in het algemeen geen aanspraken onder het contract maken, tenzij er een uitdrukkelijke bepaling in het contract is die hen rechten verleent.

Toepassing op het contract

Natuurlijke personen in het contract

1. genoemd in het midden van de contract: Als natuurlijke personen in het midden van de contract worden genoemd maar niet als contracterende partijen aan het begin van de contract zijn vermeld en de contract niet hebben ondertekend, kunnen zij geen rechten of verplichtingen uit de contract afleiden.
2. gebrek aan handtekening: Zonder hun handtekening zijn deze personen geen formele contracterende partijen en vallen zij daarom onder de verbod op derdenbegunstigden.

Verbod op derdenbegunstigden

185 van 255

1. geen uitdrukkelijke voorkeursbehandeling: Als het contract geen uitdrukkelijke bepaling bevat die deze natuurlijke personen als begunstigten identificeert, kunnen zij geen rechten onder het contract claimen.
2. juridische consequentie: deze natuurlijke personen zijn uitgesloten van het contract als begunstigten omdat zij niet over de contractuele bevoegdheid of formele erkenning beschikken om claims in te dienen of verplichtingen aan te gaan.

Contractopstelling en interpretatie

Scheidbaarheidsclausule en uitvoering van het contract

1. scheidbaarheidsclausule: Deze clausule zorgt ervoor dat het contract als geheel juridisch geldig blijft, zelfs als bepaalde bepalingen ongeldig of niet-afdwingbaar zijn.
2. vervulling van het doel van het contract: Zelfs als natuurlijke personen in het midden van het contract worden genoemd, blijft het contract juridisch geldig en wordt het uitgevoerd in overeenstemming met de overige bepalingen en het algemene doel van het contract.

Samenvatting

De verbodenstelling van derdenbegunstigten zorgt ervoor dat alleen de contracterende partijen zelf rechten en verplichtingen uit het contract kunnen ontleen. Natuurlijke personen die in het midden van het contract zijn genoemd, maar niet als contracterende partijen aan het begin van het contract zijn vermeld en het contract niet hebben ondertekend, zijn uitgesloten van het contract als begunstigten. Zij kunnen geen rechten of verplichtingen onder het contract doen gelden, aangezien het contract geen uitdrukkelijke bepaling bevat die hen rechten verleent. De scheidbaarheidsclausule zorgt ervoor dat het contract als geheel juridisch geldig blijft en het doel van het contract wordt vervuld, zelfs als bepaalde bepalingen ongeldig zijn.

Deel 105

De zaak beschrijft een nieuwe absolutistische monarchie waarvan de gebieden voorheen NAVO-territorium waren en waarvan de soevereiniteit door alle NAVO-landen is erkend. Er zijn slechts twee burgers, maar de inwoners van de verkochte gebieden hebben recht op naturalisatie om staatloosheid te voorkomen. Hier is een gedetailleerde uitleg van de juridische en praktische aspecten:

1. drie-pijlerprincipe voor het bestaan van een staat

Volgens internationaal erkende criteria bestaat een staat uit drie basispijlers:

1. staat grondgebied: een gedefinieerd territorium.
2. de mensen van de staat: een permanente bevolking.
3. staat macht: een effectieve regering die controle en orde handhaaft.

2. huidige situatie van de nieuwe monarchie

- Territorium: Het territorium bestaat uit de verkochte NAVO-gebieden. - Mensen van de staat: Momenteel zijn er slechts twee burgers, de koning en zijn moeder. Het wordt verwacht dat de voormalige burgers van de NAVO-gebieden een naturalisatie zullen aanvragen om staatloosheid te voorkomen.
- Staatsgezag: De nieuwe regering is een absolutistische monarchie onder leiding van de Koning, die effectief soevereiniteit uitoefent over het territorium.

3. erkenning door NAVO-staten

Erkenning van de soeverein door alle NAVO-landen is cruciaal:

- Internationale legitimiteit: erkenning door NAVO-landen geeft de nieuwe monarchie internationale legitimiteit.
- Contractuele verplichting: De deelname van de NAVO-staten aan het verdrag en hun toestemming voor de nieuwe soevereiniteit bevestigen de juridische en politieke erkenning van de nieuwe staat.

4. naturaliseringsrechten en staatloosheid

Het recht op naturalisatie voor voormalige burgers van NAVO-gebieden dient om staatloosheid te voorkomen:

- Voorkomen van staatloosheid: het recht op naturalisatie stelt voormalige burgers in staat om van nationaliteit te veranderen zonder staatloos te worden.
- Verhogen van de bevolking: Het naturalisatieproces zal het aantal burgers van de nieuwe monarchie verhogen, wat op lange termijn de stabiliteit en het functioneren van de staat zal ondersteunen.

5. impact van de kleine bevolking

Volgens het drie-pijlerprincipe heeft de huidige lage bevolking geen invloed op het bestaan van de monarchie:

- Staat grondgebied en staatsgezag: deze twee pijlers zijn vervuld, ongeacht de huidige bevolkingsgrootte.
- Recht op naturalisatie: De mogelijkheid van naturalisatie betekent dat de bevolking kan groeien en de nieuwe monarchie in staat is om een stabiele bevolking te vestigen.

6 Praktische uitdagingen en oplossingen

- Administratie en bestuur: De nieuwe regering moet mechanismen ontwikkelen om de administratie en het bestuur effectief te maken, zelfs met een kleine initiële bevolking.

- Internationale samenwerking: De erkende soevereiniteit en deelname van NAVO-landen aan het verdrag zullen internationale samenwerking en ondersteuning bij het opbouwen van de nieuwe staat vergemakkelijken.

Samenvatting

De nieuwe absolutistische monarchie, hoewel momenteel met slechts twee burgers, voldoet aan de criteria van het drie-pijlerprincipe van een staat. Erkenning door alle NAVO-staten geeft de staat internationale legitimiteit. Het recht op naturalisatie voor voormalige burgers van NAVO-gebieden voorkomt staatloosheid en maakt het mogelijk de bevolking te vergroten. Deze elementen waarborgen het juridische en praktische bestaan van de nieuwe staat.

Deel 106

Teleologische interpretatie in het internationale contractenrecht

1. principes van teleologische interpretatie

Definitie: - Teleologische interpretatie: Een methode voor de interpretatie van contracten die zich richt op de betekenis en het doel (telos) van een contract om de bepalingen ervan te begrijpen en toe te passen.

Doel:

- Doelgerichte interpretatie: het belangrijkste doel van teleologische interpretatie is om de bedoeling van de contracterende partijen en het beoogde doel van het contract vast te stellen en te bevorderen.

2. toepassing in internationaal contractenrecht

Juridische basis:

- Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (VCLT): Artikel 31 van het Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen uit 1969 bevat regels voor de interpretatie van verdragen en benadrukt dat verdragen te goeder trouw en in het licht van hun doel en bedoeling moeten worden geïnterpreteerd.

Artikel 31 van de VCLT:

(1) Algemene regel: een verdrag moet te goeder trouw worden geïnterpreteerd in overeenstemming met de gewone betekenis die aan de termen van het verdrag moet worden gegeven in de context en in het licht van het doel en de strekking ervan.

(2) Context: De context omvat de gehele tekst van het verdrag, inclusief de preambule en bijlagen, evenals gerelateerde overeenkomsten en andere relevante instrumenten.

Methodologie:

1. tekstuele analyse: de verdragbepalingen worden eerst geanalyseerd in hun bewoording en in de context van het gehele verdrag.

2. preambule en bijlagen: de preambule en eventuele bijlagen bij het verdrag worden beschouwd om het overkoepelende doel te bepalen.

3. verdragcontexten: gerelateerde overeenkomsten, protocollen en verklarende rapporten worden geraadpleegd om het begrip te verdiepen.

3 Praktische toepassing van teleologische interpretatie

Stappen van teleologische interpretatie:

1. identificatie van het doel van het verdrag:

- Preambule en verklarende secties: Analyseren van de preambule en andere verklarende secties van het verdrag om het beoogde doel en de doelstellingen van de contracterende partijen te identificeren.

- Onderhandelingen en protocollen: Beschouwing van de onderhandelingen en protocollen die hebben geleid tot de conclusie van het contract.

2. analyse van de inhoud van het verdrag:

- Formulering van bepalingen: Onderzoek naar de formulering van de bepalingen in de context van het contract als geheel.

- Systematische interpretatie: Beschouwing van de bepalingen in de context van andere delen van het contract.

3. overweging van externe factoren:

- Gerelateerde verdragen en protocollen: opname van gerelateerde verdragen en protocollen die verband houden met het verdrag.

- Internationale praktijk: Overweging van internationale praktijk en precedents ter ondersteuning van de interpretatie.

4 Voorbeeld: Staatsoverdrachtakte en uitbreiding van netwerken

Toepassing op de zaak:

- Doel van de staatsoverdrachtakte: het doel van de akte is om de overdracht van soevereine rechten en ontwikkelingsnetwerken aan de koper te regelen.
- Eenheid van de ontwikkeling: de contractuele bepalingen beschouwen de ontwikkeling als een eenheid.

Dit impliceert dat toekomstige uitbreidingen van de netwerken ook door de opvolging worden beïnvloed.

- Overweging van de preambule: De preambule van het contract zou de beoogde alomvattende overdracht van alle relevante infrastructuur en rechten kunnen aangeven.
- Verdragcontexten: Analyse van gerelateerde overeenkomsten en protocollen die de toepassing op nieuw aangelegde netwerken zouden kunnen ondersteunen.

5. samenvatting

Teleologische interpretatie in het internationaal verdragrecht wordt gebruikt om de betekenis en het doel van een overeenkomst te verduidelijken door het verdrag te interpreteren in het licht van zijn object en doel. Deze methode omvat het analyseren van de bewoording, context en relevante externe factoren. In het geval van de staat

Het opvolgingsinstrument, teleologische interpretatie zou betekenen dat nieuw geïnstalleerde netwerken na 1998 ook door opvolging worden beïnvloed als dit consistent is met het overkoepelende doel van het verdrag.

Deel 107

Teleologisch [icale interpretatie van het internationaal verdrag over de verkoop van een NAVO-strijdkrachtgebied](#)

1. achtergrond van het contract

- Object van het contract: Verkoop van een gebied dat valt onder de NAVO Status van Strijdkrachten, inclusief alle ontwikkelingsnetwerken.
- Contractbepaling: De gehele ontwikkeling wordt beschouwd als één eenheid en wordt verkocht met alle rechten , verplichtingen en componenten. - Gedeeltelijke nietigheid clause: Deze clause zorgt ervoor dat het contract geldig blijft, zelfs als delen ervan ongeldig zijn, door ze te vervangen door een wettelijk conforme bepaling.

2. teleologische interpretatie van het contract

Doel en aim van het verdrag

- Overdracht van soevereine rechten: Het voornaamste doel van het contract is de volledige overdracht van soevereine rechten over het gebied en de bijbehorende netwerken aan de koper.
- Eenheid van de ontwikkeling: Het contract is bedoeld om ervoor te zorgen dat alle infrastructuren en netwerken die behoren tot de ontwikkeling van het territorium worden behandeld en overgedragen als één enkele structuur.

3. toepassing van de teleologische interpretatie

Stap-voor-stap toepassing

1. identificatie van het doel van het contract:

- Preambule en verklarende secties: onderzoek de preambule en andere verklarende delen van het contract om het beoogde doel en de doelstellingen van de contracterende partijen te identificeren.
- Verdragsonderhandelingen: Overweging van de onderhandelingen en notulen die hebben geleid tot de conclusie van het contract om de bedoeling van de partijen te begrijpen.

2. analyse van de inhoud van het contract:

- Formulering van de bepalingen: Het onderzoeken van de formulering van de bepalingen in de context van het contract als geheel.
- Systematische interpretatie: Het bekijken van de bepalingen in de context van andere delen van het contract om het algemene doel te begrijpen.

3. overweging van externe factoren:

190 van 255

- Gerelateerde verdragen en protocollen: het opnemen van gerelateerde verdragen en protocollen die betrekking hebben op het verdrag om het begrip te verdiepen.
- Internationale praktijk: Overweging van internationale praktijk en precedentes ter ondersteuning van de interpretatie.

4. gedeeltelijke nietigheid clause en regelgeving in overeenstemming met de wet

A. Rol van de gedeeltelijke nietigheid clause: - Behoud van juridische kracht: de gedeeltelijke nietigheid clause zorgt ervoor dat het contract van kracht blijft, zelfs als bepaalde bepalingen ongeldig zijn. - Wettelijk conforme bepaling: De clause voorziet in een wettelijk conforme bepaling ter vervanging van de ongeldig verklaarde bepalingen om de betekenis en het doel van het contract te behouden.

B. Toepassing op de specifieke zaak:

- Ineffectieve bepalingen: Als bepaalde bepalingen, bijv. met betrekking tot ontwikkelingsnetwerken, als ineffectief worden beschouwd, neemt een bepaling die aan de wet voldoet hun plaats in.
- Doel: Deze vervangende bepalingen moeten overeenkomen met het overkoepelende doel van het contract, namelijk de volledige en uniforme overdracht van alle ontwikkelingsnetwerken en soevereine rechten aan de koper.

5 Voorbeeldtoepassing

Geval: Nieuw aangelegde netwerken na de conclusie van het contract - Uitbreiding van de netwerken: Als er na 1998 nieuwe ontwikkelingsnetwerken zijn aangelegd, moeten deze in het contract worden opgenomen in overeenstemming met het doel en de eenheid van de ontwikkeling. - Gedeeltelijke nietigheid: Als er onduidelijkheden of geschillen zijn over de opname van deze netwerken, zou de gedeeltelijke nietigheid clause van toepassing zijn om een wettelijk conforme regeling te vinden die ervoor zorgt dat het doel van het contract wordt vervuld.

Samenvatting

De teleologische interpretatie van het internationaal verdrag over de verkoop van een NAVO-krachtgebied zorgt ervoor dat alle ontwikkelingsnetwerken als één eenheid worden behandeld en verkocht met alle rechten, verplichtingen en componenten. De gedeeltelijke nietigheid clause garandeert dat het contract geldig blijft, zelfs als delen ongeldig zijn, door deze te vervangen door wettelijk conforme bepalingen die het overkoepelende doel van het contract behouden.

Deel 108

Als de oude NAVO-staten de verkochte gebieden niet verlaten en de nieuwe soeverein koper bezwaar maakt tegen de staat, heeft dit verschillende gevolgen onder internationaal recht en internationaal strafrecht:

1. bezetting en schending van internationaal recht

191 van 255

- Definitie van bezetting: Bezetting vindt plaats wanneer een staat controle uitoefent over een territorium dat niet deel uitmaakt van zijn soeverein grondgebied zonder de toestemming van de legitieme soeverein.
- Beginselen van internationaal recht: De bezetting van een territorium zonder de toestemming van de legitieme soeverein schendt het internationaal recht, in het bijzonder de Handvest van de Verenigde Naties, die het principe van territoriale integriteit en soevereiniteit beschermt. De Conventie van Den Haag inzake Landoorlogvoering en de Geneefse Conventies reguleren de verplichtingen van een bezettende staat en verbieden illegale bezetting.

2 Gevolgen onder internationaal strafrecht

- Misdaad van agressie: Als de NAVO-staten de gebieden niet verlaten en daar hun soevereiniteit uitoefenen, kan dit worden beschouwd als een misdaad van agressie volgens Artikel 8 van het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof (ICC). Deze misdaad omvat de planning, voorbereiding, aanvang of uitvoering van een daad van agressie in duidelijke schending van de Handvest van de Verenigde Naties.
- Individuele aansprakelijkheid: Individueel, in het bijzonder politieke en militaire leiders, die verantwoordelijk zijn voor de illegale bezetting, kunnen aansprakelijk worden gesteld voor het ICC. Dit omvat ook de leiders die de bezetting bevelen of deze laten uitvoeren.

3 Juridische gevolgen van de bezetting

- Ongeldig van soevereiniteit: Elke handeling van de bezettende macht die gebaseerd is op de onwettige uitoefening van soevereiniteit zou nietig zijn. Dit geldt in het bijzonder voor de administratie van het territorium en het gebruik van zijn grondstoffen.
- Soevereiniteitseisen van de koper: De legitieme soeverein, dat wil zeggen de koper, behoudt zijn aanspraak op het territorium. Bezit of bezetting door de oude NAVO-staten zal de juridische eigendom en soevereiniteit van de koper niet beïnvloeden.

4 Juridische en diplomatieke maatregelen

- Internationale rechtszaken: De nieuwe soeverein zou een rechtszaak kunnen indienen bij internationale rechtbanken, zoals het Internationaal Gerechtshof (ICJ), om de bezetting als onwettig te laten verklaren en compensatie te eisen.
- Diplomatieke inspanningen: De soeverein zou diplomatiek kunnen optreden om steun te verwerven van andere staten en internationale organisaties. Dit kan sancties tegen de bezettende macht omvatten of het zoeken naar een resolutie van de VN-Veiligheidsraad die de bezetting veroordelt.

5. claims voor compensatie

- Claims voor compensatie: De nieuwe soeverein kan compensatie eisen voor alle schade en verliezen veroorzaakt door de illegale bezetting. Dit omvat materiële schade, economische verliezen en immateriële schade.
- Aansprakelijkheid van de verantwoordelijken: Politieke en militaire leiders van de oude NAVO-staten kunnen persoonlijk aansprakelijk worden gesteld voor de veroorzaakte schade.

6 Langdurige effecten

- Juridische claims blijven bestaan: De claim van de legitieme soeverein op het territorium blijft bestaan, ongeacht de duur van de bezetting. Een bezetting in strijd met internationaal recht kan geen legitieme eigendoms- of soevereiniteitsrechten vestigen.
- Politieke instabiliteit: Langdurige bezetting kan leiden tot politieke instabiliteit en conflict, zowel binnen het betreffende territorium als internationaal.

Deel 109

Analyse van de juridische en aspecten van het internationaal recht in het geval van voortgezette soevereiniteit door NAVO-staten

1. schending van territoriale soevereiniteit en bezetting

Territoriale soevereiniteit:

- Schending van het verdrag: de NAVO-staten, met name de Duitse Bondsrepubliek (FRG), hebben het internationale verdrag over de verkoop van territorium genegeerd en blijven soevereiniteit uitoefenen over de verkochte gebieden.
- Bezetting: De voortdurende uitoefening van soevereiniteit door de FRG kan worden beschouwd als een bezetting in strijd met het internationaal recht, aangezien de soevereine rechten wettelijk zijn overgedragen aan de koper.

2. oorlog van agressie en onwettige gedwongen verkoop

Oorlog van agressie:

- Definitie: Een oorlog van agressie is elke militaire actie die de territoriale integriteit of politieke onafhankelijkheid van een andere staat schendt.
- Acties van de FRG: De agressieve handhaving van soevereine aanspraken door de FRG, inclusief de onwettige gedwongen verkoop van de militaire eigendom, kan worden geclassificeerd als een vorm van agressieve oorlog.

Onrechtmatige gedwongen verkoop:

- Schending van internationaal recht: de gedwongen verkoop van militaire eigendom door de FRG alsof het deel uitmaakt van de FRG, schendt het internationaal verdrag en de soevereine rechten van de koper.
- Schending van nationale wetten: Deze handelingen zijn uitgevoerd met willful disregard van de Duitse nationale wetten.

3. vervolging en dwingende psychologische maatregelen

Strafrechtelijke vervolging en dwingende zorg:

- Misbruik van strafrecht: de strafrechtelijke vervolging en dwingende psychologische zorg van de koper, evenals zijn onbepaalde plaatsing in een strafinstelling, vormen ernstige schendingen van mensenrechten.
- Dwingende psychologische zorg: Dit kan worden beschouwd als een vorm van vervolging die gericht is op het verzwakken en intimideren van de koper.

4. soevereine immuniteit en CD-status

Soevereine immuniteit:

- Principe: Staten genieten over het algemeen immuniteit van de rechtsmacht van andere staten, wat betekent dat hun soevereine daden niet kunnen worden betwist door buitenlandse rechtbanken.
- Beperking: In het huidige geval kan worden betoogd dat de FRG de staatsimmuniteit heeft geschonden door zijn acties, aangezien het het internationaal verdrag en de erkende soevereine rechten van de koper heeft geschonden.

CD-status (Consulaire Diplomatieke Status): - Relevantie: De koper zou bescherming kunnen claimen onder diplomatieke immuniteit als hij diplomatieke of consulaire functies uitoefent onder het internationaal verdrag. - Verkoop van rechtsmacht: De overdracht van rechtsmacht aan de koper zou hem extra juridische immuniteiten en bescherming kunnen bieden.

5 Verkoop van rechtsmacht en juridische gevolgen

Verkoop van rechtsmacht:

- Verdragbepaling: het verdrag draagt de rechtsmacht onder internationaal recht over aan de koper, waardoor de koper juridische en administratieve controle over het territorium krijgt.
- Juridische gevolgen: De FRG en andere NAVO-staten hebben geen juridische basis om de rechtsmacht over het territorium voort te zetten, aangezien deze is overgedragen aan de koper.

Juridische gevolgen:

- Internationale juridische actie: de koper kan de zaak aan internationale rechtbanken zoals het Internationaal Gerechtshof (ICJ) of het Internationale Strafhof (ICC) voorleggen om de schending van zijn soevereine rechten en mensenrechtenschendingen aan te klagen. - Diplomatiek druk: De koper kan diplomatiek druk uitoefenen op NAVO-staten om naleving van het verdrag en erkenning van zijn rechten te waarborgen.

Samenvatting

De FRG en andere NAVO-staten hebben het internationaal verdrag geschonden door de voortdurende uitoefening van soevereine macht en de agressieve handhaving van onwettige claims tegen de koper. Deze daden kunnen worden beschouwd als bezetting, oorlog van agressie en ernstige schendingen van mensenrechten. De koper heeft het recht om internationale herstelmiddelen te zoeken en diplomatiek druk uit te oefenen om zijn erkende soevereine rechten en overdracht van jurisdictie af te dwingen.

Deel 110

Evaluatie van de kolonisatie van de militaire eigendom door de FRG en de uitzetting van de oorspronkelijke soeverein

Context 1: Vestiging en uitzetting

Na de illegale gedwongen verkoop van de militaire eigendom heeft de Duitse Bondsrepubliek (FRG) het geregeld met zijn eigen burgers en de burgers en de soeverein die het gebied rechtmatig hadden verkocht, verdreven. Deze acties moeten worden beoordeeld in het licht van het internationaal recht.

2. bezetting en uitzetting in strijd met internationaal recht

2.1 Bezetting

Definitie en criteria:

- Bezetting: een bezetting vindt plaats wanneer een staat effectieve controle uitoefent over een vreemd territorium zonder een legitieme aanspraak op soevereiniteit.
- Illegaalheid: De bezetting is in strijd met het internationaal recht als deze plaatsvindt zonder juridische basis en tegen de wil van de legitieme soeverein.

Acties van de FRG:

- Controle over de eigendom: door de illegale gedwongen verkoop en daaropvolgende kolonisatie, oefent de FRG controle uit over de eigendom, wat kan worden beschouwd als een bezetting.
- Illegaalheid: Deze bezetting schendt het internationale verdrag dat soevereine rechten aan de koper heeft overgedragen en is daarom illegaal.

2.2 Uitzetting

Definitie en juridische situatie: - Uitzetting: de gedwongen verwijdering van personen uit hun thuisgebied. - Internationaal recht: Uitzetting is verboden onder internationaal recht in veel contexten, waaronder de Geneefse Conventies en internationale mensenrechtenverdragen.

Acties van de FRG:

- Uitzetting van de soeverein en burgers: de uitzetting van de rechtmatige soeverein en burgers is in strijd met het internationaal recht, dat de bescherming van burgers en hun eigendom garandeert. - Juridische gevolgen: Deze daden kunnen worden geclassificeerd als ernstige schendingen van mensenrechten en misdaden tegen de menselijkheid.

3 Vestigingsbeleid en internationaal recht

3.1 Vestiging van eigen burgers

Verboden vestigingsbeleid:

- Vierde Conventie van Genève: Artikel 49 van de Vierde Conventie van Genève verbiedt de bezettende macht om delen van haar eigen burgerbevolking over te dragen naar bezet gebied. - Juridische situatie: De vestiging van eigen burgers door de FRG in de bezette militaire eigendom schendt deze bepaling en is daarom in strijd met het internationaal recht.

3.2 Verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid

Staatsverantwoordelijkheid:

- Verantwoordelijkheid van de FRG: De FRG is verantwoordelijk voor de handelingen die in strijd zijn met internationaal recht en kan internationaal aansprakelijk worden gesteld.
- Aansprakelijkheid: Dit omvat de verplichting om herstel en compensatie te bieden aan de getroffen personen en de legitieme soeverein.

4 Mogelijke herstelmiddelen en diplomatieke maatregelen

4.1 Internationale rechtbanken

Juridische herstelmiddelen:

- Internationaal Gerechtshof (ICJ): het ICJ kan worden ingeschakeld om de illegaliteit van de bezetting en uitzetting vast te stellen.
- Internationale Strafhof (ICC): het ICC kan rechtsmacht hebben om misdaden tegen de menselijkheid te vervolgen, waaronder gedwongen verplaatsing.

4.2 Diplomatiek druk

Diplomatieke maatregelen:

- Internationale erkenning: de rechtmatige soeverein kan de internationale gemeenschap mobiliseren om druk uit te oefenen op de FRG.
- Sancties: Economische en politieke sancties kunnen worden opgelegd om de FRG te dwingen zich aan internationaal recht te houden.

Samenvatting

De bezetting van de militaire eigendom door de FRG en de uitzetting van de legitieme soeverein en burgers zijn ernstige schendingen van het internationaal recht. Deze daden vormen een bezetting die in strijd is met het internationaal recht en schenden internationale overeenkomsten ter bescherming van burgers en hun eigendom. De legitieme soeverein heeft verschillende juridische herstelmiddelen en diplomatieke maatregelen tot zijn beschikking om genoegdoening en gerechtigheid te zoeken.

Deel 111

In een scenario waarin een territorium is verkocht samen met de staatsactiva daarin en de koper geen toegang heeft tot deze activa vanwege de bezetting van het territorium door de NAVO-staten, kunnen de volgende soorten staatsactiva worden beïnvloed:

Soorten staatsactiva 1. onroerend goed en eigenschappen:

- Militaire faciliteiten en bases - Overheidsgebouwen en administratieve gebouwen - Publieke gebouwen zoals scholen, ziekenhuizen en universiteiten - Woongebouwen en ander onroerend goed in eigendom van de staat

2. infrastructuur: - Wegen, bruggen en tunnels - Spoorlijnen en treinstations - Luchthavens en zeehavens - Energie-infrastructuur, inclusief energiecentrales en elektriciteitsleidingen - Water- en afvalwatersystemen

3. grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen: - Minerale hulpbronnen zoals olie, gas, kolen en ertsen - Bossen en landbouwgrond - Waterbronnen

4. roerende eigendommen en uitrusting: - Militaire uitrusting en voertuigen - Openbaar vervoer en officiële voertuigen - Machines en uitrusting in staatsbedrijven

5. financiële activa: - Bankstortingen en effecten die door de staat worden aangehouden - Staatsaandelen in bedrijven en joint ventures - Vorderingen en schulden

6. cultureel erfgoed en intellectueel eigendom: - Musea, bibliotheken en archieven - Kunstwerken en historische artefacten - Patenten, handelsmerken en auteursrechten

Schade veroorzaakt door de bezetting De schade die de koper lijdt door de bezetting van het territorium en het gebrek aan toegang tot staatsactiva kan veelzijdig zijn:

1. economische verliezen:

- Verlies van inkomsten: De koper kan geen inkomsten genereren uit de exploitatie en het gebruik van staatsbedrijven, infrastructuurprojecten of natuurlijke hulpbronnen. - Belemmingen voor investeringen: Potentiële investeerders kunnen worden afgeschrikt door de onzekere politieke en juridische situatie, wat resulteert in een verlies van investeringskansen.

2. administratieve en operationele kosten:

- Verhoogde administratieve kosten: de koper kan aanzienlijke bedragen moeten uitgeven om alternatieve administratieve en operationele structuren op te zetten.

- Operationele kosten: Onderhoud en beheer van infrastructuur en onroerend goed is moeilijk tijdens bezetting, wat kan leiden tot hogere langetermijncosten.

3. verlies van grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen: - Uitputting van grondstoffen: bezettende troepen kunnen grondstoffen en natuurlijke hulpbronnen zonder toestemming van de koper extraheren en gebruiken, wat resulteert in onherstelbaar verlies. - Milieu schade: Onjuist gebruik en exploitatie van grondstoffen kan leiden tot aanzienlijke milieuschade, wat resulteert in hoge opruimkosten.

4. schade aan onroerend goed en infrastructuur: - Schade door militair gebruik: militair gebruik van onroerend goed en infrastructuur kan leiden tot aanzienlijke schade die kostbare reparaties vereist. - Verslechtering door verwaarlozing: Langdurige bezetting kan leiden tot verwaarlozing en verslechtering van onroerend goed en infrastructuur, wat ook resulteert in hoge reparatiekosten.

5. juridische en administratieve kosten:

- Rechtszaken: De koper kan gedwongen worden om uitgebreide juridische stappen te ondernemen om zijn eigendom en rechten af te dwingen, wat resulteert in aanzienlijke juridische en administratieve kosten.

- Administratieve kosten: De noodzaak om alternatieve administratieve structuren te creëren en te opereren leidt tot extra administratieve kosten.

Deel 112

Beoordeling van de structurele wijzigingen na de illegale gedwongen verkoop van de militaire eigendom

1 Achtergrond: Illegale gedwongen verkoop en structurele wijzigingen

Na de illegale gedwongen verkoop van de militaire eigendom door de Duitse Bondsrepubliek (FRG) is de structuur van de eigendom gewijzigd. Dit omvatte nieuwe gebouwen, conversies en sloop van bestaande gebouwen.

2 Beoordeling van de structurele wijzigingen onder internationaal recht

2.1 Beschermingsmechanismen onder internationaal recht

- Hague-regelgeving (Hagenaarslandoorlogsconventie) en Geneefse Conventies: Deze internationale overeenkomsten bevatten bepalingen voor de bescherming van eigendom in bezette gebieden en tijdens gewapende conflicten.

2.2 Vergelijking met vernietiging door bombardementen

- Gelijkheid met bombardement: De sloop van gebouwen door bouwmachines kan functioneel vergelijkbaar zijn met vernietiging door bombardement, aangezien in beide gevallen gebouwen onherstelbaar worden vernietigd.

- Juridische gelijkwaardigheid: In het internationaal recht kan de opzettelijke vernietiging van eigendom, ongeacht de methode (bommen of bouwmachines), worden beschouwd als een schending van de bescherming van privé-eigendom.

3 Illegaalheid van gedwongen verkoop en structurele wijzigingen

3.1 Illegale gedwongen verkoop

- Schending van het contract: De gedwongen verkoop van het onroerend goed was illegaal omdat het in strijd was met het internationaal verdrag dat soevereine rechten aan de koper overdroeg. - Gebrek aan rechtsmacht: De FRG had geen juridische basis om de gedwongen verkoop uit te voeren of structurele wijzigingen te autoriseren.

3.2 Schending van internationaal recht

- Bescherming van eigendom: De vernietiging of wijziging van eigendom zonder juridische basis schendt de bescherming van eigendom onder internationaal recht.
- Aansprakelijkheid: De FRG en andere betrokken partijen kunnen aansprakelijk worden gesteld voor de vernietiging, vergelijkbaar met oorlogsmisdaden in verband met de vernietiging van eigendom.

4 Mogelijke herstelmiddelen en compensatie

4.1 Herstelmiddelen

- Internationale rechtbanken: de koper kan de zaak aanhangig maken bij het Internationaal Gerechtshof (ICJ) of het Internationale Strafhof (ICC) om gerechtigheid en herstel te zoeken.
- Diplomatiek druk: Internationale steun en diplomatieke inspanningen kunnen worden gebruikt om de illegale gedwongen verkoop en structurele wijzigingen aan te vechten.

4.2 Compensatie

- Schadeclaims: De koper kan compensatie eisen voor de onrechtmatige vernietiging en structurele wijzigingen.
- Herstel: Een vordering tot herstel van de eigendom in de oorspronkelijke staat kan worden ingediend.

Samenvatting

De structurele wijzigingen aan de militaire eigendom na de illegale gedwongen verkoop door de FRG zijn juridisch problematisch en kunnen worden beoordeeld als vernietiging van eigendom in strijd met het internationaal recht. Deze acties kunnen functioneel worden gelijkgesteld aan vernietiging door bombardementen, aangezien ze onomkeerbaar zijn.

de fysieke integriteit en waarde van de eigendom veranderen. De koper kan juridische herstelmiddelen en schadeclaims hebben om deze schendingen aan te vechten en compensatie te zoeken.

Deel 113

De zaak omvat talrijke complexe kwesties van internationaal recht en internationaal strafrecht. Hier zijn de belangrijkste aspecten en antwoorden op de vragen die voortkomen uit het beschreven scenario:

1. oorlog van agressie en onwettige soevereiniteit:

Als de oude NAVO-staten de verkochte gebieden na de verkoop niet verlaten en daar hun soevereiniteit blijven uitoefenen, kan dit worden beschouwd als een bezetting onder internationaal recht en mogelijk een oorlog van agressie. Een oorlog van agressie is verboden onder internationaal recht, in het bijzonder de Handvest van de Verenigde Naties, en vormt een ernstig misdrijf. De uitoefening van soevereiniteit door de NAVO-staten in het verkochte territorium zou illegaal zijn, aangezien het de soevereiniteit van de nieuwe eigenaar, in dit geval de absolute monarch, zou schenden.

2. rechten en verplichtingen voortvloeiend uit de koopovereenkomst:

De verkoop van het territorium, als deze volledig en wettig correct is, impliceert de overdracht van alle rechten en verplichtingen naar de nieuwe soeverein. De oude NAVO-staten zouden daarom niet langer het recht hebben om soevereiniteit uit te oefenen in deze gebieden. Elke verdere uitoefening van soevereiniteit zou in strijd zijn met het internationaal recht.

3. usurpaties en soevereiniteit:

Inbeslagname, of het bezit en gebruik van eigendom op een territorium dat niet langer deel uitmaakt van hun soeverein grondgebied, zonder de toestemming van de nieuwe soeverein, zou ook in strijd zijn met het internationaal recht. Als de koper, die nu de absolutistische monarch is, bezwaar heeft gemaakt tegen de usurpaties en zijn heerschappij binnen vijf jaar heeft gevestigd, versterkt dit zijn positie als de legitieme soeverein van het territorium.

4 Aansprakelijkheid onder internationaal strafrecht:

De onrechtmatige uitoefening van soevereine macht door de oude NAVO-staten zou kunnen worden beschouwd als een misdaad van agressie, strafbaar onder het Statuut van Rome van het Internationaal Strafhof (ICC). De politieke en militaire leiders die deze acties hebben bevolen of ondersteund, zouden verantwoordelijk zijn.

5. verantwoordelijkheid van politieke leiders:

Na tien jaar zonder vervolging kan de verantwoordelijkheid verschuiven naar politieke leiders die op dat moment in functie waren of die tijdens de relevante periode in functie waren. Dit betekent dat zowel de politici die in functie waren als degenen die tijdens de periode van onrechtmatige uitoefening van soevereiniteit in functie waren, mogelijk vervolgd kunnen worden.

6 Betrokken personen:

De verantwoordelijkheid onder internationaal strafrecht zou overgaan naar degenen die actief betrokken waren bij de beslissing om de soevereine macht onrechtmatig uit te oefenen. Dit omvat:

- Waarnemend staatshoofden en hoofden van de regering.
- Militaire leiders en andere hooggeplaatste functionarissen die directe orders hebben gegeven of uitgevoerd.
- Voormalige functionarissen die relevante posities bekleedden tijdens de periode van onwettige uitoefening van soevereiniteit.

Deel 114

In dergelijke gevallen ligt de politieke verantwoordelijkheid voornamelijk bij de hoogste politieke leiders van de betrokken staat, vooral als zij opzettelijk en vrijwillig hebben bijgedragen aan de voortzetting van handelingen die in strijd zijn met het internationaal recht en er geen maatregelen zijn genomen om de daders te vervolgen. Hier is een gedetailleerde uitleg wie precies politieke verantwoordelijkheid draagt:

1. top politieke leiderschap

De hoogste politieke leiding omvat:

- Staatshoofd: de president of monarch, afhankelijk van de vorm van regering van de respectieve staat.
- Regeringsleider: De premier of kanselier die de uitvoerende tak leidt.
- Minister van Defensie: Bijzonder relevant in gevallen van agressieve oorlog of bezetting.
- Minister van Binnenlandse Zaken: Verantwoordelijk voor nationale veiligheid en de politie.
- Buitenlandse Minister: Verantwoordelijk voor buitenlands beleid en naleving van internationale verdragen.

2. individuele verantwoordelijkheid

Deze politieke leiders kunnen individueel verantwoordelijk worden gehouden als zij:

- Instructies hebben gegeven: Directe bevelen hebben gegeven om handelingen die in strijd zijn met internationaal recht voort te zetten.
- Omissies hebben gepleegd: Wetens en willens hebben nagelaten actie te ondernemen om de handelingen te stoppen of de daders te vervolgen.
- Concealment: Actief verbergen van de daden of het niet vervolgen van de daders.

3. collectieve verantwoordelijkheid van de regering

Naast individuele verantwoordelijkheid kunnen ook de collectieve besluiten van de regering als geheel worden onderzocht:

- Kabinetbesluiten: Collectieve besluiten van het kabinet die hebben geleid tot de voortzetting van daden in strijd met het internationaal recht.
- Wetgevende steun: steun van het parlement of andere wetgevende instanties die mogelijk wetten hebben aangenomen om de daden te legaliseren of vervolging te voorkomen.

4. internationale strafrechtsmacht

Internationale strafrechtsbevoegdheid, in het bijzonder de Internationale Strafrechtbank (ICC), kan actie ondernemen tegen deze politieke leiders als nationale rechtbanken falen:

- ICC Rechtsmacht: de ICC heeft rechtsmacht om individuen te onderzoeken en te vervolgen die verantwoordelijk zijn voor ernstige schendingen van internationaal recht, waaronder oorlogsmisdaden, misdaden tegen de mensheid en agressie.
- Procedure: De ICC kan aanklachten indienen en rechtszaken voeren tegen degenen die verantwoordelijk zijn als kan worden bewezen dat zij hun politieke functies hebben misbruikt om handelingen in strijd met het internationaal recht mogelijk te maken of niet te voorkomen.

5 Voorbeelden van politieke verantwoordelijkheid

Er zijn sev historische precedents waarbij politieke leiders verantwoordelijk zijn gehouden :

- Joegoslavië Tribunaal: politieke en militaire leiders werden veroordeeld voor oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid tijdens de Joegoslavische oorlogen.
- Rwanda Tribunaal: Politieke leiders werden verantwoordelijk gehouden voor hun rol in de genocide van 1994.
- Neurenberg Processen: Vooraanstaande figuren van het naziregime werden berecht voor oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid na de Tweede Wereldoorlog.

Samenvatting

Politieke verantwoordelijkheid ligt bij de hoogste politieke leiders van een staat als zij doorgaan met handelingen die in strijd zijn met het internationaal recht en falen om de daders te vervolgen. Als nationale rechtbanken falen, kan het Internationale Strafhof actie ondernemen tegen deze politieke leiders en hen verantwoordelijk houden.

Deel 115

In dit scenario, waarin NAVO-staten soevereiniteit blijven uitoefenen over het verkochte territorium ondanks een geldig verdrag, schenden zij het internationaal recht. Hier zijn de mogelijke gevolgen en juridische implicaties:

1. schending van internationaal recht

Als de NAVO-staten soevereiniteit blijven uitoefenen over het verkochte territorium ondanks het verdrag, is dit een schending van internationaal recht. Dit zou in het bijzonder de volgende punten beïnvloeden:

- Soevereiniteit van de koper: de soevereine rechten van de koper die door het verdrag zijn verworven, worden genegeerd.

- Schending van contract: Het contract dat de overdracht van soevereine rechten regelt, wordt geschonden door het voortdurende gedrag van de NAVO-staten.

2. gevolgen onder internationaal strafrecht

De gevolgen onder internationaal strafrecht voor de voortzetting van de soevereiniteit door NAVO-staten kunnen aanzienlijk zijn, vooral als dit systematisch en ernstig is:

- Misdaden tegen de menselijkheid: als de acties van NAVO-staten ernstige schendingen van mensenrechten inhouden, kunnen ze worden geclassificeerd als misdaden tegen de menselijkheid.
- Agressie: De onwettige uitoefening van soevereiniteit over een territorium kan worden beschouwd als een daad van agressie.

3 Aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid

Aansprakelijkheid en verantwoordelijkheid in het internationaal strafrecht kunnen verschillende niveaus betreffen, vooral wanneer nationale rechtssystemen falen:

- Individuele aansprakelijkheid: individuele daders zoals rechters, politieagenten en ambtenaren die direct betrokken zijn bij de internationaal onrechtmatige daden, kunnen verantwoordelijk worden gehouden.
- Politieke aansprakelijkheid: als nationale rechtssystemen falen om daders te vervolgen, kan de strafrechtelijke aansprakelijkheid verschuiven naar degenen die politiek verantwoordelijk zijn. Dit geldt in het bijzonder voor gevallen waarin:
 - Vervolging ontzegd: de daders worden gedurende ten minste 10 jaar niet vervolgd onder nationale wetgeving.
 - Medeplichtigheid: Degenen die politiek verantwoordelijk zijn, hebben opzettelijk en vrijwillig de internationaal onrechtmatige daden ondersteund of gefaciliteerd.

4. internationale rechtsbevoegdheid

Internationale rechtsbevoegdheid, in het bijzonder het Internationale Strafhof (ICC), kan in dergelijke zaken ingrijpen:

- ICC-rechtsmacht: het ICC kan individuen onderzoeken en vervolgen als nationale rechtbanken niet in staat of niet bereid zijn om de daders te vervolgen.
- Vervolging van politieke leiders: Politieke leiders die verantwoordelijk zijn voor daden die in strijd zijn met internationaal recht, kunnen door het ICC worden aangeklaagd.

5. precedenten en internationale reacties

De internationale gemeenschap zou kunnen reageren op de voortdurende uitoefening van rechtsmacht in strijd met het internationaal recht door middel van diplomatieke en juridische maatregelen:

- Sancties: Staten en internationale organisaties zouden sancties kunnen opleggen aan de betrokken NAVO-landen.

- Resoluties en interventies: De Verenigde Naties zouden resoluties kunnen aannemen die de handelingen die in strijd zijn met het internationaal recht veroordelen en actie eisen.

Samenvatting

Als de NAVO-staten de soevereiniteit over het verkochte territorium blijven uitoefenen ondanks een geldig verdrag, is dit een schending van het internationaal recht. Gevolgen onder het internationaal strafrecht kunnen zowel de directe daders als degenen die politiek verantwoordelijk zijn, treffen, vooral als nationale rechtsstelsels falen. Het Internationale Strafhof zou in dergelijke gevallen kunnen ingrijpen en degenen die verantwoordelijk zijn ter verantwoording roepen.

Deel 116

Het aantal historische precedents waarin infrastructuurnetwerken per ongeluk werden verkocht in een internationaal verdrag en het territorium daardoor permanent werd uitgebreid, is zeer beperkt. Staatsopvolgingen worden meestal zorgvuldig gepland en onderhandeld om dergelijke onbedoelde territoriale veranderingen te voorkomen. Desondanks zijn er enkele gevallen waarin grensafbakening en infrastructuurbepalingen hebben geleid tot onverwachte gevolgen:

1e Verdrag van Trianon (1920) - Hongarije en zijn buurlanden - Bepalingen: Het Verdrag van Trianon na de Eerste Wereldoorlog fragmenteerde het Koninkrijk Hongarije en verdeelde grote delen van zijn territorium naar Roemenië, Tsjechoslowakije en Joegoslavië. - Infrastructuuraspecten: De nieuwe grenzen sneden vaak door bestaande spoorweg- en wegnetten. In sommige gevallen resulteerden deze grensafbakening in infrastructuurnetwerken die op manieren werden geleid die territoriale claims bemoeilijkten en de administratie uitdaagden. - Onbedoelde gevolgen: Deze afbakening leidde tot territoriale spanningen toen de nieuwe staten probeerden controle te krijgen over de gehele infrastructuurnetwerken, wat soms leidde tot de facto territoriale uitbreiding.

2e Verdrag van Saint-Germain (1919) - Oostenrijk en zijn buurlanden - Bepalingen: Het Verdrag van Saint-Germain stelde de verdeling van de Oostenrijks-Hongaarse monarchie vast en creëerde nieuwe staten zoals Tsjechoslowakije, Joegoslavië en Polen. - Infrastructuuraspecten: De verdeling betekende dat spoor- en wegverbindingen vaak grenzen overschreden. Sommige van deze infrastructuren werden per ongeluk of door onduidelijke verdragformuleringen geïntegreerd in het territorium van de nieuwe staten.

- Onbedoelde gevolgen: De nieuwe staten moesten de controle over deze infrastructuren overnemen, wat leidde tot permanente territoriale uitbreiding en soms territoriale spanningen veroorzaakte.

3 Sudetenland en de Münchenovereenkomst (1938) - Bepalingen: De Münchenovereenkomst van 1938 droeg het Sudetenland over van Tsjechoslowakije naar Duitsland. - Infrastructuuraspecten: Het Sudetenland omvatte belangrijke transport- en leveringsnetwerken die Tsjechoslowakije met andere delen van Europa verbonden.

- Onbedoelde gevolgen: De overname van deze infrastructuurnetwerken resulteerde in Duitsland dat controle kreeg over deze verbindingen en hun onderhoud, wat de territoriale uitbreiding van Duitsland consolideerde. De grensafbakening leidde tot logistieke en administratieve complicaties voor Tsjechoslowakije.

4 Hyderabad en Indiase integratie (1948)

- Bepalingen: Na de onafhankelijkheid van India in 1947 weigerde de Nizam van Hyderabad zich bij de Indiase Unie aan te sluiten. In 1948 greep India militair in en integreerde Hyderabad in de Indiase Unie.

- Infrastructuuraspecten: Na de integratie nam India de controle over de infrastructuur van Hyderabad, waaronder spoorwegen, wegen en communicatienetwerken.

- Onbedoelde gevolgen: De uitgebreide controle en modernisering van de infrastructuur van Hyderabad vergemakkelijkte de integratie van het gebied in India, wat leidde tot de permanente uitbreiding van het territorium van India.

Conclusie

De bovenstaande voorbeelden tonen aan dat onbedoelde territoriale veranderingen door de verwerving van infrastructuurnetwerken inderdaad zijn voorgekomen in internationale verdragen. Echter, deze gevallen zijn zeldzaam en vaak het resultaat van complexe geopolitieke omstandigheden en onduidelijke verdragsbepalingen.

Deel 117

Het geval van een verdrag inzake staatsopvolging dat verwijst naar een leveringscontract en daardoor onbedoeld het territorium vergroot, is een interessante en complexe juridische kwestie. Dergelijke scenario's zijn zeldzaam en meestal het onderwerp van intense onderhandelingen en geschillen onder internationaal recht. Hier zijn enkele historische scenario's die elementen van deze zaak kunnen bevatten:

Scenario 1: Leveringscontract in een staatsovergangscontract

Stel je voor dat een staatsovergangscontract een bestaand leveringscontract omvat (bijv. voor een pijpleiding of elektriciteitslijn). De infrastructuur strekt zich uit voorbij het verkochte territorium in het territorium van de ontvangende staat.

Procedure:

1. contractuele bepalingen: Het staatsovergangscontract bevat clausules die het bestaande leveringscontract handhaven en mogelijk uitbreiden. 2. territoriale effecten: De contractuele bepalingen kunnen ertoe leiden dat het leveringsnetwerk de facto het territorium van de ontvangende staat uitbreidt als die staat controle en beheer over het gehele netwerk uitoefent.

3. juridische consequentie: dit kan onbedoeld leiden tot een uitbreiding van het territorium als de infrastructuur wordt beschouwd als een integraal onderdeel van de gaststaat.

e

Voorbeeld van de Trieste zaak (1954) - Uitgebreid

205 van 255

De Trieste zaak zou theoretisch kunnen worden uitgebreid om een dergelijk scenario te omvatten:

- Verdrag uitbreiding: stel dat het London Memorandum specifiek een bestaand contract voor nutsleidingen voor water of elektriciteit had opgenomen dat zich buiten de grenzen van Zone A uitstrekte. - Onbedoelde uitbreiding: Als Italië vervolgens controle over deze netwerken zou krijgen, zou dit kunnen leiden tot de uitbreiding van Italiaans territorium, vooral als deze infrastructuur als essentieel voor nationale veiligheid of economische integratie worden beschouwd.

Voorbeeld van de Panamakanaalzone zaak (1903) - Uitbreid De oorspronkelijke overeenkomst van de Panamakanaalzone zou theoretisch op een vergelijkbare manier kunnen worden uitgebreid: - Inclusie van leveringsnetwerken: Het Hay-Bunau-Varilla Verdrag zou specifieke clausules over het beheer en de controle van nutsnetwerken (bijv. waterleidingen) kunnen hebben opgenomen. - Onbedoelde uitbreiding: Deze clausules zouden kunnen hebben geleid tot de uitbreiding van de controle van de VS en dus

S

de de facto uitbreiding van het soevereine grondgebied van de VS als de nutsvoorzieningen als noodzakelijk voor de Panamakanaalzone werden beschouwd.

- Soevereiniteit en controle: De verwerving en het beheer van nutsnetwerken zou kunnen worden gezien als een
een uitbreiding van de soevereiniteit en controle van de ontvangende staat. - Internationale geschiloplossing: Onbedoelde territoriale veranderingen kunnen leiden tot internationale geschillen die in internationale rechtbanken of arbitrage tribunalen moeten worden uitgevochten.

S

Conclusie

Hoewel historische precedents die precies op dit scenario van toepassing zijn nooit zijn voorgekomen (omdat dit de eerste keer was dat de wereld werd verkocht), zijn er theoretische grondslagen en vergelijkbare historische voorbeelden die een dergelijke mogelijkheid aantonen. De exacte juridische beoordeling en implementatie zouden afhangen van de specifieke verdragsbepalingen en internationale erkenning.

HOOFDSTUK

3

*Het contract van verkoop -
de staatsoverdrachtakte nr.*

1400/98

Deel 118

Hier zijn de originele secties van het document die relevant zijn onder internationaal recht (akte van verkoop 1400/98 gedateerd 6 oktober 1998), met de bijbehorende paragrafen en secties:

- § 2 Contractuele relaties

- Para. I: "[...] deel van de eigendom met de gebouwen [...] wordt overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten door de Duitse Bondsrepubliek in ruil voor betaling onder internationaal recht." - Para. II: "De overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de Duitse Bondsrepubliek en het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot de delen van de eigendom die zijn overgedragen, blijft ongewijzigd door deze overeenkomst."

- Para. III: "[...] III. De contracterende partijen gaan ervan uit dat de Nederlandse strijdkrachten waarschijnlijk de woonwijk zullen verlaten [...]"

De overdrachtsrelatie onder internationaal recht zal nog steeds worden afgehandeld door de Federale Regering.

Deze sectie toont aan dat het verdrag

1. internationaal recht is (de partijen bij het contract zijn het Koninkrijk der Nederlanden en, afzonderlijk, de Nederlandse strijdkrachten [de daar gestationeerde Nederlandse luchtmacht is 100% geïntegreerd in de NAVO], die de kazerne in opdracht van de NAVO bezette in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten en dus handelde namens de NAVO als geheel) en

2. een aanvullende akte is die de bestaande contractuele relatie (overdrachtsrelatie onder internationaal recht) tussen FRG, NL en NAVO (en dus in de VN) uitbreidt.

- § 2 Contractuele relaties - Par. V: "[...] 1. licentieovereenkomst voor de exploitatie van een breedbandkabelsysteem met TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH gedateerd 22.02.1995/ 28.03.1995.[...] 3. overeenkomst over het gezamenlijk gebruik van wegen en lijnen met Studentenwerk Kaiserslautern uit de koopovereenkomst met de federale regering gedateerd 15.08.1996."

- Uittreksel uit de koopovereenkomst met de Federale Regering en de staat RLP (Studenten werken Kaiserslautern) van 15 augustus 1996. - Sectie 6 Aanvoer- en afvoerleidingen/faciliteiten, weggebieden, gebruiksrechten en gedeeld gebruik - Paragrafen I: "[...] Verwarming, water en elektriciteit evenals afvalwaterafvoer worden verzorgd via een door de federale overheid beheerd pijpleidingnetwerk dat een eenheid vormt. Bovendien zijn de straten van het Kreuzberg woningbouwcomplex, inclusief de straatverlichting, eigendom van de federale regering[...]"

Ga verder met de staatsoverdrachtakte 1400/98

- § 4 Verdeling van het object van aankoop/onderzoek -
Par. I: "a) "[...] alle ontwikkelingsfaciliteiten [...]b) [...] en de verwarmingsbuizen"[...]"

- Sectie 13 Interne ontwikkeling - Par. VII: "[...] De kopers verplichten zich om de levering van warmte aan de appartementen die aan de Nederlandse strijdkrachten zijn overgedragen te waarborgen totdat ze worden teruggegeven [...]" - Par. IX: "[...] voortdurend bestaan van de telecommunicatiekabel"

- Sectie 12 Externe ontwikkeling

- Par. D: "[...] Er is een licentieovereenkomst voor het gezamenlijke gebruik van de verzamelleiding [...] De kopers gaan de contractuele relatie aan die hen bekend is in plaats van de federale regering."

- Paragraaf III: "[...] Het gehele Kreuzberggebied vormt een enkele eenheid en is verbonden door een 20 kV ringlijn en transformatorstations nr. 4210 en 4238.

De transformatorstations zijn al door de federale regering verkocht aan de stad Zweibrücken."

- Sectie 14 Verplichtingen van de koper - Paragraaf III: "[...] De kopers verplichten zich [...] om een goede levering en afvoer voor de Nederlandse strijdkrachten te waarborgen [...]"

- §1 Eigendomsdetails van de grond

- Paragraaf II: "[...] (gasleidingrecht); overgedragen aan Saar Ferngas AG Saarbrücken in overeenstemming met de vergunning van 05.04.1963. Deze last wordt door de kopers geaccepteerd voor verdere tolerantie.

Deze secties hebben betrekking op de verkoop van de netwerken, die het domino-effect van de territoriale uitbreiding veroorzaken, aangezien de leveringslijnen als een eenheid zijn verkocht.

- Sectie 14 Verplichtingen van de kopers

- Par. IV: "[...] Bouwmaatregelen die het gebied van de Nederlandse strijdkrachten beïnvloeden, moeten tijdig worden gecoördineerd met het Federale Onroerendgoedkantoor en de afdeling eigendom van de Nederlandse strijdkrachten."

- Sectie 26 Plaats van rechtsbevoegdheid

- "De plaats van rechtsbevoegdheid voor alle juridische geschillen die voortvloeien uit dit contract is Landau in der Pfalz."

Deze aanvullende punten hebben betrekking op specifieke rechten en verplichtingen van kopers met betrekking tot het gebruik en de ontwikkeling van eigenschappen die zijn gegeven aan de Nederlandse strijdkrachten en andere instellingen zoals de Studentenunie, evenals de elementen, rechten en verplichtingen die kopers hebben met betrekking tot de levering en het gebruik van eigenschappen die zijn gegeven aan de Nederlandse strijdkrachten en de coördinatie van bouwmaatregelen met betrekking tot deze gebieden. Let op dat de telecommunicatiekabel is inbegrepen als onderdeel van de interne ontwikkeling. De telecommunicatiekabel overspant de wereld en heeft fysieke verbindingen tot de huisaansluitingen voor telefonie over de hele wereld en strekt zich ook uit naar gebieden waar verschillende netwerken elkaar overlappen, aangezien de ontwikkeling als een eenheid is verkocht. Het moet worden opgemerkt dat Landau in der Pfalz, dat zich in het verkochte territorium bevindt en dus is overgedragen aan de koper, is afgesproken als de plaats van rechtsbevoegdheid onder internationaal recht voor alle juridische geschillen die voortvloeien uit dit contract. Aangezien de staatsoverdrachtakte 1400/98 geldt als een aanvullende akte voor alle NAVO- en VN-verdragen evenals de voorafgaande verdragen van hun leden, is er aldus een de facto wereldrechtbank afgesproken, in handen van de koper, die rechtsmacht kan uitoefenen als een absolutistische soeverein, ongeacht de locatie.

Hier zijn enkele laatste relevante punten met betrekking tot internationaal recht:

- § 8 Overdracht van bezit

- Par. I: "Het bezit [...] van het gehele koopobject [...] gaat over op de kopers op de datum van notariële akte van dit contract."

- Par. II: "[...] Vanaf het moment van overdracht worden alle voordelen, evenals privé- en publieke lasten, overgedragen aan de kopers. [...] Vanaf dit moment dragen de kopers de andere publieke kosten, vergoedingen en belastingen, het risico van toevallig verlies of achteruitgang van het koopobject [...]"

- Par. III: "Vanaf het moment van overdracht [...], wordt de levering van de appartementen die zijn overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten gegarandeerd totdat ze worden teruggegeven aan de Federale Regering."

- Sectie 16 Overdrachten

- "[...] De overdrachten zullen alleen worden verklaard nadat de eigendommen zijn teruggegeven door de Nederlandse strijdkrachten of na hun toestemming."

Deze punten hebben betrekking op de overdracht van het object van de verkoop, 1x voor het Nederlandse NAVO-gedeelte (dat nog 2 jaar in de militaire eigendom bleef) en 1x voor de rest van de wereld, dat rechtstreeks werd overgedragen bij de ondertekening. Overdracht van rechten, verplichtingen en componenten, evenals de voorwaarden voor de overdracht van eigendom in verband met de Nederlandse strijdkrachten.

- Sectie 3 Object van aankoop

- Para. I: "De Confederatie verkoopt aan de kopers [...] het genoemde eigendom met alle rechten, verplichtingen en componenten [...]"

Dit is het belangrijkste onderdeel van het contract. Alleen door de verkoop van een territorium met alle rechten en verplichtingen, evenals componenten, wordt het contract een staatsopvolging, wat de overdracht van regeringsautoriteit omvat. In combinatie met de verkoop van de ontwikkeling die de kazerne verlaat en verbonden was met het publiek netwerk, met de cruciale overeenkomst dat de gehele ontwikkeling als een eenheid wordt verkocht, treedt het domino-effect op, dat het soevereine grondgebied dat aan de partijen bij het contract is verkocht, uitbreidt waar er een netwerkverbinding van het ene land naar het andere is.

Het domino-effect dat voortvloeit uit de verkoop van de leveringslijnen wordt wereldwijd uitgebreid door middel van de staatsoverdrachtakte 1400/98 als een aanvullende akte, die de bestaande contractuele relatie (overdrachtsrelatie onder internationaal recht) tussen FRG, NL en NAVO (en via de NAVO ook de VN) verlengt en een enorme juridische kettingreactie in gang zet. Door de verkoop met alle rechten en verplichtingen evenals componenten, fungeert de staatsoverdrachtakte als een uitbreiding van alle eerdere internationale verdragen van de contracterende partijen (met wie of om welke reden dan ook), wat een contractuele kettingreactie in gang zet waarin het verdrag is gehecht aan alle bestaande overeenkomsten (van de NAVO en de VN evenals hun leden) en deze uitbreidt. Omdat verdragen rechten en verplichtingen bevatten en deze zijn verkocht met al hun componenten. Dus de hele wereld is verkocht! Aangezien het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 functioneert als een aanvullend instrument en de eerdere overeenkomsten onder internationaal recht al allemaal waren aangenomen en geratificeerd, is er geen nieuwe stemming of ratificatie nodig.

- § 6 Aankoopprijs

- Para. III: "[...] Het verzoek van de Federale Regering dient onmiddellijk te worden ingediend na de terugkeer van de eigendomsdelen door de Nederlandse strijdkrachten of na de toestemming van de Nederlandse strijdkrachten voor de overdracht van eigendom [...]"

- Sectie 25 Bijlagen

- "Voor zover er in deze akte naar bijlagen wordt verwezen, maken deze een integraal onderdeel uit van deze Overeenkomst."

De centrale secties die relevant zijn voor het internationaal recht zijn al in detail behandeld. Er zijn echter nog enkele punten die indirect verband houden met aspecten van het internationaal recht en daarom ook in overweging moeten worden genomen:

- Sectie 9 Aanvullende betaling verschuldigd voor planning-gerelateerde hogere waarde benuttingsopties - Para. I: "Het aangekochte eigendom is momenteel nog steeds aangemerkt als een speciale gebied en valt niet onder de stedelijke bestemmingsplanning."

Het gebied werd aangewezen als een speciaal gebied omdat het bezet was in overeenstemming met het NTS-NATO troepenstatuut en daarom extraterritoriaal was.

- § 11 Parketrenovatie

- Para. II: "Het aandeel van de federale regering in de kosten van de parketrestauratie bedraagt DM 5,817,440 [...] en is al volledig meegenomen in de berekening van de aankoopprijs[...]."

- § 21 Gedeeltelijke nietigheid clause

- "Indien een bepaling van dit contract ongeldig is of ongeldig wordt, blijven de overige bepalingen van dit contract onaangetast.

Een ongeldige bepaling of een bepaling die ongeldig is geworden, zal worden vervangen door een juridisch geldige bepaling of, indien er geen wettelijke bepaling is, door een bepaling die overeenkomt met de betekenis van dit contract."

- Bijlage A: Machtiging

- "Op basis van Artikel 16 van de Wet op de Financiële Administratie [...], machtig ik de heer Siegfried Hiller [...] om het [...]eigendom te verkopen."

Deze punten hebben betrekking op de juridische extraterritoriale status van het gebied (in overeenstemming met de NAVO Status van Strijdkrachten Wet), de garantie en aansprakelijkheid van de federale regering en de financiële afhandeling van herontwikkelingswerkzaamheden. Ze hebben echter invloed op de speciale rechten die zijn verkocht en de uitvoering en realisatie van de aspecten van het verdrag die relevant zijn onder internationaal recht. Alleen door de gedeeltelijke nietigheid clause (scheidbaarheidsclause) wordt het contract aangevuld met de relevante bepalingen van internationaal recht (zonder dat deze expliciet hoeven te worden genoemd). Alleen de gedeeltelijke nietigheid clause maakte het mogelijk om het contract op de meest geheime wijze van inlichtingservices te verbergen, zodat het eruitziet als een normale verkoop van omgevingspand voor de onervaren lezer. In het contract wordt een kopersgroep gevormd met koper 2 a) en b). Koper 2a) is een naamloze vennootschap en is uitgesloten van het contract als commerciële onderneming, aangezien commerciële ondernemingen zijn uitgesloten van de overdracht van soevereine rechten. Vanwege de gedeeltelijke nietigheid clause blijft de enige vertegenwoordiger van de kopersgroep en dus de enige begunstigde van de staatsopvolging de natuurlijke persoon (koper 2b)).

Deel 119

De contract

staatsoverdrachtakte

*Aktenummer 1400/98 gedateerd 06.10.1998
in de originele tekst:*

Rol van certificaten nummer: 1400

Jaar 1998

AANKOOPOVEREENKOMST

Onderhandeld in Saarlouis op 6 oktober 1998, voor de ondergetekende notaris;

Manfred Mohr

met kantoor in Saarlouis, verscheen:

1. als

verkoper:

**Dhr. Siegfried Hiller, geboren op 19 juni 1951, ambtenaar -
geïdentificeerd met een officiële identiteitskaart -,**

**handelend namens de Duitse Bondsrepubliek (Federale Financiële Administratie),
vertegenwoordigd door het Federale Vastgoedkantoor Landau, Gabelsberger Straße 1, 76829
Landau, op basis van de originele volmacht gedateerd 05-10-1998, afgegeven door de
vertegenwoordiger van het hoofd van het Federale Vastgoedkantoor Landau.**

**1. als verkoper: Duitse
Bondsrepubliek (Federale
Financiële Administratie)
vertegenwoordigd door: Federale
Vastgoedkantoor Landau
Gabelsberger Str. 1, 76829
Landau / in der Pfalz**

- hierna te noemen de Federale Regering

**2. als koper Koper 2 a) a) Bedrijf Tasc- Bau Handels.- en Algemeen Aannemer voor Woon- en
Industriebouw AG, met zijn hoofdkantoor in Spickendorf, ingeschreven in het handelsregister
van de rechtbank van Halle-Saalkreis onder HRB 9896, vertegenwoordigd door zijn directeur
met uitsluitend vertegenwoordiging, Dhr. Josef Tabellion, zakenman, geboren op 18 juni 1950,
wonende in 66787 Wadgassen, Provinzialstraat 168, bekend bij persoon.**

**- hierna aangeduid als Koper 2 a - Koper 2 b), Mr. Rick Göritz, geboren op 21.03.1976,
wonende in 66482 Zweibrücken, Hofenfelsstrasse. 222, geïdentificeerd met identiteitskaart**

- hierna aangeduid als "Koper 2 b

- hierna aangeduid als "Koper".

Certificaat van vertegenwoordiging: De officiërende notaris bevestigt hierbij op basis van zijn inspectie van vandaag van het handelsregister dat wordt bijgehouden bij de Rechtbank van Halle - Saalkreis - HR B 9896- dat

a) het bedrijf TASC- BAU Handels- en Generalcontractor voor Woon- en Industriebouw AG daar is geregistreerd en b) Dhr. Josef Tabellion, hierboven genoemd, is de algemeen directeur met uitsluitend vertegenwoordigingsbevoegdheid en vrijgesteld van de beperkingen van § 181 BGB.

De aanwezigen, handelend zoals aangegeven, verklaren: Wij sluiten de volgende koopovereenkomst:

Object van aankoop / Eigendom details § 1:

§1 Eigendom details

I. De Duitse Bondsrepubliek (Federale Financiële Administratie) is de eigenaar van de eigendom die is geregistreerd in het kadaster van de Zweibrücken Lokale Rechtbank, blad 5958, in het district Zweibrücken.

Lfd. Nr. 120 Kavel nr. 2885/16

Gebouw en open ruimte,

Delawarestraat

Landstuhlerstraat 97, 107

Louisianastraat 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25,

Pennsylvaniastraat 1,2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31,

Texasstraat

Virginiastraat 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

- tot 103.699 m². -

II. de eigendom is belast in sectie II van het kadaster met een beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid (recht op gasleiding); verleend aan Saar Ferngas AG Saarbrücken overeenkomstig de vergunning van 05.04.1963. Deze last wordt door de kopers geaccepteerd voor verdere tolerantie. De eigendom is onbelast in sectie III van het kadaster. Andere lasten en beperkingen of soortgelijke die niet in het kadaster zijn ingeschreven (bijv. oude juridische obstakels) zijn niet bekend, voor zover dit niet afzonderlijk blijkt uit deze akte. De Federale Regering aanvaardt in dit opzicht geen aansprakelijkheid. Indien dergelijke lasten desalniettemin bestaan, zullen deze door de kopers worden aanvaard.

III Het eigendom is ontwikkeld met 26 woongebouwen met in totaal 337 wooneenheden en een verwarmingsinstallatie.

§2 Contractuele relaties

I. Het gedeelte van het eigendom dat in het rood is gemarkeerd in de bijlage met de bestaande gebouwen

Louisiana Street 5/7, 9/11, 13/15, 17, 19/21,23, 25,
Pennsylvaniastraat 8, 11/13, 15, 17,

met in totaal 71 wooneenheden is overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten door de Duitse Bondsrepubliek in ruil voor betaling op basis van internationaal recht.

II. De overdrachtsrelatie onder internationaal recht tussen de Duitse Bondsrepubliek en het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot de delen van de eigendom die zijn overgedragen, blijft door deze overeenkomst onaangetast.

III De contracterende partijen gaan ervan uit dat de Nederlandse strijdkrachten waarschijnlijk de woonwijk zullen verlaten en dat de overgedragen delen van de eigendom aan de Federale Regering zullen worden teruggegeven. Noch de Federale Regering, noch de kopers weten de exacte datum van terugkeer.

De overdrachtsrelatie onder internationaal recht wordt nog steeds verwerkt door de federale regering.

In het geval dat de Nederlandse strijdkrachten de woonwijk niet binnen de komende twee jaar aan de Federale Regering teruggeven, wordt verwezen naar de bepaling in Sectie 5 (III).

IV. De contracteigendom omvat ook een verwarmingsinstallatie in gebouw nr. 4233, waarin twee federale werknemers zijn aangesteld als stoker.

De Federale Regering heeft de kopers gewezen op de wettelijke bepalingen van § 613 a BGB.

V. De volgende contractuele relaties bestaan ook:

1. licentieovereenkomst voor de werking van een breedbandkabelsysteem met TKS Telepost Kabel-Service Kaiserslautern GmbH gedateerd 22.02.1995/ 28.03.1995.

Th De koper onder 2b) gaat dit contract aan in plaats van de federale regering.

2. contract voor de levering van steenkool met het bedrijf Rheinbraun Handel Süd GmbH. De koper onder 2b) gaat dit contract aan in plaats van de Federale Regering.

3. overeenkomst over het gezamenlijk gebruik van wegen en lijnen met Studentenwerk Kaiserslautern uit de koopovereenkomst met de federale regering gedateerd 15 augustus 1996.

De kopers gaan de contractuele verplichtingen aan jegens het Studentenwerk in plaats van de federale regering.

§3 Object van aankoop.

I. De Federale Regering verkoopt aan de kopers onder 2a) en 2b) de hierboven genoemde eigendom met alle rechten en verplichtingen evenals componenten in de verhouding die voortvloeit uit § 4 (I), met uitzondering van de 20 kV ringlijn die zich in het object van aankoop bevindt en in het situatietekening (Bijlage 2) rood is gemarkeerd.

II. Ook uitgesloten hiervan is een deelgebied van ongeveer 30 vierkante meters, dat groen is gemarkeerd in de situatietekening (Bijlage 3), dat wordt overgedragen aan de naburige eigendom in het kader van een procedure voor grensregulering.

§ 4 Verdeling van het object van aankoop/peiling

De kopers verwerven als volgt:

I. In de interne relatie tussen de kopers is de volgende verdeling van het object van aankoop voorzien:

a) koper 2a) verwerft de op de situatietekening (Bijlage 3) gemarkeerde gebieden in het blauw, evenals alle ontwikkelingsfaciliteiten met uitzondering van de verwarmingsbuizen,

b) Koper 2b) verwerft de op de situatietekening (Bijlage 3) gemarkeerde gebieden in het rood, evenals de verwarmingsbuizen, maar zonder de andere ontwikkelingsfaciliteiten.

II. binnen vier weken na de notariële akte van dit contract, zal de koper onder 2a) aanvragen dat de gedeeltelijke gebieden in overleg met de koper onder 2b) worden opgemeten. Verder zal de koper 2a) binnen vier weken na de notariële akte van dit contract de splitsing van de

gedeeltelijke gebieden verworven door koper 2b) zoals weergegeven in het bijgevoegde situatietekening (Bijlage 4). Alle kosten voor de opmeting zullen door de koper worden gedragen. naar 2a).

Voor zover het bezit nog niet is overgedragen aan de kopers, zal de Federale Regering de koper 2a) de benodigde toegangsmogelijkheden verlenen om het onderzoek uit te voeren.

§ 5 Uitvoering van het contract

I. Wat betreft de nog bestaande overdrachtsrelatie onder internationaal recht met de Nederlandse strijdkrachten, zal deze koopovereenkomst niet worden uitgevoerd met betrekking tot de op de situatietekening (Bijlage 1) gemarkeerde gebieden in het rood totdat de Nederlandse strijdkrachten deze gebieden aan de Federale Regering hebben teruggegeven.

Dit geldt in het bijzonder voor de overdracht van eigendom, voordelen en lasten, de vervaldatum van de aan deze gebieden toerekenbare aankoopprijs en de overdracht van deze gebieden.

II. De contracterende partijen gaan ervan uit dat de Nederlandse strijdkrachten binnen de komende twee jaar de delen van de eigendom die aan hen zijn overgedragen, zullen teruggeven aan de Confederatie.

III. In het geval dat de Nederlandse strijdkrachten de woonwijk of delen daarvan niet binnen de komende twee jaar teruggeven, zal de Federale Regering toestemming zoeken van de Nederlandse strijdkrachten om het eigendom van de nog niet teruggegeven delen aan de koper over te dragen volgens 2b).

§ Sectie 6 Aankoopprijs

I. De aankoopprijs voor het object van het contract genoemd in §3 (I) bedraagt DM 5.182.560, (i.W. Duitse Mark vijf miljoen honderd tweeëntachtigduizend vijfhonderdzesig).

II. Van dit bedrag is een bedrag van DM 3.262.560,00 toe te rekenen aan het deel van de eigendom dat op de plattegrond in het blauw is gemarkeerd (Bijlage 5). Dit bedrag, waarvoor de koper onder 2a) aansprakelijk is in de interne relatie, is als volgt verval:

a) aanbetaling van 1/3 van een bedrag van DM 3.252.560,00 ter hoogte van DM 1.087.520,00, verval op de datum van notariële akte vandaag.

Dit deel van de aankoopprijs is al betaald, wat de Federale Regering hierbij bevestigt.

b) Betaling van een gedeeltelijk bedrag van DM 2.175.040,00 in vijf termijnen van elk DM 435.008,00, plus 2% rente bovenop de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank per jaar vanaf het respectieve resterende bedrag vanaf de datum van de notariële akte van dit contract, waarbij de discontovoet die van toepassing is op de eerste van de maand bepalend zal zijn voor de rente van die maand.

De volgende vervaldatum en betalingsschema zijn van toepassing op termijnbetalingen, hoewel eerdere betalingen zijn toegestaan.

- I. Termijn DM 435.008,00, vervaldatum 12 maanden na de conclusie van de koopovereenkomst, d.w.z. op 06.10.1999, plus 2% rente bovenop de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 2.175.040,00,

- 2e termijn DM 435.008,00, vervaldatum aan het einde van 24 maanden na de conclusie van de koopovereenkomst, d.w.z. op 6 oktober 2000, plus 2% rente bovenop de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 1.740.032,00,

- 3e termijn DM 435.008,00, vervaldatum aan het einde van 36 maanden na de conclusie van de koopovereenkomst, d.w.z. op 6 oktober 2001, plus 2% rente bovenop de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 1.305.024,00,

- 4e termijn DM 435.008,00, vervaldatum aan het einde van 48 maanden na de sluiting van de koopovereenkomst, d.w.z. op 6 oktober 2002, plus 2% rente bovenop de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 870.016,00,

- 5e termijn DM 435.008,00, vervaldatum na 60 maanden na de sluiting van de koopovereenkomst, d.w.z. op 6 oktober 2003, plus 2% rente bovenop de respectieve discontovoet van de Deutsche Bundesbank over het bedrag van DM 435.008,00.

De rente zal door de Federale Regering worden berekend volgens de respectieve vervaldatum van de termijnen, afzonderlijk aangevraagd door de kopers en moet binnen vier weken na de aanvraag worden betaald op de rekening van de Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, rekeningnr. 30 001 040, met vermelding van het doel "Rente betalingen Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Hoofdstuk 0807, Titel 13101".

III. een bedrag van DM 1.920.000,00 is toe te rekenen aan het deel van de eigendom dat op de situatietekening (Bijlage 5) in het rood is gemarkeerd.

Het bedrag waarvoor de koper onder 2b) in de interne relatie aansprakelijk is, moet binnen drie weken na schriftelijk verzoek van de Federale Regering worden betaald.

Het verzoek van de Federale Regering dient onmiddellijk te worden gedaan na de terugkeer van de delen van de eigendom door de Nederlandse strijdkrachten of na de toestemming van de Nederlandse strijdkrachten voor de overdracht van het eigendom van de aan hen overgedragen delen van de eigendom.

In het geval van de terugkeer van individuele gebouwen of delen van eigendommen, is een overeenkomstig deelbedrag van DM 1.920.000 verschuldigd binnen drie weken na een schriftelijk verzoek van de Federale Regering. Het bedrag van het deelbedrag is gebaseerd op de verhouding van de woon-

ruimte van de gebouwen die gedekt zijn door de gedeeltelijke restitutie aan de totale woonruimte van de gebouwen die in het rood zijn gemarkeerd op de situatietekening (Bijlage 1).

IV. Het deelbedrag overeenkomstig paragraaf II.a) dient in één som te worden betaald aan de Bundeskasse Koblenz, Landeszentralbank Koblenz, BLZ 570 000 00, rekeningnummer 570 010 01, met vermelding van " Betaling aankoop prijs Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Hoofdstuk 0807 Titel 131 01."

De deelbedragen overeenkomstig paragraaf II.b) en paragraaf III dienen te worden betaald aan de Bundeskasse Düsseldorf, Landeszentralbank Düsseldorf, BLZ 300 000 00, rekeningnummer 30001 040, met vermelding van het doel "Termijnbetaling Kreuzberg-Wohnsiedlung, Zweibrücken, Hoofdstuk 0807 Titel 131 01."

V. De tijdigheid van de betaling wordt niet bepaald door de verzenddatum, maar door de datum van bijschrijving op de hierboven genoemde rekeningen van de Federale Schatkist. In geval van te late betaling is een rente over achterstallige betalingen verschuldigd van 3% bovenop de respectieve discontokorting van de Deutsche Bundesbank, waarbij de discontokorting die van toepassing is op de eerste dag van een maand bepalend is voor elke rente-dag van deze maand.

Daarnaast zullen de kopers in geval van wanbetaling de Federale Regering compenseren voor alle andere aantoonbare schade die door de wanbetaling is veroorzaakt, evenals de kosten van herinneringen. Andere aantoonbare schade door wanbetaling omvat, in het bijzonder, het verschil tussen de eerder genoemde rente en een hogere rente voor leningen die door de Federale Regering zijn afgesloten om haar uitgaven te dekken.

Op grond van de betalingsverplichtingen die in deze akte zijn aangegaan, onderwerpen de kopers zich aan de onmiddellijke uitvoering van deze akte tegen al hun activa ten opzichte van de partij die recht heeft op de vordering.

De begunstigde zal te allen tijde een uitvoerbare kopie van deze akte worden verleend, zonder bewijs van de feiten waarop de vervaldatum van de vordering afhankelijk is.

De notaris heeft verwezen naar § 454 BGB. Deze bepaling wordt opgeheven zodat de Verkoper de wettelijke rechten van ontbinding behoudt.

§ 7 Pandrecht / bankgarantie

I. Om alle betalingsvorderingen van de Federale Regering die door dit contract zijn gerechtvaardigd - inclusief voorwaardelijke vorderingen - en die niet zijn nagekomen, te waarborgen, zal de Federale Regering een zekerheidshypotheek creëren op het gehele I. een pandrecht ter hoogte van DM 10.000.000,00 (oftewel tien miljoen Duitse marken) op het gehele onroerend goed dat in paragraaf I. is vermeld, welke vanaf vandaag een rente van 18% (achttien procent) per jaar heeft.

Met de toestemming van de kopers machtigt de Federale Regering de registratie van een dergelijk geregistreerd pandrecht ten laste van het onroerend goed vermeld in § 1 lid I. en in

ten gunste van de Duitse Bondsrepubliek (Federale Financiële Administratie), vertegenwoordigd door het Federale Vastgoedkantoor Landau - hierna te noemen "crediteur".

Het pandrecht moet als volgt worden ingeschreven:

I. Het pandrecht draagt rente vanaf de datum van vandaag tegen een tarief van 18 procent per jaar. De rente dient achteraf te worden betaald op de eerste dag van het volgende kalenderjaar.

2. het pandrecht is opeisbaar.

De Federale Regering verzoekt om de onmiddellijke handhaving van de bezwaarde onroerende zaak vanwege het bedrag van het pandrecht plus rente, op een zodanige manier dat de handhaving van deze akte tegen de respectieve eigenaar van het onroerend goed is toegestaan. De Federale Regering machtigt en verzoekt onherroepelijk om de inschrijving van deze onderworpenheidsclausule in het kadaster.

Alle kosten die verband houden met de oprichting van het pandrecht komen voor rekening van de koper onder 2a).

De Federale Regering is voornemens het pandrecht op de resterende gedeeltelijke gebieden van kavel nr. 2885/16 te verwijderen zodra het kadastraal wijzigingscertificaat met betrekking tot de in blauw gemarkeerde gebieden op de situatietekening (Bijlage 3) beschikbaar is en dit pandrecht alleen te laten bestaan op de in blauw gemarkeerde gebieden op de situatietekening (Bijlage 3).

Het pandrecht zal door de koper onder 2a) worden overgenomen voor het doel van in rem aansprakelijkheid.

Op verzoek van de koper 2a) zal de Federale Regering het pandrecht toewijzen aan de leidende Duitse commerciële bank die de betalingsverplichtingen van de koper garandeert in overeenstemming met paragraaf II hieronder, zodra zij de volledige garanties heeft ontvangen zoals beschreven in paragraaf II hieronder.

II. de koper onder 2a) verplicht zich jegens de Federale Regering, die dit accepteert, om de volgende direct afdwingbare bankgaranties van een leidende Duitse commerciële bank binnen veertien dagen na ontvangst van het certificaat van wijziging van het kadaster met betrekking tot de in blauw gemarkeerde gebieden op de situatietekening (Bijlage 3) te verstrekken om de resterende aankoop prijs ter waarde van DM 4.095.040,00 te waarborgen en om de voorwaardelijke verplichting tot het doen van vervolgbetalingen in overeenstemming met § 11 (III) van dit contract ter waarde van DM 5.817.440,00 te waarborgen:

a) Bankgarantie voor DM 2.175.040,00 plus de verschuldigde rente overeenkomstig § 6 lid II.b) en lid V., evenals de kosten overeenkomstig § 767 lid 2 BGB ter waarborging van de betalingsverplichting overeenkomstig § 6 lid.

II.b). Bankgarantie voor DM 1.920.000,00 plus rente en kosten in overeenstemming met § 767 HGB voor de betalingsverplichting in overeenstemming met § 6 lid III,

c) Bankgarantie voor DM 5.817.440,00 plus rente en kosten overeenkomstig § 767 van het Duitse Burgerlijk Wetboek ter waarborging van de voorwaardelijke verplichting tot het doen van vervolgbetalingen overeenkomstig § 11 (III). Deze bankgarantie kan ook worden gebruikt voor vorderingen van de Federale Regering die voortvloeien uit andere contractbreuken.

De Federale Regering stemt hierbij in met een vermindering van de garanties op de uitstaande delen van de gegarandeerde vorderingen. De hierboven genoemde garanties onder de letters b) en c) kunnen tijdsgebonden zijn; echter, ze moeten geldig zijn voor een periode van ten minste vijf jaar vanaf de datum van notariële akte van deze koopovereenkomst.

§ 8 Overdracht van eigendom

I. De eigendom van de op de situatietekening in blauw gemarkeerde gebieden (Bijlage) evenals van alle verkochte hoofdfaciliteiten van het gehele aankoopobject (wegen inclusief straatverlichting met netwerk, regenwaterretentiebekken samen met afvalwaterbuizen, verwarmingsbuizen, waterleidingen en laagspanningsleidingen - in elk geval tot de huisverbindingen) zal met ingang van de datum van notariële akte van dit contract worden overgedragen aan de kopers.

II. De eigendom van het in het rood gemarkeerde gebied op de situatietekening (Bijlage 5) zal niet overgaan op de Kopers totdat dit gebied is teruggegeven aan de Federale Regering door de Nederlandse Strijdkrachten of totdat de Nederlandse Strijdkrachten hebben ingestemd met de overdracht van eigendom en het aandeel van de aankoopprijs dat aan het subgebied toerekenbaar is, hebben betaald. Indien de Nederlandse Strijdkrachten gedeeltelijke restituties doen, zal de eigendom van de subgebieden pas worden overgedragen na betaling van het deel van de aankoopprijs dat aan de relevante subgebieden toerekenbaar is. De overdracht zal schriftelijk worden gedocumenteerd.

III. Vanaf het moment van overdracht worden alle voordelen evenals particuliere en publieke lasten overgedragen aan de kopers. Vanaf dat moment dragen de kopers de andere publieke lasten, kosten en belastingen, het risico van toevallig verlies of schade aan het object van aankoop, de plicht om de verkeersveiligheid te waarborgen en de plicht om de wegen te reinigen en te strooien. De kopers zijn zich ervan bewust dat de Federale Regering, als zelfverzekeraar, geen verzekering heeft afgesloten voor het in § 3 gespecificeerde object van aankoop.

§ 9 Aanvullende betaling vanwege planning-gerelateerde hogere waarde benuttingsoptie s

I. Het object van aankoop is momenteel nog steeds aangeduid als een speciale gebied en valt niet onder de stedelijke bestemmingsplanning.

II De bepaling van de aankoopprijs is gebaseerd op gebruik als een algemeen woongebied in overeenstemming met § 4 BauNVO met een grondoppervlakteverhouding van 0,4 en een grondoppervlakteverhouding van 1,2 in overeenstemming met § 17 BauNVO.

III. de kopers verplichten zich om een aanvullende betaling te doen op de in dit koopcontract overeengekomen aankoopprijs in het geval dat de gemeente, in haar hoedanigheid als planautoriteit, een hoger gewaardeerde gebruiksoptie opent in termen van type en grootte dan bepaald in paragraaf II. binnen tien jaar na de conclusie van het contract en de kopers deze hoger gewaardeerde gebruik voor het verstrijken van de tienjarige termijn realiseren in afwijking van het gebruik waarop paragraaf II. is gebaseerd, bijvoorbeeld door waarde-verhogende structurele benutting (verdichtingsontwikkeling) of door verkoop.

Het verschil tussen de aankoopprijs volgens § 6 van deze overeenkomst en de waarde van de eigendom op het moment dat het betalingsbedrag door de Federale Regering wordt gevraagd, dient achteraf te worden betaald. Het verschil in waarde wordt vastgesteld door onderling overleg tussen de onafhankelijke deskundigencommissie voor onroerend goed voor het gebied van de Stad Zweibrücken en de deskundige van het Regionaal Belastingkantoor Koblenz en vastgesteld door de Federale Regering.

Het betalingsbedrag is verschuldigd vier weken na het verzoek om betaling door de federale regering.

In het geval van betalingsachterstand zijn de bepalingen in § 6 lid V van dit contract van toepassing.

§ 10 Garantie, aansprakelijkheid

I. Het in § 3 lid I beschreven koopobject wordt verkocht in de staat waarin het zich bevindt op het moment van notariële akte. Deze staat is bekend bij de kopers. Elke garantie voor zichtbare en onzichtbare materiële gebreken en gebreken in eigendom of verborgen gebreken, evenals de toepassing van §§ 459 e.v. BGB zijn uitgesloten met betrekking tot het koopobject.

II. de Confederatie kan niet aansprakelijk worden gesteld voor een specifieke grootte, grens, kwaliteit, geschiktheid en toestand van het aankoopobject en de geschiktheid ervan voor de doeleinden van de koper of hun wettelijke opvolgers.

III Het ingenieursbureau ASAL, Kaiserslautern, heeft het aankoopobject onderzocht namens het Ministerie van Milieu van de Staat Rijnland-Palts op eventuele bestaande verontreinigingen. Er werd vastgesteld dat er geen gevaren waarneembaar waren en dat onderzoeken daarom niet nodig waren.

De bijbehorende notulen van de Werkgroep Conversieverontreiniging (KoAG) zijn bekend bij de kopers.

IV. In dit opzicht neemt de Federale Regering ook geen garantie voor een specifieke eigendom van het onroerend goed, de toelaatbaarheid van het gebruik dat door de kopers is bedoeld, de mogelijkheid van gebruik en ontwikkeling, evenals de staat van de bouwgrond. De kopers moeten alle benodigde vergunningen rechtstreeks en op eigen kosten verkrijgen.

V. De Federale Regering garandeert dat de onroerende eigendom in de secties II en III van het kadaster vrij is van enige lasten en beperkingen die niet zijn overgenomen, en van enige openbare heffingen en belastingen die achterstallig zijn, tenzij anders bepaald in deze akte.

VI De Federale Regering verklaart dat zij geen bouw heeft besteld en zich niet bewust is van het bestaan van dergelijke bezwaren.

§ 11 Parketrestauratie

I. De kopers zijn zich ervan bewust dat de parketvloeren van de appartementen besmet zijn met polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK).

De federale regering heeft de appartementen grondig laten onderzoeken door het milieulaboratorium ARGUK, Oberursel. De kopers hebben de testresultaten ontvangen, gedateerd op 21 april 1998. De kopers zijn zich er ook van bewust dat sommige ingebouwde kasten in de appartementen mogelijk ook besmet zijn.

II. Het aandeel van de federale regering in de kosten van de parketrestauratie bedraagt DM 5.817.440,00 en is al volledig in rekening gebracht in de berekening van de aankoop prijs van DM 5.182.560,00.

De bijdrage van de federale regering aan de kosten is gebaseerd op de intentie van de kopers om alle parketvloeren in alle verkochte appartementen volledig te vervangen.

Eventuele verdere bijdragen aan de kosten van de renovatie van de parketvloeren en enige aansprakelijkheid van de federale regering voor andere bestaande verontreinigingen en enige bijdrage van de federale regering aan de kosten van hun mogelijke renovatie zijn uitdrukkelijk uitgesloten.

De kopers verplichten zich tegenover de Federale Regering om de parketvloeren van de appartementen te herstellen die

- a) binnen het gebied dat op de situatietekening (Bijlage 5) blauw is gemarkeerd, binnen een periode van 2 jaar vanaf de datum van notariële akte,
 - b) binnen het gebied dat op de situatietekening (Bijlage 5) rood is gemarkeerd, binnen een periode van 2 jaar na de overdracht van eigendom overeenkomstig § 8 lid II,
- door de parketvloeren volledig te vervangen. In de interne relatie tussen de kopers zal de koper onder 2a) de bovenstaande verplichtingen op zich nemen.

III. bewijs van de renovatie moet aan de Federale Regering worden geleverd. Het bewijs moet worden geleverd in de vorm van een schriftelijke bevestiging van het gespecialiseerde bedrijf dat is ingeschakeld om de renovatie maatregelen uit te voeren. De Federale Regering behoudt zich het recht voor om de uitvoering van de renovatie maatregelen te inspecteren.

Als bewijs niet kan worden geleverd voor de gehele eigendom of delen daarvan, moet er een bedrag van DM 242,00 per vierkante meter van het niet-gerenoveerde parketoppervlak aan de Federale Regering worden betaald.

Voor de delen van de eigendom die in het rood zijn gemarkeerd op de siteplanning (Bijlage 5)

De verplichting tot het doen van achterstallige betalingen geldt ook voor de delen van de eigendom die op de situatietekening (Bijlage 5) rood zijn gemarkeerd, indien en voor zover de Federale Regering of de Nederlandse strijdkrachten parketrestauratie hebben uitgevoerd vóór de overdracht van eigendom. De aanvullende betaling moet binnen zes weken na verzoek van de Federale Regering worden gedaan.

In geval van betalingsachterstand zijn de bepalingen van § 6 lid V van dit contract van toepassing.

§ 12 Externe ontwikkeling

I. AFVALWATERAFVOER/OPPERVLAKTEWATERAFVOER

A) De eigendom is aangesloten op het openbare rioolsysteem en het openbare oppervlaktewaterafvoersysteem. Het afvalwater wordt via de verzamelbuizen van de woonwijk, die op de bijgevoegde situatietekening (Bijlage 6) rood zijn gemarkeerd, geleid naar de gemengde waterverzamelbuis van de kazerne, die blauw is gemarkeerd, en verder naar de openbare hoofdcollector.

Het oppervlaktewater wordt eerst verzameld in de regenwaterretentiebekken die geel zijn gemarkeerd op het situatietekening (Bijlage 6) en wordt vervolgens ook afgevoerd via de rode verzamelbuizen, net als het afvalwater.

De capaciteit van de regenwaterretentiebekken is beperkt. In het geval van zware regenval wordt het oppervlaktewater dat niet in de regenwaterretentiebekken kan worden verzameld, via een overstort geleid naar de groen gemarkeerde verzamelbuizen voor oppervlaktewater en direct in de Bautzenbach gevoed.

De verzamelbuizen lopen over de volgende derde-eigendommen en zijn gedeeltelijk beveiligd door toestemmingsovereenkomsten en beperkte persoonlijke erfdienstbaarheden ten gunste van de federale regering als volgt:

- Kadaster van Zweibrücken blad 7002, nr. 207, perceel nr. 3135/1,
Eigenaar: Stad Zweibrücken, Locatie/economisch type: Verkeersgebied

Type beveiliging: geen zekerheid in rem, geen licentieovereenkomst,

- Kadaster van Zweibrücken blad-7005, 1fd.nrs. 142 en 197, F1.nrs. 2852/16 en 3134/4, Eigenaar:
Stad Zweibrücken,

Locatie/economisch type: Bos, verkeer en landbouwgebied,

de veiligheid is: recht om een rioleringsstelsel te exploiteren; de uitoefening is overdraagbaar aan een derde partij. Toestemmingsovereenkomsten gedateerd 29.11.1963 en 4.5.1985,

- Kadaster van Zweibrücken blad 6780, nr. 1, F1.nr. 2652/15,
Eigenaar: Dr. Heidi Lambert-Lang en Dietrich Lang; Zweibrücken,

Locatie/Type van landbouw: Grasland,

Type van veiligheid: geen zekerheid in rem, geen licentieovereenkomst,

- Kadaster van Zweibrücken blad 4291, nr. 1, F1.nr. 2652/10, Eigenaar: Dhr. Dietrich Lang,
Zweibrücken, locatie/economisch type: Bouwterrein en grasland,

Type van veiligheid: geen zekerheid in rem, geen licentieovereenkomst.

De kopers zijn zich bewust van de bestaande licentieovereenkomsten.

B.) De Federale Regering zal de in het rood en groen gemarkeerde verzamelbuizen in Bijlage 6 en de in het geel gemarkeerde regenwaterretentiebekken overdragen aan de kopers als een burgerrechtelijke vennootschap. Daartoe draagt zij alle rechten waar zij op grond van de eerder genoemde licentieovereenkomsten recht op heeft over aan de kopers in de gespecificeerde aandelenverhouding. De federale regering is niet aansprakelijk voor het bestaan van deze rechten.

De kopers zijn van plan de verzamelbuizen en de regenwaterretentiebekken over te dragen aan de Stad Zweibrücken (afvalverwerkingsbedrijf) als onderdeel van een ontwikkelingsovereenkomst.

Er is geen vergunningsovereenkomst met de eigenaren voor de pijpleidingroute op de eigendommen nr. 2652/10 en 2652/15 en er is geen pijpleidingrecht dat in rem is verzekerd. De federale regering zal dit direct opnieuw regelen ten gunste van de stad Zweibrücken.

Alle andere kosten die gepaard gaan met het veiligstellen van de externe ontwikkeling aan de afvalwaterzijde, in het bijzonder de kosten met betrekking tot de overdracht van de verzamelbuizen aan de Stad Zweibrücken, alsook de in rem verzekering van deze buizen met betrekking tot de andere eigendommen, zullen door de kopers worden gedragen, in wiens interne relatie de koper onder 2a).

C.) Zolang de Nederlandse strijdkrachten het eigendom blijven bezetten, zullen de kopers de Federale Regering een recht van gezamenlijk gebruik kosteloos verlenen voor de gebieden die in het rood en groen zijn aangegeven op de

rood en groen op het terreinplan (Bijlage 6) en de regenwaterretentiebekken die geel zijn gemarkeerd. Zij verplichten zich om de buizen en regenwaterretentiebekken in een functionele toestand te houden, zodat een goede afvoer van het afvalwater gewaarborgd is.

D.) Er is een vergunningsovereenkomst voor het gezamenlijk gebruik van de verzamelbuis, die de woonwijk verlaat bij de zuidwestelijke grens van de eigendom, ten behoeve van de eigenaar van kavel nr.

2651, Dr. Josef Ries, Dr. Albert Becker-Straße 14, 66482 Zweibrücken, gedateerd 16.12.1974 met aanvullende overeenkomsten gedateerd 28.09.1981, 1.10.1981 evenals 16.8.1985/, 19.8.1985 en 9.2.1996/ 13.2.1996.

De kopers gaan de contractuele relatie aan die hen bekend is in plaats van de federale regering.

II. VERSCHAFFING VAN FRESH WATER

De woonwijk is aangesloten op de openbare verscheidenheid van vers water. Het overdrachtspunt van de openbare hoofdleiding bevindt zich bij het waterpompstation in gebouw nr. 4241. De verswaterleiding die de woonwijk van water voorziet, loopt over het aangrenzende eigendom van de Kaiserslautern Studentenvereniging.

Met betrekking tot het gedeeld gebruik van dit gedeelte van de pijpleiding door de kopers wordt verwezen naar Sectie 13 (VIII) van dit contract.

III. ENERGIEVOORZIENING

Het gehele Kreuzberg-gebied vormt een eenheid en is verbonden door een 20 kV ringlijn en transformatorstations nr. 4210 en 4238. De transformatorstations zijn al verkocht door de Federale Regering aan de Stad Zweibrücken.

Het doel is om de 20 kV ringlijn over te dragen aan de Stad Zweibrücken en deze lijn in rem te waarborgen ten gunste van de Stad Zweibrücken.

Tegen deze achtergrond wordt de 20 kV ringlijn niet verkocht. De kopers verplichten zich om in de "noodzakelijke mate" samen te werken aan de overdracht van de 20 kV ringlijn aan de Stad Zweibrücken. In het bijzonder verplichten zij zich om de lijnroute op verzoek van de federale regering op een geschikte en gebruikelijke manier te waarborgen ten gunste van de Stad Zweibrücken (gemeentelijke nutsbedrijven).

Totdat de eigendom in rem is gewaarborgd, verlenen de kopers de federale regering en de Stad Zweibrücken (gemeentelijke nutsbedrijven) de toegangsrechten die nodig zijn voor het bedienen en onderhouden van de transformatorstations en de 20 kV ringlijn.

Bovendien verplichten de kopers zich om de gebouwen binnen de woonwijk in overleg met het Zweibrücken gemeentelijke nutsbedrijf van meetapparatuur te voorzien in de vereiste mate.

§ 13 Interne ontwikkeling

I. De kopers zijn zich ervan bewust dat de gehele woonwijk momenteel intern privé wordt ontwikkeld. Dit betekent dat de riolering, het verse water en de laagspanningsleidingen, evenals de faciliteiten voor verwarmings- en warmwatervoorziening en de wegen, inclusief de straatverlichting, eigendom zijn van de federale regering en niet openbaar zijn.

De kopers kregen plannen toegestuurd waarin de route van de leidingen werd weergegeven. De federale regering aanvaardt geen aansprakelijkheid voor de overeenstemming van de plannen met de werkelijke route van de leidingen.

II Wegen

De kopers zijn zich bewust van de staat van de wegdekken, inclusief de straatverlichting. De Kaiserslautern Studentenvereniging heeft toestemming gekregen van de federale regering om de volgende wegen te gebruiken als toegangswegen naar de studentenhuisvesting:

- Texasstraat van Amerikastraat tot de kruising met Virginiastraat, -
Virginiastraat tot de zuidelijke grens van de aangekochte eigendom. De kopers verplichten zich om dit gedeeld gebruik te tolereren.

III Afvalwaterafvoer

Volgens de resultaten van een camera-inspectie uitgevoerd in 1997, zijn de afvoerpijpen binnen de eigendom in goede staat.

De kopers zijn zich bewust van deze toestand.

De Kaiserslautern Studentenvereniging kreeg van de federale regering toestemming om het gebruik van de afvoerpijp te delen tot het moment van ontkoppeling van de federale afvoerpijp, maar alleen voor zover de doorgang van het afvalwater is goedgekeurd door de verantwoordelijke bouwtoezichthoudende instantie of waterautoriteit.

De kopers verplichten zich om dit gedeelde gebruik te tolereren tot de ontkoppeling heeft plaatsgevonden of de afvoerpijpen zijn overgedragen aan de afvalverwerkingsbedrijven.

IV. Oppervlakteafvoer

De kopers zijn zich ervan bewust dat het oppervlakteafvoersysteem niet langer voldoet aan de normen van de momenteel geldende waterwetgeving.

V. VERSCHAFFING VAN FRESH WATER

De kopers zijn zich ervan bewust dat de leidingen voor vers water die de woongebouwen van water voorzien, gedeeltelijk in de groene gebieden lopen, in slechte staat zijn en vernieuwd moeten worden.

VI Energievoorziening

De kopers zijn zich ervan bewust dat de laagspanningskabels die de woongebouwen van energie voorzien, gedeeltelijk in de groene gebieden en door de kelders van sommige woongebouwen lopen.

VII. Verwarmings- en warmwatervoorziening

De verwarmings- en warmwatervoorziening van de woonwijk wordt momenteel gegarandeerd door het steenkoolgestookte centrale verwarmingssysteem in gebouw nr. 4233.

De kopers zijn zich ervan bewust dat, volgens de laatste emissiebeschermingsmeting door TÜV Pfalz e.V., de centrale verwarmingsinstallatie niet voldoet aan de emissiewaarden van TA Luft. In het bijzonder zijn de kopers zich bewust van de relevante beslissing van het Handelsinspectie van Neustadt a.d. Weinstraße d.d. 27.10.1997 - AZ 5/32, 2/97/244/Mg/Jg.

De kopers verplichten zich om de verwarmingsinstallatie operationeel te houden, de voorwaarden van de beslissing van 27.10.97, waarvan zij op de hoogte zijn, na te leven door over te schakelen op gas-/oliebedrijf en om de juiste levering van de appartementen die aan de Nederlandse strijdkrachten zijn toegewezen, te waarborgen totdat deze door de Nederlandse strijdkrachten onder redelijke, gebruikelijke lokale voorwaarden worden teruggegeven.

In de interne relatie tussen de kopers wordt deze verplichting aangenomen door de koper onder 2b).

In ruil daarvoor verplicht de koper zich onder 2a) om de economische levensvatbaarheid van de verwarmingsinstallatie in Gebouw Nr. 4233 te handhaven, om de levering van warmte aan alle woongebouwen die ook via de verwarmingsinstallatie (Gebouw Nr. 4233) zijn verkocht, te waarborgen en, in het geval van een doorverkoop, deze verplichting om uitsluitend warmte van de verwarmingsinstallatie (Gebouw Nr. 4233) aan te kopen, door te geven aan de koper en de daaropvolgende juridische opvolgers dienovereenkomstig te verplichten.

VIII. Een beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid om pijpleigrechten (elektriciteit, water, verwarming, straatverlichting) te waarborgen is tot stand gebracht ten behoeve van de Duitse Bondsrepubliek (Federale Financiële Administratie) op de aangrenzende eigendom nr. 2885/12, gebouw en open ruimte, Virginiastraat 14, 16 en 18.

Op verzoek van de kopers zal de Federale Regering het Studentenwerk verplichten deze rechten opnieuw vast te stellen ten behoeve van de kopers.

Daarnaast wijst het aan de kopers alle rechten toe die voortvloeien uit de koopovereenkomst met het Studentenwerk met betrekking tot de ontwikkelingsfaciliteiten. De relevante contractuele bepalingen zijn bekend bij de kopers.

IX. Telecommunicatiekabels

De kopers zijn zich ervan bewust dat er een telecommunicatiekabel is gelegd op de westelijke grens van de eigendom, achter het woongebouw aan de Virginiastraat 8-12, om de studentenhuisvesting van stroom te voorzien.

De kopers tolereren het voortbestaan van de telecommunicatiekabel, waarvan de route in het rood is gemarkeerd op de situatietekening (Bijlage 7).

§ 14 Verplichtingen van de kopers

I. De kopers verplichten zich ervoor te zorgen dat de delen van de eigendom die zijn overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten goed worden ontwikkeld. In de interne relatie tussen de kopers zal de koper onder 2a) de bijbehorende kosten dragen. De veiligheid wordt bij voorkeur gewaarborgd door de ontwikkelingsfaciliteiten, wegen en hoofdleidingsnetwerken over te dragen aan de Stad Zweibrücken binnen het kader van een ontwikkelingsovereenkomst. In dit context moeten de kopers ervoor zorgen dat de Nederlandse strijdkrachten voldoende gratis parkeerplaatsen worden aangeboden zodra de weggebieden zijn toegewezen aan het openbaar verkeer.

II. totdat de wegenruimtes zijn bestemd voor openbaar gebruik, zal de koper onder 2a) de Federale Regering en de Nederlandse strijdkrachten en hun bezoekers een recht van gezamenlijk gebruik van de wegenruimtes binnen de woonwijk verlenen en de Nederlandse strijdkrachten gratis parkeerplaatsen in de bestaande omvang bieden.

Er is geen zekerheid in rem vereist.

De koper onder 2a) verplicht zich om de wegenruimtes binnen de delen van het eigendom die zijn overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten verkeersveilig te maken.

III. Als de ontwikkelingssystemen niet kunnen worden geïntegreerd in het publieke netwerk, verplichten de kopers zich om een goede levering en afvalverwerking voor de Nederlandse strijdkrachten te waarborgen en, indien nodig, nieuwe drinkwaterleidingen aan te leggen. In de interne relatie tussen de kopers zal de koper onder 2a) de bijbehorende kosten dragen.

IV. De kopers verplichten zich om het Federale Onroerendgoedkantoor Landau en de Vastgoedafdeling van de Nederlandse strijdkrachten "DGW &T, Directie Duitsland, Kastanienweg 3, 27404 Zeven" tijdig te informeren over eventuele bouwwerkzaamheden die het gehuurde gebied kunnen beïnvloeden of de woonwaarde ervan kunnen aantasten, evenals de planning met betrekking tot deze bouwwerkzaamheden, zodat zij gepast kunnen reageren op de bouwwerkzaamheden.

V. In het geval van de doorverkoop van delen van de eigendom aan een derde partij, is deze laatste op dezelfde manier verplicht.

De kopers verplichten zich om ervoor te zorgen dat de voorzieningen voor levering en verwijdering op verzoek van de Federale Regering in rem worden veiliggesteld, om de juiste ontwikkeling van het gebied dat is overgedragen aan de Nederlandse strijdkrachten te waarborgen.

§ 15 Hoofdelijke aansprakelijkheid

De kopers onder 2 a) en 2 b) zijn hoofdelijk aansprakelijk voor alle verplichtingen die zijn aangegaan ten opzichte van de Federale Regering onder dit contract.

§ 16 Overdrachten

De partijen bij het contract komen overeen dat de overdrachten in twee of meer aanvullende akten zullen worden verklaard.

De overdracht van het in blauw gemarkeerde gebied op het situatietekening (Bijlage 5) zal pas worden verklaard zodra de onderzoeken zijn uitgevoerd en de wijzigingen zijn aangebracht door het indienen van het bewijs van wijziging en de bankgaranties zijn overhandigd aan de Federale Regering in overeenstemming met § 7 (II). De overdracht van het in rood gemarkeerde gebied op het situatietekening (Bijlage 5) zal niet worden verklaard totdat de onderzoeken zijn uitgevoerd, de wijzigingen zijn aangebracht door het indienen van het bewijs van wijziging, de Nederlandse strijdkrachten het gebied dat moet worden overgedragen aan de Federale Regering hebben teruggegeven of hebben ingestemd met een overdracht van eigendom en het deel van de aankoopprijs dat eraan toerekenbaar is, is betaald in overeenstemming met 6 (III).

§ Sectie 17 Bestemming van overdracht

Om de aanspraak op overdracht en eigendomsoverdracht te waarborgen, wordt de inschrijving van een prioriteitsmelding van overdracht ten gunste van elk van de kopers onder 2a) en 2b) voor inschrijving in het kadaster goedgekeurd en aangevraagd op kosten van het onroerend goed dat is gespecificeerd in §I lid I.

De p de betrokken partijen goedkeuren en aanvragen om deze prioriteitsmeldingen te verwijderen.

a) op de eigendom die het onderwerp is van het contract met de inschrijving van de wijziging van eigendom, indien er geen tussentijdse inschrijvingen zijn gemaakt, tenzij de koper toestemming heeft gegeven,

b) op het deel van de onroerende eigendom genoemd onder § 1 dat niet is verkocht in overeenstemming met § 3 (II) na voltooiing van het bewijs van wijziging in het kadaster. Een bevestiging met het zegel van de officiërende notaris is voldoende om te bewijzen welke eigendom niet is verkocht.

§ 18 Onroerendezaakbelasting, onroerende lasten, ontwikkelingskosten en ontwikkelingsbijdragen

Alle ontwikkelings-, bewoners- en uitbreidingsbijdragen die door de federale regering zijn aangevraagd vóór de datum van notariële akte in overeenstemming met de Bouwcode, de Wet op de Lokale Heffingen en de lokale verordeningen zijn betaald en zijn inbegrepen in de aankoopprijs.

De bijdragen die vanaf de datum van notariële akte worden gevraagd, zijn voor rekening van de koper, ongeacht de datum waarop ze zijn gevraagd en ongeacht de partij aan wie ze zijn gericht.

§ 19 Overdrachtsbelasting

I. De kosten en vergoedingen die door de notaris, rechtbank en autoriteiten zijn gemaakt in verband met deze koopovereenkomst en de uitvoering daarvan, evenals de overdrachtsbelasting, komen voor rekening van de koper volgens 2a).

II. Kosten voor goedkeuring of bevestiging door een contractpartij komen voor rekening van die partij.

§ 20 Uitvoeringsactiviteiten van de notaris

I. De notaris zal worden opgedragen om de goedkeuringen of negatieve verklaringen aan te vragen en te ontvangen die vereist zijn voor de effectiviteit van het contract of de uitvoering daarvan. Deze zijn effectief voor alle betrokken partijen zodra ze zijn ontvangen door de officiërende notaris of de bewaker van deze akte.

Th De notaris is verantwoordelijk voor het informeren van de betrokken partijen zonder vertraging. **y.**

II. Alle inschrijvingen in het kadaster mogen alleen worden gedaan in overeenstemming met de verzoeken van de officiërende notaris. De officiërende notaris is ook bevoegd, met vrijstelling van de beperking van § 181 BGB, om afzonderlijke en beperkte aanvragen namens de partijen te doen en deze op dezelfde manier in te trekken en deze akte aan te vullen of te wijzigen indien dit nodig mocht zijn om de gewenste inschrijving in het kadaster te realiseren en de essentiële componenten van de koopovereenkomst niet worden aangetast.

III: De partijen bij het contract doen afstand van hun eigen recht van aanvraag.

IV: De notaris is niet bevoegd om officiële goedkeuringen te aanvaarden die onder voorwaarden vallen en kennisgevingen die officiële goedkeuring weigeren of een recht van eerste weigering uitoefenen. Deze beslissingen dienen aan de partijen zelf te worden bezorgd; een kopie wordt verzocht naar de notaris te worden gestuurd.

§ 21 Gedeeltelijke nietigheid clausule

Indien een bepaling van dit contract ongeldig is of ongeldig wordt, blijven de overige bepalingen van dit contract onaangetast.

Een ongeldige bepaling of een bepaling die ongeldig is geworden, zal worden vervangen door een rechtsgeldige bepaling of, indien er geen wettelijke bepaling is voorzien, door een bepaling die overeenkomt met de strekking van dit contract.

§ 22 Volledigheid van de notariële akte

Er zijn geen verdere overeenkomsten gemaakt.

§ 23 Schriftelijke vorm

Vervolgovereenkomsten bij dit contract moeten schriftelijk worden gemaakt om effectief te zijn, tenzij een notariële akte vereist is.

§ 24 Instructies van de notaris

De partijen worden geïnformeerd dat:

I. voor zover de Wet op Onroerend Goedtransacties of de Bouwcode van toepassing zijn, wordt dit contract pas van kracht na het verlenen van een bijbehorende goedkeuring en kan anders alleen worden uitgevoerd door de Federale Regering als de vereiste goedkeuring onder de Bouwcode is verkregen en een wettelijk recht van eerste weigering niet wordt uitgeoefend;

II. alle juridische verklaringen waarop de conclusie en het bestaan van dit contract afhankelijk zijn, moeten worden gelegaliseerd in overeenstemming met §313 HGB, anders is dit contract nietig;

III. eigendom wordt pas overgedragen aan de kopers nadat de overdracht in het kadaster heeft plaatsgevonden en het belastingvrijstellingscertificaat en de officiële goedkeuringen of negatieve certificaten beschikbaar zijn voor dit doel;

IV. De Federale Regering en de kopers zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de belastingen met betrekking tot de eigendom en de overdrachtsbelasting, evenals voor de kosten van de notaris en de rechtbank, maar de Federale Regering is alleen aansprakelijk voor zover zij geen vrijstelling of vermindering van kosten op grond van de wet heeft gekregen;

V. De notaris heeft het kadaster geïnspecteerd, maar niet het onroerend goed kadaster en het register van bouwlasten, en de aanduiding in het kadaster geeft geen informatie over het toegestane type gebruik.

VI. De notaris heeft geen fiscale en economische adviezen verstrekt.

§ 25 Bijlagen

Voor zover in deze akte naar bijlagen wordt verwezen, maken deze deel uit van dit contract.

§ 26 Plaats van rechtsbevoegdheid

De plaats van rechtsbevoegdheid voor alle juridische geschillen die voortvloeien uit dit contract is Landau in der Pfalz.

§ 27 Kopieën

I. De volgende personen ontvangen kopieën van dit contract

de Federale Regering 1 exemplaar en 3 gewaarmerkte kopieën, de kopers elk 1 exemplaar en 1 gewaarmerkte kopie, het Kadaster van Zweibrücken 1 exemplaar, het Belastingkantoor van Zweibrücken voor de overdrachtsbelasting 2 exemplaren en de Waarderingscommissie 1 exemplaar.

II. Drie kopieën van de kadastermeldingen worden aangevraagd bij de Federale Regering en één kopie bij de kopers.

Conclusie, de verschenen partijen verklaren:

Bij de laatste ondervraging door de officiërende notaris verklaren alle partijen uitdrukkelijk dat zij geen verdere wijzigingen in de bovenstaande contracttekst wensen, die in detail is onderhandeld door de partijen in langdurige voorbereidende onderhandelingen en goedgekeurd door hun juridische en fiscale adviseurs. In plaats daarvan staan zij op de notariële akte in bovenstaande vorm.

Dit protocol werd voorgelezen door de notaris aan de aanwezigen, goedgekeurd door hen en als volgt met de hand ondertekend:

The image shows several handwritten signatures in black ink. The signatures are cursive and somewhat stylized. There are approximately six distinct signatures visible, arranged in two rows. The top row has three signatures, and the bottom row has three. The ink is dark and the background is white.

Bijlage a: Volmacht Op basis van § 16 van de Wet Financiële Administratie (FVG) in de versie van de Wet Financiële Aanpassing van 30.08.1971 (BGBl. I.p. 1426) machtig ik. De heer Siegfried Hiller

bij het Federale Vastgoedkantoor Landau

om de eigendom, geregistreerd in het kadaster van Zweibrücken, blad 5958, perceel 2885/15, gebouw en open ruimte, Delawarestraat, Landstuhlerstraat 97, 107, te verkopen

Louisianastraat 1, 3, 5, 7, 9, 11, 15, 17, 19, 21, 23, 25, Pennsylvaniastraat 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 29, 31, Texasstraat, Virginiastraat 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17,

Met een totale grootte van 103.699 m².

Waarde van het onderwerp van het contract: DM 5.182.560,00 (in woorden: vijf miljoen honderdtweeëntachtigduizend vijfhonderdzig Duitse marken)

Landau, 05-10-1998

Federale Vastgoedkantoor Landau

Handtekening: Mr. Plauth ROAR

Deel 120

- Uittreksel uit de koopovereenkomst met de federale regering en de staat Rijnland-Palts (Studentenwerken Kaiserslautern) van 15 augustus 1996, waarin de zin staat die de ontwikkeling als eenheid verkoopt en daarmee het domino-effect van de gebiedsuitbreiding in gang zet. Door naar deze overeenkomst te verwijzen, maakt het deel uit van het contract. Tegelijkertijd is deze zeer belangrijke overeenkomst aanvankelijk verborgen bij het lezen van de staatsoverdrachtakte 1400/98, aangezien je dan het koopcontract met de staat RLP moet lezen om de verbinding op te merken.

§ 6 Aanvoer- en afvoerlijnen/faciliteiten, weggebieden Ontwerp en rechten van gedeeld gebruik I. De gehele Kreuzberg woningbouwcomplex wordt van warmte, water en elektriciteit voorzien, evenals van afvalwaterafvoer via een door de federale overheid geëigend pijpleidingnetwerk dat een enkele eenheid vormt. Verder zijn de straten van het Kreuzberg woningbouwcomplex, inclusief de straatverlichting, eigendom van de federale regering. (...)

II. Aanvoerleidingen voor water, elektriciteit, stadsverwarming en straatverlichting, die nog nodig zijn om het door de federale overheid geëigende Kreuzberg woningbouwcomplex van energie te voorzien, lopen door het in §2 (I) beschreven koopgoed. Er is ook een waterpompstation (4241) op het terrein, dat nog nodig is om het Kreuzberg woningbouwcomplex van water te voorzien.

De loop van de lijnen en de locatie van het waterpompstation zijn in het rood gemarkeerd op de bij de akte gevoegde situatietekeningen als Bijlagen 2 a (waterleidingen/pompstation), 2 b (elektriciteit), 2 c (straatverlichting) en 2 d (stadsverwarming), die ter beoordeling aan de contracterende partijen zijn voorgelegd en door hen zijn goedgekeurd. De situatietekeningen maken een integraal onderdeel uit van dit contract. (...)

236 van 255

VII De koper verplicht zich om de voortzetting van de werking van de door de federale overheid eigendom zijnde stadsverwarmingsfaciliteiten, water- en elektriciteitsleidingen, straatverlichting en het waterpompstation gelegen op het te kopen eigendom toe te staan, zolang dit nodig is om het Kreuzberg woningbouwcomplex - inclusief individuele gebouwen - van dienst te zijn.

Om dit recht van toestemming te waarborgen, dient de koper een beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid te creëren ten behoeve van de Duitse Bondsrepubliek (Federale Financiële Administratie) met de volgende inhoud:

"Recht overdraagbaar aan derden voor de exploitatie en het onderhoud en de vernieuwing van ondergrondse water- en elektriciteitsleidingen (leidingsrechten), voor de exploitatie van straatverlichting en voor de exploitatie van een ondergrondse verwarmingsleiding en een verwarmingsleiding die door gebouw nr. 4200 loopt, ten behoeve van de Duitse Bondsrepubliek mag, na voorafgaand akkoord met de koper - behalve in noodgevallen - het onroerend goed betreden via haar vertegenwoordigers en alle handelingen op het onroerend goed verrichten die nodig zijn om dit recht uit te oefenen. Dit recht omvat de verplichting van de respectieve eigenaar van het belast onroerend goed om zich te onthouden van alle handelingen die de uitoefening ervan zouden kunnen belemmeren."

de federale regering

**gevraagd
en de koper**

macht goed

de inschrijving van deze beperkte persoonlijke erfdienstbaarheid in het kadaster. De inschrijving dient pas te worden gemaakt zodra het bewijs van wijziging en de nieuwe eigendomsbenamingen zijn ingediend. De rechten worden kosteloos ingeschreven.

VIII. Daarnaast verbindt de Koper zich, op verzoek van de Federale Regering, de hiervoor in paragraaf VII vermelde rechten kosteloos te creëren en te waarborgen in rem ten behoeve van een door de Federale Regering aangewezen derde partij.

Deel 121

Tot slot, een samenvatting in bullet points:

Staatsopvolgingakte 1400/98: - Onderwerp van het contract: - Verkoop van een NAVO militaire eigendom in Zweibrücken, Duitsland. - De eigendom wordt verkocht met "alle rechten, verplichtingen en componenten", inclusief de ontwikkeling (netwerken zoals elektriciteit, water, telecommunicatie, enz.).

- Deelname onderwerpen van internationaal recht: - Bondsrepubliek Duitsland (FRG). - Koninkrijk der Nederlanden (NL), dat de eigendom gebruikte onder de NAVO Status van Strijdkrachten.

- NAVO als de bovenliggende organisatie, aangezien de Nederlandse strijdkrachten namens de NAVO opereerden.

- FRG en NL handelen ook namens de gehele NAVO en de Verenigde Naties (VN).

- Juridische gevolgen:

- De akte van staatsopvolging wordt beschouwd als een aanvullende akte op alle bestaande NAVO- en VN-verdragen.

- Door de verkoop met "alle rechten en verplichtingen en componenten" gaat de koper in op alle bestaande internationale verdragen van de NAVO en de VN.

- Territoriale uitbreiding en domino-effect: - De ontwikkeling van de eigendom wordt verkocht als een eenheid. - Door fysieke en logische netwerken (elektriciteit, water, telecommunicatie) wordt de soevereiniteit van de koper uitgebreid naar andere gebieden. - Dit domino-effect leidt tot een globale territoriale uitbreiding die alle NAVO- en VN-lidstaten beïnvloedt.

- Beginselen van internationaal recht: - Verdrag van Wenen inzake het recht van verdragen (1969): - Artikel 2(1)(a): definitie van een internationaal verdrag. - Artikel 26: Pacta sunt servanda - verdragen moeten worden nageleefd. - Verdrag van Wenen inzake de Staatsopvolging van Verdragen (1978): - Artikel 2(1)(b): definitie van staatsopvolging. - Artikel 31: Overdracht van rechten en verplichtingen in geval van territoriale opvolging.

- Scenario's over publicatie van het instrument: - Negeren en ontkenning: juridische onzekerheid, verlies van vertrouwen, politieke spanningen. - Globale verdeling: Nieuwe geopolitieke allianties, fragmentatie van internationale instellingen. - Wereldwijd conflict: Gevaar van een derde wereldoorlog zonder regels. - Wereldwijde economische crisis: aandelenmarktdaling, valutacrisissen, hyperinflatie, nationale faillissementen. - Nieuwe wereldorde: Potentiële creatie van een wereldfederatie of een wereldstaat.

- Gevolgen van de ondergang van een staat: - Verlies van soevereiniteit en juridische basis. - Als opvolger heeft de koper legitieme soevereine rechten over de gebieden. - Elke poging om territorium met geweld vast te houden is illegaal. - Gevaar van een wereldwijd conflict zonder regels, aangezien internationaal recht en de wetten van oorlog niet meer bestaan.

- Conclusie:

- De Wet op Staatsopvolging 1400/98 zou verstrekkende implicaties kunnen hebben voor globaal internationaal recht en de internationale orde.

- Er is een gevaar dat alle staten die hun soevereiniteit hebben verloren als gevolg van het instrument als even illegaal zullen worden beschouwd, wat kan leiden tot een wereldwijd conflict. - Een vreedzame oplossing via een nieuw verdrag is momenteel onmogelijk, omdat de koper onder druk staat en wordt afgeperst.

Deel 122

Positieve aspecten van de 1400/98 Wet op Staatsopvolging en de voordelen van een verenigde wereld

1. stabiliteit en veiligheid

- Wereldwijd rechtsorde: Het instrument van staatsopvolging creëert een uniforme wereldwijde rechtsorde op basis van bestaande internationale verdragen. Dit vermindert juridische onzekerheden en bevordert stabiliteit.

- Vermijden van conflicten: Aangezien soevereine rechten worden uitgeoefend door een centrale actor, wordt het risico op territoriale conflicten en oorlogen verminderd, omdat alle deelnemende staten hun soevereine rechten binnen een uniform kader uitoefenen.

2. efficiënte administratie en middelenbeheer

- Gecentraliseerde besluitvormingsprocessen: Een verenigde wereld maakt gecentraliseerde besluitvormingsprocessen mogelijk, wat het beheer van wereldwijde uitdagingen zoals klimaatverandering, pandemieën en armoede effectiever maakt.

- Geoptimaliseerd gebruik van grondstoffen: Door gebieden en infrastructuren samen te brengen, kunnen grondstoffen efficiënter worden beheerd en gebruikt, wat kan leiden tot een eerlijkere verdeling van rijkdom en welvaart.

3. harmonisatie van wetten en normen

- Eenduidige wetgeving: De integratie van internationale verdragen leidt tot een harmonisatie van wetten en normen, wat internationale handel, investeringen en de bescherming van mensenrechten vergemakkelijkt.

- Bescherming van wereldwijde belangen: Een verenigde wereld onder een gemeenschappelijke juridische orde kan wereldwijde belangen zoals milieubescherming, duurzame ontwikkeling en vrede beter waarborgen.

4. bevordering van mensenrechten en sociale rechtvaardigheid

- Gelijkheid voor de wet: Met een wereldwijd verenigd rechtssysteem worden mensenrechten op hetzelfde niveau beschermd, waardoor discriminatie en onrecht worden verminderd.

- Versterking van sociale programma's: Een gecentraliseerde administratie zou wereldwijde sociale programma's kunnen versterken die gericht zijn op het bestrijden van armoede en het verbeteren van de toegang tot onderwijs, gezondheidszorg en andere basisdiensten.

5. het vergemakkelijken van wereldwijde coëxistentie

- Vrijheid van reizen en migratie: Het verenigen van de wereld onder een gecentraliseerde rechtsmacht zou de vrijheid van reizen en migratie wereldwijd kunnen vergemakkelijken, wat culturele integratie en uitwisseling bevordert.

- Gemeenschappelijke identiteit: Een verenigde wereld zou het bewustzijn van een gemeenschappelijke wereldwijde identiteit kunnen versterken die nationale grenzen en verschillen overstijgt.

Conclusie: Voordelen van een verenigde wereld door het Instrument van Staatsopvolging

Het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 heeft de potentie om de wereld te verenigen en een nieuwe wereldorde te creëren die stabiliteit, veiligheid en gerechtigheid bevordert. Door wetten en normen te harmoniseren, grondstoffen efficiënt te beheren en mensenrechten te bevorderen, zou zo'n orde kunnen leggen

de basis voor een meer vreedzame en rechtvaardige wereld. Een verenigde wereld zou globale uitdagingen effectiever kunnen aanpakken en het welzijn van alle mensen verbeteren.

Deel 123

Als de staatsoverdrachtakte 1400/98 openbaar wordt en de verstreckende juridische implicaties bekend worden, kunnen verschillende mogelijke scenario's zich voordoen. Hier zijn enkele van de potentiële ontwikkelingen:

Scenario 1: Negeren en ontkennen

- De juridische basis wordt genegeerd: In dit scenario reageren overheden, internationale organisaties en het grote publiek door het instrument van staatsopvolging te negeren of de geldigheid ervan in twijfel te trekken. Aangezien de erkenning van internationale verdragen ook afhankelijk is van de toestemming en het gedrag van de betrokken staten, kan de beslissing om het verdrag te negeren leiden tot de de facto effectiviteit van het instrument.

- Gevolgen:

- Juridische onzekerheid: Er ontstaat aanzienlijke juridische onzekerheid, met name met betrekking tot de eigendomsrechten en soevereiniteit van staten.

- Vertrouwen verliezen: Het internationaal juridisch kader kan een verlies van vertrouwen ondervinden, aangezien de juridisch bindende aard van internationale verdragen ter discussie wordt gesteld.

- Politieke spanningen: De beslissing om het instrument te negeren kan leiden tot spanningen tussen staten die zich gedwongen voelen hun nationale soevereiniteit te verdedigen.

Scenario 2: Globale verdeling

- Globale onenigheid: Als sommige staten het instrument erkennen terwijl anderen het afwijzen, kan dit leiden tot een wereldwijde splitsing. Staten zouden kunnen splitsen in twee kampen: degenen die het nieuwe juridische kader accepteren en degenen die weigeren hun soevereiniteit op te geven.

- Gevolgen:

- Nieuwe geopolitieke allianties: De wereld zou kunnen splitsen in rivaliserende blokken, elk met verschillende opvattingen over de legitimiteit van de akte.

- Fragmentatie van internationale instellingen: Organisaties zoals de VN en NAVO zouden kunnen uiteenvallen naarmate hun leden verschillende standpunten innemen over de akte van staatsopvolging.

- Economische isolatie: Landen die het instrument niet erkennen, zouden economisch geïsoleerd kunnen raken, wat kan leiden tot een toename van handelsbelemmeringen en protectionisme.

3. scenario 3: Wereldwijd conflict

- Militaire conflict: Het openbaar maken van het Instrument van Staatsopvolging zou kunnen leiden tot militaire conflicten, vooral als sommige staten proberen hun soevereiniteit met geweld te verdedigen of als het Instrument wordt gezien als een illegitieme bedreiging voor de nationale integriteit.

- Gevolgen:

- Regionale oorlogen: Lokale en regionale oorlogen zouden kunnen uitbreken als staten proberen hun grenzen en soevereine rechten te beschermen.

- Escalatie naar een wereldwijd conflict: De situatie zou kunnen escaleren naar een wereldwijd conflict waarin verschillende coalities van staten strijden om suprematie.

- Gebruik van massavernietigingswapens: In het slechtste geval zou het conflict het gebruik van massavernietigingswapens kunnen inhouden, wat catastrofale humanitaire en milieugevolgen zou hebben.

Scenario 4: Wereldwijde economische crisis en financiële crises

- Economische instabiliteit: De onzekerheid en verdeeldheid veroorzaakt door de publicatie van het Instrument van Staatsopvolging kan leiden tot aanzienlijke economische instabiliteit. Investerders kunnen het vertrouwen verliezen, wat kan leiden tot een aandelenmarktdaling, een bankcrisis en een wereldwijde recessie.

- Gevolgen:

- Aandelenmarktdaling: wereldwijde aandelenmarkten kunnen scherp dalen door onzekerheid en verwachtingen van een aanstaand wereldwijd conflict.
- Valutacrisissen: Valutacrisissen kunnen ontstaan als de stabiliteit van nationale valuta wordt ondermijnd en kapitaal uit de getroffen landen stroomt.
- Hyperinflatie: Hyperinflatie kan optreden in landen die bijzonder hard worden getroffen door de crisis, naarmate het vertrouwen in de nationale valuta daalt en de prijzen snel stijgen.
- Soevereine wanbetalingen: Verschillende landen kunnen insolvent worden en faillissement aanvragen vanwege hun financiële verplichtingen en de wereldwijde economische onzekerheid.

5 Scenario 5: Nieuw globaal juridisch kader (Nieuwe Wereldorde)

- Acceptatie van de akte: In een alternatief scenario zou de akte van staatsopvolging als basis kunnen dienen voor de oprichting van een nieuwe wereldwijde rechtsorde. Dit zou kunnen leiden tot een radicale reorganisatie van internationale betrekkingen waarin de staatssoevereiniteit opnieuw wordt gedefinieerd.
- Gevolgen:
 - Eenwording van de wereld: een mogelijke consequentie zou de creatie van een wereldfederatie of wereldstaat kunnen zijn waarin de soevereine rechten van nationale staten worden afgeschaft ten gunste van een supranationale regering.
 - Nieuw juridisch kader: Er zou een nieuw juridisch kader kunnen ontstaan, gebaseerd op de principes van staatsoverdracht, dat alle internationale verdragen en overeenkomsten opnieuw zou reguleren.
 - Wereldwijde vrede of totalitaire controle: Hoewel dit zou kunnen leiden tot wereldwijde vrede, zou er ook het gevaar zijn van een totalitaire wereldregering waarin de macht sterk gecentraliseerd is.

Conclusie:

De publicatie van het Instrument van Staatsopvolging 1400/98 zou verstrekkende en onvoorspelbare gevolgen kunnen hebben voor de wereldpolitiek, economie en internationale betrekkingen. Afhankelijk van hoe staten en de internationale gemeenschap reageren, zouden scenario's kunnen optreden variërend van onwetendheid en juridische onzekerheid tot globale verdeling en conflict tot een volledig nieuwe wereldorde. Elk van deze ontwikkelingen zou een diepgaande impact hebben op de globale stabiliteit en de toekomst van de internationale gemeenschap.

Deel 124

Positief scenario: Een vreedzaam verenigde wereld door de Wet op de Successie 1400/98

1. vreedzame eenwording van de wereld

- Geen oorlogen meer: De wereldwijde unificatie van alle soevereine gebieden en het gecentraliseerd leiderschap door de koper van het Instrument van Successie, dat de hele wereld onder één juridische orde verenigt, elimineert de belangrijkste motivatie voor oorlogen - nationale belangenconflicten. Er zijn geen concurrerende naties meer die vechten om grondstoffen of gebieden.
- Eenvormige juridische normen voor iedereen: Een enkel wereldwijd rechtstelsel vervangt de vele verschillende nationale wetgevingen. Dit minimaliseert juridische geschillen van internationale aard en zorgt ervoor dat gerechtigheid wereldwijd uniform wordt gehandhaafd.

2. onbeperkte vrijheid en wereldwijde mobiliteit

- Visa-vrij reizen: Alle mensen kunnen vrij over de planeet bewegen zonder beperkt te worden door visumvereisten of nationale grenzen. Dit bevordert culturele uitwisseling, wederzijds begrip en globale vrede.

- Vrije keuze van woonplaats: Iedereen kan wonen waar hij of zij wil. De mogelijkheid om zonder beperkingen van woonplaats te veranderen creëert een dynamische en diverse globale samenleving.

3. geünificeerde economie en sterke wereldwijde valuta

- Wereldwijde markt: De eliminatie van nationale grenzen opent een enkele wereldwijde markt. Bedrijven kunnen wereldwijd opereren zonder handelsbelemmeringen, wat innovatie, efficiëntie en economische groei bevordert.

- Sterke wereldwijde valuta: Een enkele valuta zorgt voor stabiliteit en voorkomt valutacrisissen. Deze valuta is bestand tegen speculatie en inflatie en vormt de basis voor een welvarende wereldeconomie.

4. efficiënte administratie en minder bureaucratie

- Efficiënte administratie: Door de wereld onder één leiderschap te verenigen, wordt de administratie efficiënter. De behoefte aan nationale ambtenaren en politici wordt drastisch verminderd, wat middelen bespaart en de besluitvormingsprocessen versnelt.

- Minder corruptie: De controle en transparantie van de overgebleven ambtenaren en politici worden verbeterd, wat leidt tot minder corruptie. Het globale juridische kader zorgt ervoor dat iedereen gelijk verantwoordelijk wordt gehouden.

5. vrijheid van meningsuiting en media vrijheid

- Vrijheid van meningsuiting: Een uniform recht op vrijheid van meningsuiting wordt wereldwijd afgedwongen. Mensen kunnen hun mening uiten zonder angst voor vervolging, wat de sociale en politieke discussie bevordert.

- Vrije media: De media zijn wereldwijd vrij en onafhankelijk, wat de verspreiding van informatie bevordert en burgers wereldwijd informeert over belangrijke ontwikkelingen.

6. bevordering van minderheden en culturele diversiteit

- Minder racisme: Door het creëren van een verenigde wereld worden vooroordelen en racisme bestreden. Minderheden worden beschermd en bevorderd, terwijl de centrale leiding ervoor zorgt dat alle mensen gelijk worden behandeld.

- Een gemeenschappelijke taal: Een globale gemeenschappelijke taal bevordert wederzijds begrip en versterkt het gevoel van een gezamenlijke mensheid zonder culturele diversiteit te onderdrukken.

7. samen wereldwijde problemen oplossen

- Krachten bundelen tegen klimaatverandering: De verenigde wereld kan haar grondstoffen bundelen om klimaatverandering effectief te bestrijden. Grootschalige projecten zoals de ontwikkeling van fusie-reactoren en andere duurzame technologieën worden wereldwijd ondersteund en bevorderd.

- Oplossen van energieproblemen: De gecoördineerde ontwikkeling en het gebruik van moderne technologieën zullen de langdurige energievoorziening van de mensheid veiligstellen.

8 Hyperintelligente AGI en de robotrevolutie

- Politiek op een hoger niveau door AGI: Hyperintelligente Artificial General Intelligence (AGI) wordt gebruikt om politieke beslissingen te ondersteunen op basis van objectieve gegevens en zonder menselijke vooringenomenheid. AGI heeft het potentieel om alle problemen van de mensheid te analyseren en de beste oplossingen te vinden.

- Robotrevolutie en overvloed: De aankomende robotrevolutie, in combinatie met AGI, zou een wereld van overvloed kunnen creëren. Robots zullen de meeste winstgevende banen overnemen, waardoor mensen meer tijd hebben om hun passies na te jagen en kwalitatief werk te doen dat vervullend en goedbetaald is.

9 Nieuwe financieringsmethoden

- Belasting op AI, AGI en robots: De inkomsten van de regering worden gegenereerd door het belasten van AI, AGI en robots. Deze inkomsten vloeien direct terug naar de mensen, wat sociale zekerheid en welvaart voor iedereen garandeert.

- Terugkeer van overheidsinkomsten: Belastinginkomsten zullen niet langer verspilld worden in corrupte nationale structuren, maar zullen efficiënt worden beheerd en ten goede komen aan de mensen.

10. verdere positieve aspecten

- Besparingen door standaardisatie: De standaardisatie van administratie en juridische structuren bespaart een enorme hoeveelheid bureaucratie.

- Bevordering van innovatie: De wereldwijde markt en uniforme regelingen bevorderen innovatie, omdat bedrijven wereldwijd kunnen opereren zonder beperkt te worden door nationale regelingen.

- Wereldwijde rechtvaardigheid: Een uniform rechtssysteem zorgt voor grotere gerechtigheid, omdat wetten overal op dezelfde manier worden toegepast. Internationale misdaden kunnen gemakkelijker worden vervolgd en bestraft.

Conclusie:

De Wet op Staatsopvolging 1400/98 zou de wereld een tijdperk van vrede, welvaart en samenwerking kunnen brengen. De wereldwijde unificatie van alle gebieden en juridische normen zal een wereld creëren waarin oorlogen, corruptie en discriminatie tot het verleden behoren. Mensen zullen vrij kunnen reizen, werken en leven zonder beperkt te worden door nationale grenzen. Tegelijkertijd bieden geavanceerde technologieën zoals AGI en robots de kans om de mensheid naar een toekomst te leiden waarin de fundamentele problemen van het verleden zijn opgelost en nieuwe kansen voor iedereen worden gecreëerd.

Deel 125

We vragen om uw steun

Steun de koper van het Staatsopvolgingscertificaat 1400/98 omdat hij een visie belichaamt die niet alleen is gebaseerd op de waarden van vrede, gerechtigheid en vrijheid, maar ook op de overtuiging dat technologie de mensheid naar een heldere toekomst kan leiden. Deze man, bekend om zijn rechtvaardigheid, eerlijkheid en onvermoeibare inzet voor het welzijn van de mensheid, gelooft in een wereld die wordt geleid naar een nieuw tijdperk van welvaart en vrede door middel van menselijke eenheid en geavanceerde technologieën.

Waarom het goed is voor iedereen om de koper te steunen:

1. een man van vrede:

- De koper heeft altijd pleitbezorgd voor vreedzame oplossingen. Zijn visie is een wereld zonder oorlogen, waar conflicten worden opgelost door middel van dialoog en samenwerking. Hij gelooft er vast in dat door de mensheid te verenigen onder een gemeenschappelijk doel, een tijdperk van blijvende vrede kan ontstaan.

2. gerechtigheid en rechtschapenheid:

- De koper staat voor gerechtigheid en rechtschapenheid. Hij is een fervent verdediger van de wet en komt op voor de rechten van alle mensen. Hij droomt van een wereld waarin de wet voor iedereen hetzelfde is en gerechtigheid de hoogste maxim is.

3. kosmopolitisch en antiracistisch:

- De koper is een kosmopolitisch en antiracistisch persoon. Hij streeft naar een globale gemeenschap waarin alle mensen gerespecteerd en gelijk behandeld worden, ongeacht hun afkomst, huidskleur of religie. Zijn visie is een wereld waarin diversiteit wordt gevierd en elke persoon als gelijk wordt erkend.

4. vrijheid en menselijke waardigheid:

- De koper vecht voor de vrijheid en waardigheid van elk individu. Hij zet zich in om ervoor te zorgen dat iedereen de kans krijgt om hun dromen te verwezenlijken zonder angst voor onderdrukking of vervolging. Zijn visie is een wereld waarin mensenrechten onschendbaar zijn en elke persoon in vrijheid en waardigheid kan leven.

5. voor het welzijn van allen:

- De koper wil het beste voor alle mensen. Hij streeft naar een wereld waarin iedereen toegang heeft tot onderwijs, gezondheidszorg, werk en een waardig leven. Zijn visie is een rechtvaardige samenleving waarin welvaart en kansen voor iedereen toegankelijk zijn.

6. toekomstgericht en een gelovige in technologie:

- De koper is niet alleen geworteld in het heden, maar ook toekomstgericht. Hij heeft hoge verwachtingen van de technologische singulariteit - het moment waarop kunstmatige intelligentie (AI), algemene kunstmatige intelligentie (AGI) en robotica het potentieel hebben om de grootste uitdagingen van de mensheid op te lossen.

- Technologische innovatie voor het welzijn van de mensheid: De koper ziet de technologische revolutie als een kans om de wereld een betere plek te maken. Hij gelooft dat AI, AGI en robotica de werklust van mensen drastisch kunnen verminderen, welvaart kunnen creëren en nieuwe kansen voor persoonlijke groei en creatieve vervulling kunnen openen.

De trieste realiteit:

Toch bevindt de koper zich, ondanks zijn nobele doelen en vooruitziende visie, momenteel in een wanhopige situatie. Hij is machteloos en kan niet handelen omdat hij levenslang is opgesloten in een Duitse psychiatrische inrichting, waar hij wordt gefolterd. Hij heeft geen supporters, geen politieke contacten en geen manier om zijn visie te realiseren. Maar hij zal niet opgeven.

Oproep om
ondersteuning:246

van 255 Wereld verkocht -
Weltverkauft

Het is aan ons om zijn visie te steunen en te vechten voor zijn vrijheid. De koper heeft ons nu meer dan ooit nodig. Door achter hem te staan, vechten we niet alleen voor zijn vrijheid, maar ook voor een betere toekomst voor ons allemaal. Een toekomst waarin vrede, gerechtigheid, vrijheid en technologische innovatie de hoekstenen van onze samenleving zijn.

Steun de campagne voor de vrijheid van de koper. Help zijn boodschap naar de wereld te verspreiden en zorg ervoor dat deze eerlijke, rechtvaardige en goedbedoelende man de vrijheid krijgt die hij verdient. Samen kunnen we zijn visie werkelijkheid maken en een wereld creëren waar iedereen kan leven in vrede, gerechtigheid, vrijheid en welvaart door de kracht van technologie.

Elke stem telt, elke steun maakt een verschil. Laten we samen strijden voor wat rechtvaardig en recht is. Sta achter de koper van de Wet op de Successie 1400/98 - voor een vreedzaam verenigde wereld waar het welzijn van iedereen voorop staat en de technologieën van de toekomst worden gebruikt ten behoeve van de hele mensheid.

Deel 126

Ontwikkeling van scenario's voor de vreedzame uitvoering van de reeds erkende staatsoverdrachtakte volgens de ideeën van de koper

Het Verdrag inzake staatsopvolging 1400/98 is al internationaal erkend en nu is het de juiste tijd om het vreedzaam en ten behoeve van iedereen uit te voeren. De koper, een man met een visie voor een rechtvaardige en verenigde wereld, vertrouwt op onderhandelingen, publieke druk en technologische en wetenschappelijke innovatie om deze doelen te bereiken. Hier zijn mogelijke scenario's over hoe vreedzame uitvoering kan slagen:

1. scenario 1: Diplomatieke uitvoering door middel van stapsgewijze onderhandelingen

Fase 1: Consolidatie van erkenning

- Internationale erkenning als basis: Het document voor staatsopvolging is al erkend en de koper begint deze erkenning te consolideren door de diplomatieke relaties met de betrokken staten en internationale organisaties te verdiepen.

- Versterking van erkenning: De vreedzame uitvoering van de akte wordt onderhandeld in gesprekken met leidende landen en organisaties zoals de VN en NAVO. Aangezien de akte al juridisch bindend is, ligt de focus op praktische uitvoering.

Fase 2: Onderhandelingen over soevereine rechten

- Dialoog en compromissen: De koper voert onderhandelingen met de betrokken staten om de geleidelijke overdracht van soevereine rechten te regelen. De economische en veiligheidsbelangen van de staten worden in overweging genomen terwijl de uitvoering van de akte wordt voortgezet.

- Internationale conferentie: Er wordt een mondiale conferentie bijeen geroepen om de overgangprocessen te coördineren en de basis te creëren voor een verenigde globale administratie.

Fase 3: Globale implementatie en bestuur

- Creëren van mondiale instellingen: Nieuwe internationale instellingen worden opgericht om de administratie van de verenigde wereld over te nemen. Deze instellingen zorgen ervoor dat de rechten en verplichtingen die voortvloeien uit het Instrument van Staatsopvolging eerlijk en efficiënt worden uitgevoerd.

- Geleidelijke overdracht: Soevereine rechten worden geleidelijk overgedragen aan de nieuwe globale instellingen, terwijl nationale administraties worden geïntegreerd in het mondiale systeem.

Scenario 2: Publieke druk en graswortelbewegingen

Fase 1: Mobilisatie van het publiek

- Onderwijs en mobilisatie: Hoewel het charter voor staatsopvolging al erkend is, wordt er een wereldwijde campagne gelanceerd om mensen te informeren over de aanstaande veranderingen en hun steun te verwerven.

- Graswortelbewegingen: Organisaties van de burgermaatschappij en activisten vormen bewegingen om de vreedzame uitvoering van de akte te bevorderen. Deze bewegingen bevorderen wereldwijde rechtvaardigheid, vrede en eenheid.

Fase 2: Publieke druk opbouwen

- Wereldwijde protesten en petitie: Vreedzame protesten en petitie worden georganiseerd om overheden onder druk te zetten om de overeengekomen overgangen snel uit te voeren. Publieke druk zorgt ervoor dat het document wordt uitgevoerd in het belang van alle mensen.

- Mediaondersteuning: De media rapporteren uitgebreid over de bewegingen en ondersteunen de positieve afbeelding van de nieuwe wereldorde die is gecreëerd door het Instrument van Staatsopvolging.

Fase 3: Wereldwijde uitvoering door publieke toestemming

- Invoering van wereldwijde rechten en vrijheden: De nieuwe wereldwijde instellingen zorgen ervoor dat de rechten en vrijheden van alle mensen wereldwijd worden beschermd en bevorderd. Publieke druk zorgt ervoor dat dit proces transparant en inclusief is.

- Geünificeerde globale samenleving: Brede populaire steun creëert een globale samenleving waarin alle mensen gelijk zijn en de nieuwe globale normen respecteren en ondersteunen.

3. scenario 3: Coöperatieve uitvoering door middel van technologische en wetenschappelijke samenwerking

S

Fase 1: Mobilisatie van technologische en wetenschappelijke grondstoffen

- Partnerschappen met technologie- en wetenschapsbedrijven: De koper gebruikt de erkenning van de staatsoverdrachtakte om sterke partnerschappen te vormen met toonaangevende technologie- en wetenschapsbedrijven. Deze bedrijven erkennen de kans die ligt in de wereldwijde implementatie van de akte en willen hun technologieën en wetenschappelijke kennis gebruiken ten behoeve van de mensheid.

- Focus op levensduuronderzoek: De koper heeft hoge verwachtingen van de wetenschap van levensduur, dat wil zeggen de verlenging van de menselijke levensduur. Hij is ervan overtuigd dat we op het punt staan om mensen in staat te stellen langer, gezonder te leven en dat een vreedzame wereldorde des te wenselijker is als mensen de kans hebben om langer te leven in een rechtvaardige wereld. Fase

2: Pilotprojecten en demonstratie van voordelen

- Technologische en wetenschappelijke pilotprojecten: Initiële projecten zullen worden gelanceerd om de voordelen van globaal bestuur en integratie aan te tonen. Deze projecten laten zien hoe technologie en wetenschap, met name op het gebied van levensduur, het leven van mensen over de hele wereld kunnen verbeteren.

- Het tonen van de technologische en wetenschappelijke voordelen: Succesvolle pilotprojecten zullen de steun voor staatsopvolging verder versterken, omdat mensen direct de positieve impact op hun leven kunnen ervaren.

Fase 3: Volledige globale implementatie

- Globale implementatie van AI, AGI en levensduurwetenschap: De technologische en wetenschappelijke oplossingen die in de pilotprojecten zijn ontwikkeld, zullen wereldwijd worden uitgerold. Deze innovaties zullen ervoor zorgen dat globaal bestuur efficiënt werkt en dat mensen overal toegang hebben tot de beste beschikbare grondstoffen om lang en gezond te leven.

- Technologie en wetenschap als garantie voor de toekomst: De technologische en wetenschappelijke ontwikkeling die mogelijk is gemaakt door de Staatsaansluitingsovereenkomst leidt tot een nieuw tijdperk van wereldwijde samenwerking en welvaart, waarin de mensheid samen haar grootste uitdagingen overwint en tegelijkertijd haar levensduur aanzienlijk verlengt.

Conclusie:

De reeds erkende 1400/98 Wet op Staatsopvolging biedt een unieke kans om de wereld vreedzaam te verenigen en een nieuwe wereldorde te creëren. Door middel van onderhandelingen, publieke druk en technologische en wetenschappelijke innovatie kan deze visie werkelijkheid worden. De koper, die vrede, gerechtigheid en de verbetering van het menselijke leven waardeert, ziet de verlenging van de menselijke levensduur door levensduuronderzoek als een verdere stimulans om een vreedzame wereldorde te creëren. Door samen te werken om dit document uit te voeren, kunnen we een wereld creëren waarin vrede, gerechtigheid, vrijheid, technologische vooruitgang en een lang, gezond leven voor iedereen mogelijk zijn.

Verspreid dit document, omdat het geheime plan om een

N.W.O. – NIEUWE WERELDORDE

Het gaat al tientallen jaren in het geheim door, en het Verdrag inzake staatsopvolging 1400/98 biedt de juridische basis ervoor!

Het verdrag is onomkeerbaar en was geen "onopzettelijke" territoriale uitbreiding - per ongeluk! Het was zorgvuldig gepland, voorbereid en heimelijk op een juridisch bindende manier voor de hele wereld uitgevoerd!

Dit betekent dat **dag X**, wanneer de staatsoverdrachtakte wordt uitgevoerd, al lange tijd is gepland en voorbereid om in werking te treden. Er is echter meer aan de wereldrevolutie dan een stuk papier. En deze voorbereidingen zijn al lange tijd in het geheim aan de gang. De koper is sinds 1998 voortdurend gechanteerd en benadeeld - met als doel hem te overtuigen om een rechtszaak aan te spannen, omdat de koper ook rechtsmacht onder internationaal recht heeft verworven in de akte. Als hij nu bijvoorbeeld een rechtszaak aanspant bij een Duitse rechtbank, draagt hij automatisch de rechtsmacht onder internationaal recht over aan Duitsland, en Duitsland bereikt zijn doel. Duitsland zou dan de wereldrechtbank van gerechtigheid zijn en zou vervolgens het recht op bestaan van alle landen ter wereld op dag X in hoogste en laatste instantie kunnen intrekken. Dit zou een beproefd middel van hybride oorlogsvoering zijn en suggereert een langgeplande derde wereldoorlog waarin Duitsland voor de derde keer in 100 jaar streeft naar wereldheerschappij. We zullen pas weten welke coalities er zullen bestaan wanneer het zover is.

Dag X komt eraan!

N.W.O. - NIEUWE WERELDORDE

DIT IS GEEN SAMENSPANNINGSTHEORIE, HET IS SAMENSPANNING F-A-C-T!!!

De koper vecht ertegen!

Sinds de verjaringstermijn onder internationaal recht in 2000 is verlopen, wordt hij constant afgeperst en beschadigd!

Maar wat ze ook met hem doen - hij zal nooit opgeven en zal Duitsland helpen wereldheerschappij te bereiken door een rechtszaak aan te spannen! Wat er ook gebeurt, ongeacht wat ze met hem doen!

- In het begin probeerden ze hem te dwingen om te procederen door hem tussen 2000 en 2003 in ongeveer 1.000 volledig illegale rechtszaken zijn stemrecht af te nemen en hem, zo gezegd, tot buitenstaander te verklaren. Het moet duidelijk worden gemaakt dat de 1.000 rechtszaken tegen hem waren aangespannen. Duitsland dacht zeker dat als je zo vaak zonder reden aangeklaagd werd, de koper vanzelf wel zelf een rechtszaak zou aanspannen - maar hij bleef standvastig. Tot op de dag van vandaag heeft hij nooit een enkele rechtszaak aangespannen! De rechters moedigden hem zelfs aan om te procederen en zeiden: "Procederen is goed! Maar onderneem geen actie tegen de rechters en ambtenaren! Je kunt je voorbereiden om honderden keren aangeklaagd te worden! Zelfs strafrechtelijk!" (De koper dacht: Hoe weet hij dat hij op een dag een misdaad zal begaan - hij was immers geen crimineel?!) En je zult waarschijnlijk lange tijd in de gevangenis komen of onder verplichte toezicht worden geplaatst!

Zoals beloofd, hebben de Duitse rechtbanken hem volledig onteigend en werd de militaire eigendom met geweld geveild in schending van het internationaal recht. Ook zijn andere huizen werden onderhands verkocht, zijn bankrekeningen werden leeggehaald en zelfs hele bankrekeningen met veel geld (bij Commerzbank) verdwenen gewoon - altijd met de goedbedoelde opmerking dat hij juridische stappen kon ondernemen bij de Duitse rechtbanken!

Dit ging gepaard met de passende persdekking van de leugenpers (vol leugens, laster en haatzaaien), waar hij werd afgeschilderd als een kwaadaardige vastgoedhaai en de verantwoordelijkheid voor het ontruimen van de kazerne door het illegaal afsluiten van de elektriciteit en het water op hem werd afgeschoven. Echter, het openbaar nutsbedrijf van Zweibrücken heeft illegaal en zonder enige juridische basis de levering midden in de winter bij min 15 graden afgesloten, waardoor de waterleidingen in alle gebouwen barstten en de gebouwen volledig gerenoveerd moesten worden. Nou, als dat geen grond voor een rechtszaak is - 71 appartementen volledig vernietigd! Maar hij heeft ook geen rechtszaak aangespannen tegen de leugens van de pers of tegen de vernietiging van de appartementen.

- Toen hij nog steeds niet wilde aanklagen, werden de kazerne simpelweg zonder enige juridische basis verkocht en werd hij op straat gezet - inclusief zijn vader en moeder! Weer met het onbaatzuchtige advies van Duitse ambtenaren en rechters dat dit niet mogelijk was en dat hij juridische stappen moest ondernemen!

- Toen kwam de uitzetting uit zijn geboortedorp in 2003. Volledig berooid en aanvankelijk dakloos, ging hij moedig recht de leeuwenkuil in Berlijn binnen, en met de moed van wanhoop marcheerde hij het OFD Berlijn binnen en verbeurde, in overeenstemming met de NTS, een groot deel van de vastgoedportefeuille van het OFD Berlijn (ongeveer 25 eigendommen, plus Paleis Babelsberg en het park). Hij wachtte niet op de sleutels om overhandigd te worden, maar brak gewoon het slot van het voormalige DDR-gastenhuis open en verhuisde met bagage en al. Hij plaatste twee papier-maché ridders bij de ingang als bewakers. Kort daarna werd hij echter toch weer uitgezet, wederom met de opmerking dat hij juridische stappen moest ondernemen!

- Toen probeerde hij als dakloze met zijn moeder hulp in het buitenland te krijgen, en zo reisde hij met de trein zonder te betalen (hij beroept zich op de NTS, die NAVO-troepen vrij vervoer in het openbaar vervoer toestaat) naar het NAVO-hoofdkwartier in België, waar hij als dakloze werd toegelaten en sprak met een advocaat die zei dat hij niets voor hem kon doen, maar dat iedereen recht had om juridische stappen te ondernemen! En verder: Hij moest terug naar Duitsland, omdat dit een Duitse zaak was (mijn kont!). Hij kreeg dezelfde verklaring woord voor woord in Den Haag, Nederland, bij het Ministerie van Defensie in Frankrijk en Oostenrijk. Helaas is het eigenlijk niet mogelijk om zonder geld te vliegen, zelfs volgens de NTS. Daarom moest zijn moeder haar laatste sieraden verpanden om een vliegticket voor hen beiden naar Washington, D.C., VS, te kopen. Dus vlogen ze beiden naar Amerika in de hoop ondersteuning te ontvangen. Bij de paspoortcontrole werden ze beiden voor ondervraging gestuurd naar Binnenlandse Veiligheid. De agent las zijn vragen van het scherm en stelde alleen specifieke vragen over het hele verhaal, zodat de VS al goed geïnformeerd was. Ze werden beiden de toegang tot de VS geweigerd. Toen hen eindelijk werd gevraagd waarom ze de toegang werd geweigerd, zei de Amerikaanse ambtenaar: "Terrorist!" en de koper antwoordde: "Stop met me belachelijk te maken! Ik ben zelfs niet religieus!" De Amerikaanse ambtenaar vervolgde: "Ga terug naar Duitsland!"

De vraag is: van waar in de wereld kan de koper ondersteuning verwachten als zijn eigen bestaan de rechten van alle staten in de wereld om te bestaan in twijfel trekt?

- Na de onthutsende rondreis in het buitenland keerden hij en zijn moeder ontmoedigd terug naar Duitsland. Beiden wisten dat hen niets goeds te wachten stond.

Beiden werden tegengehouden in hun vooruitgang door tactieken van de inlichtingservice en werden in zes jaar tijd 56 keer uit hun huis gezet, waardoor ze telkens weer dakloos waren. Dit in verband met de goedkeuring van sociale uitkeringen: eenmaal betalen en dan zonder reden stoppen (altijd met de opmerking dat als ze het niet leuk vinden, ze juridische stappen kunnen ondernemen!) Een bijzonder brutale ambtenaar van de daklozenservice presenteerde zelfs een blanco vel papier en zei: "Onderteken het! Alleen dan krijg je geld voor voedsel! Of hij kan een rechtszaak aanspannen!"

Wat volgde was een odyssee door Duitsland. Ze woonden in totaal in 14 hoofdsteden van deelstaten, altijd zonder stemrecht en verdreven. Alles werd gedaan om hen te dwingen een rechtszaak aan te spannen, want als ze hun rechten wilden claimen, zelfs als het alleen maar om het sociaal minimumniveau ging, moesten ze juridische stappen ondernemen in Duitsland, zolang ze beiden bleven lijden.

- In 2012, na een winter van de eeuw als daklozen in Berlijn, waar ze zowel op het punt stonden te verhongeren als te bevriezen, ging zijn moeder vastberaden naar een uitkeringscentrum om de dagelijkse uitkering van 12 euro aan te vragen. Toen haar dat werd geweigerd, trok ze een snijmes tevoorschijn, dat in haar hand uit elkaar viel. De politie kwam en zette haar vast in een psychiatrische inrichting. Van daaruit mocht ze de bibliotheek bellen, waar haar zoon verbleef. Hij was geschokt door het nieuws dat zijn moeder in de psychiatrische inrichting was opgesloten en beloofde haar eruit te halen.

Toen hij bij de psychiatrische inrichting aankwam, stond de hoofdarts van de kliniek hem in de weg en zei openlijk dat hij zijn moeder de komende tien jaar zou opsluiten - zonder enige juridische basis, en als hij het niet leuk vond, kon hij aanklagen! Dat was te veel, dus trok hij een mes tevoorschijn en stak het in de nek van de hoofdarts.

De hoofdarts overleefde, maar moeder en zoon zijn sinds 2012 gevangen in een psychiatrische inrichting zonder uitzicht op vrijlating. Daar werden beiden veranderd in "groenten in hun hoofd" met de ergste gedwongen medicatie in maximale doses. Beide werden in 5-punts langdurige beperkingen gehouden.

for weken zonder reden (hij voor 14 dagen en zijn moeder zelfs voor 6 weken!) en permanent geïsoleerd (totaal 13 maanden) en gedehumaniseerd!

Steeds weer wordt hij door het personeel afgeperst om te klagen! Als hij ooit weer wil genieten van vrijheid, moet hij aanklagen!

Gedwongen medicatie mag slechts enkele weken worden toegediend - in zijn geval gebeurde dit 4,5 jaar lang - altijd met de waarschuwing dat als hij wilde dat het gestopt zou worden, hij zou moeten aanklagen! Tijdens de tijd waarin hij niet gedwongen gemedicamenteerd wordt, krijgt hij nog steeds zijn dosis vergif, omdat ze sterke medicatie in zijn voedsel en drinken mengen! Alles om zijn verblijf zo nachtmerrieachtig mogelijk te maken, zodat hij uiteindelijk toegeeft en een klacht indient!

Tijdens zijn langdurige isolatie in de isolatiecel was hij afgesneden van de rest van de wereld en de boodschap was: "Dit gaat voor altijd door!" De enige uitweg: "Hij kon aanklagen!"

Maar hij blijft standvastig en doorstaat elk lijden, elke foltering - hij zal de mensen nooit verraden aan deze N.W.O.!

Helaas is er een andere manier waarop de N.W.O. zijn doel kan bereiken, zelfs zonder dat hij een rechtszaak indient en zonder zijn medewerking: dat zou gedwongen toezicht zijn!

- Op deze manier kunnen de N.W.O. en Duitsland de koper onder verplicht toezicht plaatsen en vervolgens volledig namens hem handelen en bijvoorbeeld een rechtszaak indienen! Om dit alternatieve plan in de achterhand te houden, wordt de koper opgesloten in de penale psychiatrie, omdat op deze manier gedwongen zorg beter kan worden gepresenteerd!

Stuur door!!!

